

رهبر داری

مدیر ارشد شرکت سپهر صنعت آرتا مطرح کرد

موفقیت بخش خصوصی

در بهره‌برداری از ذخایر معدنی کشور

The chief manager of Sepehr Sanat Arta Company stated
The success of the private sector
in exploiting mines

صرح مدیر عام شرکت سپهر صنعت آرتا

نجاح القطاع الخاص في استغلال المناجم

با آثار و گفتاری از:

سید احمد رسولی نژاد

عزیز الله عصار

بهرام شکوری

محمد رضا شهبازی

محمد رضا کرمی شاهرخی

مهرداد اکبریان

موسی فرزاتیان

احمد ابوالحسنی

مهدی صالح موید

امیر رضا عسکرزاده

علی هراتیان

یوسف قلاتی

محمد مدنی فر

رضا خادم‌الرضا

امیر هومن محمدی

نادر رودساز

راپانو؛ حرفه‌ای در تولید و تامین تجهیزات نیروگاه‌های خورشیدی
تجربه تجهیز بیش از ۱۰۰ مگاوات نیروگاه‌های خورشیدی در کشور

تهران، سعادت آباد، بلوار دریا، چهارراه مسجد قدس،
مجتمع اداری تجاری رویال، طبقه دهم واحد ۱۰۰۴
تلفن: ۰۲۱-۴۰۸۸۰۲۵۴ www.rapano.ir
فکس: ۰۲۱-۴۰۸۸۰۲۵۷ info@rapano.ir

گروه گسترش سرمایه
گذاری بین المللی ارزش
Arzesh INTERNATIONAL INVESTMENT
DEVELOPING HOLDING

خانواده ارزش

ارزش خانواده

فعالیت های هلدینگ ارزش در زمینه های

_ فولاد

_ صنایع معدنی

_ معدن

_ شتاب دهنده ها

_ حمل و نقل

سرمایه گذار بخش خصوصی

در احداث و بهره برداری زنجیره

فولاد، معدن و صنایع معدنی

فرو آلیاژ ماد
Maad Ferroalloy

MAAD KANSAR
Mining & Mineral Industries Company
ماد کانسار
(سهامی خاص)

MAAD KOUSH
Iron Ore Pelletizing Company
ARZESH HOLDING

MAAD CHEMIE
Iron And Steel Company
ماد شیمی
(سهامی خاص)

MAAD KANSAR ARZESH
Mining & Industrial Company
ماد کانسار ارزش
(سهامی خاص)

توسعه زیرساخت فن آوری های
نوین ارزش

ماد کبائر خلیج فارس

راهبر فرآیند آریا

بهره برداری در تراز جهانی

نوآورانه بهره ور سبز

www.rfa-co.com

شبکه فروش قدرتمند بیمه سرمد

با پشتوانه عظیم بانک صادرات ایران

بیش از ۱۰۰۰ نماینده فعال و ۳۹ شعبه در سطح کشور

بیمه سرمد بانک صادرات ایران

مرکز تماس ۲۴ ساعته ۱۵۱۶

www.sarmadins.ir

بانک توسعه صادرات ایران

حمایت های بانک توسعه صادرات ایران
از شرکت های دانش بنیان با اعطای
مبلغ **۱۲ هزار میلیارد ریال** تسهیلات
صادراتی به این شرکت ها ادامه داشته و
نسبت به سال پیش از آن با رشد قابل
ملاحظه ای مواجه بوده است.

"در سال ۱۴۰۰"

شرکت های دانش بنیان

رشد ۴۶۲ درصدی نسبت به سال ۱۳۹۹

[01101]

www.edbi.ir

[exim_bank](https://www.instagram.com/exim_bank)

۸۱۹۲۰

با ما در تماس باشید:

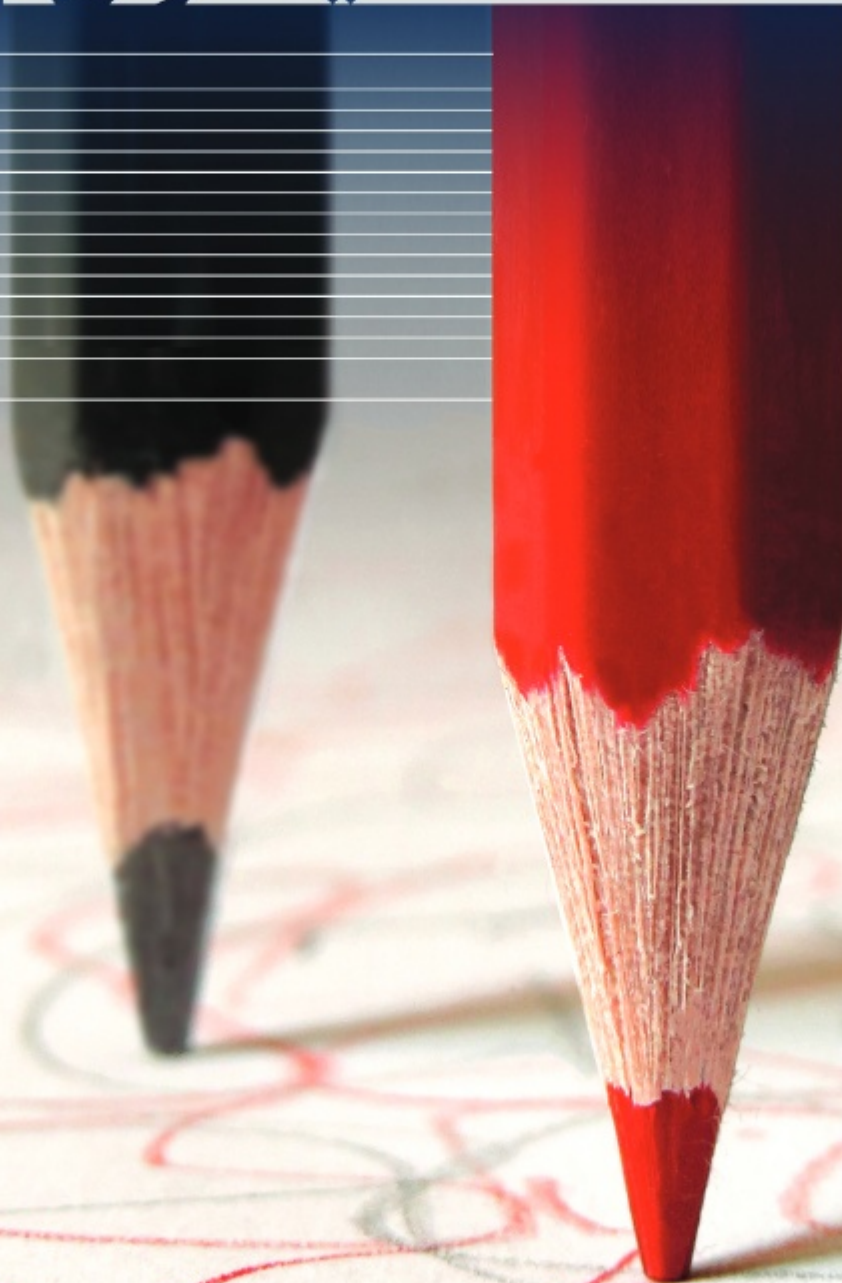

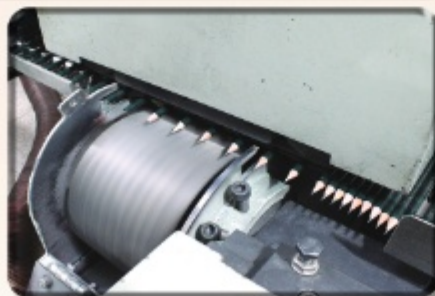
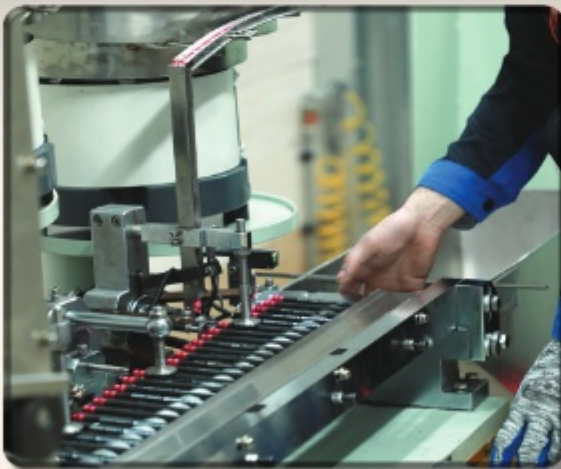
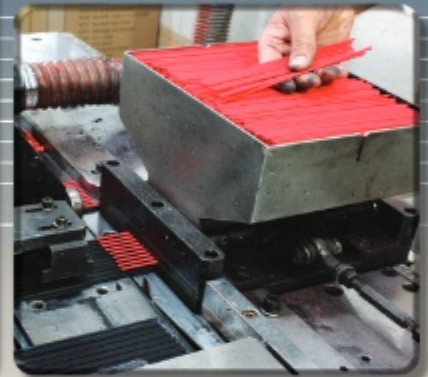
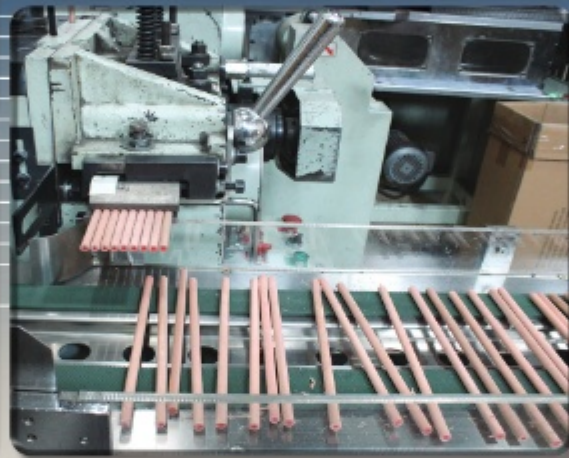
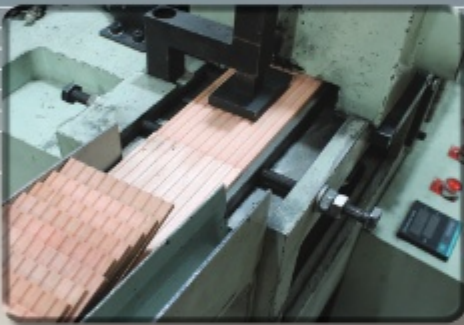
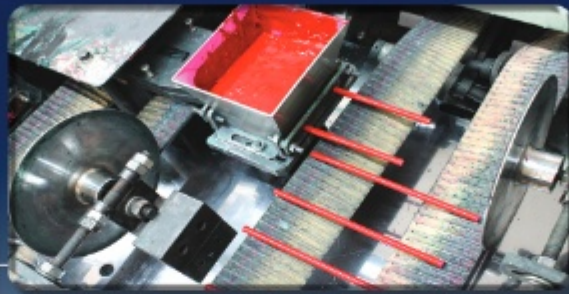
پندار تحریر مهرگان
www.pendartahrir.com

مداد دنیای فردا
www.mdfpencil.com

ساخت ایران

بیش از ۵۰٪
پورتفو صنعت بیمه

۴۰+ میلیون
بیمه شده

همراهی با ۲۴
شرکت بیمه

توسعه دیجیتال؛ توانگری دیجیتال

زندگی بهادار

بیمه‌ای برای خود و سرمایه‌تان

باشما، برای جبران

۱۶۷۱ ☎

بیمه

day insurance

در میزگرد «دنیای سرمایه‌گذاری» با صاحب نظران مطرح شد

ارمغان تحقق «انقلاب معدنی» تحول در اقتصاد ایران

۲۴

۳۶

مدیرعامل شرکت صنعتی و معدنی توسعه فراگیر
سناباد (سیمیدکو)

**صرفه‌جویی ارزی
یک میلیون یورویی
با بومی‌سازی قطعات**

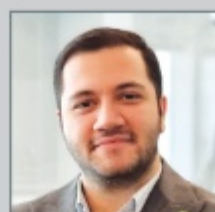
۱۸

از سوی مدیرعامل شرکت فناوری اطلاعات خیره
مطرح شد

**چالش شرکت‌های
فناوری برای حفظ
نیروی انسانی**

دنیای صنعت
۷۰ تا ۵۸

دنیای انرژی
۵۶ تا ۴۸

پرونده ویژه
۴۶ تا ۲۴

اقتصاد بازار
۲۲ تا ۱۸

سرمایه‌گذاری

منتخب صاحبان سرمایه و تجارت

صاحب امتیاز و مدیر مسئول:

مرتضی فغانی

قائم مقام مدیر مسئول:

رضا فغانی

سرمدیور:

فرهاد امیرخانی

مدیر هنری:

سعیده نیکبخت

مدیر یازگانی:

سارا نظری

ویراستار:

مصطفی حاتمی

مترجم:

سعید عدالت‌جو

عکاس:

ابراهیم صفریان، علی کیوانی

اعضای هیات علمی:

- دکتر فریدون حسن‌نژاد، رئیس کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی
- دکتر پرویز محمدتوفان، عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی
- دکتر حسین حسین‌زاده، عضو کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی
- دکتر علی اصغر عنایتی، عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی
- دکتر عزت‌الله عسکری، مدیر ارشد حوزه اقتصاد
- دکتر بهرام شکوری، عضو هیات مدیره اتحادیه تولیدکنندگان صادرات کنندگان محصولات معدنی ایران
- مهندس تورج زارع، مدیر عامل شرکت آگوستی ایران
- دکتر محمد ابراهیم پور زرتندی، استاد دانشگاه و مدیر بازسرمایه
- دکتر یاسر قلاخ، مشاور ارشد رئیس هیئت مدیره شرکت ملی نفت
- دکتر غلامرضا خلیل‌ارجمندی، مدیر ارشد حوزه اقتصاد
- دکتر امیرحامد رضایی، عضو هیات مدیره شرکت ملی گاز ایران
- دکتر محمد دامادی، عضو هیات مدیره سازمان شهرداریهای صنعتی ایران
- مهندس آرش محبی‌تژاد، مدیر تیراژ تخصصی صنایع همتا تیرسرخر که قطعاً معسوزان خوش‌و کشور
- دکتر جمشید حمزه‌زاده، رئیس جامعه اقتصاددانان کشور
- دکتر مهدی کریمی تفرشی، رئیس کانون وکسب و کارهای جاده پرینسپالان ملل چوتسکو
- مهدی حکیمیان کارشناس ارشد حوزه سرمایه‌گذاری و اقتصاد
- مجتاب خیاط‌قراهنائی، عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی
- سید محمد مقدسی، رئیس هیات مدیره جامعه متخصصین حسابداری ایران

گروه دبیران:

سید قاسم قاری، مصطفی حاتمی، محمدجعفری
عرفان فغانی، ثمانه نادری، سعید عدالت‌جو
سپیدالزمانی، احمد رضا صباغی

برای دریافت نسخه پی‌دی‌اف ماهنامه به پایگاه خبری
زیر مراجعه فرمایید:

www.dsarmaye.ir

نشانی:

تهران، خیابان شهیدمفتح

کوچه مرزبان‌نامه، پلاک ۲۷، واحد ۳

کد پستی: ۱۵۸۸۸۶۶۳۴۴

تلفن: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۴۲

واحد تبلیغات: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۲۶

دورنگار: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۷۸۶

پست الکترونیک: D.sarmayeh@gmail.com

لیتوگرافی، چاپ و توزیع: شرکت خاتمنو

تلفن: ۷۷۸۱۳۳۴۹

رئیس اتحادیه چاپخانه‌داران تهران

صنعت چاپ و بسته‌بندی به متولی تخصصی و مطلع نیاز دارد

رئیس اتحادیه فروشندگان نوشت افزار و
لوازم مهندسی تهران مطرح کرد

بازار نوشت‌افزار در انتظار احیای دوباره

دکتر حسین ساسانی
نظریه پرداز توسعه پایدار

ترغیب مردم برای پذیرش مسئولیت کاری لازمه توسعه پایدار است

۵۴

مدیر عامل شرکت انرژی‌سازان آینده

صنعت برق زیر ساخت اصلی توسعه پایدار است

خواندنی‌های سرمایه‌گذاری
۸۳ ۵۸۰

اقتصاد کلان
۷۸ ۵۷۲

بعد از سال ها، تکیه بودجه ایران به درآمدهای نفتی و غفلت از درآمدهای مالیاتی به عنوان یکی از منابع مهم مالی دولت و مسیری برای شفاف سازی در اقتصاد کشور، هم اکنون با کاهش درآمدهای نفتی به دلیل تحریم ها، سیاست گذاران اقتصادی کشور را ناچار به سوی افزایش سهم مالیات در بودجه عمومی کشانده است. در قانون بودجه ۱۴۰۱، درآمدهای مالیاتی با افزایش ۶۲ درصدی همراه بود و سهم مالیات از بودجه نسبت به قانون بودجه سال گذشته با ۱۳ درصد افزایش به ۳۸/۴ درصد رسیده است. از سوی دیگر، در نظام مالیاتی کشور تاکنون بخش زیادی از مالیات وصولی، از کارگران و کارمندان بوده و صاحبان دیگر مشاغل به نسبت درآمد خود مالیات چندانی پرداخت نکرده اند، به طوری که تنها ۱۰ درصد از کل درآمد مالیاتی کشور، مربوط به صاحبان حرفه و مشاغل مشمول مالیات است، حال آنکه حقوق بگیران ۲۱ درصد از کل مالیات را پرداخت می کنند، به شکلی که به گفته رییس مرکز آموزش، پژوهش و برنامه ریزی سازمان مالیاتی در سال ۱۴۰۰، وصول مالیات از صاحبان مشاغل ۱۷ هزار میلیارد تومان بوده است. صاحبان مشاغل به طور متوسط در کل سال حدود ۵ میلیون تومان مالیات پرداخته اند، در حالی که هر حقوق بگیر دولتی به طور متوسط حدود ۹ میلیون تومان مالیات پرداخته است.

از طرفی، روند محاسبه و دریافت مالیات در کشور به دلیل نبود اطلاعات کافی تاکنون شکل صحیحی را طی نکرده، از این رو قانون پایانه های فروشگاهی و سامانه مؤدیان تصویب شد تا بر پایه آن، مشمولاتی که بر اساس فراخوان سازمان امور مالیاتی کشور موظف به نصب و استفاده از پایانه های فروشگاهی هستند، باید علاوه بر استفاده از پایانه فروشگاهی، مشخصات خواسته شده را نیز در سامانه سازمان امور مالیاتی کشور ذکر کنند و تمام دادوستد کالاها و خدمات خود را از طریق این پایانه ها انجام دهند. از طرفی، ضروری است که پس از انجام هرگونه خرید و فروش برای مشتریان خود نیز رسیدهایی با مهر سازمان امور مالیاتی کشور صادر کنند. این امر سبب افزایش عدالت مالیاتی خواهد شد، چرا که به گفته کارشناسان، تاکنون بیش از نیمی از اقتصاد کشور به نوعی از معافیت مالیاتی برخوردار بوده است. مالیات اخذ شده، صرف هزینه های جاری دولت می شود و بخش عمده این هزینه ها را نیز می توان حقوق کارکنان دولت دانست. با رویکرد جدید اتخاذ شده، ۱۰۰ درصد حقوق کارکنان دولت با استفاده از منابع مالیاتی پرداخت خواهد شد، حال آنکه پیش تر، مالیات کمتر از ۷۰ درصد این منابع را تامین می کرد. افزایش سهم مالیات در بودجه کشور می تواند پیامدهای مهمی از قبیل کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی، فراهم آمدن فرصت سرمایه گذاری این درآمدها در توسعه زیرساخت های کشور و همچنین کاهش رانت ها و فساد اقتصادی را در پی داشته باشد. با این حال تحقق این دستاوردها در گروی عوامل دیگری نیز می باشد که مهمترین آن ها را باید شفافیت مالی کشور دانست. با افزایش سهم مالیات در بودجه کشور و تامین منابع مالی برای پرداخت هزینه های دولت، آگاهی از شیوه و میزان هزینه کرد این منابع به شکلی شفاف، حق مسلم همه شهروندان است. در صورت تحقق این مهم می توان امیدوار بود که اصلاح سیاست های مالیاتی منجر به چابک سازی دولت، کاهش هزینه های ناروا، مبارزه با فساد و کاهش رانت در آینده می شود، در غیر این صورت نظام مالیاتی جدید نیز به چالش دیگری در اقتصاد ایران تبدیل خواهد شد. ■

ضرورت شفافیت

در هزینه کرد درآمدهای مالیاتی

مرتضی فغانی
عضو اتاق بازرگانی تهران

افق روشن

صنعت حمل و نقل ریلی ایران

فرهاد امیرخانی
سردبیر

آغاز انقلاب صنعتی در جهان با اختراع ماشین بخار در سال ۱۸۸۰ هجری شمسی توسط ریچارد تروتیک در انگلستان و با ضرورت استخراج زغال سنگ از معادن و حمل آن همراه بود. پس از آن به تدریج راه آهن در کشورهای نظیر فرانسه و ایالات متحده آمریکا توسعه یافت و سپس به عنوان مهمترین وسیله حمل و نقل، بر حیات سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشورها تأثیر گذاشت و از اهمیت خاصی برخوردار شد. در ایران نیز تاریخچه احداث نخستین خط راه آهن، هر چند به سال ۱۲۲۶ هجری شمسی و با بهره برداری از مسیر منطقه ای رشت - بندرانزلی بازمی گردد؛ اما توسعه شبکه سراسری ریلی ایران از سال ۱۳۰۶ آغاز شد که با عبور از هفت اقلیم، دریای خزر را به خلیج فارس از طریق ریل متصل کرد.

اینک راه آهن ایران آوازه جهانی یافته و از سوی کمیته میراث جهانی یونسکو (UNESCO) پرونده راه آهن سراسری ایران (موسوم به راه آهن شمال - جنوب) با طول حدود ۱۴۰۰ کیلومتر خطوط اصلی و ۸۰۰ کیلومتر خطوط فرعی به عنوان نخستین میراث صنعتی جهان در فهرست جهانی یونسکو ثبت شده است. همچنین کشورمان با دارا بودن بیش از ۲۶ هزار دستگاه انواع واگن باری و بیش از ۲ هزار دستگاه واگن مسافری، موقعیت ویژه ای را بین اعضای مجمع منطقه ای راه آهن های خاورمیانه (UIC RAME) و اتحادیه بین المللی اتحادیه راه آهن ها (UIC) دارد. با عضویت دائمی راه آهن ایران در این مجامع، امروزه امکان توسعه ترانزیت ریلی بین کشورهای آسیای میانه و اروپا فراهم شده، به طوری که این رخداد، باعث فعال تر شدن هر چه بیشتر کریدورهای شمال - جنوب و شرق - غرب و پیشرفت لجستیکی، کسب درآمد و رونق تجارت برای کشورمان شده است. در همین راستا است که با هدف حمایت از تولید داخل، مطابق قوانینی که به پیشنهاد وزارت صمت در سال ۱۳۹۸ به تصویب رسید، کارخانه های تولید کننده داخلی مسئولیت ساخت، تجهیز و تامین ناوگان ریلی را عهده دار شدند که با تصویب این قانون، خیلی زود کارخانه های تولید داخل واگن از رکود ۲۰ ساله خارج شده و تنها طی دو سال، با رشد بیش از ۶۱ درصد، با حمایت شرکت راه آهن بیش از یک هزار و ۷۹۳ واگن را به چرخه بهره برداری کشور افزودند.

هر چند صنعت حمل و نقل ریلی کشورمان تلاش می کند با تولید قطعات، خود را از سایر کشورهای نیاز سازد و به خود کفایی برسد؛ اما متأسفانه به دلیل برخی از بی تدبیری های دولت های گذشته، در حال حاضر راه آهن کشورمان از فناوری روز دنیا جامانده و به نوعی میراث دار عقب ماندگی تاریخی به جای مانده از گذشته شده که حاصل آن، بروز سوانح دلخراش از جمله سانحه قطار مشهد - یزد است که همگی ریشه در کاهلی گذشته دارند.

اکنون بر اساس آنچه از گفته های مدیرعامل، تحصیل کرده و جوان راه آهن بر می آید، صنعت حمل و نقل ریلی کشورمان در حال دگر دسی است و با تمام توان در صدد جبران این عقب ماندگی تاریخی می باشد. برخورداری از علم روز دنیا، نفوذ فناوری و استفاده از شرکت های دانش بنیان در کنار تسهیل گری و فسادستیزی، به اولویتهای نخست راه آهن تبدیل شده اند. امید است که با تحقق این آرمان ها، در این برهه از زمان، شاهد جهشی تاریخی در صنعت حمل و نقل ایران و نقش آفرینی آن در جهان باشیم. ■

مدیریت نقدینگی وجهت‌دهی سرمایه داخلی یکی از مهمترین وظایف متولیان اقتصاد کلان هر کشور است. در صورت نبود امکانات لازم برای جذب سرمایه، موج سیل آسای نقدینگی حرکت خود را بر اساس فضا سازی روانی جامعه انجام خواهد داد و بدیهی است که در این شرایط، نه تنها مدیریت نقدینگی از دست دولت خارج می‌شود، بلکه عموماً سرمایه، جذب شبه کسب و کارها، سفته‌بازی، ارزهای خارجی و یا کالاهایی با ضریب چسبندگی بالا به ارزهای خارجی و قدرت نقدشوندگی بالا مثل طلا و سکه می‌شود. این اتفاق از یک سو، توان کنترل نقدینگی را از دست دولت خارج و از سوی دیگر، کسری منابع برای سرمایه‌گذاری را پررنگ می‌کند. به رغم تفاوت در نحوه هدایت سرمایه به اقتضای شرایط کشورهای مختلف، می‌توان مواردی عمومی را برشمرد که در حل مساله موثر است. اولین اقدام ثبات است. ثبات در قوانین، ثبات نرخ تسعیر ارز، ثبات در شرایط تولید و قیمت تمام شده باعث می‌شود که کشور از نگاه سرمایه‌گذار، دارای ثبات تلقی گردد. قدم دوم، عدم مداخله دولت در فرآیندهای کسب و کار است. این بحث صرفاً به سرکوب قیمت، قیمت‌گذاری دستوری و یا وضع عوارض صادراتی که مداخله منفی محسوب می‌شوند، خلاصه نمی‌شود. دولت در صورت مداخله مثبت نیز جریان نقدینگی را به اشتباه خواهد انداخت. مداخله مثبت، صرفاً در صورتی معنا دار است که تمام موارد حول و حوش آن اعم از فرآیندهای تولیدی، پسمین و پیشین کالای مورد حمایت، تاثیر مداخله در بهبود کیفیت، عدم ایجاد رانت و انحصار مورد مذاکره قرار گرفته باشد و به صورت مقطعی و با ذکر بازه زمانی شروع و پایان به صورت آشکار و شفاف انجام پذیرد. یکی از مهمترین مداخلات مثبت مخرب در تولید را می‌توان در صنایع خودروسازی و فولاد کشور مشاهده کرد. در این صنایع دولت به ناگاه با بنگاه‌های زیان ده و غیر قابل اصلاح مواجه شده که تغییر شرایط صرفاً با جراحی‌های دردناک ممکن خواهد بود؛ لذا با توجه به وضعیت فعلی کشور، نیازمند الگویی خاص برای مدیریت سرمایه هستیم. توجه به زیرساخت‌ها، محوریت معادن به عنوان بخشی مستقل و دارای اولویت و همچنین تمرکز بر کاهش هزینه‌های حمل و نقل، مهمترین ویژگی‌های این الگو خواهد بود.

اهمیت موضوع به حدی است که دولت باید بسیاری از برنامه‌های جاری خود اعم از درآمدهای مالیاتی و غیره را به حالت تعلیق درآورد و برنامه‌ای ملی برای این موضوع پیشنهاد دهد؛ برنامه‌ای که برای سرمایه‌گذار جذاب باشد و همچنین ثبات و عدم مداخله در آن به صورت پررنگ دیده شده باشد. تعریف برنامه ملی سبب می‌شود تا برداشتهای سلیقه‌ای یا بخشی از میان برود و اجماع برای عملیاتی کردن آن از تمام اقدامات دولت قابل برداشت باشد. در این حالت حاکمیت به جای توجه به برداشتهای نقدی، نتایج مطلوب را به صورت غیر نقدی برداشت خواهد کرد و اثرات آن به صورت غیر مستقیم به دولت خواهد رسید. زیاد شدن تعداد بنگاه‌های سالم اقتصادی، نه تنها در سال‌های بعد موجب افزایش درآمدهای مالیاتی دولت می‌شود، بلکه هزینه دولت برای ایجاد اشتغال را به شدت کاهش خواهد داد و این کار از سوی سرمایه‌سازان جامعه به انجام خواهد رسید. خصوصاً در مواردی مانند توسعه معادن، اشتغال به صورت غیر متمرکز و پایدار، در کنار توسعه محلی، کمترین ارمان رویکرد جدید به حاکمیت و مردم خواهد بود. ■

توسعه پایدار

با سرمایه‌گذاری در معادن

سعید عسکری
دبیرکل انجمن سنگ آهن ایران

اقتصاد بازار

در این بخش می‌خوانیم:

- چالش شرکت‌های فناوری برای حفظ نیروی انسانی
- راه‌اندازی اولین صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی در بورس
- بانک‌های مرکزی در مسیر آزمایش رمزارزها و ایجاد زیرساخت CBDC

چالش شرکت‌های فناوری برای حفظ نیروی انسانی

تعمانه نادری

در حال حاضر تغییرات دنیای فناوری و تکنولوژی، صنعت بیمه را به سوی خدمت‌رسانی آنلاین پیش برده و بسیاری از هزینه‌ها و چالش‌های آن را کاهش داده است، بر همین اساس نرم‌افزارهای فعالی در این حوزه شکل گرفته که با تکیه بر آن می‌توان کیفیت خدمات و میزان رضایت‌مندی مشتریان را افزایش داد و سطح کیفی فعالیت‌های این حوزه را ارتقاء بخشید. با توجه به این موضوع به سراغ مهندس یوسف قلاتی، مدیرعامل و رئیس هیات مدیره شرکت فناوران اطلاعات خبره رفته و با وی به گفت‌وگو پرداختیم که ماحصل آن در ادامه می‌آید.

نرم‌افزار فناوران، مورد مشورت شرکت‌های بیمه قرار می‌گیرند. لازم به ذکر است، شرکت فناوران اطلاعات خبره براساس دانش اداره شده و با وجود تغییرات تکنولوژی دنیا، هر روز از داده‌های جدیدی بهره‌می‌گیرد.

تولید چنین نرم‌افزاری چه ضرورتی داشت؟

در هر صنعتی موضوع "آی تی" به عنوان پیش‌شران آن صنعت شناخته می‌شود. به همین دلیل در ایران نیز نیاز به راه‌اندازی چنین نرم‌افزاری به منظور بهره‌گیری شرکت‌های بیمه از فناوری‌های روز احساس می‌شد. از این رو نرم‌افزارهای این حوزه در ابتدا به صورت جزیره‌ای و بعد از آن توسط شرکت فناوران اطلاعات خبره به صورت یکپارچه ایجاد گردید. البته در آن زمان، نرم‌افزارهای خارجی زیادی در کشورهای منطقه مانند اردن، بحرین و... شکل گرفته بود که حتی در صدد عقد قرارداد با ایران بودند، اما با تولید نرم‌افزار فناوران که یک نرم‌افزار بسیار قوی بوده و زیرساخت‌های لازم برای صدور بیمه‌های اتکایی، ارزیابی خسارت و... را فراهم می‌کرد، این نیاز در کشور تامین شد. لازم به یادآوری است، شاکله اصلی این نرم‌افزار در بیمه البرز شکل گرفته و طی ۲۰ سال اخیر گسترش یافته، به طوری که امروز در شرکت‌های بیمه هیچ عملیات بیمه‌گری اتکایی مالی خارج از این نرم‌افزار انجام نمی‌شود. نرم‌افزار فناوران به عنوان زیرساخت صنعت بیمه بوده و بسیاری از اساتذات آپ‌ها، فین‌تک‌ها و افراد فعال در حوزه فناوری و نوآوری از این نرم‌افزار به عنوان زیرساخت در بخش بیمه‌گری استفاده می‌کنند.

نرم‌افزار فناوران از چه ویژگی‌هایی برخوردار است؟

این نرم‌افزار، بیمه‌گری باز انجام می‌دهد؛ به این مفهوم که درگاه‌های آن برای توسعه در اختیار ذی‌نفعان قرار گرفته است. به عنوان مثال، در باشگاه مشتریان بیمه کارآفرین، در حوزه بیمه‌های زندگی پس از درخواست مشتریان و کنترل ابزارها و قوانین بیمه‌گری برای آنان، بیمه‌نامه صادر می‌شود. همچنین اپلیکیشن‌هایی وجود دارد که در حوزه خسارت و درمان فعالیت کرده و از طریق API، اطلاعات لازم را به نرم‌افزار فناوران انتقال می‌دهد. شایان ذکر است، نرم‌افزار فناوران احساس نیاز به نرم‌افزارهای بیمه‌گری خارجی را از بین برده و حتی از آن‌ها بسیار جلوتر است.

شرکت فناوران اطلاعات خبره از چه سالی و با چه هدفی تاسیس گردید؟

سابقه مادر فناوری اطلاعات صنعت بیمه، به سال ۱۳۷۶ بازمی‌گردد و حدود ۲۵ سال در این حوزه سابقه عملیاتی داریم. البته شرکت فناوران اطلاعات خبره به صورت رسمی در سال ۱۳۸۲ تاسیس شد که در آن زمان، شرکت‌های بیمه خصوصی نیز شروع به کار کرده بودند. این شرکت در ابتدا با شرکت بیمه رازی و کارآفرین همکاری خود را آغاز کرد و در سال ۱۳۸۳ به طور جدی تری با بیمه البرز و پس از استقبال مطلوب، با دیگر شرکت‌های بیمه شروع به همکاری کرد؛ به طوری که هم‌اکنون ۲۴ شرکت بیمه‌ای از خدمات نرم‌افزاری آن بهره گرفته و بیش از ۵۰ درصد پرتفوی صنعت بیمه نیز توسط نرم‌افزارهای شرکت فناوران اطلاعات خبره مدیریت می‌شود. قابل ذکر است، حدود ۴۰۰ نفر متخصص در این شرکت مشغول به فعالیت هستند و به بیش از ۷۰ درصد از شرکت‌های بیمه خدمات نرم‌افزاری ارائه می‌شود. ناگفته نماند، این شرکت به حوزه بیمه و کسب و کارهای آن تسلط دارد، به طوری که حتی همکاران تحلیل‌گر

آیا شرکت فناوری اطلاعات خبره به اهداف تعیین شده خود دست پیدا کرده است؟

خوشبختانه این شرکت اهداف خود را محقق کرده و در حال حاضر نیز در صدد پیگیری اهداف بزرگتری است. برای مثال، شرکت فناوری اطلاعات خبره در صدد صادرات نرم افزار به کشورهای منطقه است و برنامه هایی جدی برای سال های آینده در نظر گرفته است. امروزه صنعت بیمه پیچیدگی های زیادی پیدا کرده و نیاز نرم افزاری آن نیز روبه افزایش است. به عنوان مثال، اگرچه بحث API تا ۴ سال گذشته بحث لوکسی به نظر می رسید، اما در حال حاضر به ضرورت و نیاز کشور تبدیل شده است. از سوی دیگر، در صنعت بیمه به پردازش داده ها و تبدیل آن به دانش برای نرخ دهی هوشمند و جلوگیری از تقلب نیاز زیادی احساس می شود. باید دانست، هنوز بخش های زیادی مانند بلاکچین و وجود دارد که در صنعت بیمه کشور بلااستفاده مانده است. در حالی که بیمه در دنیا در حال تغییر پارادایم و دیجیتالی کردن محصولات خود است، چرا که نسل امروز تفاوت زیادی با گذشته پیدا کرده و انتظار دارد، اکثر خدمات مورد نیاز را به صورت مجازی دریافت کند.

این شرکت تاکنون چه دستاوردهای مهمی داشته است؟

صنعت بیمه در سال گذشته حدود ۱۲۵ هزار میلیارد تومان پرتفو داشت که مدیریت بیش از ۵۰ درصد از این پرتفو توسط نرم افزار فناوری اطلاعات انجام شده که از دستاوردهای مهم این شرکت به شمار می رود. هم اکنون در صنعت بیمه بیش از ۱۰۰ هزار نماینده فعال وجود دارد که امکان فعالیت آن ها بدون این نرم افزار و سایر نرم افزارهای موجود در صنعت بیمه قابل تصور نیست. به بیانی دیگر، اگر این توان نرم افزاری وجود نداشت، صنعت بیمه به شدت محدود می شد و نمی توانست رشد کند. شرکت دیگری به اسم داتین وجود دارد که سه شرکت بیمه ای را اداره می کند، اما شرکت های بیمه ایران و بیمه ملت از نرم افزارهای داخلی خود بهره می گیرند. نکته دیگر، مشتری مداری این شرکت است، به طوری که با اهمیت دادن به نیازهای مشتریان، رضایت نسبی آنان را به دست آورده است. باید به این نکته اشاره داشت که با توجه به سرعت پیشرفت تکنولوژی، نرم افزارها همیشه در حال تغییر هستند، به طوری که نرم افزار فناوری اطلاعات نیز در طول ۲۰ سال گذشته ۴ نسل مختلف ارائه داده است. امروزه تکنولوژی های جدید ما را قادر به توسعه کرده و نمونه آن، پایان پروژه یک سال و نیمه این شرکت است. شرکت فناوری اطلاعات خبره، زیرساخت های نرم افزاری را حدود ۸۰ درصد تغییر داده و پاییز امسال دنیایی متفاوت را برای فعالیت استارت آپ ها و فعالان صنعت بیمه ایجاد خواهد کرد. به طور کل، ۴۰ درصد انرژی این شرکت به بهبود نرم افزارها و ۶۰ درصد آن نیز به شرکت های بیمه اختصاص پیدا کرده که در این خصوص، رتبه اول را در بین شرکت های برتر کسب کرده است.

چه اقداماتی را برای صادرات نرم افزار فناوری اطلاعات انجام داده اید؟

در این خصوص مذاکراتی با کشورهای افغانستان، آذربایجان، ترکمنستان و عراق انجام شده است، اما متأسفانه به تشدید تحریم ها و شیوع بیماری کرونا، فعالیت های شرکت فناوری اطلاعات نیز کاهش پیدا کرده است. از سوی

دیگر، این شرکت با ایجاد زیرساخت های جدید نرم افزاری، آمادگی رفتن به کشورهای اطراف و ارائه خدمت به آن ها را دارد. البته برخی از کشورها سنی مذهب بوده و به روش بیمه گری مرسوم اعتقادی ندارند. برای مثال، آن ها به تکافل اعتقاد دارند که مبتنی بر صندوق هیات امنایی است و مبالغ آن از طریق صندوق پرداخت می شود. با توجه به این امر، شرکت فناوری اطلاعات خبره اقداماتی را برای تحقق این موضوع در نظر گرفته است.

چه چشم اندازی را پیش روی این صنعت متصور هستید؟

امید است که روزه روز استفاده از فناوری اطلاعات در صنعت بیمه نهادینه شود. هنوز بسیاری از این فعالیت ها با تکیه بر تجربه افراد صورت گرفته و ضعف های زیادی در آن مشهود است. از این رو باید به سمت درستی حرکت کرده و فعالیت های خود را مبتنی بر هوش مصنوعی پیش برده تا بتوان افق مثبتی را پیش روی این صنعت ترسیم کرد.

و سخن آخر...

یکی از افتخارات بزرگ شرکت فناوری اطلاعات خبره، فعالیت در این حوزه و گره گشایی از فعالان صنعت بیمه است. این شرکت افتخار می کند، ضمن مدیریت ۵۰ درصد پرتفوی بیمه، بستری را ایجاد کرده تا بیمه شدگان صنعت بیمه بدون دغدغه به مرکز درمانی مراجعه کرده و با کد ملی پذیرش شوند. همچنین حدود ۳۰ هزار نماینده در صنعت بیمه از خدمات این شرکت بهره می گیرند، با این حال شرکت فناوری اطلاعات خبره در حوزه سرمایه گذاری مشکلات زیادی دارد که باید برطرف گردد. میزان سرمایه گذاری شرکت های بیمه در حوزه فناوری اطلاعات در حد انتظار نیست. از طرفی، مهاجرت نیروی فناوری به خارج از کشور بسیار زیاد است، به طوری که اکثر شرکت های حوزه فناوری با چالش تامین نیروی انسانی مواجه بوده و شرکت فناوری اطلاعات خبره نیز ۴۰ نفر نیروی فعال خود را به سختی حفظ کرده است. ■

مهاجرت نیروی
فناوری به خارج از
کشور بسیار زیاد
است، به طوری که
اکثر شرکت های
حوزه فناوری با
چالش تامین نیروی
انسانی مواجه هستند

مدیرعامل شرکت مشاور سرمایه‌گذاری فاین تک خبر داد راه‌اندازی اولین صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی در بورس

عرفان فغانی

در حال حاضر بازار سرمایه ظرفیت زیادی برای سرمایه‌گذاری دارد و کشورهای توسعه‌یافته نیز از این ظرفیت برای رشد روند سرمایه‌گذاری و تامین مالی شرکت‌ها بهره گرفته‌اند، اما نبود شفافیت، سیاست‌های ناکارآمد، بی‌ثباتی‌های اقتصادی و قوانین نادرست در کشورمان موجب شده که بازار سرمایه با نوسانات زیاد همراه و برای بسیاری از سرمایه‌گذاران پرخطر باشد. برای بررسی بیشتر این موضوع با دکتر مهدی فرازمنده، مدیرعامل شرکت مشاور سرمایه‌گذاری فاین تک گفت‌وگویی داشتیم که مشروح آن را می‌خوانیم.

دستیابی به چه اهدافی در اولویت این شرکت قرار دارد؟

بسیاری از شرکت‌های فعال در بازار سرمایه و اکوسیستم فناورانه و شرکت‌های دانش‌بنیان، تک تخصصی بوده و تنها به یک حوزه اشراف دارند، به همین دلیل قادر به استفاده از پتانسیل بازارهای دیگر نیستند. شرکت‌ها و فعالان بازار سرمایه به استفاده از فناوری‌های نوین به شدت نیاز دارند و فعالیت‌های نوآورانه، نیازمند حمایت‌های سرمایه‌گذاری و تامین مالی می‌باشند. در این میان فاین تک هدف خود را به هم‌رسانی این دو مجموعه قرار داده است.

چه ویژگی‌هایی شرکت مشاور سرمایه‌گذاری فاین تک را از دیگر شرکت‌ها متمایز می‌کند؟

مهم‌ترین این ویژگی‌ها دانش فنی و نیروی انسانی متخصص است، به‌طوری که این شرکت با توجه به ترکیب نیروی انسانی، مطالعات و دانشی که در این مسیر به دست آورده، اعتماد بازیگران هر دو اکوسیستم استارت‌آپی و بازار سرمایه را جلب کرده و این امر به عنوان مزیت آن نسبت به دیگر شرکت‌ها به شمار می‌رود. پیش‌بینی می‌شود، با توجه به نام‌گذاری سال جاری با عنوان دانش‌بنیان و تسهیل فضای فعالیت این شرکت‌ها، همکاری مثبتی بین این دو بخش آغاز شود. امسال شرکت مشاور سرمایه‌گذاری فاین تک، همگام با شرکت‌های دانش‌بنیان در حوزه نوآوری و ابزارهای خلاقانه راهکارهایی را ارائه داده و در این راستا اولین صندوق سرمایه‌گذاری خصوصی را ایجاد کرده که امکان سرمایه‌گذاری فعالان بازار سرمایه را در بخش بازار خصوصی ایجاد می‌کند. هرچند ادبیات این موضوع در جهان شناخته شده، اما در بازار ایران، موضوعی جدید به شمار می‌آید. شایان ذکر است، این شرکت از طریق همکاری با شرکت فرابورس ایران، صندوق اعتبار سرمایه‌نوآفرین و همچنین پلتفرم و سکوی تامین مالی جمعی هم‌آفرین را ایجاد کرده که به تامین مالی شرکت‌های کوچک، متوسط، شرکت‌های دانش‌بنیان و استارت‌آپ‌ها پرداخته و مردم را در اقتصاد شریک می‌کند.

این شرکت تاکنون چه دستاوردهای مهمی داشته است؟

همان‌طور که اشاره شد، شرکت مشاور سرمایه‌گذاری فاین تک از طریق صندوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی، اولین سرمایه‌گذاری را در بخش

درباره فعالیت‌های شرکت مشاور سرمایه‌گذاری فاین تک توضیح دهید.

این شرکت یکی از نهادهای مالی ثبت‌شده نزد سازمان بورس و اوراق بهادار است که در سال ۱۳۹۶ راه‌اندازی و پس از آن، موفق به دریافت تمام مجوزهای مشاوره سرمایه‌گذاری، سبدگردانی، عرضه، پذیرش و تامین مالی خرد از سازمان بورس و اوراق بهادار شد. شرکت مشاور سرمایه‌گذاری فاین تک با توجه به پژوهش‌های فناوری و همکاری با معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری به دو حوزه بازار سرمایه و دانش‌بنیان ورود کرده و این عنوان را به دلیل انجام فعالیت در حوزه استارت‌آپ‌ها و نوآوری مالی انتخاب کرده است. به عبارتی دیگر، این شرکت به عنوان پل ارتباطی شرکت‌های استارت‌آپی و دانش‌بنیان‌ها با بازار سرمایه شکل گرفته و در صدد است تا ابزارها و روش‌های بازار سرمایه در حوزه تامین مالی و سرمایه‌گذاری را به فضای دانش‌بنیان کشور متصل کند. تاکنون در این زمینه فعالیت‌های خوبی صورت گرفته و شرکت‌های زیادی از خدمات شرکت سرمایه‌گذاری فاین تک بهره گرفته‌اند.

بازار سرمایه این است که این بازار در شرایط کنونی نسبت به بازارهای مالی مانند طلا، مسکن و... شرایط جذابتری را خواهد داشت.

نوسانات بازار سرمایه تا چه اندازه تحت تاثیر سیاست‌های دولت مردان بوده است؟

بازار سرمایه به عنوان دماسنج اقتصادی کشور محسوب می‌شود که تحت تاثیر هر نوع اتفاقی تغییر خواهد کرد، بر همین اساس سیاست‌های دولت مردان و استراتژی‌های حقوقی و تورمی دولت، حقوق گمرکی، تعرفه‌ها و قطعی‌های مکرر برق صنایع در تابستان می‌تواند بر آن اثر بگذارد.

افق سرمایه‌گذاری در کشورمان را چگونه ترسیم می‌کنید؟

وضعیت بازار در ابتدای سال؛ یعنی فروردین ماه و اردیبهشت ماه مثبت بود، اما پس از آن در خردادماه از تب و تاب افتاد، با این وجود با کاهش ریسک‌های سیاسی و اقتصادی، سرمایه‌گذاری در بسیاری از سبدهای بورسی جذاب شده، هرچند که بهتر است مردم از طریق سبدگردان‌ها وارد بورس شوند تا در معرض ریسک کمتری قرار داشته باشند.

چه انتظاری از مسئولان کشوری و سازمان‌های مرتبط با بورس دارید؟

یکی از این انتظارات مهم تسهیل‌گری امور است. برای مثال، در خیلی از کشورهای دنیا برای اینکه بازارها رونق بگیرد، مقررات زدایی شروع شده و انتظار برنده و دیگر فعالان از مدیران این حوزه نیز این است که ضمن برداشتن موانع، فرآیند تسهیل‌گری شروع شود تا شرکت‌ها فعالیت‌های خود را توسعه بخشند. از طرفی، ساماندهی تصمیمات و قوانین حوزه بازار سرمایه مثل حجم مبادلات و دامنه نوسانات نیز از دیگر اقداماتی است که به روان شدن بازار کمک خواهد کرد. علاوه بر این، اصلاح شیوه‌های عرضه اولیه، سرمایه‌گذاران را تشویق به سرمایه‌گذاری در بورس خواهد کرد. ■

خصوصی انجام داده و در حوزه تامین مالی جمعی نیز در مدت ۶ ماه، مبلغ ۴۰۰ میلیارد ریال برای شرکت‌های سرمایه‌پذیر، تامین مالی کرده است. در مقابل سرمایه‌گذاران خرد، موفق شده‌اند که از طریق روش‌های نوین ارائه شده، به سرمایه‌گذاری در بخش واقعی اقتصاد مبادرت ورزند. همچنین این شرکت در حوزه مدیریت دارایی، دو صندوق سهامی مدیریت ثروت و صندوق درآمد ثابت پیشگامان را دایر کرده که فرصت سرمایه‌گذاری را برای سرمایه‌گذاران ایجاد کرده است. از سوی دیگر، فاینتک فرآیند پذیرش و ورود ۱۰ شرکت به بورس را راهبری کرده و در حوزه ارزش‌گذاری بالغ بر ۴۰ شرکت در بورس و خارج از بورس توسط این شرکت ارزش‌گذاری شده است.

خدمات ارائه شده توسط این شرکت چه کمکی به سرمایه‌گذاران می‌کند؟

از جمله این خدمات، مدیریت دارایی برای اشخاص حقیقی و حقوقی علاقه‌مند به سرمایه‌گذاری است. در این مرحله، متناسب با ریسک، حجم و مدت زمان سرمایه‌گذاری را محل‌های سرمایه‌گذاری ارائه شده و بر اساس آن می‌توان از صندوق‌های بدون ریسک، انواع مدل‌های سبدگردانی و... استفاده کرد. در رابطه با سرمایه‌گذاری‌های پرریسک که البته بازدهی بالایی برای سرمایه‌گذاران دارد، فضای لازم برای تامین مالی نیز فراهم خواهد شد. به عبارتی دیگر، فاینتک ابزارهای مختلف تامین مالی را به شرکت‌ها برای ورود به بازار سرمایه از طریق افزایش سرمایه یا انتشار اوراق بهادار مثل اوراق صکوک، سلف و مشارکت پیشنهاد می‌دهد. از دیگر ابزارهای این شرکت، ابزار تامین مالی خرد و تامین مالی جمعی یا تامین مالی اختصاصی خارج از بورس است که برای شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران ارائه می‌شود. لازم به یادآوری است، شرکت فاینتک در بحث ارزش‌گذاری و طراحی گزارش‌های امکان‌سنجی، فعال بوده و ضمن جلب اعتماد شرکت‌ها، مجوز ارزش‌گذاری از سازمان بورس و اوراق بهادار و ارزش‌گذاری دانش فنی از معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری را در اختیار دارد. علاوه بر این، وجود کارشناسان رسمی دادگستری در تیم این شرکت موجب شده تا گزارش‌های ارزش‌گذاری، قوی و مورد تایید افراد حقیقی و حقوقی باشد.

چه برنامه‌هایی را برای توسعه فعالیت‌های خود در نظر گرفته‌اید؟

همان‌طور که ذکر شد، فعالیت اصلی شرکت فاینتک، طراحی فرصت‌های سرمایه‌گذاری و تامین مالی برای شرکت‌های مختلف است. در این راستا، طراحی ابزاری جهت تامین مالی جمعی که در آن علاوه بر داشتن فرصت سرمایه‌گذاری، فرصتی برای ارائه کالا و محصولات وجود داشته باشد، از برنامه‌های آتی این شرکت می‌باشد. همچنین راه‌اندازی انواع صندوق‌های سرمایه‌گذاری و ارائه بسته خدمات جامع آماده‌سازی ورود شرکت‌ها به بورس و فرابورس، از دیگر برنامه‌های آتی شرکت فاینتک است.

چه عواملی در وضعیت بازار سرمایه تاثیرگذار است؟

در حال حاضر فاکتورهای مثبت و منفی زیادی بر بازار سرمایه حاکم است که از نمونه‌های آن می‌توان به فرصت سودآوری و فروش شرکت‌ها با توجه به افزایش نرخ محصولات آن‌ها اشاره کرد، اما به طور کل در خصوص بازار سرمایه باید گفت، هم‌اکنون وضعیت این بازار تثبیت شده و از این پس باید دید که ریسک‌های احتمالی، تعرفه‌های گمرکی، آزادسازی نرخ ارز و دیگر پارامترها چه تاثیری بر بورس خواهد داشت، هرچند که جمع‌بندی اهالی

هم‌اکنون وضعیت بازار سرمایه تثبیت شده و از این پس باید دید که ریسک‌های احتمالی، تعرفه‌های گمرکی، آزادسازی نرخ ارز و دیگر پارامترها چه تاثیری بر بورس خواهد داشت

بانک‌های مرکزی در مسیر

آزمایش رمزارزها و ایجاد زیرساخت CBDC

مهدی یرج
کارشناس اقتصاد دیجیتال

در چند سال گذشته، بخش خصوصی شاهد افزایش چشمگیر پلتفرم‌های پرداخت موبایلی، شرکت‌هایی که ارزهای دیجیتالی خود را ایجاد می‌کنند و رشد فوق‌العاده «استیبل کوین‌ها» یعنی ارزهای دیجیتالی با پشتوانه غیردولتی بوده است.

با توجه به شباهت‌هایی که رمزارزها و CBDC ها دارند، آن‌ها را به عنوان دارایی‌های دیجیتال دسته‌بندی می‌کنند، اما آن‌ها یکسان نیستند. کریپتوکارنسی‌ها، ارزهای دیجیتال یا مجازی هستند که از یک دفتر کل آنلاین با رمزنگاری قوی با بلاک‌چین برای تأیید، ثبت و ایمن کردن تراکنش‌ها بدون استفاده از یک مرجع مرکزی استفاده می‌کنند. اساساً رمزارز رمزنگاری شده، نوعی پرداخت است که مردم می‌توانند کالاها و خدمات را با آن خریداری کنند، ولی در حال حاضر بیشتر علاقه به آن سوداگران است، به این معنی که با افزایش ارزش آن، فرصتی برای تجارت برای سودآوری وجود دارد. بدون شک بیت‌کوین، معروف‌ترین و محبوب‌ترین ارز دیجیتال است که ارزش آن از یک دلار در سال ۲۰۱۱ میلادی به بیش از ۶۸ هزار دلار در نوامبر ۲۰۲۱ میلادی رسید. امروز در میان یک وضعیت سخت که برای چندین دهه دیده نشده بود، قیمت آن در حدود ۲۰ هزار دلار است.

رشد ارزش و محبوبیت بیت‌کوین و سایر ارزهای دیجیتال، پتانسیل بلاک‌چین را به نمایش گذاشته و باعث ایجاد یک سری سرمایه‌گذاری در پروژه‌ها در سراسر جهان توسط موسسات مالی سنتی و چالش برانگیز و همچنین سایر بازیگران شده است. بر اساس تحقیقات اخیر، دقیقاً پیامدهای دگرگون‌کننده و مخرب چنین تلاش‌هایی برای پرداخت‌ها و برای سیستم مالی گسترده‌تر بود که بانک‌های مرکزی را برانگیخت تا تصمیم بگیرند که وارد بازی شوند تا اینکه صرفاً تماشاگر باشند. در حال حاضر ۹۰ درصد از بانک‌های مرکزی در سراسر جهان روی CBDC کار می‌کنند. نقطه شروع برای این تصمیم را می‌توان احتمالاً به تلاش شکست‌خورده فیسبوک در پروژه لیبرا در سال ۲۰۱۹ میلادی ردیابی کرد.

ارز دیجیتال بانک مرکزی (CBDC) اساساً شکل دیجیتال یا مجازی یک ارزی است که از ابزارهای الکترونیکی مانند توکن دیجیتال برای نشان دادن این هویت دیجیتال استفاده می‌کند، اما این یک ارز دیجیتال نیست. CBDC ها به صورت متمرکز صادر و مدیریت می‌شوند،

ولی ارزهای دیجیتال غیرمتمرکز هستند. تمرکززدایی، امکان ناشناس ماندن را فراهم می‌کند، در حالی که بانک‌های مرکزی همه دارندگان را می‌شناسند و اکثر ارزهای دیجیتال از بلاک‌چین به عنوان فناوری خود استفاده می‌کنند. CBDC ها احتمالاً بر روی پلتفرم‌های مختلف اجرا می‌شوند و از فناوری‌های مختلفی استفاده می‌کنند.

فرا تر از تفاوت‌ها و شباهت‌های آن‌ها، یک وجه اشتراک وجود دارد که ارزهای دیجیتال و CBDC به اشتراک می‌گذارند که برجسته است و آن هم این است که استفاده از بلاک‌چین در پرداخت، نه تنها به سرعت در حال تغییر DNA خدمات پرداخت در سطح جهانی است، بلکه باعث بازنگری در ماهیت پول می‌شود و به وسیله‌ای برای ذخیره ارزش و پرداخت تبدیل شده است. آنچه که اکنون در حال تجربه هستیم، ممکن است، راهی پر فراز و نشیب باشد، اما در نهایت متوجه تغییر اساسی خواهیم شد.

وضعیت فعلی ارزهای دیجیتال بانک مرکزی (CBDC)

■ ۱۰ راه‌اندازی شد

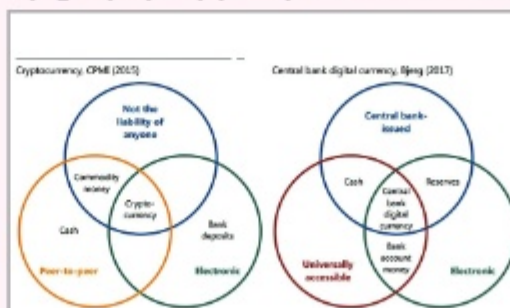
■ ۱۵ پایلوت (تستی)

■ ۲۴ در حال توسعه

(از ۱۰۹ ارزیابی شده)

در چند سال گذشته، بخش خصوصی شاهد افزایش چشمگیر پلتفرم‌های پرداخت موبایلی، شرکت‌هایی که ارزهای دیجیتالی خود را ایجاد می‌کنند و رشد فوق‌العاده «استیبل کوین‌ها» یعنی ارزهای دیجیتالی با پشتوانه غیردولتی بوده است. بانک‌های مرکزی نیز با توسعه ارزهای دیجیتال با اقدامات خود (CBDC) که اشکال دیجیتالی ارزهای فیات هستند، شروع به توجه کرده‌اند. بر اساس شاخص جهانی CBDC PwC، بیش از ۶۰ بانک مرکزی در مراحل مختلف تحقیق و توسعه CBDC ها هستند. برخی از کشورها مانند ایالات متحده و بریتانیا در حال انجام تحقیقات هستند، اما قصد خود را برای شروع توسعه CBDC اعلام نکرده‌اند. در حالی که برخی دیگر از جمله چین، سوئد، آفریقای جنوبی و امارات متحده عربی، برنامه‌های آزمایشی زنده را راه‌اندازی کرده‌اند.

انگیزه‌های ذکر شده توسط بانک‌های مرکزی برای پیگیری CBDC ها شامل حفظ کنترل بر سیاست‌های پولی، شمول مالی، قابلیت ردیابی تراکنش‌ها برای مبارزه با پول شویی (AML) و اهداف مالیاتی و بهبود پرداخت‌های فرامرزی است. منتقدان به سرعت متوجه شده‌اند که CBDC ها می‌توانند امنیت داده‌ها و نگرانی‌های حفظ حریم خصوصی و همچنین کاهش سپرده‌ها در بانک‌ها را ایجاد کنند که می‌تواند، تقدیرنگی را در سیستم مالی کاهش دهد. ■

پرونده ویژه

گفت و گوی اختصاصی با مهندس مهر داد اکبریان

در این بخش می خوانیم:

- اکتشافات معدنی باید بر اساس مطالعات علمی باشد
- تضعیف روحیه سرمایه گذاران با قوانین دست و پاگیر دولتی
- افتتاح خط ۳ کارخانه کنسانتره شرکت سنگ آهن گهرزمین

در میزگرد «دنیای سرمایه‌گذاری» با صاحب نظران مطرح شد

ارمغان تحقق «انقلاب معدنی»

تحول در اقتصاد ایران

سارا نظری

ایران به لحاظ ذخایر طبیعی خدادادی، یکی از غنی‌ترین کشورهای جهان است؛ ذخایری که البته از آن میان، بیشتر به بخش نفت و گاز توجه شده؛ در صورتی که کارشناسان و صاحب‌نظران معتقدند، توسعه تولیدات معدنی، می‌تواند در آمدی برابر و حتی چندبرابری را نسبت به نفت و گاز برای کشور به همراه داشته باشد. از آنجا که ماهنامه دنیای سرمایه‌گذاری در هر شماره، یکی از موضوعات مهم در حوزه اقتصاد را در قالب یک پرونده ویژه پیگیری می‌کند، این پیشنهاد مطرح شد که به صورت مستقل و با عنوان «انقلاب معدنی» به ضرورت‌ها و ظرفیت‌های مهم این بخش پرداخته شود. اولین پرسشی که می‌تواند مطرح شود، بررسی ظرفیت‌های معادن ایران و اهمیت سیاست‌گذاری‌های انجام‌شده در این زمینه است که کارشناسان و چهره‌های شناخته‌شده این حوزه در میزگردی در محل دفتر ماهنامه «دنیای سرمایه‌گذاری»، نظرات و راهکارهای خود را در این خصوص ارائه دادند. ماحصل این میزگرد تخصصی به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

در حوزه اکتشاف بسیار کند عمل کرده‌ایم

عزیزالله عصار، مشاور عالی گروه مهندسی، صنعتی و بازرگانی CPG در پاسخ به سوال مطرح‌شده گفت: به دلیل اهمیت معادن ایران، در یک دوره این شعار مطرح شد که معدن، جایگزین نفت شود، زیرا ما ذخایر زیادی در حوزه معدن داریم، به‌طوری که حدود ۶۸ نوع کانی معدنی در کشور وجود دارد. جمعیت ایران، یک درصد جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد و ۷ درصد از ذخایر معدنی دنیا در ایران قرار دارد که این رقم، پتانسیل بالایی محسوب می‌شود؛ با این حال در حوزه اکتشاف بسیار کند عمل کرده‌ایم، به‌طوری که میزان حفاری‌های ما تاکنون، به اندازه یک سال کشوری مثل استرالیا هم نیست و جای تاسف دارد.

وی در ادامه افزود: به‌رغم همه کُندی‌ها، براساس گزارشی که در سال ۱۳۹۵ منتشر شد، ارزش نهفته این ذخایر شناسایی شده، حدود ۷۵۰ میلیارد دلار است و پیش‌بینی می‌شود که این رقم، بعد از اکتشافات انجام‌شده به ۸۰۰ تا ۸۵۰ میلیارد دلار رسیده باشد. کاملاً مشخص است، بالفعل شدن این عدد که در حال حاضر بالقوه است، چه زلزله‌ای از جریان درآمد به همراه خواهد داشت؛ آن هم در شرایطی که در حال حاضر ضریب فزاینده در سیستم پولی کشور ۷ است. وقتی یک عدد واحد پولی منتشر می‌شود، ۷ واحد تأثیر حجم پولی در نقدینگی کشور دارد. اگر همین ضریب فزاینده را برای ذخایر معدنی به کار ببرید، حرکت بزرگی در اشتغال و انباشت ثروت در کشورمان ایجاد خواهد شد.

عصار با تأکید بر اینکه شعار «معدن به جای نفت»، دیدگاه درستی داشت، اظهار کرد: البته دیدگاه بنده این است که نباید معدن جایگزین نفت شود؛ بلکه نفت را باید داشته باشیم و ذخایر معدنی، تکمیل‌کننده آن باشد. کشوری که هم نفت دارد و هم معدن، می‌تواند در حوزه توسعه، حرکت‌های بزرگی را صورت دهد.

یکی از موارد مهمی که باید در نسخه انقلاب معدنی به آن توجه شود، اضافه کردن «بیمه اکتشاف» است که تاکنون وجود نداشته، یعنی ریسک اکتشاف توسط بیمه پوشش لازم را پیدا کند

مشاور عالی گروه مهندسی، صنعتی و بازرگانی CPG گفت: یکی از موارد مهمی که باید در نسخه انقلاب معدنی به آن توجه شود، اضافه کردن «بیمه اکتشاف» است که تاکنون وجود نداشته، یعنی ریسک اکتشاف توسط بیمه پوشش لازم را پیدا کند. بیمه هم می‌تواند در صورت موفقیت آمیز بودن اکتشاف، در ذخیره و بهره‌مندی آن معدن سهم داشته باشد و اگر هم موفقیت آمیز نبود، هزینه‌های انجام‌شده را تقبل کند.

وی در پاسخ به این سوال که «اگر امروز در مسند تصمیم‌گیری در حوزه معدن بودید، اولین تصمیمی که برای توسعه معادن کشوری می‌گرفتید، چه تصمیمی بود؟» گفت: بنده اگر چنین جایگاه و قدرتی داشتم، در وهله اول، نسخه انقلاب معدنی را با استفاده از تمام بزرگان و کارشناسان این حوزه، با هدف ۲۰ درصد سهم معدن در GDP کشور تدوین می‌کردم. تمام موارد مطرح‌شده در این جلسه را نیز در نسخه تدوین شده، می‌آوردم و با قدرت اجرایی کردم، در چنین شرایطی نظارت‌ها بر بخش خصوصی، مشخص و بخشنامه‌های دست‌وپاگیر حذف می‌شود. این را می‌گویند انقلاب، یعنی مایک نسخه جدید انقلاب می‌خواهیم که با قدرت اعمال شود و کسی حق دخالت در آن را نداشته باشد. این موضوع باعث می‌شود، سرمایه‌گذار بداند که در کشوری سرمایه‌گذاری می‌کند که آینده ۲۰ ساله آن روشن و قوانین ثابت و مشخصی دارد.

عصار با بیان اینکه سیاست‌گذاران هرگز بر اساس اطلاعات درست و تحلیل‌های دقیق به معادن مانده نکرده‌اند و با توجه به این امر نمی‌توان انتظار برنامه ریزی و تبیین چشم‌انداز داشت، گفت: برای برنامه ریزی ۵ ساله، باید از شرایط و اتفاقات شمال آینده مطمئن باشیم؛ در حالی که در حال حاضر ادعای مدیران این است که می‌توانند تنها ۳ ماه آینده را تشخیص دهند. آن قدر فاکتورهای تأثیرگذار وجود دارد که نمی‌توان برنامه ریزی دقیقی داشت. شرایط مختلف خارجی و داخلی بر ما حاکم شده و اجازه نمی‌دهد، به فکر پتانسیل بالای معادن، نظارت‌ها و برنامه ریزی‌های مفید

باشیم. مشاور عالی گروه مهندسی، صنعتی و بازرگانی CPG تصریح کرد: این کارها فرصت، برنامه و اراده می‌خواهد، اما هیچ کدام از این سه شاخص وجود ندارد، به همین دلیل اکثر تصمیمات فی‌البداهه گرفته می‌شود. هر بار مشکلی پیش می‌آید، با صدور بخشنامه جدید، سعی در رفع آن داریم و با همین متوال پیش می‌رویم. طبیعی است که در این شرایط، نمی‌توان برای ذخایر معادن کاری کرد تا بتوان به مانند نفت از آن بهره‌برداری و کسب درآمد کرد. امیدوارم در آینده بتوانیم به نقطه باتباتی برسیم و دست کم برای ۲ یا ۳ سال آینده، برنامه ریزی مفیدی داشته باشیم.

دولت اطلاعات پایه در حوزه معدن را تولید و منتشر کند

پهرام شکوری، عضو هیات مدیره اتحادیه تولید کنندگان و صادر کنندگان محصولات معدنی ایران گفت: درست است که کشورمان یک درصد از مساحت دنیا و یک درصد از جمعیت جهان را در اختیار دارد، اما در واقع ۷ درصد از ذخایر معدنی دنیا را در اختیار نداریم؛ بلکه تنها ۰/۹٪ از ذخایر دنیا متعلق به ایران است. اگر کشورمان را با سایر کشورهای جهان، هم وزن نکنیم، نمی‌توانیم مقایسه درستی داشته باشیم.

وی در ادامه اظهار کرد: ما خودمان را با USGS مقایسه می‌کنیم و تا وقتی که خودمان را با آن هم وزن نکنیم، نمی‌توانیم جایگاه خود را با کشورهای خارجی بسنجیم، چرا که در USGS فلز محتوا را در نظر می‌گیرند، در صورتی که ما کان سنگ را در نظر می‌گیریم که تفاوت فاحشی را ایجاد می‌کند. همچنین ما سنگ‌های تزئینی، لاشه یا سنگ آهک (۱۷ میلیارد تن ذخایر آهک) را جزو ذخایرمان حساب می‌کنیم، در حالی که USGS هیچ کدام را در شمار ذخایر نمی‌آورد. بر همین اساس می‌توان گفت که ۵۷ میلیارد تن ذخیره معدنی در کشور داریم، اما نمی‌توانیم بگوییم که ۷ درصد از ذخایر جهان در ایران است؛ زیرا مطابق با مبنای جهانی، ما یک درصد ذخایر جهان را داریم.

عضو هیات مدیره اتحادیه تولید کنندگان و صادر کنندگان محصولات معدنی ایران با بیان اینکه بخش معدن، پتانسیل‌های بالایی دارد، اما ما هیچ وقت نگفته‌ایم که معدن جایگزین نفت شود، بلکه گفته شده که معادن می‌توانند به اندازه درآمدهای نفتی و حتی چند برابر آن، برای ما درآمدزایی ایجاد کنند، افزود: اینکه اقتصاد کشور را با ذخایر نفتی اداره می‌کنیم، غلط است. حرف ما این است که درآمد فروش نفت، نباید خرج اداره کشور شود؛ آن هم بسیار گران. کشور ژاپن ۱۲۷ میلیون نفر جمعیت دارد و حدود ۴۰۰ هزار نفر برای دولت این کشور کار می‌کنند، در حالی که ایران با ۸۵ میلیون نفر جمعیت، حدود ۴/۵ میلیون نفر حقوق‌بگیر دولتی داریم و اگر باز نشستگان را هم اضافه کنیم، به ۸ میلیون نفر می‌رسند. فقط تعداد مدیران ما، به اندازه کل کارکنان دولت در ژاپن هستند.

شکوری در ادامه افزود: بسیاری از تصدی‌گری‌ها با شرکت‌های دولتی انجام می‌شود و اخیراً هم با انتشار گزارش‌های مالی، مشخص شده که اکثر آن‌ها زیان ده هستند؛ این موضوع نشان می‌دهد که دولت، مجری و بنگاه‌دار خوبی نیست. به اعتقاد بنده، در چنین شرایطی، باید به سراغ اجرایی کردن بندهای اصل ۴۴ قانون اساسی باشیم که متأسفانه برخی از بندها،

خصوصاً بند ۳ الف که مهم‌ترین آن‌هاست را فراموش کرده‌ایم. در این بند آمده که بخش خصوصی را قدرتمند کن، اما وقتی بخش خصوصی را در رودخانه بیندازی، بزرگ‌ترین ماهی که می‌توان از آن صید کرد، قزل‌آلا خواهد بود. وقتی آن را به آقیانوس راه نمی‌دهی، نمی‌توانی انتظار صید نهنگ داشته باشی؛ معلوم است که در بخش خصوصی، مثلاً توان خرید ایران خود را وجود ندارد. اجازه‌ای برای بزرگ شدن بخش خصوصی داده نشده، چون علاقه‌ای به قدرت گرفتن بخش خصوصی وجود ندارد.

وی تصریح کرد: انتظار ما از دولت این بود که کوچک شود، بخش خصوصی را قوی کند و در کنار این کارها، واگذاری‌ها را انجام دهد. حالا وقتی بخش خصوصی را قوی نکردند، کسی نمی‌تواند بنگاه‌های اقتصادی را از دولت خریداری کند؛ مگر اینکه خصوصی‌ها دولتی‌ها چنین کاری را انجام دهند که به نظر، ما این کار فقط دست را عوض کرده‌ایم. این فعال حوزه معدن گفت: اگر بخش خصوصی، توان مالی لازم را نداشته باشد، ولی از نظر تخصص، جایگاه مناسبی داشته باشد، می‌توان به جای واگذاری مالکیت، مدیریت را به بخش خصوصی واگذار کنیم. به عنوان مثال، دولت سوئد در این زمینه رویکرد سوسیالیستی دارد؛ اما هیچ کدام از بنگاه‌ها را اداره نمی‌کند، اگر چه مالکیت همچنان به دولت این کشور تعلق دارد. چرا نباید در ایران خودروهایی که به بنگاه اقتصادی دولتی زیان ده دیگری این کار را انجام دهیم؟ کما اینکه در معدن مهدی آباد به همت آقای کر باسیان و همراهی آقای نعمت‌زاده این اتفاق توسط شرکت SRK افتاد. این معدن، دومین ذخیره بزرگ دنیا بود که ۴۰ سال پیش از انقلاب اسلامی توسط انگلستان کشف شده بود و ۱۵۴ میلیون تن ذخیره داشت. چه کسی می‌توانست آن را خریداری کند؟ این معدن تا ۲۰ سال بعد از انقلاب یعنی (۶۰ سال) بدون بهره‌برداری باقی مانده بود؛ ولی بالاخره کنسرسیومی آمد، برنده شد و از زمان فعالیت می‌تواند سود بالایی را به دولت پرداخت کند که این مدل را می‌توان در تمام بنگاه‌های اقتصادی پیاده‌سازی کرد.

شکوری معتقد است: حالا که دولت خودش را کوچک نکرده، نباید پول نفت را خرج اداره خودش کند؛ بلکه باید درآمدهای نفتی در زیرساخت‌ها هزینه شوند. مثلاً راه‌آهن را از موج دوم، به موج چهارم ارتقا دهد، دو باندها را کند، ماشین‌آلات جادامی را اصلاح کند و سپس با درآمدهای مالیاتی به دست آمده، کشور را اداره کند. نفت ثروتی خدادادی است، اما چرا از آن استفاده نکنیم و آن را نفروشیم؟ یک زمانی برای خام‌فروشی نسخه می‌نوشتند و ما می‌گفتیم که نباید یک نسخه را برای تمام مواد معدنی پیچید؛ باید از نفت، بنزین استخراج کرد، اما این به معنی پرهیز از فروش نفت خام نیست. چرا؟ چون هم‌اکنون برنامه اتحادیه اروپا این است که تا سال ۲۰۵۰ میلادی انتشار کربن حاصل از مصرف بنزین را تا ۸۰ درصد کاهش دهد و از سوی دیگر، صنایع خودروهای الکتریکی در جهان در حال رونق گرفتن است. در آینده نه چندان دور، سوخت‌های فسیلی دیگر کاربرد خود را از دست خواهند داد؛ آن وقت نفتی را که ما استفاده نکردیم، به چه دردمان می‌خورد؟

عضو هیات مدیره اتحادیه تولید کنندگان و صادر کنندگان محصولات معدنی ایران افزود: همین رویکرد درباره ذخایر سنگ‌های تزئینی نیز

بسیاری از
تصدی‌گری‌ها با
شرکت‌های دولتی
انجام می‌شود و
اخیراً هم با انتشار
گزارش‌های مالی
مشخص شده که
اکثر آن‌ها زیان ده
هستند؛ این موضوع
نشان می‌دهد که
دولت، مجری و
بنگاه‌دار خوبی
نیست

با وجود تحریم‌ها،
تامین تکنولوژی
و جذب سرمایه،
شدنی است، ولی
اینکه چرا اتفاق
نمی‌افتد، مهمترین
دلیل آن، نبود
مدیریت مناسب
است

مصادق دارد. در جلسه‌ای با حضور آقای خاندوزی، وزیر اقتصاد و امور دارایی، به این نکته اشاره کردم که "در این حوزه حدود ۵ میلیارد تن ذخیره داریم و با همین اکتشافات محدود، سالانه ۹ میلیون تن تولید داریم که در بالاترین حد آن به ۱۵ میلیون تن رسیده‌ایم، به عبارتی دیگر تا ۴۰ سال سنگ داریم. حال با این سرعت تکنولوژی در جهان و تغییر سلیقه مردم، چه تضمینی برای آینده وجود دارد؟ در برهه‌ای از زمان ساختمان‌ها را سنگ می‌کردند، ولی در حال حاضر همه دنیا به استفاده از کامپوزیت، شیشه، سرامیک و سنگ‌های مصنوعی و... روی آورده‌اند. به عنوان مثال، کشور چین انواع مدل‌های سنگ را با کمیت تولید می‌کند که بسیار مقاوم است. در چنین شرایطی، نگه داشتن سنگ‌های تزئینی، چه سودی در آینده برای ما خواهد داشت؟ باید امروز از این ذخایر استفاده کنیم؛ حتی اگر سنگ خام صادر کنیم، مال‌سنگی که تولید می‌کنیم، در بهترین حالت، ۹۳ درصد در داخل استفاده می‌کنیم و ۷ درصد آن را صادر می‌کنیم؛ در حالی که ترکیه ۷۴ درصد از تولیدات خود را صادر می‌کند، یا مثلاً ایتالیا که مهد تولید فرآوری و تولید تجهیزات فرآوری سنگ است، ۲۲ درصد سنگ خود را به صورت خام صادر می‌کند." حرف من این نبود که دیگر نفت نفروشیم، بلکه می‌گویم در آمد نفتی را به توسعه صنایع و معادن مختلف، بنادر و... اختصاص دهیم. اگر بتوانیم با توجه به پتانسیلی که در بخش معدن وجود دارد، روی آن سرمایه‌گذاری کنیم، چند برابر درآمدهای نفتی ایجاد خواهد شد که می‌توان خرج زیرساخت‌های کشور کرد.

وی با اشاره به اینکه اگر بنا بود، ثروت‌های یک کشور، باعث توسعه آن‌ها شوند، قاعدتاً کشورهای آفریقایی امروز توسعه یافته‌ترین کشورهای جهان بودند، چرا که زیر پای آن‌ها انواع و اقسام سنگ‌های قیمتی وجود دارد، افزود: بر همین اساس کشورهای آمریکا و چین در حال سرمایه‌گذاری در کشورهای آفریقایی هستند. صرفاً داشتن ذخایر غنی، نیروی متخصص و حتی سرمایه، نمی‌تواند ضامن رسیدن به توسعه باشد.

در این زمینه، دو عامل بسیار مهم وجود دارد: نخست، عقلانیت که ما هم به آن نیاز داریم؛ یعنی هر تصمیمی که می‌خواهیم بگیریم، باید از روی عقلانیت و مبتنی بر یک کار کارشناسی شده باشد. این کار به مشاوران با دانش نیاز دارد، اما وقتی این اتفاق نمی‌افتد، تنها به یک کلمه می‌رسیم: "ای کاش..." این کلمه محصول نبود عقلانیت است که متأسفانه در همه جانشیده می‌شود.

شکوری افزود: دومین عامل موفقیت، داشتن مدیران کاربلد است. متأسفانه بسیاری از افراد کارشناس و باسواد کشورمان بی‌کار هستند و ما نمی‌توانیم از ظرفیت آنان استفاده کنیم. حتی با وجود تحریم‌ها، تامین تکنولوژی و جذب سرمایه، شدنی است، ولی اینکه چرا اتفاق نمی‌افتد، مهمترین دلیل آن، نبود مدیریت مناسب است. چرا مردم به جای اینکه در کشور سرمایه‌گذاری کنند، ترجیح می‌دهند تا پول خود را از کشور خارج کنند؟ به نظر بنده، دلیل همه این تقایص و عدم سرمایه‌گذاری در بخش‌های صنعتی و معدنی، نبود مدیر لایق و کاربلد است. سرمایه و ذخایر خوبی در نفت، گاز، معدن و... داریم، علاوه بر این بازار مصرف خوبی هم داریم (۸ درصد از جمعیت دنیا در ۱۵ کشور و ۱۲ درصد از اقتصاد دنیا در منطقه ما وجود دارد). این‌ها باعث مزیت ما هستند. به نظر می‌رسد،

حلقه مفقوده ما همین مدیریت است. از سوی دیگر، یکی از خلأهای کشورمان، نبود مدارس کار است. چرا ما در ایران روی تربیت مدیر و کارشناس، کار آکادمیک نمی‌کنیم؟ اصلاً چرا مراکز آموزش مانند مدارس فوتبال نداریم که در آن‌ها مدیر تربیت کنیم و چه بسا آن‌ها را بفروشیم؟ این کار به نفع همه است.

عضو هیات مدیره اتحادیه تولید کنندگان و صادر کنندگان محصولات معدنی ایران به فعالیت کشور ژاپن اشاره کرد و گفت: این کشور معدن، زمین مناسب، نفت و گاز ندارد، با این حال سنگ آهن و گاز را از ایران خریداری و محصولاتی را تولید می‌کند که در بازارهای جهانی قیمت ارزان‌تری نسبت به محصولات ما دارد. قطعاً این کار با مدیریت و عقلانیت انجام می‌شود. اگر ما این حلقه مفقوده را داشتیم، وضعیت ما به مراتب بهتر از ژاپن بود.

این فعال حوزه معدن با تاکید بر اینکه دولت باید اطلاعات پایه را در حوزه معدن تولید کند، اطلاعات را آزادانه در اختیار همه قرار دهد و سپس، اکتشافات را تسهیل و پروانه آن را سریع صادر کند، گفت: متأسفانه برای عبور از این پروسه باید کفش آهنی پوشید و دنبال آن دوید. چرا پنجره‌های واحد را اعمال نمی‌کنند؟ چرا برای گرفتن یک پروانه، باید با چندین سازمان و نهاد سروکار داشت؟

وی به یکی دیگر از مسائل مهم که تغییر نگاه مردم به معدن است، اشاره کرد و گفت: در گرجستان علاوه بر اینکه صدور پروانه اکتشاف در کوتاه‌ترین زمان و در عرض ۲۰ تا ۴۰ دقیقه انجام می‌شود، مردم نیز مشکلی با حفاری هاندارند؛ چون می‌دانند که اگر اکتشاف در نزدیکی آنان به نتیجه برسد، محل اشتغال آنان و فرزندان‌شان فراهم می‌شود؛ اما در ایران، برخورد با این مساله درست نیست و شاهد اعتراضات و ممانعت مردم از فعالیت‌های اکتشافی هستیم. به اعتقاد بنده، این رویکردها باید تغییر کند و فرهنگ‌سازی صحیح انجام شود که البته همه این‌ها در گرو مدیریت مناسب است. مدیریت باید فضای کار را طوری فراهم کند که اکتشاف، تنها دغدغه اکتشاف‌گر باشد. چرا این قانون وضع شده که فقط تولید کنندگان حق صادرات دارند؟ چرا تولید کننده باید ذهن و توان خود را صرف صادرات کند؟ بازاریابی و صادرات، خودش یک شغل مجزا است و در دنیا، شرکت‌های تخصصی برای این کار وجود دارد. به عنوان مثال، قانونی وضع شده که فقط بهره‌بردار معدن می‌تواند برای خرید ماشین‌های معدن اقدام کند؛ چرا؟ بهره‌بردار معدن که دانش کافی را برای این کار ندارد و در نهایت، منجر می‌شود که با قیمت بالا آن را خریداری کند. چنین مواردی، مانع تولید می‌شود، به طوری که اگر میانگین سالانه تولید معادن در جهان ۳ تا ۵ درصد ذخایر باشد، در ایران این رقم نیم درصد هم نیست.

شکوری در پاسخ به این سوال که اگر امروز در مسند تصمیم‌گیری در حوزه معدن بودید، اولین تصمیمی که برای توسعه معادن کشور می‌گرفتید، چه تصمیمی بود؟ گفت: تصمیم من این بود که دولت تنها در حد یک سیاست‌گذار باشد و در روند اداره معادن، دخالت نکند. حتماً شوراهای سیاست‌گذاری را برای مواد معدنی راه‌اندازی می‌کردم و دبیری آن‌ها را به انجمن‌های صنفی می‌سپردم. همچنین از تشکل‌ها و نگاه‌های اقتصادی مشاوره می‌گرفتم و سیاست‌گذاری‌ها را با مشورت آن‌ها انجام

می‌دادم و در قوانین، ثبات ایجاد می‌کردم؛ به‌طوری که وقتی قانونی صادر شود، حداقل تا ۱۰ سال تغییر نکند. از طرفی، برای مسائلی همچون مالیات نیز شیب آن را مشخص می‌کردم تا همه بدانند، مالیات در سال‌های آتی چقدر خواهد بود. همه دستگاه‌ها را هم مجاب می‌کردم که تسهیلاتی را در نظر بگیرند که شروع و تداوم فعالیت اقتصادی در حوزه معدن تسهیل شود؛ یعنی دغدغه فعالان اقتصادی، متوجه تولید باشد و دغدغه دیگری نداشته باشند.

عضو هیات مدیره اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولات معدنی ایران با بیان اینکه بخشی از مشکلات موجود به عدم اجرای قوانین خوب بازمی‌گردد، گفت: قانون باید حاکم شود؛ ضمن اینکه یک تور حمایتی خوبی را برای فعالان این حوزه ایجاد می‌کردم که با خیال راحت در بخش‌های دلخواه خود سرمایه‌گذاری کنند. همچنین دسترسی به انواع تکنولوژی‌ها و ماشین‌های روز را برای فعالان ممکن می‌ساختم و از سوی دیگر، تمام تلاش خود را انجام می‌دادم تا دانشگاه‌ها را به سوی تربیت مدیران متخصص در حوزه معدن سوق دهم.

اصلاح قوانین دست و پاگیر برای جلب اعتماد سرمایه‌گذاران

محمدرضا شهبازی، مدیرعامل شرکت توسعه و معادن و اکتشافات فلزبایان کویر (چادرملو) با اشاره به اینکه ایران حدود ۱۷ درصد از مساحت کل کشورها و به لحاظ معدنی، ۷ درصد را در اختیار دارد، گفت: کشورمان به لحاظ ذخایر مس رتبه ۹، ذخایر زغال‌سنگ رتبه ۲۶، ذخایر آهن رتبه ۱۲ و ذخایر سرب و روی رتبه ۲۰ جهان را در اختیار دارد؛ بنابراین با تکاپه این ظرفیت و سازوکار مناسب می‌توان انقلاب معدنی را رقم زد.

وی تصریح کرد: بنده سازوکاری را در این زمینه موثر می‌دانم که با تأسیس کنسرسیوم‌های بزرگ اکتشافی معادن در کشور پیش برود و معتقدم که اگر این اتفاق بیفتد، فعالیت‌های معدنی کوچک و جزیرهای، می‌توانند هدفمند و نظام‌مند پیگیری شوند و ما را به اهداف مورد نظر برساند.

مدیرعامل شرکت توسعه و معادن و اکتشافات فلزبایان کویر (چادرملو) با تأکید بر اینکه ما روی هر حلقه‌ای که انگشت بگذاریم، همانجا نقطه ضعف زنجیره است، افزود: با نگاهی به موضوع معادن، چه از زاویه حاکمیتی و چه از نگاه منفعت طلبانه دولت، اشخاص و سایر اجزا، هیچ کدام منافع ملی را در نظر نمی‌گیرند. مساله اکتشافات، یک مساله بلندمدت در حوزه سرمایه‌گذاری است. اگر امروز اکتشافی آغاز شود، ممکن است ۱۰ سال بعد به نتیجه برسد و یا پس از احداث یک کارخانه فرآوری ۱۵ سال بعد به سوددهی برسد، ولی ما در کشورمان برای ۲ سال بعد هم نمی‌توانیم برنامه‌ریزی کنیم.

شهبازی با بیان اینکه عدم ثبات مدیریت در کشور، کار را به جایی رسانده که هر مدیری برای ترفیع گرفتن، به دنبال رقم زدن راندهای معمولی است، گفت: متأسفانه این مدیران نه‌الی نمی‌کارند که آیندگان و فرزندان ما از آن بهره‌مند شوند؛ همیشه گندم و جومی کارند که ظرف چند ماه نتیجه کارشان را ببینند که البته این رویکرد با نیاز صنعت معدن و اکتشافات

سازگار نیست. متأسفانه تاوان قوانین خلق الساعه را باید معدن کار و اکتشاف‌گری که زندگی خود را پای آن کار گذاشته، بدهد و چه بسا ورشکست و خانه‌نشین شود. هیچ کس هم از قانون گذار نمی‌پرسد که چرا فلان قانون وضع و اعمال شده است.

وی تأکید کرد: اگر قوانین دست و پاگیر اصلاح و زمینه رانت را حذف کنیم، ریل‌گذاری لازم برای تولید را با رفع موانع انجام دهیم و به‌طور کلی، زمینه تصمیم‌گیری‌های شخصی را حذف و سیستمی کنیم، می‌توانیم به‌سوی ثبات، امنیت سرمایه‌گذاری و امکان برنامه‌ریزی بلندمدت حرکت کنیم که در چنین شرایطی می‌توان اعتماد سرمایه‌گذار به سرمایه‌گذاری در معادن ایران را جلب کرد.

تفسیرهای موجود در قانون مبهم است

احد ابروایی، عضو هیات مدیره معدن کار صباپور گفت: بنده در کشورهای آفریقایی جنوبی و گینه فعالیت داشتم که در بخش معدن، قدرتمند هستند. آفریقایی جنوبی در حوزه معدن پیشرفته است، به‌طوری که در برخی زمینه‌ها از استرالیا و کانادا هم جلوتر است. در مقابل آن، گینه در حوزه ذخایر معدنی کشوری غنی است، اما مردمان آن در فقر زندگی می‌کنند.

وی تصریح کرد: تجهیز دستگاه‌ها و ماشین‌های معدنی در آفریقایی جنوبی اتفاق افتاده و معادن این کشور به شدت مجهز هستند، اما در کشور گینه، دستگاه‌های فرسوده که برخی از آن متعلق به دوره جنگ جهانی دوم است، نتوانسته‌اند آن‌طور که باید از ذخایر غنی خود استفاده کنند.

ابروایی با اشاره به اینکه تجهیزات مادر حال فرسوده شدن است و جایگزینی هم برای آن وجود ندارد؛ به همین دلیل هزینه‌های سنگین تعمیرات، مانع بزرگی پیش پای معادن است، افزود: واردات دستگاه‌های جدید با فناوری‌های روز دنیا، منوط به نبود تولید داخلی آن دستگاه است. در بسیاری از موارد، تولیدکننده داخلی، قول ساخت یک دستگاه را می‌دهد، اما یا از عهده انجام آن کار بر نمی‌آید یا تولیداتش محدود است.

عضو هیات مدیره معدن کار صباپور با تأکید بر اینکه در حوزه معدن نیاز به سرمایه‌گذاری محسوس است، گفت: به نظر بنده، حتی اگر سرمایه‌گذاری داخلی تأمین شود، همچنان به سرمایه‌گذاری خارجی در بخش معادن نیاز خواهیم داشت. به عنوان مثال، آفریقایی جنوبی با استفاده از سرمایه‌گذاران خارجی به‌سوی توسعه حرکت کرد.

وی با بیان اینکه نمی‌توان برای موانع و مشکلات موجود در حوزه معدن، درصد تعیین کرد، افزود: بنده به عنوان کسی که در دستگاه دولتی، خصوصی، خصوصی و مدیریت کرده‌ام، هنوز مرز بین دستگاه دولتی و خصوصی را نمی‌دانم. این یک واژه من در آوردی است؛ چون مادر قانون اساسی هم یک دستگاه دولتی داریم، یک دستگاه خصوصی و تعاونی. گاهی روی دستگاه‌های به اصطلاح خصوصی، همان نظارت‌های موجود در دستگاه‌های دولتی وجود دارد.

ابروایی در ادامه افزود: متأسفانه تفسیرهای موجود در قانون، واقعا مبهم است. این مساله باعث شده که ۹۰ درصد از مدیران کشور، به شدت دست‌پاچه و محافظه‌کار به فعالیت بپردازند و حتی از کوچک‌ترین ریسک‌هایی که می‌تواند بسیار سودآور باشد هم صرف‌نظر می‌کنند.

متأسفانه تاوان
قوانین خلق الساعه
را باید معدن کار و
اکتشاف‌گری که زندگی
خود را پای آن کار
گذاشته، بدهد و چه بسا
ورشکست و خانه‌نشین
شود، هیچ کس هم از
قانون گذار نمی‌پرسد
که چرا فلان قانون
وضع و اعمال شده
است

رخ داده است. می‌دانید که در حال حاضر ۷۰ درصد از افزایش ثروت شرکت‌های معدنی بزرگ جهان مثل ریوتینتو، BHP از طریق ادغام یا تملک‌های جدید کسب می‌شود؛ یعنی از شرق و غرب عالم با هم شراکت می‌کنند و همگرایی انجام می‌دهند تا سینی‌ری حاصل از برنامه‌ریزی، اکتشافات، استخراج تولید و عرضه موثر در بازار را بالا ببرند، ولی جالب است که در محدوده معدنی گل‌گهر که وسعت آن از ۱۰ کیلومتر مربع بیشتر نیست، ایمیدرو یک معدن بزرگ یکپارچه رابه هفت معدن کوچک و بزرگ تقسیم کرده و آن‌ها رابه هفت شرکت سپرده که هر کدام از آن‌ها، شاید بالغ بر ۱۶ شرکت سهامدار و زیرمجموعه دارند. این تصمیم به جای اینکه منجر به یک هم‌افزایی فنی و اقتصادی شود، باعث تفرق و جدایی در منطقه شده که ضمن کاهش سود اقتصادی کار، درآمدهای شان را در حساب‌های بانکی متفرق از هم انباشت می‌کنند و هر کدام ساز فنی و مالی خود را می‌زنند که این کار منجر به یک اتفاق ملی و شکل‌گیری یک شرکت در استاندارد بین‌المللی در منطقه گل‌گهر نمی‌شود و اتلاف منابع بسیاری رابه وجود می‌آورد.

کرمی شاهرخی با بیان اینکه متأسفانه دولت و حاکمیت، خود را شریک بخش خصوصی می‌دانند، نه حامی آن، گفت: دولت قبل از اینکه اثرات مثبت اقتصادی و اجتماعی ناشی از اکتشاف و استخراج معدن را ببیند، به افزایش تولید ناخالص ملی توجه کند، به دنبال منفعت مردم نیست، بلکه به دنبال سهم خود است، در حالی که در کشورهای توسعه‌یافته، دولت مشخصاً به عنوان حق مالکانه درصدی از ماده تولیدی معدنی را می‌گیرد و علاوه بر این، دنبال مطالبه‌گری و برگزاری مزایده و دریافت سود بیشتر نیست تا آن را معیار واگذاری معادن قرار دهد. مثلاً در کشور قزاقستان که فعالیت داریم، هر کس که معدن مس را به تولید برساند، باید ۵/۷ (پنج و هفت دهم) درصد از تولید رابه عنوان روابلیشی (حق امتیاز) به دولت بدهد که البته برای همه هم یکسان است، ولی در ایران مزایده گذاشته می‌شود و تا ۳۰ درصد تولید ماده معدنی را دولت مطالبه می‌کند، این در حالی است که اکتشاف، ریسک مالی و فنی بالایی دارد و از همه مهم‌تر، یک چرخه طولانی مدت تا رسیدن به تولید را می‌طلبد که هزینه‌های بالایی رابه همراه خواهد داشت و نباید انگیزه‌های سودآوری و اقتصادی معدن دار را کم کرد.

وی افزود: معدانی مثل گل‌گهر، سرچشمه و میدوک از شروع اکتشاف تا تولید حداقل یک بازه ۳۰ تا ۴۰ ساله را طی کرده‌اند، لذا دولت باید از معدن داران حمایت ویژه کند، نه اینکه از روز اول آنان را بترساند که در صورت تولید، ۳۰ تا ۴۰ درصد تولید متعلق به من دولت است. عضو هیات مدیره شرکت کاوندن‌هان زمین در پاسخ به این سوال که "چرا شاهد انقلاب معدنی در کشورمان نیستیم؟" گفت: باید پرسید افرادی که امروز در مسند قانون گذاری و تصمیم‌گیری معدن هستند، چرا با وجود آنکه می‌دانند اکتشافات در ایران از جهان عقب افتاده، کاری نمی‌کنند؟ چرا همچنان برای برداشت بیشتر، به پیکر معادن قبلی که ده‌ها سال پیش کشف شده‌اند، شلاق می‌زنند و دیگر نمی‌شود، یک معدن بزرگ در کشور کشف کرد و به یک میدان اکتشافی بزرگ دست یافت؟ واقعیت

این فعال حوزه معدن در پاسخ به سوال مورد نظر مبنی بر اینکه "اگر امروز در مسند تصمیم‌گیری در حوزه معدن بودید، اولین تصمیمی که برای توسعه معادن کشور می‌گرفتید، چه تصمیمی بود؟" گفت: بنده اگر به جای دولت، تصمیم‌گیرنده بودم، همه بخشنامه‌های دست و پاگیر برای فعالیت‌های اقتصادی را حذف و فقط مالیات کامل از تولیدکنندگان دریافت می‌کردم، اما دست آنان را برای فعالیت باز می‌گذاشتم.

دولت انگیزه لازم برای اکتشاف معادن ایجاد کند

محمدرضا کرمی شاهرخی، عضو هیات مدیره شرکت کاوندن‌هان زمین با اشاره به اینکه ایران به رغم داشتن ظرفیت‌های بالا، کمتر از یک درصد از تولیدات معدنی جهان را دارا می‌باشد که عدد ناچیزی به شمار می‌آید، گفت: باید به این نکته توجه داشت که در حوزه اکتشافات، چه رتبه‌ای در جهان داریم. هزینه اکتشافات غیر آهنی در جهان، ۱۲ میلیارد دلار است و با افزودن سایر منابع آهنی و معدنی، این رقم به ۱۵ میلیارد دلار هم می‌رسد، در حالی که مجموع هزینه‌های اکتشافی ایران حداکثر از ۵۰۰ میلیارد تومان هم فراتر نمی‌رود؛ یعنی بودجه اکتشافات سالانه ما به ۲۰ میلیون دلار هم نمی‌رسد که در مقایسه با ارقام جهانی عدد بسیار کمی است. البته این عدد برای کشورمان حداقل باید ۱۰۰ میلیون دلار باشد. حالا باید دید کجای کار مانقص دارد که با داشتن ۷ درصد از ذخایر طبیعی و معدنی جهان، هنوز اهداف اکتشافی کشور محقق نشده است.

وی در ادامه اظهار کرد: اکتشافاتی که در حال حاضر در ایران انجام می‌شود، به طور متوسط ۱۵۰ متر عمق دارند که این عمق در حقیقت، اکتشافات سطحی به شمار می‌آید؛ یعنی در استخراج و اکتشافات ذخایر عمیق زیرزمینی، تقریباً صفر هستیم و نه عمقی؛ بنابراین ضرورت دارد که به سرعت در پی‌ها و محدوده‌ها اکتشاف عمیق زیرزمینی انجام دهیم. عضو هیات مدیره شرکت کاوندن‌هان زمین گفت: به نظر من، مشکلات موجود در بخش اکتشافات، به دلیل سیاست‌های بالادستی و حاکمیتی

هزینه اکتشافات
غیر آهنی در جهان،
۱۲ میلیارد دلار است و
با افزودن سایر منابع
آهنی و معدنی، این
رقم به ۱۵ میلیارد دلار
هم می‌رسد، در حالی
که مجموع هزینه‌های
اکتشافی ایران حداکثر
از ۵۰۰ میلیارد تومان
هم فراتر نمی‌رود

یکی از بحث‌های
مهم مورد
اشاره، مساله
«خود تحریمی»
است که وضعیت
ما را خراب‌تر کرده،
به طوری که در سال
گذشته قیمت گندله
۲۴۰ دلار بوده و
امروز به ۱۲۰ تا
۱۳۰ دلار رسیده
است

۲۵ سال اخیر، در حوزه‌هایی همچون پتروشیمی، فولاد، پلاستیک، سرامیک و... رشد داشتیم که باعث بهبود رتبه ما شده است؛ بنابراین بنده هم معتقدم که معدن نباید جایگزین نفت شود، بلکه ما هر چقدر پیچیدگی اقتصادی‌مان را بالا ببریم، اقتصاد مقاوم‌تری خواهیم داشت. برای رسیدن به این نقطه، باید در حوزه‌هایی که در آن‌ها مزیت داریم، سرمایه‌گذاری کنیم. به عنوان مثال، در کشورمان، نفت و معدن مزیت محسوب می‌شوند، اما مثلاً در حوزه خودروسازی مزیتی نسبت به سایر کشورهای جهان نداریم.

وی با اشاره به اینکه در حال حاضر مشغول تدوین نقشه اکتشافات ملی هستیم، گفت: جلساتی با صاحب‌نظران حوزه معدن داشته‌ایم و همه می‌دانیم که مساله ما اکتشافات است و داده‌های ما قدیمی هستند و بسیاری از آن‌ها به دهه اول تأسیس سازمان زمین‌شناسی بازمی‌گردد. امروز اگر ادعایی داریم، مربوط به گذشته است و معدن بزرگی را شناسایی نکرده‌ایم.

معاون سرمایه‌گذاری و امور شرکت‌های گل‌گهر در ادامه به رشد منفی سرمایه‌گذاری در دهه ۶۰ و دهه اخیر اشاره کرد و گفت: البته در دهه ۹۰ با وجود رشد منفی، بخشی از مجموعه‌ها رشد خوبی داشتند، اما یکی از بحث‌های مهم مورد اشاره، مساله «خود تحریمی» است که وضعیت ما را خراب‌تر کرده، به طوری که در سال گذشته قیمت گندله ۲۴۰ دلار بوده و امروز به ۱۲۰ تا ۱۳۰ دلار رسیده است. وضع برخی از قوانین باعث شده که جلوی صادرات بعضی از اقلام گرفته شود و ما فرصت‌های بسیار بزرگی را از دست داده‌ایم؛ تا جایی که امروز در کشور مازاد گندله داریم. ■

این است که چرخه اکتشاف، یک چرخه ۱۵ تا ۲۵ ساله است؛ چرخه‌ای نیست که امروز برایش تصمیم بگیریم و مثلاً سه سال دیگر به نتیجه برسیم. در این کار، علاوه بر هزینه بالای سرمایه‌گذاری، وجود افراد و شرکت‌های ریسک‌پذیر داخلی و بین‌المللی، ضرورت دارد. باید فرآیندها و بروکراسی انجام کار کاهش پیدا کند و محدوده‌ها نباید مثل گوشت قربانی به هزاران افراد کم‌توان که کاری نمی‌کنند یا کار نمایشی می‌کنند و فقط انگیزه فروش مجدد محدوده را دارند، واگذار شود.

این فعال حوزه معدن با تأکید بر اینکه مسئولان باید انگیزه لازم را برای اکتشافات ایجاد کنند و واگذاری‌ها را بی‌پروایه به شرکت‌های داخلی و بین‌المللی و افراد با صلاحیت واگذار کنند، گفت: برخی‌ها بر این باور غلط هستند، معدنی که سه گمانه اکتشافی با نتایج خوب داشته، فرد را به ثروتی انبوه می‌رساند، در صورتی که برای رسیدن به نتیجه‌گیری نهایی و اکتشاف کامل باید حدود ۱۰ الی ۱۵ سال هزینه کرد؛ بنابراین اگر شرکتی در جهان سرمایه‌گذاری می‌کند و مطالبه گرفتن ۷۰ درصد از یک معدن را دارد، انتظار درستی است.

وی به بحث نگرشی بروکراسی زیست‌محیطی در کشور به عنوان یکی دیگر از معضلات واگذاری محدوده‌ها جهت اکتشافات اشاره کرد و افزود: امروزه به راحتی مجوزهای محیط زیستی و منابع طبیعی برای احداث یک جاده جدید ۳۰۰ کیلومتری در عرض چند ماه صادر می‌شود، اما صادر کردن مجوز معدنی برای یک محدوده چند کیلومتری مربعی، بسیار سخت و پیچیده و سال‌ها به طول می‌انجامد، زیرا فرد تصمیم‌گیرنده در محیط زیست به اهمیت بارور شدن معادن برای رونق اقتصاد کشور و ثروت ملی واقف نیست و فکر می‌کند، اگر این مجوز صادر شود، چه میزان فرد درخواست‌کننده صاحب ثروت می‌شود؟

کرمی شاهرخی در پاسخ به این سوال که اگر امروز در مسند تصمیم‌گیری در حوزه معدن بودید، اولین تصمیمی که برای توسعه معادن کشور می‌گرفتید، چه تصمیمی بود؟ گفت: به اعتقاد بنده، شکل‌گیری بسیاری از دستگاه‌ها و نهادهای سیاست‌گذاری، تأثیرات منفی روی معادن داشته‌اند. اگر قرار بود، در جایگاه تصمیم‌گیری برای معدن قرار می‌گرفتم، قطعاً دست بسیاری از این مراکز سیاست‌گذاری را از معادن فولاد، مس و... کوتاه می‌کردم و فرآیند دسترسی به محدوده‌ها را فقط برای افراد و شرکت‌های صلاحیت‌دار تسهیل می‌کردم، در چنین شرایطی معادن می‌توانند نفسی تازه کنند و در آینده، به سمت وسوی درستی پیش بروند.

در حال تدوین نقشه اکتشافات ملی هستیم

سیدمحسن نبوی، معاون سرمایه‌گذاری و امور شرکت‌های گل‌گهر با اشاره به اینکه دانشگاه هاروارد شاخصی را در بررسی اقتصاد کشورها در دستور کار دارد که شاخص پیچیدگی اقتصادی نام دارد؛ به این معنی که اگر اقتصاد یک کشور بخواهد در برابر بحران‌ها مقاوم باشد، باید پیچیدگی‌هایی داشته باشد، افزود: مطابق با این بررسی‌ها، رتبه پیچیدگی اقتصاد ایران در ۲۵ سال اخیر، از جایگاه ۱۰۳ به ۸۰ رسیده که این پیچیدگی، ناشی از دو عامل است؛ نخست، تنوع محصولات و دیگری محصولات پیچیده. ما در

رئیس هیات مدیره انجمن سنگ آهن ایران

تدوین طرح جامع معادن کشور در دستور کار مدیران قرار گیرد

محمد جعفری

انجمن سنگ آهن ایران به عنوان تنها نماینده تخصصی کسب و کار این محصول، تشکلی صنعتی است که به منظور برقراری تعاملات و ارتباطات نظام‌مند درون صنعتی (بین فعالان این حوزه) و برون‌سازمانی (با سازمان‌ها و دستگاه‌های اجرایی) مرتبط از سال ۱۳۹۱ تأسیس شده است. این انجمن به نمایندگی از بخش خصوصی، ضمن شناخت نیازها و مسائل این حوزه و تلاش در جهت ایفای نقش خود در راستای سیاست‌گذاری مسائل مربوطه، در تلاش است تا با تکیه بر ظرفیت‌ها و امکانات گسترده موجود در حوزه سنگ آهن ایران و نیز حمایت و همراهی اعضای خود با پوشش بیش از ۹۰ درصدی سهم بازار سنگ آهن ایران، متشکل از پنگاه‌های اقتصادی فعال در اکتشاف، استخراج، تولید و فرآوری سنگ آهن، چالش‌های این حوزه را شناسایی و در راستای رفع آن‌ها و تسهیل کسب و کار اعضا اقدام کند. حال به منظور آشنایی بیشتر با فعالیت‌ها و اقدامات این انجمن، گفت‌وگویی با مهندس مهرداد اکبریان، رئیس هیات مدیره انجمن سنگ آهن ایران و نایب رئیس کمیسیون صنایع و معادن اتاق بازرگانی ایران انجام داده‌ایم. وی که از سال ۱۳۸۱ وارد فعالیت در حوزه معدن شده و علاوه بر تولید، در زمینه صادرات مواد معدنی هم فعالیت داشته، معتقد است: «نگاه تجاری در حوزه تولید، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، چراکه تولیدی که بازار نداشته باشد، خیلی ارزشمند نیست.» حاصل این مصاحبه را می‌خوانیم.

سنگ آهن ایران، فعالیت‌های آن دیگر مختص به کنکاش بخشنامه‌ها و دفاع در برابر آن‌ها نبود، زیرا خیلی زود دریافتیم که ما عضو زنجیره بزرگتری در کشور به نام زنجیره آهن و فولاد هستیم که به جز معادن، بازیگران بزرگی از جمله صنایع معدنی، تولیدکنندگان شمش و حتی صنایع پایین دست مانند تولیدکنندگان لوله پروفیل، صنایع ساختمان، لوازم خانگی و... در آن وجود دارد؛ بنابراین به این نتیجه رسیدیم که تنها راه ما، تعامل با یکدیگر است. قابل ذکر است، شیوه‌ای که انجمن پیش گرفته، تاحدودی متفاوت از رویه‌ای است که در آغاز دهه نود داشت. در حال حاضر بیشتر درگیر هم‌افزایی حلقه‌های مختلف زنجیره هستیم و بنده در این راه، تلاش‌های زیادی داشته‌ام.

آیا انجمن سنگ آهن ایران به اهداف مورد نظر خود دست یافته است؟

قطعاً هیچ وقت نمی‌شود به ۱۰۰ درصد اهداف اولیه خود رسید. همه مسائل موجود در دست ما نیست؛ بلکه بخش قابل توجهی از آن‌ها حاکمیتی است و از دسترس ما خارج است. بخش دیگری از امور هم به بازارهای جهانی ارتباط دارد که کنترل آن در دست ما نیست. به همین دلیل، گاهی اوقات اثری مان را به رفع مشکلات ضروری که متوجه فعالان سنگ آهن بوده، معطوف کرده‌ایم که شاخص‌ترین آن، تشکیل صندوق است. سال‌ها قبل به این نتیجه رسیدیم که یکی از اهداف مهم و ماندگار انجمن سنگ آهن ایران، تشکیل یک صندوق سرمایه‌گذاری با مشارکت تجار و سرمایه‌داران است تا به یک بخش مولد در کشور تبدیل شود. اگر اکتشاف ناقص است، اگر واردات ماشین آلات دچار مشکل است، اگر معادنی داریم که توان سرمایه‌گذاری در محدوده خود را ندارند، با تشکیل این صندوق می‌توان مشکلات را مرتفع کرد و به‌طور کلی، توان معادن سنگ آهن را در کل کشور، به شکل یکپارچه افزایش دهد؛ نه اینکه یک معدن رشد

در خصوص فعالیت‌های انجمن سنگ آهن ایران توضیحاتی ارائه فرمایید؟

این انجمن در سال ۱۳۹۱ تأسیس شد و در حال حاضر در دوره چهارم فعالیت خود قرار دارد. در آن دوره، دولت به بخش معدن ورود کرد و قصد گرفتن عوارض و مالیات از معدن‌داران را داشت. همچنین شاهد صدور ضوابطی بودیم که به شرایط تولید معادن همخوانی نداشت. معدن تشنه پیشرفت و توسعه بود و در نظر داشت تا قدم‌های بلندی را بردارد، اما دولت همراه نبود. هر همین اساس به این نتیجه رسیدیم که باید یک انجمن تخصصی در حوزه سنگ آهن داشته باشیم تا از حقوق فعالان این حوزه دفاع کند. بنده از بنیانگذاران و نخستین رئیس این انجمن بودم. از همان ابتدا کار انجمن در زمینه مبارزه با بخشنامه‌های ضد تولید آغاز شد و همچنان ادامه دارد، ولی به مرور زمان با افزایش عمر کاری انجمن

داشته باشد و معدن دیگری از مراحل توسعه عقب بماند. تاسیس چنین صندوقی، فراتر از مباحث دولتی است و باید در بخش خصوصی ایجاد شود که متأسفانه هنوز فرصت لازم برای تحقق این امر ایجاد نشده است. ناگفته نماند، این انجمن در حوزه‌های دیگری به موفقیت‌هایی خوبی دست یافته است. به عنوان مثال، طبیعتاً کشورهای خارجی در حوزه صادرات به دنبال عواید شرکت‌های خود هستند و حتی اگر بتوانند، به ما زور هم می‌گویند. در چنین شرایطی باید به صورت یکپارچه در مقابل آن‌ها بایستیم. تا زمانی که انجمن در بحث قیمت‌گذاری ورود نکرده بود، میانگین قیمت صادرات کشور برای سنگ آهن یا گندله، همیشه از قیمت‌های منطقه پایین‌تر بود، اما ما تلاش کردیم تا این رقم تا حد امکان واقعی شود. یا مثلاً در موضوع فریت (هزینه ارسال و حمل و نقل بار) با کشتی، همیشه فریت بالاتری بود و بخشی از عوامل آن، سیاسی بود. مثلاً فریت بار در بندر جنوب ایران، همیشه بیشتر از فریت بار در یک بندر هم‌ارز مانند بندر صحرار عمان بوده است؛ در حالی وقتی که یک کشتی می‌خواهد از این بندر به مقصدی مشترک برود، هزینه‌های مشابهی دارد. حالا چرا از ما پول بیشتری می‌گرفتند؟ چون از نظر آن‌ها تجار ایرانی از حمایتی که معمولاً از تجار خارجی می‌شود، بی‌بهره هستند. در این میان، تشکیل‌ها نقش مهمی را ایفا می‌کنند و می‌توانند در برابر زورگویی‌های شرکت‌های خارجی نسبت به شرکت‌های ایرانی، راه‌حل‌های مناسبی اتخاذ کنند. دولت‌های مختلف به فراخور شرایط و سلاطین خود، رفتارهای متفاوتی در برابر تجار ایرانی داشته‌اند که از مهمترین آن‌ها می‌توان به محدودیت‌های وضع‌شده، عوارض، قیمت‌های دستوری، جمع‌آوری برخی از معادن کوچک و متوسط و... اشاره کرد. در چنین شرایطی، سعی ما در انجمن بر این بوده تا اطلاعات مربوط به تولید و بازار را جمع‌آوری کنیم و به دست دولت و مجلس شورای اسلامی برسانیم تا با چنین اقدامی، به مشکلات موجود عکس‌العمل نشان دهیم تا بلکه باعث کاهش خسارت‌های احتمالی در حوزه سنگ آهن شویم.

وضعیت معادن سنگ آهن کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

در حال حاضر مصرف فولاد در کشورمان ۱۵ تا ۲۰ میلیون تن در سال و میزان تولید سالانه نیز حدود ۳۵ میلیون تن است که به اجبار نیمی از آن را صادر می‌کنیم. ظرفیت تولید فولاد کشور بر اساس مجوزهای صادره حتی بیشتر از ۹۰ میلیون تن برآورده می‌شود که اگر مجوزهای صادر شده به تولید برسد، این رقم محقق می‌شود. از این بابت ما مشکل بازار سنگ آهن نداریم؛ اما معضل اصلی این است که سنگ آهنی‌ها همیشه تحت فشار دولت و صنایع فولاد بوده‌اند، به طوری که قیمت‌ها همیشه سرکوب شده است. اینکه ما همیشه مشتری داشته باشیم؛ اما قیمت، به نفع و به صرفه تولیدکننده نباشد، نگران‌کننده است. بر اساس برآوردهای انجام شده، هم‌اکنون به اندازه ۲۰ سال ذخیره آهن داریم و اگر اکتشافات مان تکمیل نشود، قطعاً ذخیره ایران به مراتب بیشتر از این عدد است. ذخیره آهن ایران را ۲/۸ میلیارد تن پیش‌بینی می‌کنند، اما رقم واقعی، به ۵ میلیارد تن نزدیک است. متأسفانه متولی درستی وجود ندارد که برای سنگ آهن کشور برنامه‌ریزی و آینده آن را تبیین کند.

در خصوص طرح جامع فولاد توضیحاتی ارائه فرمایید؟

طرح جامع فولاد تا کنون چندین بار نوشته شده و مرتباً به روزآوری می‌شود. در برخی از موارد هم شاهد بوده‌ایم که مجدداً بررسی شده و به روزآوری کفایت ندارد. در حال حاضر نیز در چنین شرایطی قرار داریم؛ اما متأسفانه هنوز بخش معدن و صنایع معدنی در طرح جامع به خوبی دیده نشده است. به اعتقاد بنده، برای بخش معدن و صنایع معدنی کشور نیازمند تدوین طرح جامع سنگ آهن کشور هستیم. یکی از ایراداتی که همیشه به سیاست‌های دولت داشته‌ایم، این بوده که برای بخش معدن، استقلال قائل نمی‌شوند و همیشه آن را زیر مجموعه صنعت فولاد می‌بینند و معادن همواره باید منتظر باشند که صنعت فولاد چه می‌گوید، چه می‌خواهد، چه زمانی می‌خواهد، چه قدر می‌خواهد و... در طرح جامع فولاد نیز بخش معدن و مواد اولیه مانند زیرساخت‌هایی مثل آب، گاز، برق و راه‌مورد توجه قرار گرفته و به طور مستقل بررسی نشده است. به نظر بنده تقاضا محور کردن معادن، رویکرد اشتباهی است و در شأن صنعت معدن نیست. ما باید عرضه‌محور باشیم، نه تقاضا محور؛ یعنی خود معدن باید محصولاتش را برای ارائه کردن داشته باشد، حال اگر صنایع متناسب با ماده معدنی در کشور وجود داشته باشد، در داخل هم می‌توان از آن استفاده کرد و در کنار آن، هم موقعیت صادرات و ارزآوری ایجاد خواهد کرد و هم مزیت نسبی برای سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود و الزامات ایجاد صنایع پایین دست آن با سهولت بیشتری فراهم می‌شود.

واحدهای معدنی و صنایع معدنی با چه مشکلاتی مواجه هستند؟

دولت بحثی را به نام «تنظیم بازار» دارد؛ در حالی که خود بازار قابلیت خودتنظیمی دارد و نیازی به مداخله دولت نیست؛ با این حال هر قدر که ما این نکته را می‌گوییم، دولت باور نمی‌کند. یک رویکردی در دولت وجود دارد که در جامعه و نزد عموم به آن سیاست «توزیع عادلانه» می‌گویند و در میان خواص و تولیدکنندگان، از عبارت «تنظیم بازار» برای آن رویکرد استفاده می‌شود. این عناوین، مربوط به یک رویکرد و حرکتی می‌باشند که مشخصاً محصول مداخله مستقیم دولت در عرضه و تقاضا است. در حال حاضر با بگیر و ببندهایی که در حوزه صادرات ایجاد کرده‌اند، گندله‌ای که با تشویق و قول خرید دولت تولید شده، آن قدر در بازارها باقی مانده که در حال پودر شدن و نابودی است. گندله‌مانند شمش نیست و بعد از مدتی، کیفیت خود را از دست می‌دهد. گندله‌ها در انبارها مانده و به فروش نرفته‌اند. آخرین معامله‌ای که در بورس انجام شده، با قیمتی حدود ۲۲ درصد کدال شمش خوزستان است و این، یعنی زیر قیمت تولید. در چنین شرایطی، تولیدکنندگان گندله و کنسانتره و معدن داران باید چه کار کنند؟ هیچ کس با ماهی‌می مانند ارزش افزوده و مبارزه با خام‌فروشی مخالف نیست، ولی وقتی شما این کلمات را ناهنجار به کار می‌برید، چیزی جز خسارت برای کشور ندارد. بارها این موضوع را مطرح کرده‌ایم؛ ماده خامی که مورد مصرف کارخانه‌ها و صنایع داخلی است، تا آخرین تناژی که مصرف می‌کنند، ماده خام است؛ این حجم باید در اختیار آن‌ها قرار گیرد، اما اگر تولیداتی دارید که مازاد بر این نیاز است یا اینکه جنس این تولیدات و ناخالصی آن طوری است که بازار داخل اشتباهی برای در اختیار داشتن

دولت‌های مختلف
به فراخور شرایط و
سلاطین خود، رفتارهای
متفاوتی در برابر تجار
ایرانی داشته‌اند که از
مهمترین آن‌ها می‌توان
به محدودیت‌های
وضع‌شده، عوارض،
قیمت‌های دستوری،
جمع‌آوری برخی
از معادن کوچک و
متوسط و... اشاره کرد

نیاز سالانه کشور به فولاد حدود ۱۵ میلیون تن است، در حالی که دولت برای تولید ۵۵ میلیون تن برنامه ریزی کرده، ۷۱ میلیون تن ظرفیت سازی کرده و ۱۲۰ میلیون تن هم مجوز صادر کرده که حتی با ابطال برخی از مجوزهای غیر فعال، باز هم از مرز ۹۰ میلیون تن فراتر خواهد رفت

و خرید آن ندارد، دیگر ماده خام محسوب نمی‌شوند؛ بلکه محصول صادراتی هستند. این ها کالای تجاری محسوب می‌شوند و دولت باید کمک کند تا صادر شوند.

در حال حاضر ۱۱ میلیون تن گندله مازاد در کشور داریم. زمانی که این محصول قیمت بالایی داشت، باید اجازه صادرات آن را می‌دادند؛ نه اکنون که قیمت آن نصف شده است. در حال حاضر با رعایت شرایط خاص و عرضه در بورس و این اجازه را داده‌اند، اما با توجه به هزینه کشتی و صادرات، با قیمت موجود صرفه لازم را ندارد و نمی‌توان آن را صادر کرد که ضرر این رویکردها به تولید کننده می‌رسد. متأسفانه طی سال‌های گذشته همیشه با ۳۵ درصد کاهش سرمایه‌گذاری مواجه بوده‌ایم، آن هم در بخشی که سرمایه‌گذاری در آن باید هر سال، دو برابر می‌شد. از دیگر مشکلات موجود در این بخش، اولاً مشکلات مربوط به زیرساخت و تأمین مواد مربوط به خدمات بخش معدن است. در تمام موارد از جمله ماشین‌آلات، قطعات، تکنیک‌ها، فناوری، نرم‌افزارها، مت‌های اکتشاف، فیلترها و... ضعف داریم. اگر علاوه بر زیرساخت، مشکل خدمات نیز رفع شود، با همین معادن و بضاعت موجود، به جای ۱۰۰ میلیون تن، ۱۸۰ میلیون تن تولید خواهیم داشت.

در راستای جلوگیری از خام‌فروشی و ایجاد ارزش افزوده چه اقداماتی باید صورت گیرد؟

در سال ۱۳۹۲ حدود ۴۳ میلیون تن سنگ آهن در کشور تولید شد که از این میزان، ۲۱ میلیون تن مصرف داخلی بوده و تقریباً به همین میزان نیز صادر کردیم. در آن سال حدود ۶۸۰ هزار تن گندله و حدود ۳ میلیون تن کنسانتره تولید شد. بعد از گذشت ۹ سال، تولید سنگ آهن ما به بالای ۱۰۰ میلیون تن رسیده؛ یعنی بیش از ۱۰۰ درصد رشد داشته است. با توجه به این موضوع، تنها یک درصد آن را صادر کردیم و ۹۹ درصد آن در کشور مصرف شده است. آیا این مبارزه با خام‌فروشی بوده یا خیر؟ آیا حرکت در جهت ایجاد ارزش افزوده بوده یا خیر؟ آیا ما پله‌های پیشرفت را بالا رفته‌ایم یا خیر؟ در حال حاضر ظرفیت تولید کشور سالانه بیش از ۶۰ میلیون تن گندله و کنسانتره است. آیا همه این‌ها پیشرفت نیست؟ حالا با بدنه‌ای که چنین پیشرفتی داشته، چطور باید رفتار کرد؟ نباید تشویقش کرد که بیشتر پیشرفت کند؟ متأسفانه طی دو-سه سال اخیر هیچ بخشنامه‌ای در راستای حمایت از تولید کننده معدن صادر نشده و آن‌هایی هم که صادر شده، محدود کننده بوده و مطالبات دولت است. نیاز سالانه کشور به فولاد حدود ۱۵ میلیون تن است، در حالی که دولت برای تولید ۵۵ میلیون تن برنامه ریزی کرده، ۷۱ میلیون تن ظرفیت سازی کرده و ۱۲۰ میلیون تن هم مجوز صادر کرده که حتی با ابطال برخی از مجوزهای غیر فعال، باز هم از مرز ۹۰ میلیون تن فراتر خواهد رفت که با چنین شرایطی بخش معدن تادم‌ت‌ها به دولت بدهکار خواهد ماند.

در حال حاضر سیاست‌های دولت را تا چه اندازه در راستای رفع مشکلات بخش معدن می‌دانید؟

به اعتقاد بنده، سیاست‌های دولت، یک خط در میان خوب است و متأسفانه پیوسته نیست. اگر دولت، سند نقشه راه معدن را که با وجود تمام ایرادات وارده، سند خوبی بود و امروز نیز قابلیت به روز شدن را دارد، ملاک قرار

می‌داد، سیاست‌ها مثبت بود. چرا وقتی رئیس جمهور، وزیر، معاون و مدیر کل تغییر می‌کنند، برنامه‌ها و نقشه راه عوض می‌شوند؟ اگر همان نقشه راه اصلاح و اعمال شود، بسیاری از مشکلات معدن حل خواهد شد. به نظرم، اگر دولت می‌خواهد در بخش معدن حرکت مثبتی انجام دهد، باید این نقشه را در قالب سند، ادامه دهد. در حال حاضر تمام تصمیمات ریز و درشت کشور با با دستورات شفاهی یا با بر شماری موردی اتخاذ و اعمال می‌شوند.

چه چشم‌اندازی برای سرمایه‌گذاری در بخش معدن متصور هستید؟

ایران در تمام حوزه‌ها به شدت تشنه سرمایه‌گذاری است. اگر همین امروز از بنده پرسید که کجای ایران سرمایه‌گذاری کنیم، می‌گویم که بالاترین اولویت سرمایه‌گذاری باید زیرساخت‌ها باشد. در بخش زیرساخت‌ها ضعف‌های زیادی وجود دارد که به ما آسیب می‌زند. مردم عادی چون ارتباطی با فرودگاه، بندر، راه و... ندارند، فکر می‌کنند که سرمایه‌گذاری در آن‌ها تأثیری در زندگی‌شان ندارد؛ در صورتی که با سفره مردم تأثیر مستقیم دارد. اگر امروز نان، روغن، برنج و... برای مردم گران تمام می‌شود، دلیل اصلی آن، ضعف در زیرساخت‌ها است. ای کاش دولت به بخش خصوصی اجازه می‌داد تا با تضمین اصل و سود سرمایه‌ها، زیرساخت‌ها را ساماندهی کند، ولی در حال حاضر نه قصدی برای انجام این کار دارد و نه پولش را در اختیار دارد.

به نظر شما اکتشافات صورت گرفته در کشور، به درستی انجام شده است؟

متأسفانه اغلب اکتشافات صورت گرفته در کشور ناقص بوده، عمیق نبوده و اسکن‌های درستی از آن‌ها نشده است. کمتر از ۱۰ درصد از سرزمین کشور اسکن شده، در حالی که کشوری مانند کانادا با استفاده از تجهیزات فراوان، ۱۰۰ درصد کشور خود را اسکن کرده است؛ بنابراین آمایش علمی سرزمین برای سرمایه‌گذاری، بسیار مهم و ضروری است. ایران تشنه سرمایه‌گذاری است، به شرطی که منابع خارجی، بانک‌ها و سرمایه‌گذاران بزرگ برای سرمایه‌گذاری در کشور جذب شوند. اکثر سرمایه‌ها در بخش معدن، سرمایه‌هایی هستند که از خود معادن در آمده‌اند؛ یعنی درون بخشی و درون حوزه‌ای هستند. سرمایه‌هایی باعث رونق و جهش می‌شوند که از بیرون حوزه می‌آیند.

نقش بورس در جذب سرمایه را چگونه می‌بینید؟

بورس، شاید به عنوان بازوی کمکی بتواند هم به دولت کمک کند و هم به بازار، ولی نوع استفاده از بورس هم شرایطی دارد. دولت اجازه نمی‌دهد، بورس کار خودش را انجام دهد و بیشتر آن را به عنوان یک ابزار شخصی می‌بیند. اگر بورس به طور کامل کار می‌کرد، عرضه و تقاضای واقعی در همه بخش‌ها اتفاق می‌افتاد، آن وقت پیش‌بینی سرمایه‌گذاری و توسعه آن راحت‌تر انجام می‌شد. بورس کشورمان، بورسی نیست که بتواند عرضه و تقاضای واقعی را در کشور عیان کند؛ در حالی که یکی از اصلی‌ترین وظایف بورس، کشف قیمت و تعیین عرضه و تقاضای واقعی

در کشور است. این کار حتی با بررسی موافقت‌های اصولی، پروانه‌ها و دفاتر مالیاتی هم محقق نمی‌شود. سرمایه‌گذار هم برای سرمایه‌گذاری، به نسبت عرضه و تقاضا توجه می‌کند، چون جایی سرمایه‌گذاری می‌کند که تقاضا هست، اما عرضه نیست.

وضعیت صادرات محصولات معدنی و فولادی کشور را چطور ارزیابی می‌کنید؟

ایران در زمینه صادرات محصولات فولادی و معدنی، می‌توانست بازیگر مهمی در جهان باشد، اما در برهه‌ای از زمان دولت تصمیم گرفت تا جلوی صادرات تولیدات معدنی، اعم از سنگ آهن و کنسانتره را بگیرد. ابتدائاً جلوی صادرات گندله گرفته شد و در ادامه، عوارض سنگینی برای صادرات آن در نظر گرفتند که مانع از صادرات می‌شد. حس ما این بود که متأسفانه این تصمیمات در جهت حمایت از یک بخش؛ مثلاً تولیدکنندگان شمش بوده و این موضوع اجازه نداد تا سرمایه‌های مورد نیاز معدن جذب شوند. در حوزه معدن، دو بخش اصلی داریم که نخستین آن، معادن بزرگ یا لارج اسکیل‌ها است که اکثر دولتی و یا خصوصی هستند. اغلب معادن متوسط و کوچک در اختیار بخش خصوصی قرار دارند و می‌توانستند منشأ برکات باشند. اگر دولت به اکتشافات دقیق‌تر و عمیق‌تر کمک می‌کرد، شاید معادن کوچک و متوسط ما با جذب سرمایه‌های جدید می‌توانستند به نتایج ارزشمندی دست پیدا کنند. مطمئناً در میان ۴۰۰ معدن کوچک و متوسطی که در کشور داریم، همتهایی برای حدود ۱۱ معدن بزرگ کشور وجود دارد که از آن‌ها خبر هستیم.

بخش معدن کشورمان چه جایگاهی در میان دیگر کشورها دارد؟

ما تقریباً یک درصد جمعیت و مساحت جهان و حدود ۷ درصد از ذخایر معدنی دنیا را در اختیار داریم. همچنین ایران به لحاظ زمین‌شناسی، کشور جوانی محسوب می‌شود و از طرفی، محل تلاقی چندین پلیت است که میزان گسل‌ها و شکستگی‌ها را به شدت افزایش داده است. اگرچه این ساختار باعث می‌شود که بلایای طبیعی مانند زلزله در کشورمان زیاد اتفاق بیفتد، اما این مسأله با وجود بحران‌هایی که به همراه دارد، از لحاظ معدن یک حسن به حساب می‌آید، چون همین شرایط موجبات کانی‌زایی را فراهم می‌کند. این یک امتیاز است که ما می‌توانستیم از آن استفاده بیشتری داشته باشیم، بر همین اساس اکتشافات جایگاه ویژه‌ای پیدا می‌کند و برای دستیابی به جایگاه واقعی بخش معدن کشورمان در دنیا، نیازمند شناخت دقیق ذخایرمان هستیم.

آیا بخش معدن ایران برای اکتشاف از ماشین‌آلات به روز برخوردار است؟

متأسفانه اکتشافات ما به دلیل کمبود تجهیزات ناقص است. چرا بخش معدن باید از داشتن پهبادهای ارزان‌قیمتی که کار اسکن‌های ژئوفیزیکی و مطالعات سطحی را بسیار ساده کرده، محروم باشد؟ چرا شرکت‌های دانش‌بنیان این تکنولوژی را در خدمت معدن قرار نمی‌دهند. حفاری‌های عمیق ۳۰۰ تا بالای یک هزار متر، نیاز به ماشین‌آلات فوق‌سنگین دارد که ما توانایی واردات آن را نداریم. این وظیفه به عهده دولت است تا در جهت واردات دستگاه‌های مورد نیاز به معادن بزرگ کمک کند. چرا تعداد این

ماشین‌ها در ایران محدود است و ما باید برای حفاری‌های سنگین، در نهایت بهمانیم؟ تا همین این نیاز، تأثیر ماندگاری در معادن ما خواهد داشت. در مرکز ایران، امید به اکتشاف ذخایر عظیم بسیار زیاد است. البته این ذخایر در عمق هستند، اما نسبت به معادن موجود، ظرفیت‌های بیشتری دارند و به دلیل قیمت پایین ماده معدنی، عدم صرفه اقتصادی و همچنین نبود تجهیزات و ماشین‌آلات مناسب، در حال حاضر کسی به استخراج این ذخایر فکر نمی‌کند.

یکی دیگر از مسائل، مربوط به بحث لجستیک و حمل و نقل در داخل معادن است. در ایران هنوز کامیون‌های کوچک ۲۰، ۳۰ و ۳۰ تن کار می‌کنند و این در حالی است که استفاده از تراک‌های معدنی، امری مرسوم و جا افتاده در تمام دنیا است. طبیعی است که استفاده از سیستم لجستیک پیشرفته به صرفه‌تر است. در کشوری مانند استرالیا، برای انتقال ماده معدنی، از نوار نقاله‌هایی به طول ۵۰ تا ۶۰ کیلومتری استفاده می‌شود، ولی در کشورمان تکنولوژی استفاده از این تجهیزات در دسترس نیست. در کشورهای خارجی ثابت شده که استفاده از تجهیزات پیشرفته لجستیکی، باعث کاهش هزینه تمام‌شده یک تن ماده معدنی می‌شود. در حال حاضر، هزینه استخراج ماده معدنی ما گران‌تر از کشورهای خارجی است. اگر به این موارد توجه می‌شد، شاید می‌توانستیم در این زمینه با کشورهای پیشرفته مانند استرالیا رقابت کنیم. آن‌ها برای حمل و نقل دریایی از کشتی‌های ۴۰۰ و ۶۰۰ هزار تنی استفاده می‌کنند و ما از کشتی‌های ۲۰ تا ۷۰ هزار تنی. علت اصلی این اختلاف در این است که DRAFT (ارتفاعی که کشتی در حداکثر بارگیری به بستر دریا برخورد می‌کند) اسکله‌های مان پایین است. در صورت مقایسه این موارد، متوجه خواهیم شد که چند ده سال از تکنولوژی جهان عقب افتاده‌ایم، با این تفاوت که تلاش یک معدن‌دار ایرانی، کمتر از تلاش یک معدن‌دار استرالیایی نیست.

چه دیدگاهی نسبت به خام‌فروشی دارید؟

خام‌فروشی به لحاظ لنوی و حقوقی، تعریف درست و دقیقی ندارد. هر ماده‌ای در زنجیره ارزش، نسبت به ماده قبلی‌اش، محصول به حساب می‌آید و نسبت به ماده بعدی‌اش، خام. اگر بخواهیم وارد این بحث شویم، دولت می‌تواند هر محصولی را خام معرفی کند. یک بار به ما گفتند که سنگ آهن، ماده خام است و ما هم قبول کردیم؛ اما کنسانتره که محصول صنعتی است، بعد گفتند که کنسانتره و گندله هم خام است. تولیدکنندگان شمش از این اتفاق خیلی خوشحال بودند و می‌خواستند آن را رواج دهند؛ ولی دولت در مقطع دیگری، شمش را هم خام اعلام کرد. در حال حاضر صادرات شمش، افتخار محسوب نمی‌شود، چرا که این محصول، بالاترین سرمایه‌گذاری و بالاترین آلودگی را دارد و در عین حال، کمترین ارزش افزوده را به خود اختصاص می‌دهد. خام‌فروشی همیشه قابل تفسیر است، بر همین اساس هر قانون و بحثنامه‌ای که صراحتاً از این عبارت استفاده می‌کند، در اجرا با مشکل روبرو می‌شود، زیرا باید در انتظار تفسیر مسئول مجری از خام‌فروشی بهمانیم. لذا خواهش ما این است که در تعیین قوانین و بحثنامه‌ها از عباراتی از این دست پرهیز شود. تا زمانی که تفسیر مشخصی از «خام» وجود ندارد، نباید از آن در بحثنامه‌ها استفاده کرد. ■

متأسفانه اکتشافات ما به دلیل کمبود تجهیزات ناقص است، چرا بخش معدن باید از داشتن پهبادهای ارزان‌قیمتی که کار اسکن‌های ژئوفیزیکی و مطالعات سطحی را بسیار ساده کرده، محروم باشد؟ چرا شرکت‌های دانش‌بنیان این تکنولوژی را در خدمت معدن قرار نمی‌دهند.

مدیر ارشد شرکت سپهر صنعت آرتا مطرح کرد موفقیت بخش خصوصی در بهره‌برداری از معادن

محمد جعفری

وجود ذخایر معدنی در کشورمان، ظرفیت‌های زیادی را برای فعالیت و درآمدزایی بخش خصوصی و حتی دولت ایجاد کرده است، اما متأسفانه به دلیل اجرای قوانین نامناسب در فرآیند واردات تجهیزات مورد نیاز، عدم اعطای تسهیلات ارزان قیمت و مشوق‌دهی به تولیدکنندگان، از این حوزه استفاده کافی نشده است. از سوی دیگر، به رغم ارزش افزوده‌ای که محصولات این حوزه دارد، هنوز به چشم خام‌فروشی به آن نگاه می‌شود. با توجه به این موضوعات به سراغ اکبر ساریخانی، مدیر ارشد شرکت سپهر صنعت آرتا رفته و با وی به گفت‌وگو پرداختیم که مشروح آن از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرد.

سنگ آهن داشت. پس از آن در سال ۱۳۹۶ زمینه برای راه‌اندازی کارخانه کنسائتره در شهر اسدآباد همدان با ظرفیت حدود ۱۵۰ هزار تن و راه‌اندازی شرکت سپهر صنعت آرتا فراهم گردید.

شرکت سپهر صنعت آرتا در چه سالی و با چه هدفی تاسیس گردید؟

این شرکت در سال ۱۳۹۷ به منظور تولید کنسائتره سنگ آهن با استفاده از ظرفیت معادن غرب کشور و همچنین استفاده از تجربه راه‌اندازی کارخانه اسدآباد تاسیس شد و با مرور زمان به داخلی سازی تجهیزات مورد نیاز خود روی آورد. شایان ذکر است، ظرفیت اسمی کارخانه کنسائتره شرکت سپهر صنعت آرتا که در شهرستان قروه کردستان واقع شده، ۲۵۰ هزار تن در سال است که در سال ۱۴۰۰ آن را محقق کرده و در حال حاضر نیز احداث خط دوم تولید خود را در دست اقدام دارد که از ابتدای مهرماه سال جاری به بهره‌برداری خواهد رسید.

چه برنامه‌ای برای پیشبرد طرح‌های توسعه در نظر دارید؟

شرکت سپهر صنعت آرتا ظرفیت تولید ۶۰۰ هزار تن کنسائتره در سال را خواهد داشت و حدود ۷۰ درصد خوراک مورد نیاز را از معادن خود و مابقی سنگ آهن مورد نیاز را از سایر معادن غرب کشور تامین خواهد کرد و امسال شروع به احداث کارخانه گندله‌سازی خود خواهد کرد. این شرکت در همین راستا قراردادی را با یک شرکت داخلی برای ساخت تجهیزات، نصب و راه‌اندازی کارخانه گندله‌سازی با ظرفیت ۵۰۰ هزار تن امضا کرده که به لطف خدا و با توجه به فراهم شدن زیرساخت‌های آب و برق، تا پایان سال ۱۴۰۲ به بهره‌برداری خواهد رسید. هدف اصلی شرکت سپهر صنعت آرتا، تکمیل زنجیره تولید فولاد است و به همین دلیل پس از راه‌اندازی کارخانه گندله‌سازی، تولید آهن اسفنجی را نیز هدف نهایی خود قرار داده است.

شایان ذکر است، در بخش خصوصی تعداد کمی کارخانه مشغول تولید کنسائتره بوده که در تامین خوراک خود مستقل و بی‌نیاز می‌باشند.

در خصوص سوابق و فعالیت‌های کاری خود توضیحاتی ارائه فرمایید.

بنده بعد از فراغت از تحصیل در سال ۱۳۸۱ و گذراندن دوره نظام وظیفه با کمک دوستان و اساتید دانشگاه صنعتی شاهرود، شرکت معدن فلز پاسارگاد را با هدف فعالیت در زمینه متالورژی و معدنی تاسیس کرده و بعد از چند ماه با توجه به زمینه‌های معدنی این شرکت به فعالیت‌های معدنی و تجارت سنگ آهن روی آوردیم. با مرور زمان، شرکت معدن فلز پاسارگاد در شمار اولین شرکت‌هایی درآمد که سنگ آهن کلوخه و سپس دانه‌بندی را خریداری و صادر می‌کرد، به‌طوری که تا سال ۱۳۸۷، حدود ۶۰۰ هزار تن سنگ آهن از سوی این شرکت صادر گردید. بعد از آن با وجود رکود جهانی اقتصاد در سال ۱۳۸۸ شرکت کانی صنعت کاسپین تاسیس شد و با خریداری محدوده‌های معدنی، ۱۰ معدن سنگ آهن در اقصی نقاط کشور توسط این شرکت راه‌اندازی گردید. این شرکت اولین شرکتی بود که به‌ندرام خمینی را به عنوان پایه صادراتی سنگ آهن انتخاب کرده و در مدت ۵ سال حدود ۶ میلیون تن از انبار امام خمینی و عباس صادرات

شرکت سپهر صنعت آرتانیز به عنوان سومین کارخانه مستقل غرب کشور نقش مهمی در تولید این محصول داشته و خوراک مورد نیاز آن به صورت عمده توسط معادن زیر مجموعه این شرکت تامین می شود.

این شرکت از بازار داخلی چه میزان سهم دارد؟

با وجود ۲۵۰ هزار تنی که شرکت سپهر صنعت آرتا تولید کرده، این سهم به اندازه نیم درصد است که در صورت بهره برداری از خط دوم به بیش از یک درصد افزایش خواهد یافت. با وجود اینکه این شرکت در سال ۱۳۹۸ صادرات داشته، در شرایط فعلی با توجه به ثبات بازار داخل از نحوه فروش خود در این بازار رضایت کامل دارد.

تحریم و مشکلات موجود چه تاثیری را بر فرآیند فعالیت این شرکت داشته است؟

در شرایط کنونی از آنجایی که نمایندگی های رسمی فروش تجهیزات معدنی در کشور فعالیتی ندارند، واردات و خریداری آن، فرآیند دشواری دارد. از سوی دیگر، این تجهیزات به دلیل تحریم ها با قیمت زیادی به دست مصرف کننده نهایی می رسند، در حالی که این وضعیت در بازار جهانی حاکم نیست.

فعالیت ها و اقدامات دولت جدید چه کمکی به این حوزه کرده است؟

تاکنون تحول خاصی اتفاق نیفتاده است، با این حال با توجه به تلاش دولت برای بهبود ساختارها و انجام برخی تغییرات، باید منتظر گذشت زمان بود. متأسفانه در حال حاضر به دلیل افزایش ۴۰ درصدی نرخ ارز، هزینه های زندگی نیز به شدت بالا رفته و پیرو آن شاهد افزایش ۶۰ الی ۷۰ درصدی هزینه های تولید هستیم، در حالی که قیمت محصولات تولیدی شرکت سپهر صنعت آرتا بر اساس آئین نامه تعیین شده و هنوز تغییری نداشته است. بر همین اساس باید تاکید کرد که این موضوع تاثیر بسیار منفی بر وضعیت این شرکت خواهد داشت.

در این صنعت تا چه میزان سرمایه گذاری صورت می گیرد؟

حوزه معدن با بسیاری از حوزه ها تفاوت داشته و بازگشت سرمایه در آن زمان بر است. از سوی دیگر، قیمت محصولات معدنی تحت تاثیر رکود و وضعیت بازار جهانی بوده و همین امر کار را دشوار می کند، از این رو خوب یا بد بودن این حوزه با وجود اشتغال زایی و سودآوری بالای آن نسبت به دیگر صنایع، به روحیات فعالان آن بستگی دارد.

چه دیدگاهی نسبت به خام فروشی دارید؟

طی سال های گذشته هجمه زیادی علیه صادرات سنگ آهن با عنوان خام فروشی وجود داشته است، در حالی که باید گفت، صادرات این مواد نسبت به مرحله بعد از خود خام فروشی به شمار می رود و باید تعاریف مرتبط با این اصطلاح را اصلاح کرد. البته بین معادن بخش خصوصی با دولت تفاوت زیادی وجود دارد. به عنوان مثال، معادن بخش خصوصی عمدتاً ذخیره پایین و با عیار پایین دارند و نوع و کیفیت آن با بخش دولتی متفاوت است.

بخش خصوصی در بهره برداری از این معادن تا چه اندازه موفق بوده است؟

خوشبختانه این بخش در بهره برداری از معادن موجود هنرمندی زیادی

داشته و در راستای تولید و اشتغال زایی قدم های خوبی برداشته است. برای نمونه، از مسیرهای صعب العبور حرکت کرده و به سنگ خام ارزش افزوده بخشیده است. علاوه بر این، بخش خصوصی قدم های بزرگتری برداشته و در عرصه تولید به موفقیت های زیادی دست یافته است، بر همین اساس شرکت سپهر صنعت آرتا به دلیل وجود ظرفیت های زیاد به سمت تولید محصولات این حوزه روی آورده است.

آیا کشورمان در تولیدات این حوزه جایگاه خوبی نسبت به دیگر کشورهای دنیا دارد؟

با وجود اینکه کشورمان ذخایر ارزشمندی در حوزه معدن دارد و در شمار ۱۰ کشور برتر دارنده این ذخایر به شمار می رود، اما از این ذخایر به منظور تولید بیشتر استفاده نکرده است. از طرفی، استراتژی های دولتی هم مانع شده تا بخش خصوصی در مسیر همواری برای تولید این محصولات قدم بردارد، در حالی که دولت می تواند با پرداخت تسهیلات ارزان قیمت، ایجاد شرایط برای سرمایه گذاری و تدوین قوانین و دستورالعمل های مناسب، زمینه را برای سرمایه گذاری در بخش معدن فراهم نماید.

تاکنون چه اقداماتی برای رونق تولید صورت گرفته است؟

میزان تولید این حوزه نسبت به سال گذشته افزایش یافته است. شرکت سپهر صنعت آرتانیز در نظر دارد تا شرایط بهتری را برای تحقق این خواسته ایجاد کند، با این حال باید بدانیم که تولید، نیازمند وجود بسترهای کافی و برخورداری کشورمان از امنیت سرمایه گذاری بوده که تاکنون به دلیل تحریم سیستم بانکی اتفاق نیفتاده است.

وسخن آخر...

به آینده بسیار خوش بین هستیم و به همین دلیل در راستای توسعه حوزه معدن هر اقدامی انجام خواهیم داد تا از ظرفیت های موجود آن عقب نمانیم. همچنین در این راستا در تلاش هستیم تا قدم های بزرگی برداریم و به تکمیل زنجیره تولید فولاد در شرکت نزدیک شویم. باید دانست که صنعت فولاد ظرفیت های زیادی دارد و به عنوان یک صنعت پایدار آینده خوبی خواهد داشت. ■

دولت می تواند با پرداخت تسهیلات ارزان قیمت، ایجاد شرایط برای سرمایه گذاری و تدوین قوانین و دستورالعمل های مناسب، زمینه را برای سرمایه گذاری در بخش معدن فراهم نماید

مدیرعامل شرکت صنعتی و معدنی توسعه فراگیر سناباد (سیمیدکو)

صرفه جویی ارزی یک میلیون یورویی با بومی سازی قطعات

تمانه نادری

شرکت صنعتی و معدنی توسعه ملی (سهامی خاص) در سال ۱۳۸۷ با هدف هدایت سرمایه گذاری به منظور اشتغال زایی، توسعه متوازن منطقه ای و تامین نیاز مواد اولیه واسطه ای صنایع تولید فولاد خام کشور به ظرفیت سالانه ۲/۵ میلیون تن کنسانتره و ۲/۵ میلیون تن گندله تاسیس و در سال ۱۳۹۲ اجرای پروژه های این شرکت در سنگان واقع در فاصله ۳۰۰ کیلومتری جنوب شرقی مشهد کلید خورد و فاز پیش تولید کارخانه کنسانتره سازی شرکت مذکور نیز با ظرفیت سالانه ۲/۵ میلیون تن در ۷ دی ماه ۱۳۹۶ افتتاح شد. لازم به ذکر است، بانک ملی به عنوان بانک عامل و تامین کننده سرمایه و شرکت سرمایه گذاری گروه توسعه ملی (سهامی عام) به عنوان سرمایه گذار در پروژه های شرکت صنعتی و معدنی توسعه ملی (سهامی خاص) مشارکت داشت که در راستای اصل خصوصی سازی و خروج بانک ها از پنگاهداری، این شرکت در اسفندماه سال ۱۳۹۶ به شرکت فولاد خوزستان (سهامی عام) واگذار و نام شرکت به شرکت صنعتی و معدنی توسعه فراگیر سناباد تغییر کرد. برای آشنایی بیشتر با فعالیت های این شرکت، گفت و گویی با محمد مدنی فر، مدیرعامل شرکت صنعتی و معدنی توسعه فراگیر سناباد انجام داده ایم که مشروح آن به نظر خوانندگان ارجمند می رسد.

سالانه ۲/۵ میلیون تن است، اما به دلیل قطعی های مکرر برق و گاز، ظرفیت تولید این شرکت برای محصولات کنسانتره و گندله هر کدام ۲/۵ میلیون تن است. با توجه به چالش های انرژی که طی این سال ها وجود دارد و تعطیلی های چندماهه کارخانه های شرکت به دلیل قطعی برق و گاز، با همت و همدلی همه ارکان شرکت، به ظرفیت تولید سالانه دست یافته ایم. در حال حاضر مجتمع کارخانجات شرکت به دلیل قطعی برق، از خردادماه توقفاتی داشته و این توقف تا شهریورماه ادامه دارد که با توجه به تجارب سال های گذشته به نظر می رسد در فصل زمستان نیز از آذرماه تا اسفندماه، یعنی نیمی از سال به دلیل مشکلات ناشی از قطع گاز با توقف فعالیت کارخانه گندله سازی مواجه باشیم. سعی ما بر این بوده که تولید کنسانتره را در اولویت قرار داده و به رغم مشکلات ناشی از قطع برق تا پایان خردادماه سال جاری، حدود ۶۴۰ هزار و ۷۴۶ تن کنسانتره تولید کردیم که نسبت به گذشته نشان از رشد ۱۴ درصدی دارد. همچنین در سه ماهه امسال نیز حدود ۲۹۱ هزار و ۵۷۳ تن گندله تولید کردیم که نسبت به سال گذشته حاکی از رشد ۱۷ درصدی بوده است. بدین مفهوم، عملکرد این شرکت در فصل بهار با همه مشکلات، بهتر از سال گذشته بوده است. ناگفته نماند، صد درصد محصولات تولیدی شرکت صنعتی و معدنی توسعه فراگیر سناباد، به بازار داخلی عرضه می شود که در مجموع ۴ درصد حجم بازار را شامل می شود. شایان ذکر است، این شرکت به عنوان پنجمین تولید کننده این حوزه به شمار رفته و خوشبختانه به ظرفیت اسمی خود دست پیدا کرده است.

چه پروژه های مهمی در اولویت شرکت صنعتی و معدنی توسعه فراگیر سناباد قرار دارد؟

با توجه به موضوع کمبود آب در منطقه سنگان، یکی از طرح ها و پروژه های این شرکت، مدیریت بهینه آب باطله و بهره برداری از آن است که موجب شده، حدود ۸۵ درصد آب همراه باطله به چرخه تولید بازگردد. احداث و بهره برداری از کارخانه فیلتراسیون و آبگیری از باطله سیمیدکو، یک اقدام مهم در بحث حفظ محیط زیست و پایداری تولید به شمار می رود. پروژه دیگر این شرکت، سرمایه گذاری در موضوع شبکه جمع آوری و

شرکت صنعتی و معدنی توسعه فراگیر سناباد چه اهدافی را دنبال می کند؟

بر اساس اهداف این شرکت، حدود ۸۵۰ میلیون تن سنگ آهن از منطقه سنگان ذخیره خواهد شد که بر اساس صحبت ها و مطالعات انجام شده، ممکن است به حدود یک میلیارد تن هم برسد. همچنین حدود ۱۷/۵ میلیون تن کنسانتره برای فولاد کشور و ۱۵ میلیون تن گندله نیز تامین شده و در این راستا این مجموعه نیز به سرمایه گذاری جهت تولید ۲/۵ میلیون تن کنسانتره و گندله اقدام کرده است. البته باید دانست، بخشی از کنسانتره به تولید گندله اختصاص پیدا کرده تا پس از آن در اختیار فولاد خوزستان و شادگان قرار گیرد که بخش قابل توجهی از مواد اولیه مورد نیاز این شرکت ها را تامین می کند.

در حال حاضر این شرکت با چه ظرفیتهای محصولات خود را تولید می کند؟

اگرچه ظرفیت شرکت صنعتی و معدنی توسعه فراگیر سناباد، به طور

نیاز به گسترش و همکاری شرکت‌های دانش‌بنیان در سطح منطقه باعث تقویت این شرکت‌ها در سطح شهرستان و استان شده، بر همین اساس میزان اشتغال نیز خصوصاً در بخش صنایع و کارگاه‌های ساخت تقویت شده است. برنامه توسعه‌ای بومی‌سازی در سال جاری را می‌توان به افزایش بودجه سالانه این واحد از بخش صرفه‌جویی ارزی بومی‌سازی به منظور توسعه و انگیزه تامین‌کنندگان و سازندگان داخلی و همچنین تکمیل تیم فنی و مهندسی مربوط به واحد بومی‌سازی عنوان کرد.

چه اهداف مهمی را برای توسعه این فعالیت در نظر گرفته‌اید؟

با توجه به اشتغال زایی این مجموعه برای بیش از یک هزار نفر به صورت مستقیم، ظرفیت‌های زیادی برای توسعه آن نیز وجود دارد. بر همین اساس در نظر داریم که ظرفیت تولید هر دو کارخانه کنسانتره‌سازی و گندله‌سازی سیمید کو را از ۲/۵ میلیون تن به ۵ میلیون تن برسانیم. علاوه بر این، در سیمید کو ظرفیت‌های زیادی در بخش سنگ‌شکنی وجود دارد که در حال دریافت مجوزهای بهره‌برداری آن از وزارت صمت هستیم.

در رابطه با مشکلات صنایع فولادی چه انتقادی به تصمیمات سیاست‌گذاران وارد است؟

به اعتقاد بنده، تصمیم‌گیری‌های یک‌طرفه از سوی دولت نباید تحمیل شود، چرا که فشار زیادی به بخش خصوصی وارد می‌کند که نمونه آن همان طور که ذکر شد، نحوه قیمت‌گذاری مواد اولیه در بورس کالا بود که مزایای سرمایه‌گذاری در صنایع معدنی و فولادی را به شدت پایین می‌آورد. چالش و مشکل اصلی صنایع فولادی در این سال‌ها قطعی‌های مکرر برق و گاز است و انتظار فعالان این حوزه از دولت محترم، تسریع در حل این مشکلات و هم‌افزایی و همکاری بیشتر با مجموعه تولیدکنندگان فولاد کشور است.

وسخن آخر...

یکی از اهداف این شرکت، تداوم تولید و پیشبرد برنامه‌های تعیین شده برای تحقق این موضوع مهم است. با توجه به این امر از دولت انتظار می‌رود که همه مشکلات اقتصادی را به تولیدکنندگان بخش خصوصی تحمیل نکرده و اقدامات لازم را برای اشتغال‌زایی هر چه بیشتر آن‌ها و کاهش فشارهای مالی فراهم نماید تا شاهد آثار مثبت آن در کل اقتصاد کشورمان باشیم. البته آنچه از دولت محترم شاهد بودیم، تلاش برای رفع این موانع و مشکلات بوده و امیدواریم در این خصوص با سرعت بیشتری به دغدغه‌های فعالان این حوزه رسیدگی شود. ■

احداث تصفیه‌خانه فاضلاب شهر خواف با حفظ منابع زیرزمینی و عدم آسیب‌رسانی به صنایع بومی و محلی جهت بهره‌برداری صنعتی است. از دیگر پروژه‌های سیمید کو نیز اجرای یک پروژه در سه فاز مهندسی، اجرایی و خرید بوده که با همکاری شرکت‌های داخلی در بازه زمانی ۱۸ ماهه اجرا شده و حدود ۶ میلیون یورو صرفه‌جویی ارزی داشته است.

در حال حاضر با چه مشکلات و چالش‌هایی مواجه هستید؟

متأسفانه در چند سال اخیر مشکلات زیرساختی زیادی برای صنایع فولادی ایجاد شده که نمونه بارز آن قطعی‌های مکرر برق و گاز است. به همین دلیل این شرکت مصمم است تا به زودی جهت تولید انرژی‌های تجدیدپذیر و پاک اقدامات لازم را انجام دهد. در رابطه با تامین خوراک نیز مشکلاتی به دلیل قیمت‌گذاری سنگ آهن به وجود آمده است. متأسفانه روند قیمت‌گذاری مواد اولیه در بورس کالا به طور کل به نحوی صورت گرفته که در نهایت به زیان مالی فعالان این حوزه منجر خواهد شد.

چه راهکاری برای حل مشکل قطعی برق پیشنهاد می‌کنید؟

به اعتقاد بنده، هم‌افزایی و همکاری بیشتر وزارتخانه‌های صمت و نیرو در این خصوص کمک‌کننده خواهد بود تا با ایجاد نیروگاه‌های جدید حداقل برای سال‌های آینده با تشدید این مشکل مواجه نباشیم. متأسفانه خیلی از نیروگاه‌ها با وجود ترکیبی بودن، تنها در یک بخش راه‌اندازی شده است. برای مثال، این نیروگاه‌ها سیکل گاز را راه‌اندازی کرده، اما در بخش بخار اقدامی انجام نداده و همین امر تبعات اجتماعی و مالی زیادی برای کارخانه‌ها دارد.

به منظور داخلی‌سازی قطعات و تجهیزات مورد نیاز این صنعت چه اقداماتی انجام داده‌اید؟

یکی از اهداف مهم سیمید کو، بومی‌سازی قطعات است، به طوری که از ظرفیت شرکت‌های معتبر در این راه استفاده کرده تا قطعاتی تولید کند که بعضاً از نمونه‌های خارجی نیز بهتر است. به عنوان مثال، هم‌اکنون تجهیزاتی مانند آسیاب، رول‌ها، تجهیزات خردایش و... بومی‌سازی شده که ضمن بهره‌مندی از عملکرد مطلوب، یک میلیون یورو صرفه‌جویی ارزی داشته است. علاوه بر این، شرکت سیمید کو از ابتدای سال ۱۳۹۷ با توجه به توان متخصصان داخلی در راستای بومی‌سازی فرایندها و کاهش تاثیرپذیری تحریم‌های بین‌المللی، شروع به بومی‌سازی تجهیزات و قطعات بدکی و همچنین افزایش تخصص در زمینه‌های نگهداری و تعمیرات کرد. همچنین به صورت موازی با این امر، شروع به معادل‌سازی تجهیزات به کار رفته در صنایع خود کرده‌ایم. سیاست بومی‌سازی قطعات و تجهیزات از طرف مدیران شرکت و ایجاد

افتتاح خط ۳ کارخانه کنسانتره شرکت سنگ آهن گهرزمین

سارا نظری

با حضور وزیر صمت و دیگر مسئولان انجام شد

مراسم بهره‌برداری رسمی از خط سه کارخانه کنسانتره شرکت سنگ آهن گهرزمین با حضور وزیر صمت، معدن و تجارت، امام جمعه سیرجان، استاندار کرمان، نماینده مردم سیرجان و بردسیر در مجلس شورای اسلامی و جمعی از مسئولان استانی و شهرستانی در سالن همایش گهرزمین برگزار شد.

مناطق واکاوی نشده به شرکت‌های پرتوان واگذار شود، نه افراد دلال

محمد فلاح، مدیرعامل شرکت سنگ آهن گهرزمین با تأکید بر اینکه استانداران با اختیارات در شورای تأمین و شورای معادن باید مناطق واکاوی نشده را به شرکت‌های پرتوان واگذار کنند، نه افراد دلال، افزود: در منطقه سیرجان هر روز یک افتتاح با کلنگ‌زنی داریم و منطقه گل گهر با عظمتی فوق‌العاده، ۴۰ درصد پشتیبانی از فولاد کشور را در اختیار دارد که بیش از ۲۲ هزار نفر در منطقه گل گهر و بیش از ۶ هزار نفر در شرکت گهرزمین مشغول به کار هستند.

وی گفت: کارگران در شرایط بد آب و هوایی و وضعیت نامناسب زیست‌محیطی در گودهای معدنی فعالیت می‌کنند که سنگینی هوا در این مناطق سبب تنگی نفس می‌شود و فعالیت در این شرایط دشوار است. مدیرعامل شرکت سنگ آهن گهرزمین تصریح کرد: بیشترین درآمد استان کرمان طی سال‌های گذشته از حوزه کشاورزی بوده و پسته که محصول اول این استان است، سال گذشته و امسال دچار خسارت شد و سال آینده نیز ۸۰ درصد از محصول را نخواهیم داشت؛ بنابراین نیاز به حضور شخصیت‌های نخست کشور در شهرستان سیرجان وجود داشت. فلاح گفت: شرایط بد آب و هوایی و مشکلات خرید ماشین‌آلات بهره‌برداری از کارخانه‌های منطقه گل گهر را دشوار کرده است.

وی با اشاره به اینکه مدیران مجموعه گل گهر، یک هزار میلیارد تومان از پیش پرداخت کردند و طلسم استفاده از آب دریا را شکستند، افزود: اگر پشتیبانی استاندار وقت کرمان و پرداخت‌های گل گهر نبود، این آب امروز به سیرجان نیامده بود.

مدیرعامل شرکت سنگ آهن گهرزمین افزود: انجام پروژه انتقال آب یک طلسم بوده، اما انتقال آن به کویر، قلب رهبری را خوشحال کرد و اگر این کار ادامه یابد، مشکلات خشک‌سالی در استان کرمان فوق‌العاده کاهش می‌یابد و فاجعه خشک‌سالی خوانده خواهد شد.

فلاح بابیان اینکه تمام معدن شماره ۳ به گهرزمین واگذار نشده، اظهار داشت: اگر تولید گهرزمین ادامه نیابد، در آینده نه‌چندان دور تولید آن به ۵۰ درصد می‌رسد و ۵۰ درصد تولید می‌خواهد؛ در این صورت خسارتی به صنعت فولاد کشور وارد می‌شود، بر همین اساس نباید اجازه خروج سنگ از منطقه را بدهیم و تولید را کدشود.

وی گفت: عمر کارخانه‌ها به جای ۱۰ سال باید به ۳۰ سال برسد. چرا ما بیش از ۲ میلیون تن گندله بر زمین داریم و در کشور این آمار ۸ میلیون تن است، اما مشتری ندارد؟ چرا تا همین ماشین آلات معدنی در شرایط تحریمی باید قطعه قطعه وارد شود و زمان ترخیص، جنازه تحویل بگیریم؟

مدیرعامل شرکت سنگ آهن گهرزمین بیان کرد: چرا پهنه چیرفت در طول و عرض وسیع مطالعه شده و دنبال حفاری آن نیستیم؟ باید آمادگی دسترسی به این توده‌ها و جبران بیکاری ناشی از بین رفتن محصولات کشاورزی استان کرمان را داشته باشیم و با این کار اشتغال در جنوب کرمان را ایجاد کنیم.

فلاح افزود: چقدر در انتقال جمعیت کاریه سواحل دریای عمان وقت گذاشتیم؟ چرا محلی برای دیو و حوضچه باطله فولاد در منطقه گل گهر نداریم؟ چرا مشکلات، مانع رشد کارآفرینی بیشتر شده است؟ چرا ۴۲ مگاوات برق مورد نیاز مابه ۲/۵ مگاوات تقلیل یافته و بسیاری از کارخانه‌ها را برای نداشتن برق تعطیل کردیم یا در احداث نیروگاه کمتر موفق بودیم؟ وی تصریح کرد: باید شرایط مناسبی فراهم شود تا افراد با استعداد پای کار آیند تا در آینده اشتغال زایی خوبی ایجاد شود. اجرای این پروژه برای ۲۰۰ نفر به صورت مستقیم و ۵۰۰ نفر غیرمستقیم اشتغال زایی می‌کند.

قدرت مالی شرکت گهر زمین بسیار افزایش پیدا کرده است

سیدرضا فاطمی امین، وزیر صنعت، معدن و تجارت در آیین بهره‌برداری از خط سوم کنسانتره گهر زمین در سیرجان با بیان اینکه ۵۰۰ میلیون تن استخراج مواد معدنی در کشور وجود دارد، افزود: سال گذشته در خام فروشی فقط ۴/۵

میلیون تن صادرات داشتیم، اما گرفتار نیمه خام فروشی هستیم. وی اظهار داشت: بیش از ۷ میلیون تن فولاد نیمه خام صادر کردیم، در حالی که برخی از شرکت‌ها ورق فلزی وارد می‌کنند، بنابراین زنجیره تولید در کشور ناقص است.

وزیر صنعت، معدن و تجارت با بیان اینکه اولویت ما تکمیل زنجیره‌های تامین و توزیع مناسب در مناطق جغرافیایی و متناسب ارزش افزوده است، اظهار داشت: در تکمیل زنجیره تولید فولاد نقص داریم و بیکاری، مهاجرت، آلودگی و انباشتگی نیز وجود دارد و سودهای زنجیره معادن نیز بالا و پایین است.

فاطمی امین تصریح کرد: در حوزه معدن و صنایع معدنی از نیروی توانمندی برخورداریم و خوشبختانه قدرت مالی این شرکت‌ها از جمله شرکت گهر زمین بسیار افزایش پیدا کرده و از مسیر فرصت بلوغ صنعت و توانمندی مالی باید مسائل و مشکلات را رفع کنیم. شرکت‌های بزرگ هم علاوه بر طرح‌های توسعه خود، باید به توسعه صنعت در سایر مناطق توجه داشته باشند.

وی گفت: شرکت‌هایی در کشور ۷۰ هزار میلیارد تومان در سال سود خالص دارند، لذا یک شرکت ما سود خالصی بیش از بودجه عمرانی کل کشور دارد.

وزیر صنعت، معدن و تجارت ادامه داد: قانون معادن الزام کرده که ۱۵ درصد از مالیات در منطقه معدنی هزینه شود و ۶۵ درصد وزارت صمت نیز به زیرساخت‌های صنعتی و معدنی بپردازد.

فاطمی امین افزود: قانون بازگشت ۱۵ درصد را در دولت مطرح کردیم و دولت برای نخستین بار آن را در لایحه بودجه ۱۴۰۱ به مجلس فرستاد که مصوب شد و این ۱۵ درصد از امسال قانوناً می‌تواند در جای دیگری هزینه شود.

وی تصریح کرد: مردم خیلی از وضعیت گسترده‌ی و عمیق صنعت و معدن کشور مطلع نیستند و یکی از این راه‌های ارتباطی، گردشگری صنعتی و معدنی است که جذابیت ویژه‌ای دارد. باید ۲ واژه صنعت‌گردی و معدن‌گردی را به ادبیات مردم اضافه کنیم.

وزیر صنعت، معدن و تجارت ادامه داد: این کار را طی چند ماه گذشته با مجتمع مس رفسنجان آغاز کردیم که حالت آزمایشی دارد و امیدواریم این کار در شرکت‌های گهر زمین و گل گهر هم ادامه یابد.

باید به جوانان این مرز و بوم افتخار کنیم

حجت الاسلام والمسلمین سید محمد حسینی، امام جمعه و نماینده ولی فقیه در شهرستان سیرجان نیز با اشاره به لزوم توجه به ظرفیت‌های معدنی و صنعتی منطقه گل گهر افزود: باید به جوانان این مرز و بوم افتخار کنیم که با دانش فنی خود در اوج تحریم‌ها به قله افتخار رسیدیم. با تکیه بر توان بومی، بیشتر تجهیزات این کارخانه از تولیدات داخلی تامین شده و در مقایسه با کارخانه‌های مشابه به میزان ۷۵ درصد از توان و ظرفیت داخلی بهره برده است.

نرخ رشد اقتصادی استان به برکت معادنی چون گهر زمین مثبت بوده است

محمد مهدی فداکار، استاندار کرمان در آیین افتتاح خط سه کارخانه تولید کنسانتره شرکت گهر زمین در شهرستان سیرجان با اشاره به تأسیس شرکتی با هدف توسعه اکتشافات معدنی استان گفت: در قدم بعدی کل پهنه استان اکتشاف خواهد شد و امیدوارم وزارت صمت این اجازه را بدهد.

وی افزود: با کمک شرکت‌های معدنی و وزارت صمت، شرکتی در استان

وزیر صمت:

در حوزه معدن و صنایع معدنی از نیروی توانمندی برخورداریم و خوشبختانه قدرت مالی این شرکت‌ها از جمله شرکت گهر زمین بسیار افزایش پیدا کرده و از مسیر فرصت بلوغ صنعت و توانمندی مالی باید مسائل و مشکلات را رفع کنیم

طبق اعلام نایب رئیس
کمیسیون اقتصادی
مجلس شورای
اسلامی ۵ هزار و ۴۰۰
توده معدنی در استان
کرمان بلا تکلیف است
و اگر دستور شروع
آن صادر شود، انقلاب
معدنی رخ خواهد داد

کرمان تشکیل شده که پروژه‌ها را برای سرمایه‌گذاری تامین مالی می‌کند و یکی از کارهای بزرگ در این شرکت، بحث اکتشاف است که مس و گل‌گهر در این حوزه سرمایه‌گذاری می‌کنند. استاندارد کرمان اظهار داشت: مالیات استان کرمان از ۱۰ هزار میلیارد تومان به ۲۲ هزار میلیارد تومان رسیده و حقوق دولتی معادن از ۲۰ هزار میلیارد تومان در سال گذشته به ۴۰ هزار میلیارد تومان افزایش یافته که این امر توان استان را می‌گیرد. از سوی دیگر، در حالی که بودجه عمرانی استان کرمان ۳ هزار میلیارد تومان است، بیش از ۴۰ هزار میلیارد تومان درآمد حقوق دولتی معادن می‌باشد.

فداکار با بیان اینکه اختیارات شورای معادن کاهش یافته است، افزود: شاهد توازن توسعه در استان نیستیم. ۱۱ درصد از جمعیت استان زیر پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره) هستند که بیش از ۳۰۰ هزار نفر جمعیت را شامل می‌شود.

وی با بیان اینکه نرخ رشد اقتصادی استان به برکت معادنی چون گهرزمین همیشه مثبت بوده است، عنوان کرد: منطقه گل‌گهر ۱۸ هزار کارگر را سهامدار این شرکت کرده که امیدوارم این فرآیند ادامه یابد.

استاندار کرمان افزود: از محل تبصره ۶ قانون معادن، میزان ۳ میلیارد تومان به استان کرمان پرداخت شده، در حالی که قانون به صراحت می‌گوید که دولت به اجرای این قانون مکلف است و از چند هزار میلیارد تومانی که از استان خارج می‌شود، مبلغی ناچیز برمی‌گردد.

فداکار گفت: چاه‌های مابا تردد خودروهای سنگین معادن از بین رفته، اما پول خط کشی آن‌ها را هم نداریم.

وی با بیان اینکه بهره‌برداری از معدن شماره ۳ جنوبی حق گهرزمین است، افزود: شرکت‌های معدنی طی اقدامی بزرگ، آب مورد نیاز خود

را از خلیج فارس تامین کردند که اجرای خطوط بعدی آن نیز پیگیری می‌شود. این شرکت‌ها با برق رابا تولید انرژی خورشیدی از دوش دولت برمی‌دارند.

۶۷ درصد کل وصولی مطالبات در بخش حقوق دولتی معادن از استان کرمان بود

شهباز حسن‌پور، نماینده مردم سیرجان ویردیسر در مجلس شورای اسلامی در این مراسم گفت: ۲۵ درصد اقتصاد کشور در مجموعه وزارت صمت است و خیلی‌ها نمی‌دانند حجم کار این وزارتخانه چقدر زیاد است.

وی بیان کرد: ۶۷ درصد کل وصولی مطالبات در بخش حقوق دولتی معادن از استان کرمان بوده و ۳۳ درصد مابقی نیز متعلق به سایر استان‌های کشور است و باید ۶۵ درصد این پول به وزارت صمت برگشت داده شود و وزارتخانه برای تکمیل زیرساخت‌های آن استان هزینه کند، اما حتی یک درصد آن به کرمان بازنگشته است.

نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی با انتقاد از گرفتن اختیار تبصره ۵ از شورای معادن توسط معاونین وزیر صمت از فاطمی‌امین درخواست کرد، با توجه به اینکه در ۱۰ کیلومتری گهرزمین آب خوردن وجود ندارد، برای رفع برخی از مشکلات استان، اختیار تبصره ۵ را دوباره به استاندار دهد.

حسن‌پور افزود: خودروسازهای داخلی و خارجی در این شهر یک درصد خدمات پس از فروش ندارند و گورستانی از خودروها که سرمایه مملکت هستند در اینجا دپو شده‌اند. بعضی از پیمانکاران با افزایش غیر کارشناسی ۵۷ درصدی حقوق کارگر و انتظار تولید محصول با قیمت سه سال از آن‌ها، به روز سیاه نشاندهند.

طبق اعلام نایب رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی ۵ هزار و ۴۰۰ توده معدنی در استان کرمان بلا تکلیف است و اگر دستور شروع آن صادر شود، انقلاب معدنی رخ خواهد داد.

وی خاطر نشان کرد: ۴۷۸ معدن فعال داریم و برخی‌ها با در اختیار داشتن ۲۲ معدن، برای خود کاسبی می‌کنند؛ باید به داد معادن این خطه برسید. به اعتقاد حسن‌پور، خام‌فروشی اصلی‌ترین فاکتور در استان است و این استان ظرفیت احداث کود کشاورزی (تبدیل دود گوگرد به آمونیوم) را دارد و به جای واردات می‌تواند این محصول را صادر کند.

از تلاش و همت متخصصان و کارگران گهرزمین تشکر می‌کنم

سرپرست فرمانداری ویژه شهرستان سیرجان ضمن قدردانی از تلاش و همت متخصصان و کارگران زحمتکش منطقه گل‌گهر به ویژه شرکت سنگ آهن گهرزمین، گفت: این شرکت در راستای نیل به اهداف برنامه‌های توسعه‌ای خود، بهره‌برداری از خط سوم تولید کنسانتره با ظرفیت ۲ میلیون تن به صورت رسمی با حضور وزیر صمت را به بهره‌برداری رساند که البته برای اجرای این طرح بالغ بر ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان هزینه شده است. ■

مدیر ارشد گروه سرمایه‌گذاری ارزش اکتشافات معدنی

باید بر اساس مطالعات علمی باشد

عرفان فغانی

یکی از بخش‌هایی که می‌توان به عنوان جایگزین صادرات نفت خام در آن سرمایه‌گذاری کرد، بخش معدن است که در شرایط کنونی شرکت‌های خصوصی فعالی به آن ورود کرده و اکتشاف و استخراج و فرآوری داشته‌اند. متأسفانه ظرفیت‌های این بخش از چشم بسیاری از سیاست‌گذاران مغفول مانده یا نسبت به آن کم‌توجهی می‌کنند. برخی هم معتقدند که فعالان حوزه معدن، خام‌فروشی کرده و حتی به اقتصاد صدمه می‌زنند. برای بررسی بیشتر این موضوع به سراغ مسعود رازفر، مدیر ارشد و عضو هیات مدیره شرکت‌های زیرمجموعه گروه سرمایه‌گذاری ارزش و همچنین عضو هیات مدیره انجمن سنگ آهن رفته و با وی به گفت‌وگو پرداختیم. رازفر سال‌های زیادی در حوزه معدن و صنایع معدنی فعالیت داشته و به صورت خاص نیز در بخش سنگ آهن و فولاد مشغول بوده است. ماحصل این مصاحبه از نظر مخاطبان ارجمند می‌گذرد.

در خصوص فعالیت‌های گروه سرمایه‌گذاری ارزش توضیحاتی ارائه فرمایید؟

این گروه بر پایه فعالیت‌های معدنی صنایع معدنی و ایجاد ارزش افزوده در این حوزه تأسیس شده و در حال حاضر چندین شرکت بزرگ را تحت نظر دارد که از جمله آن شرکت مادکوش است که با ظرفیت بهره‌برداری ۲/۵ میلیون تن تولید گندله سنگ آهن در بندر عباس احداث شده و با تکمیل فاز ۲ به ظرفیت ۵ میلیون می‌رسد. همچنین شرکت مادشیمی، از دیگر شرکت‌های این گروه سرمایه‌گذاری است که در همان منطقه، پروژه مگامدول ۳/۴ میلیون تنی احیا و بریکت (در دو فاز) را در دستور کار قرار داده که فاز یک آن به ظرفیت ۱/۷ میلیون تن در حال ساخت می‌باشد. شرکت فر و آلیاژ ماد نیز، در زمینه تولید فر و آلیاژها با ظرفیت ۱۰۰ هزار تن در سال در حال احداث است. علاوه بر این، شرکت نوین ارزش به عنوان یکی از شرکت‌های گروه سرمایه‌گذاری ارزش در بخش شتاب‌دهنده‌ها (استارت‌آپ‌ها) به ویژه در حوزه حمل و نقل جاده‌ای برای مواد معدنی متمرکز شده است. شرکت ماد ترابری خلیج فارس از دیگر زیرمجموعه‌های گروه سرمایه‌گذاری ارزش است که وظیفه هماهنگی و انجام امور اجرایی را در بخش لجستیک بر عهده دارد. شرکت‌های ماد کانسار و ماد کانسار ارزش هم در حوزه معدنی اعم از اکتشاف، بهره‌برداری، استخراج و فرآوری مشغول به کار هستند. از سوی دیگر، گروه سرمایه‌گذاری ارزش فعالیت در حوزه مواد معدنی مرتبط با زنجیره سنگ آهن، فولاد، مواد معدنی غیر مرتبط مانند کرومیت، مس، بتونایت و عناصر نادر خاکی را در دستور کار خود قرار داده که در حال حاضر ۲ معدن در حال بهره‌برداری و ۵ محدوده در مرحله اکتشاف است. برای اولین بار در ایران دریافت گواهی‌نامه اکتشاف یک اندیس معدنی از عناصر کمیاب در دستور کار بوده که نقطه عطفی در این حوزه تلقی می‌شود. شایان ذکر است، هدف این گروه سرمایه‌گذاری، ایجاد ارزش افزوده در زنجیره اکتشاف، استخراج و بهره‌برداری معدن و صنایع معدنی بوده و به همین منظور در زنجیره فولاد محصولاتی مانند سنگ آهن، کنستانتیره، گندله آهن اسفنجی، کرومیت و دیگر مواد معدنی استراتژیک را نیز گنجانده است.

چنین فعالیت‌هایی چه کمکی به اقتصاد و اشتغال‌زایی خواهد کرد؟

در حوزه معدنی با خطر کم شدن ذخایر موجود روبه‌رو هستیم، از این رو باید در این حوزه با تمرکز بر استراتژی‌های کلان و با توجه به تمرکز آن در مناطق محروم به اشتغال‌زایی پرداخت. به عنوان مثال، بخش زیادی از فعالیت شرکت‌های گروه سرمایه‌گذاری ارزش در منطقه هرمزگان مستقر شده که به رفع مشکلات اقتصادی مردم این منطقه به ویژه در بحث اشتغال کمک خواهد کرد. خوشبختانه در حال حاضر بالغ بر یک هزار نفر به‌طور مستقیم در شرکت‌های زیرمجموعه گروه ارزش مشغول به فعالیت هستند که این آمار با تعداد پیمانکاران پروژه‌ها و نیروهای پیمانی به حدود یک هزار و ۷۰۰ نفر می‌رسد. لازم به ذکر است، شرکت مهندسی ساخت و نصب پارس کارن کار از دیگر شرکت‌های فعال این گروه سرمایه‌گذاری می‌باشد که در ایجاد زیرساخت‌ها متولی اجرای پروژه‌های انباشت و برداشت و آب‌شیرین‌کن در منطقه جنوب و هرمزگان است.

زنجیره فولاد و همچنین زنجیره‌های صنایع معدنی در مواد معدنی دیگر با حفظ اولویت ایجاد ارزش افزوده در کشور، فراسرزمینی هم نگاه می‌کند.

چه اقدامی برای تحقق شعار سال انجام داده‌اید؟

در سال گذشته شعار حمایت از تولید به گروه سرمایه‌گذاری ارزش کمک کرد تا موانع را از سر راه برداشته و زیرساخت‌های لازم برای تامین تکنولوژی روز دنیا و تجهیزات تا حدودی فراهم شود. همچنین در سال جاری در نظر داریم، با توجه به انتخاب شعار "تولید، دانش‌بنیان و اشتغال‌آفرین"، پروژه‌های مرتبط با این موضوع را از طریق شرکت‌های زیرمجموعه به مرحله عمل برسانیم.

در حال حاضر با چه مشکلات و موانعی مواجه هستید؟

یکی از مشکلات موجود، عدم تعادل بین بالا و پایین زنجیره فعالیت‌های معدنی است که باعث ایجاد نوساناتی در بازار این محصولات شده است. از سوی دیگر، ضعف‌های زیادی در این حوزه وجود دارد که گروه سرمایه‌گذاری ارزش آن را شناسایی کرده است. باید دانست، اکتشاف زمان‌بر و هزینه‌بر بوده و امکان دارد که به نتیجه دلخواه نرسد، با این حال گروه سرمایه‌گذاری ارزش با تیم‌های تخصصی وارد این حوزه شده و آمادگی دارد تا مشاوره‌های لازم برای برنامه‌ریزی‌های درست را در اختیار فعالان این حوزه قرار دهد. مساله دیگر، استقرار معادن در مراکزی است که به آب، برق، مسیرهای دسترسی و امکانات لازم دسترسی نداشته و امکان جابه‌جایی آن نیز وجود ندارد، بر همین اساس دولت باید برای این بخش که البته در قیاس با ذخایر دیگر کشورها مانند چین، هند و... درصد کمی را در برمی‌گیرد، برنامه‌ریزی داشته باشد. به‌طور کلی باید مشکلات زیرساختی را مرتفع کرد تا از ظرفیت آن برای تامین بازار داخل و حتی خارج بهره گرفت. قابل ذکر است، تصمیم‌گیری‌های نامناسب در رابطه با

تا چه میزان در تحقق اهداف تعیین‌شده موفق بوده‌اید؟

گروه سرمایه‌گذاری ارزش به عنوان یکی از شرکت‌های فعال بخش خصوصی با ایجاد پروژه‌های بزرگ و مگامدول اکتشافی در حوزه معدن و پروژه‌های مگامدول زنجیره فولاد در حوزه‌های بهره‌برداری، احیا، برکت‌سازی، فر و آلیاژ موفق بوده، در حالی که بسیاری از شرکت‌های دولتی به دلیل فشار سیاسی و اقتصادی و محدودیت در برقراری ارتباط تکنولوژیک با دنیا، موانع زیادی برای پیشبرد برنامه‌های خود داشته‌اند. خوشبختانه بخش خصوصی و شرکت‌هایی مانند ماد کوش علاوه بر مسائل تحریم، کرونا و... با تکیه بر توانمندی نیروهای متخصص داخلی، تجهیزات به روز رویایی را راه‌اندازی کرده و دستاوردهای خوبی به همراه داشته است.

گروه سرمایه‌گذاری ارزش چه تمایزی با شرکت‌های مشابه دارد؟

این گروه سرمایه‌گذاری یک بخش صد درصد خصوصی بوده و از چابکی آن نیز برخوردار است. از سوی دیگر، گروه سرمایه‌گذاری ارزش بر پایه مطالعات مهندسی فعالیت‌های خود را انجام داده و امکان‌سنجی‌های لازم را برای طرح‌های مورد نظر انجام داده است، بر همین اساس اهداف آن کارشناسی شده بوده و همه جوانب آن بررسی می‌شود. موضوع دیگر، پرداختن اصولی این گروه سرمایه‌گذاری به بخش معدن است تا اکتشافات معدنی به‌طور دقیق و بر اساس مطالعات علمی و فنی انجام و از ظرفیت‌های آن استفاده شود. علاوه بر این، گروه سرمایه‌گذاری ارزش در صدد است تا ۴ سال آینده، برای ۵ هزار نفر اشتغال‌زایی و در حد توان در این حوزه ارزش افزوده ایجاد کند.

بازار هدف این گروه سرمایه‌گذاری چه شرکت‌هایی هستند؟

مشتریان محصولات گروه سرمایه‌گذاری ارزش، معمولاً کارخانه‌های صنایع معدنی در داخل و خارج از کشور هستند، با این حال شرکت‌های معدنی و صنایع معدنی این گروه سرمایه‌گذاری با هدف ارزش افزوده معدن و صنایع معدنی به صورت خاص در

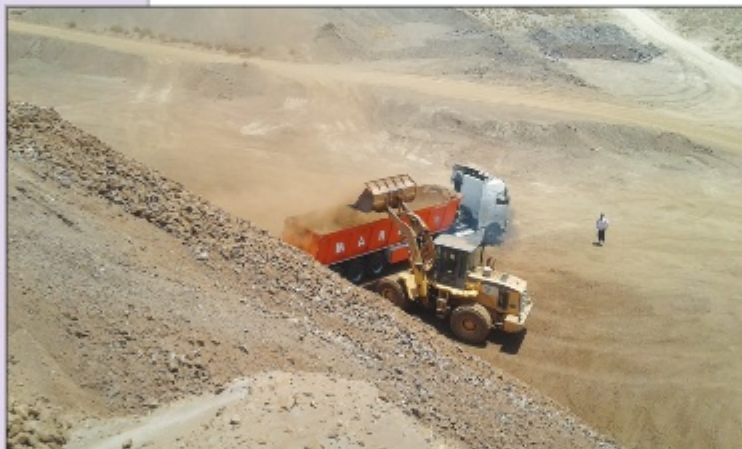
تصمیمات
غیرکارشناسی
این حوزه مانند
قیمت‌گذاری‌های
دستوری طی
چند سال اخیر
بخش معدن و
صنایع مرتبط را با
تنگناهایی مواجه
و تولید را از صرفه
اقتصادی خارج
کرده است

مناسب، تسهیل عوامل تولید و ایجاد زیرساخت‌های توان به نقش موثر این حوزه در آینده بسیار امیدوار بود. در همین راستا گروه سرمایه‌گذاری ارزش در تلاش است تا فاز توسعه این فعالیت را شروع کرده و زیرساخت‌های لازم را ایجاد نماید تا در شمار بزرگ‌ترین واحدهای صنعتی و معدنی بخش خصوصی قرار گرفته و صادرات تکنولوژی و دانش فنی داشته باشد. علاوه بر این، در نظر داریم تا طی ۱۰ سال آینده اهداف بلندمدت تعیین شده این گروه سرمایه‌گذاری را بر اساس استراتژی‌های مدون محقق کنیم.

وسخن آخر...

هر اقدامی که در گروه سرمایه‌گذاری ارزش انجام شده، به لطف خدا و همدلی تیم اقتصادی و فنی این گروه سرمایه‌گذاری بوده است. با توجه به سهم بالای اشتغال زایی این صنعت، باید کارشناسان و تصمیم‌سازان از ظرفیت‌های آن بهره گرفته و با رفع موانع به کمک شرکت‌های فعال این حوزه به منظور دسترسی به شرایط مطلوب آمده تا در جهت تولید و ایجاد ارزش افزوده در زنجیره ارزش، کمک به آبادانی مملکت عزیزمان ایران را در دستور کار داشته باشیم. ■

بحث‌های مدیریتی موجب شده که واحدهای بهره‌بردار با مشکل مواجه شوند و سهم ناچیز کشورمان از این حوزه به خطر بیفتد. طبیعتاً ظرفیت تولیدات ما به اندازه کشورهایی مانند چین، هند، استرالیا و... نیست، اما باید تلاش کنیم که سهم ناچیز موجود از بین نرود. اگر دقت نظر داشته باشیم، بخش خصوصی طی سال‌های گذشته با وجود ناملاطمتی‌ها و محرومیت‌های حاصل از تحریم، راه ارتباط با کشورهای دنیا را پیدا کرده که برای ادامه فعالیت‌های خود به حمایت‌های بیشتری نیاز دارد.

چه راهکارهایی را برای حل مسائل این حوزه پیشنهاد می‌کنید؟

معمولاً سیاست‌های دولتی و شرایط تحریمی به عنوان یکی از موانع اصلی فعالیت‌های این حوزه مطرح بوده که لازم است، برای حل آن برنامه‌های مناسبی در نظر گرفته شود. از سوی دیگر، باید جلوی تصمیمات غیر کارشناسی این حوزه را گرفت. نکته دیگر، جلوگیری از صدور یا ابطال پروانه فعالیت است که باید در خصوص آن به گونه‌ای تصمیم‌گیری شود که تولیدکنندگان آسیب نبینند. برای مثال، ابطال این پروانه‌ها نباید موجب شوک به تولیدکننده یا هزینه‌های سنگین برای آن باشد؛ به عبارتی دیگر، قبل از صدور هرگونه مجوز باید مقدمات آن را به دقت بررسی کرد. موضوع مهم دیگر، ضرورت شفاف‌سازی در روند پرداخت تسهیلات نظام بانکی است تا فرآیند سرمایه‌گذاری در شرایط و بستر راحتی صورت گیرد و با حداقل مداخلات غیر کارشناسی در این حوزه جلوگیری کرد.

آیا فروش محصولات این حوزه، خام فروشی محسوب می‌شود؟

بنده شدیداً مخالف خام فروشی هستیم، اما باید در نظر داشت که در مقاطعی صادرات مواد خام به نفع اقتصاد کشور است، از این رو باید بر اساس بررسی‌های کارشناسی به این مقوله بپردازیم، در غیر این صورت با مشکل مواجه خواهیم شد. برای مثال، تصمیمات غیر کارشناسی این حوزه مانند گذارهای دستوری طی چند سال اخیر بخش معدن و صنایع مرتبط را با تنگنایی مواجه و تولید را از صرفه اقتصادی خارج کرده است. نمونه دیگر این سیاست‌ها، افزایش هزینه‌های تولید مانند هزینه حقوق دولتی، عوارض صادراتی و حمل است که بر فرآیند کلی تولید اثر گذار می‌باشد.

انجمن سنگ آهن چه اقداماتی را برای حل معضلات موجود انجام داده است؟

بنده به عنوان عضو هیأت مدیره این انجمن در تلاش هستیم تا با کمک همکاران و فعالان این حوزه، مشاوره‌های کارشناسی را به بنده حاکمیت و دولت منتقل کنیم تا مسائلی مانند قیمت‌گذاری، موانع واردات، معضلات اکتشاف، عدم آگاهی معدنی در منابع طبیعی و محیط زیست و... برطرف شود. باید سیاست و رویه‌ای اتخاذ شود تا دیگر به حوزه معدن به عنوان تخریب محیط زیست و خام فروشی صرف نگاه نشود. سازمان‌هایی مانند محیط زیست و وزارت جهاد کشاورزی باید به این حوزه با دید کارشناسی و تخصصی وارد شده و تصمیمات منطقی بگیرند.

چه چشم‌اندازی را برای این صنعت متصور هستید؟

با توجه به سهم قابل توجه صنایع وابسته به معدن، تولید ناخالص ملی و ایجاد ارزش افزوده در مقیاس کشوری قابل توجه می‌باشد و با رویکرد

مدیرعامل شرکت راهبر فرآیند آریا تاکید کرد

تضعیف روحیه سرمایه گذاران با قوانین دست و پا گیر دولتی

مهدیه شهسواری

توسعه صنایع معدنی، یکی از عوامل مهم در پیشرفت کشورها بوده، اما برای رشد روزافزون این صنعت، معرفی روش های خلاقانه و نوآورانه ضروری خواهد بود. روش هایی که با کمک آن ها بتوان علاوه بر افزایش بهره وری، میزان مصرف انرژی و آلودگی های زیست محیطی را کاهش داد. در این میان، شرکت راهبر فرآیند آریا به عنوان یک شرکت تخصصی بهره برداری از کارخانه های صنایع معدنی، به منظور پاسخگویی به نیازهای این حوزه در سال ۱۳۹۱ تاسیس شد و تاکنون فعالیت ها و اقدامات مناسبی را در جهت پیشبرد اهداف خود و توسعه صنایع معدنی کشور انجام داده است. حال به منظور آشنایی بیشتر با فعالیت های این مجموعه، گفت و گویی با علی هراتیان، مدیرعامل و رئیس هیات مدیره شرکت راهبر فرآیند آریا انجام داده ایم. وی دانش آموخته مهندسی مکانیک دانشگاه امیرکبیر بوده و بیش از ۳۰ سال در صنعت کشور فعالیت دارد. ماحصل این مصاحبه به نظر خوانندگان ارجمند می رسد.

رویکردی سبز است که به افزایش کیفیت محصول نهایی، توسعه دانش این صنعت و ارتقاء بهره وری کارخانه های معدنی منجر خواهد شد. در حال حاضر کارخانه ها و مجتمع های مختلف به واسطه قابلیت ها، عملکردها و اهداف پیش روی شرکت راهبر فرآیند آریا، در زیرمجموعه این شرکت قرار گرفته و فعالیت دارند. سابقه فعالیت های این شرکت، گواه تلاش در جهت صیانت از سرمایه کارفرمایان، رشد و ارتقاء کیفیت زندگی همکاران و حفاظت از منابع ملی است.

این شرکت چه اهدافی را دنبال می کند؟

ماموریت اصلی این شرکت، بهره برداری نوآورانه، بهره ور و سبز از خطوط فرآوری مواد معدنی، کنسانتره و گندله سازی است که در راستای تحقق هرچه بهتر این ماموریت اهداف زیر را دنبال می کند:

- بهینه سازی فرآیندهای تولید کارخانه با بهره گیری از دانش فنی فرآوری، طراحی و پیاده سازی نظام های مدیریتی کارآمد و استفاده از روش های روزنگهداری و تعمیر
- جذب متخصصان و افراد نخبه
- ایجاد آکادمی و پرورش نیروی کاری ماهر توسط آموزش دائمی و مستمر
- استفاده از تجهیزات پیشرفته و فنی متناسب به منظور افزایش بهره وری پیاده سازی برنامه نگهداری و تعمیر منظم ماشین آلات و تجهیزات مجموعه به صورت هوشمند با رویکرد نت پیشگیرانه
- استفاده از ابزار آلات و تکنولوژی های روز حوزه فناوری، IoT و بسترهای هوشمند ارتباطی
- سنجش و پایش مستمر خروجی ها، فرآیندها و سیستم های کاری جاری مجموعه
- اجرای پروژه های توانمندسازی کارکنان
- تحلیل جریان ارزش و تلاش برای حذف اتلاف در سیستم تولید
- اجرای پروژه های بهبود استاندارد مانند کاین و S5

در خصوص چگونگی ورود خود به صنعت کشور توضیحاتی ارائه فرمایید؟

ایده کارهای صنعتی ما از دوران دانشگاه با نگاه و اندیشه به تولید محصولاتی که در صنعت نیاز بود و تولید نمی شد، آغاز شد و به همراه ۳ نفر دیگر از هم دانشگاهی ها ایده تاسیس شرکت فکور صنعت تهران به ذهن مان رسید و حدود ۳۰ سال پیش در صدد تاسیس نخستین شرکت برآمدیم که بنده هم اولین مدیرعامل آن بودم. در حال حاضر این مجموعه به عنوان یکی از پیشگامان صنعت ایران در حال فعالیت و رشد است و در ادامه این مسیر نیز شرکت های بیشتری را با موضوعات تخصصی و نیاز صنعت کشور شکل دادیم.

شرکت راهبر فرآیند آریا چه رویکردی در حوزه صنعت دارد؟

رویکرد کلان این مجموعه، ارتقاء دانش فنی و استفاده از تکنولوژی های روز با هدف کاهش ضایعات و بهینه سازی مصرف آب و انرژی با

خوشبختانه با وجود تمام چالش‌ها و مشکلات موجود، تلاش مهندسان و نیروهای متخصص شرکت سبب شده تا راهبر فرآیند آریا علاوه بر دستیابی به اهداف خود، حتی در مواردی بیش از ظرفیت نیز تولید کند. ناگفته نماند، ما خوشبختانه یکی از اولین شرکت‌هایی هستیم که در زمستان سال ۱۳۹۹ به صورت داوطلبانه محصولات تولیدی خود را در بورس کالا پذیرش و سپس عرضه کردیم. در طی این مدت بیش از یک میلیون تن از کنسانتره تولیدی خود را در بورس عرضه کرده‌ایم که مورد توجه مشتریان قرار گرفته است.

شرکت راهبر فرآیند آریا از چه ویژگی‌های منحصر به فردی برخوردار است؟

این شرکت از ابتدا شعار «بهربرداری نوآورانه، بهره‌ور و سبز» را سرلوحه خود قرار داده و در همین راستا موارد زیر را دنبال می‌کند.

- احیای اقتصادی یک ذخیره بزرگ سنگ آهن از باطله‌های کم‌عیار و همایشی با روش‌های خاص مهندسی و تکنولوژیک که تا پیش از این توجهی به آن‌ها نشده بود.

- راه‌اندازی و به کارگیری مجموعه آکادمی که از این طریق گام‌های مهمی را در زمینه توسعه همکاران و جامعه محلی برداشته است.

- بررسی حرفه‌ای و تحلیل کامل سدهای باطله و تامین بخشی از خوراک کارخانه‌ها از باطله با استفاده از روش‌های نوآورانه و تکنولوژی‌های نوین که باعث می‌شود از باطله‌های معدنی بیشترین بهره‌برداری ممکن صورت گیرد.

- جذب و پرورش منابع انسانی متخصص و کارآمد، طراحی و استقرار سیستم‌های نوین مدیریتی، استفاده از تجهیزات و ابزارهای پیشرفته و علم

به کارگیری از این تجهیزات در جهت افزایش بهره‌وری و بازدهی

- یکی از مهمترین ویژگی‌های فعالیت‌های شرکت راهبر فرآیند آریا، سبز بودن آن است. در همین راستا، برای تک‌تک اعضای خانواده راهبر فرآیند آریا این مساله اهمیت بسیاری دارد که با بهره‌برداری بیشینه از مواد معدنی، از هدررفت مواد معدنی جلوگیری کرده و بدین ترتیب مانع استخراج بی‌رویه شوند. مصرف بهینه آب با استفاده از تجهیزات پیشرفته نیز جنبه دیگری از سبز بودن راهبر فرآیند آریا است.

برای توسعه فعالیت‌های خود در سال جاری چه برنامه‌هایی دارید؟

در سال جدید، توجه و نگاه مجموعه راهبر فرآیند آریا این است که بتواند

با به کارگیری تکنولوژی‌های روز دنیا، تلاش و پیگیری مداوم به رشد قابل قبولی در صنایع معدنی دست پیدا کند و از این طریق، علاوه بر تضمین منافع و کارفرمایان خود، گام موثری را در جهت پیشبرد اهداف کشور بردارد. البته دستیابی به این اهداف در گرو استفاده از دانش روز و توسعه آن است. در همین راستا در نظر داریم، علاوه بر توسعه بخش‌های آزمایشگاهی خود، واحد تحقیق و توسعه راهبر فرآیند آریا را راه‌اندازی کنیم. از سوی دیگر، در موضوعات فناوریانه و دانش بنیان سرمایه‌گذاری خوبی را انجام داده‌ایم و موفق شده‌ایم، به صورت مکانیزه خطوط مختلف کارخانه‌ها را بیش از یک درصد ساده، از راه دور مدیریت نماییم. همچنین در برنامه‌های آتی خود در نظر داریم تا واحد تحقیق و توسعه شرکت را در قالب آکادمی تخصصی شرکت تقویت کنیم و برنامه حمایت و توسعه ایده‌های نوین کارآمد در توسعه کسب و کار معدنی را به وجود آوریم. از طرفی، در روزهای آینده، برنامه جامع اتوماسیون و تحول دیجیتال کامل خط تولید کلید خواهد خورد و به نظر می‌رسد تا سه سال آینده به ۱۰۰ درصد تحقق دست یابیم. علاوه بر این، شرکت راهبر فرآیند آریا در راستای مأموریت خود جهت بهره‌برداری نوآورانه، بهره‌ور و سبز در نظر دارد تا علاوه بر گسترش تعداد کارخانه‌های کنسانتره سنگ آهنی که در حال حاضر تحت مدیریت خود دارد، در آینده‌ای نزدیک به حوزه بهره‌برداری کارخانه‌های گندله‌سازی و کنسانتره سنگ مس نیز ورود کند. امید است، بتوانیم به زودی در سطوح بین‌المللی نیز به طور شایسته‌ای توانایی‌های خود را به دنیا نشان دهیم. روح تاسیس شرکت راهبر فرآیند آریا توسعه دائمی است و همیشه در همه قسمت‌های مجموعه با آموزش و یادگیری مستمر، کاهش اتلاف و توسعه بهره‌وری برنامه‌ریزی شده و همین موضوع فرآیند توسعه را در این شرکت دائمی کرده است.

آیا به اهداف خود در سال گذشته دست پیدا کردید؟

کارخانه‌های تحت بهره‌برداری شرکت راهبر فرآیند آریا در سال گذشته حدود یک میلیون و ۹۰۰ هزار تن کنسانتره سنگ آهن تولید کرده‌اند که از برنامه‌ریزی‌های قبلی نیز پیشتر بوده است (۱۰۱ درصد برنامه محقق شده) و پیش‌بینی می‌شود تا پایان سال ۱۴۰۱ این مقدار به بیش از دو میلیون تن برسد. همچنین این شرکت در سال گذشته طرح‌های توسعه‌ای و درونی برنامه‌ریزی شده خود را نیز اجرایی کرد.

بخش معدن بعد
از صنایع نفت و
گاز از مهمترین
سرمایه‌های ملی
است که در سال‌های
اخیر توجه زیادی
را نیز به خود جلب
کرده، به همین دلیل
در حال حاضر شرایط
سرمایه‌گذاری در این
بخش روبه بهبود
است

درباره مشتریان خود در بازارهای داخلی و خارجی توضیحاتی بفرمایید؟

فعالیت اصلی و تخصصی این مجموعه، بهره‌برداری تخصصی و حرفه‌ای است. شاخه بهره‌برداری زنجیره‌ای از خدمات و ارائه برنامه‌های تخصصی و ویژه است. مهمترین هدف ما این است که در زمینه بهره‌برداری، خدمات با کیفیتی ارائه دهیم تا به‌تر از اقدام خود کارفرما و دارنده کارخانه باشد و همین موضوع کارکرد مجموعه را بسیار تخصصی می‌کند. شرکت راهبر فرآیند آریا به واسطه دارا بودن پشتیبانی دانشی و فنی شرکت‌های گروه همکاری در ساخت و تجهیز و توسعه کارخانه، می‌تواند بهره‌وری بیشتری را به‌علاوه خود کارفرما داشته باشد. در حال حاضر دارندگان خطوط فرآوری سنگ آهن و کنسانتره سنگ آهن از مشتری‌های مجموعه ما هستند. با این حال در نظر داریم تا امکان ارائه خدمات به شرکت‌های گندله‌سازی، کنسانتره مس، سرب و روی در بازه نزدیک و همچنین در آینده، بهره‌برداری و تولید در خطوط تولید پیوسته در صنایع دیگر را مورد پوشش قرار دهیم.

در زمینه فعالیت خود با چه مشکلاتی مواجه هستید؟

همواره تولید، آن هم در صنعت معدن با چالش مواجه است و طرح‌های توسعه‌ای شرکت راهبر فرآیند آریا هم از این امر مستثنی نبوده است. در

حال حاضر شرایط اقتصادی و تحریم‌ها هم بر مشکلات افزوده‌اند. کاهش قیمت جهانی فولاد، عدم امکان صادرات، قیمت بالای مواد اولیه و افزایش هزینه‌های تولید از جمله شرایط سختی بوده که طی سال‌های گذشته پیش روی این مجموعه تولیدی قرار گرفته است. همچنین قطع مکرر برق، رانندگی تولید را کاهش می‌دهد، با این حال شرکت راهبر فرآیند آریا توانسته با وجود این قطعی‌های مکرر، با اجرای برنامه‌های جبرانی اهداف تولید خود را بیشتر از هدف تعیین شده، محقق کند، ولی اگر این قطعی‌ها اتفاق نمی‌افتاد، قطعاً شرایط بهتری را تجربه می‌کرد. از دیگر مشکلات، می‌توان به وضع عوارض صادراتی روی محصولات زنجیره فولاد اشاره کرد که صادرات را زیان‌ده و موجب از دست رفتن بازارهای صادراتی شد. همچنین قیمت‌گذاری دستوری و مشخص نبودن فرمول قیمت‌گذاری در بورس کالا از دیگر معضلاتی است که شرکت‌هایی همچون ما با آن دست و پنجه نرم می‌کنند.

تصمیمات و سیاست‌های دولت تا چه اندازه در راستای رفع مشکلات این صنعت بوده است؟

سیاست‌های کلان رهبری و نظام بر پایه تولید و حمایت از تولید بنا شده، لیکن قوانین و آیین‌نامه‌های پایین‌دستی و رفتارهای غیرمستعارف نهادهای نظارتی غیرمتخصص با مسئولان اجرایی دستگاه‌های دولتی، جرات و جسارت تصمیم‌گیری به موقع را کاهش داده و از این منظر، شاهد طولانی شدن سیکل تصمیم و اجرا در کل بدنه دولت هستیم. به عنوان مثال، ما قرارداد تامین خوراک را با ایمیدرو داریم که در فرمول تعیین قیمت در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ آیتم به‌روزآوری بر اساس نرخ ارز آزاد لحاظ شده است. در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ که کشورمان با تحریم‌های سنگین و ناآرامی‌های غرب مواجه شد و شاهد جهش چندین برابری نرخ ارز بودیم، بر اساس فرمول فوق و نرخ ارز آزاد امروز، سنگ آهن خوراک کارخانه راگران‌تر از محصول کارخانه یعنی کنسانتره باید خریداری کنیم. همه مدیران و مسئولان دولتی به اشتباه بودن این فرمول و لزوم اصلاح و تغییر آن اذعان دارند، ولی هیچ کدام جرات تصمیم‌گیری و اقدام نداشته و ما از سال ۱۳۹۷ تا به امروز درگیر و پیگیر این بحث هستیم. بارها به دوستان عرض کردیم، انرژی و توانی که برای حل این مشکل به کار برده‌ایم، می‌توانست چندین کسب و کار جدید و کارآفرینی پویای دیگری را راه‌اندازی کند.

آیا شرایط سرمایه‌گذاری در صنعت معدن فراهم است؟

بخش معدن بعد از صنایع نفت و گاز از مهمترین سرمایه‌های ملی است که در سال‌های اخیر توجه زیادی را نیز به خود جلب کرده، به همین دلیل در حال حاضر شرایط سرمایه‌گذاری در این بخش هم روبه بهبود است. با این حال موانعی مانند قوانین دست و پاگیر دولتی و بی‌مهری نسبت به کسانی که سرمایه خود را در معرض ریسک‌های متنوع قرار می‌دهند، روحیه سرمایه‌گذار را تضعیف می‌کند. به اعتقاد بنده، بهترین راه برای محرومیت‌زدایی در مقیاس کلان، توسعه معادن و کارخانه‌های فرآوری معادن است، چرا که هر معدن فعال واحداث کارخانه فرآوری، جنب و جوش و آبادانی را به ارمغان می‌آورد. ■

دنیای انرژی

گفت و گوی اختصاصی با مهندس امیر رضا عسکرزاده

در این بخش می‌خوانیم:

- آینده‌روشنی در انتظار نیروگاه‌های خورشیدی است
- همکاری‌های اقتصادی ایران - روسیه در حوزه انرژی شتاب می‌گیرد
- تغییر نگاه مسئولان به تولید انرژی‌های تجدیدپذیر ضرورت دارد

مدیرعامل شرکت راهکار پایدار انرژی نوین

تغییر نگاه مسئولان به تولید انرژی‌های تجدیدپذیر ضرورت دارد

محمد جعفری

یکی از مهمترین موانعی که موجب کاهش و توقف سرمایه‌گذاری در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر شده، قیمت‌گذاری دستوری انرژی از سوی دولت است. علاوه بر این، بی‌توجهی مسئولان به این حوزه موجب شده تا برخی از مدیران برای تامین انرژی مورد نیاز کشورمان صرفاً به سوخت‌های فسیلی تکیه کرده و حتی نگاهی لوکس نسبت به انرژی‌های تجدیدپذیر داشته باشند. در همین رابطه گفت‌وگویی با مهندس امیررضا عسکری‌زاده، مدیرعامل شرکت راهکار پایدار انرژی نوین انجام داده‌ایم که مشروح آن از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرد.

کشورمان فعالیت داشته و به‌طور کل در صنعت انرژی خورشیدی نیز حدود ۱۴۰ شرکت در بخش‌های پیمانکاری، تولید و تامین تجهیزات و مشاوره فعالیت دارند و بالغ بر ۴ هزار نفر نیروی کار نیز به صورت مستقیم در این مجموعه‌ها در حال فعالیت هستند. همان‌طور که اشاره شد، شرکت راهکار پایدار انرژی نوین به صورت تخصصی در زمینه تامین تجهیزات و تولید فعالیت داشته و علاوه بر ارائه مشاوره به کارفرمایان، تجهیزات نیروگاه‌های خورشیدی را با بالاترین کیفیت و تیراژ تامین می‌کند. به‌طوری که این مجموعه با افتخار، به عنوان بزرگ‌ترین شرکت تامین‌کننده تجهیزات نیروگاه‌های خورشیدی در حال فعالیت است.

آیا این شرکت به اهداف مورد نظر خود دست پیدا کرده است؟

شرکت راهکار پایدار انرژی نوین در ۵ سال گذشته به نسبت شرایط موجود عملکرد مطلوبی داشته است، با این حال در بررسی دقیق این موضوع باید به شرایط تحریمی و اثر منفی آن بر فضای تجاری و بازرگانی دقت داشت. برای مثال، فعالیت نیروگاه‌های تجدیدپذیر از سال ۱۳۹۵ شروع شد، در حالی که به فاصله‌ای کمی از آن، یعنی در سال ۱۳۹۷ شاهدافت زیاد در تجارت خارجی کشور به دلیل تحریم‌ها و فشارهای سیاسی بودیم. با توجه به این موضوع این شرکت در علاقه به حفظ نیروی کار، سهم بازار و فعالیت‌های خود را افزایش داده است. با این حال اهداف تعیین شده شرکت راهکار پایدار انرژی نوین به دلیل موانع تحریمی، به‌طور کامل محقق نشده است. از سوی دیگر، قرار بود از سال ۱۳۹۵ تا سال ۱۴۰۰ سالانه یک هزار مگاوات برق با احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر تولید شود، در حالی که هم‌اکنون فعالیت کل نیروگاه‌های تجدیدپذیر به ۵۰۰ مگاوات هم نمی‌رسد؛ به عبارتی دیگر ۱۰ درصد از این برنامه پیش‌بینی شده نیز محقق نشده است.

به منظور تحقق شعار سال جاری چه اقداماتی انجام داده‌اید؟

صنعت انرژی خورشیدی یا به‌طور کل انرژی‌های تجدیدپذیر، ذات دانش‌بنیانی دارند، بدین مفهوم که هر سال به منظور ارتقای سطح کیفی محصولات، باید مطابق با تکنولوژی‌های روز فعالیت‌های خود را تغییر دهد. از آنجایی که اینورترهای خورشیدی به عنوان یکی از مهمترین اجزای نیروگاه‌های خورشیدی می‌باشند و تاکنون تولید صنعتی این کالا

در خصوص فعالیت شرکت راهکار پایدار انرژی نوین توضیحاتی ارائه فرمایید.

این شرکت با برند "راپانو" فعالیت خود را با هدف ورود به صنعت انرژی خورشیدی در زمینه‌هایی مانند تولید و تامین پنل‌های خورشیدی، اینورترها، سازه‌های نگهدارنده و همچنین مدیریت پروژه نیروگاه‌های خورشیدی آغاز کرد و از سال ۱۳۹۶ به‌طور جدی به سرمایه‌گذاری در این حوزه‌ها پرداخت. شایان ذکر است، وظیفه اصلی این شرکت، انجام فعالیت‌های تولیدی و بازرگانی به منظور تامین تجهیزات خورشیدی بوده و در این زمینه ضمن ارائه مشاوره، مدیریت پروژه‌های بزرگ را نیز انجام داده که خوشبختانه هم‌اکنون هم بیشترین سهم بازار را نیز در اختیار دارد. قابل ذکر است، یکی از ویژگی‌های شرکت راهکار پایدار انرژی نوین، تامین کالای با کیفیت و تیراژ بالا و مهم‌تر از آن، تعیین قیمت توجیه‌پذیر برای کالا و خدمات است، به‌طوری که طیف وسیعی از پیمانکاران کالای مورد نیاز خود را از این شرکت تامین کرده و خدمات مشاوره و راهنمایی دریافت می‌کنند.

چه شرکت‌های مشابهی در این زمینه فعالیت دارند؟
در رابطه با تامین تجهیزات به صورت تخصصی حدود ۱۷ شرکت در

در کشور انجام نشده، این شرکت با پشتوانه تیم جوان و دانش آموخته خود، مقدمات احداث خط تولید این کالای مهم و دانش بنیان را به انجام رسانده و به امید خدا تولید انبوه این محصول را تا شهر پورماه سال ۱۴۰۲ محقق خواهد کرد.

آیا سرمایه گذاری در این حوزه توجیه پذیر است؟

یکی از موانع به عدم شکل گیری کامل صنعت تولید پتل خورشیدی بازمی گردد که طرح های این حوزه را از توجیه پذیری خارج کرده، در حالی که اگر شرایط و فضای کافی برای این موضوع وجود داشته باشد و وجوب احداث نیروگاه های تجدیدپذیر درک شود، قابلیت سرمایه گذاری برای تامین ظرفیت ۵۰۰ مگاوات وجود دارد، اما با توجه به شرایط موجود سرمایه گذاری در چنین صنعتی توجیه پذیر نیست.

چطور باید از ظرفیت های کشور برای تولید انرژی های تجدیدپذیر استفاده کرد؟

ایران یکی از کشورهای دارنده پتانسیل بالا در تولید انرژی خورشیدی است، اما نگاه مسئولان و مدیران به منابع نفتی و گازی، مانع از احساس نیاز به این صنعت می شود. متأسفانه برخی از مدیران، راه اندازی نیروگاه های تولید انرژی تجدیدپذیر را کاری لوکس قلمداد می کنند، در حالی که باید به عنوان یک الگوی راهبردی به آن نگاه کرد. مساله دیگر به نبود زیرساخت های تامین مواد اولیه انرژی خورشیدی به صورت بومی بازمی گردد؛ به عبارتی دیگر در کشور ما چرخه ای که مواد اولیه معدنی را به محصول نهایی تبدیل کند، وجود ندارد، اما این کار با استفاده از تکنولوژی های روز کاملاً شدنی است.

وزارت نیرو برای افزایش نیروگاه های تولید انرژی تجدیدپذیر چه اقداماتی را باید انجام دهد؟

متأسفانه در برنامه ریزی های ساختاری این وزارتخانه، موانع جدی وجود دارد. به عنوان مثال، این وزارتخانه یکی از بزرگ ترین بدهکاران بخش دولتی بوده و برق را با قیمت سوپرسیدی در اختیار مصرف کنندگان قرار می دهد که هم به زیان تولید کننده و هم به زیان خود این وزارتخانه به عنوان واسطه تامین انرژی کشور خواهد بود. از آنجایی که انرژی کشورمان با قیمتی خیلی ارزان در اختیار مصرف کنندگان قرار می گیرد، انگیزه ای برای صرفه جویی در مصرف آن نیز وجود ندارد، با این حال وزارت نیرو همیشه زیان ده بوده و با کسری نقدینگی بسیار شدیدی مواجه است.

بخش خصوصی چه ظرفیتی برای سرمایه گذاری در این حوزه دارد؟

سرمایه گذاری بخش خصوصی در این حوزه منوط به توجیه پذیری اقتصادی آن است؛ بدین معنی که اگر قرار است در این حوزه حدود ۱۰۰ میلیارد تومان هزینه شود، باید درآمد و سودآوری لازم برای جبران این سرمایه و افزایش آن وجود داشته باشد. در حالی که قیمت گذاری دستوری و سوپرسیدی انرژی، روند بازگشت این سرمایه را تا ۸ سال طولانی کرده و صرفه اقتصادی آن را کاهش داده است. از سوی دیگر، دولت قیمتی را برای انرژی تعیین کرده که زمینه را برای رقابت آزاد بخش خصوصی در تولید انرژی از بین می برد، چرا که معمولاً مصرف کننده ترجیح می دهد که برق ارزان قیمت دولت را خریداری کند.

در بخش تولید انرژی های خانگی چه اقداماتی می توان انجام داد؟

یکی از اتفاقات خوب گذشته این است که دوسالمان حمایتی کمیته امداد امام خمینی (ره) و سازمان بهزیستی، تسهیلاتی را به مددجویان خود اختصاص دادند تا در قالب آن، نیروگاه های کوچک راه اندازی کنند.

خوشبختانه این کار ضمن کمک به این مددجویان برای درآمدزایی حداقل ۲ میلیون تومانی در ماه، به تامین انرژی مورد نیاز مناطق دورافتاده و محروم کمک خواهد کرد. با توجه به این موضوع، دولت می تواند از این پس کارخانه ها و صنایع پر مصرف را ملزم به احداث نیروگاه انرژی تجدیدپذیر کرده تا حداقل بخشی از انرژی مورد نیاز خود را از این طریق جبران نمایند.

چه چشم اندازی را پیش روی این صنعت متصور هستید؟

امروزه سرمایه گذاری گسترده ای در حوزه تولید انرژی های تجدیدپذیر انجام شده و با گرم شدن زمین، افت نیروگاه های حرارتی و کاهش سوخت های فسیلی، افق روشن تری برای آن قابل ترسیم است، بر همین اساس کشورمان به واسطه ظرفیت هایی که در بخش راه اندازی نیروگاه های تجدیدپذیر دارد، باید مشوق هایی را برای آن در نظر بگیرد که یک مورد آن، پرداخت تسهیلات ارزان قیمت است. مورد دیگر که باید از آن به عنوان یک توفیق اجباری یاد کرد، الزام صنایع به تامین برق مورد نیاز خود است که معمولاً با خاموشی ها، بخش زیادی از درآمد خود را از دست خواهند داد. امیدوارم با همکاری دولت و توجیه پذیر شدن سرمایه گذاری در این حوزه، شاهد رونق صنعت انرژی های تجدیدپذیر در کشورمان باشیم.

و سخن آخر...

جامعه ما هر چه زودتر باید به ارزش تامین انرژی به صورت پایدار پی ببرد، همان طور که کشورهای همسایه حتی با اقتصادهایی ضعیف تر نیز به اهمیت این موضوع پی برده اند. برای مثال، امروز کشورهایی مانند عراق، افغانستان و... که تامین انرژی پایدار ندارند، صنایع پایدار نیز نخواهند داشت، از این رو نگاه دولت مردان به صنعت انرژی باید پایدار، راهبردی و بلندمدت باشد تا هم صنایع قدرتمند شده و هم صادرات افزایش پیدا کند. همچنین این امر تضمین کننده امنیت اقتصادی و عامل مهمی در توسعه زیرساخت های اقتصادی خواهد بود. اگر امروز تامین انرژی با مشکل مواجه شود، چالش های زیادی در کشورمان بروز خواهد کرد، بر همین اساس دولت باید زیرساخت مناسب و مشوق های کافی را برای سرمایه گذاری بخش خصوصی به آن ها ارائه نماید. ■

متأسفانه برخی از مدیران، راه اندازی نیروگاه های تولید انرژی تجدیدپذیر را کاری لوکس قلمداد می کنند، در حالی که باید به عنوان یک الگوی راهبردی به آن نگاه کرد

مدیرعامل شرکت تجارت انرژی سما

آینده روشنی در انتظار نیروگاه‌های خورشیدی است

سعید عدالت‌جو

عواملی همچون کاهش منابع سوخت‌های فسیلی و افزایش هزینه تولید نهایی انرژی در کشورهای مختلف، از مهمترین اهرم‌های سرعت در توسعه تولید انرژی‌های تجدیدپذیر، خصوصا نیروگاه‌های انرژی خورشیدی به شمار می‌روند. البته این روند در ایران با موانع مختلفی مانند نوسانات نرخ ارز و نبود صرفه اقتصادی در ظرفیت‌های پایین روبه‌رو است. مهدی صالح‌مویذ، مدیرعامل شرکت تجارت انرژی سما معتقد است: «در ایران مبلغ انرژی بسیار پایین است و هنوز جامعه به این جمع‌بندی نرسیده که احداث نیروگاه، حتی در بخش‌های انشعابی و خانگی، صرفه اقتصادی دارد، اما در سایر کشورها قیمت انرژی بالاست و احداث نیروگاه برای تامین برق مصرفی، برای آن‌ها به صرفه است، بنابراین توسعه این بخش در کشورمان، نیاز به حمایت دولت دارد» -ماحصل این مصاحبه را می‌خوانیم.

جذب سرمایه‌گذاران به این حوزه است که باعث گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر خواهد شد. پیش از این در تولید انرژی‌های تجدیدپذیر، تنها گزینه بادی مطرح بود و با توجه به تعرفه‌های دولتی، انرژی بادی بیشتر اولویت داشت. مانمانده شرکت EMD دانمارک بودیم که یکی از بزرگ‌ترین طراحان نیروگاه‌های بادی در جهان است. در آن مقطع، نیروگاه‌هایی را طراحی کردیم، ولی وقتی به مرحله اجرا رسیدیم، دولت تعرفه‌ها را تغییر داد و تقریباً از اوایل سال ۱۳۹۰ وزن تعرفه‌ها به سمت نیروگاه‌های خورشیدی رفت. در واقع دولت با تعریف قراردادهای خرید ۲۰ ساله، سرمایه‌گذاران را به سرمایه‌گذاری در این حوزه ترغیب کرد. تا سال ۱۳۹۴ استقبال خوبی از این بخش شد و با توجه به اینکه بازگشت سرمایه در این حوزه، زیر چهار سال محقق می‌شود، حتی سرمایه‌گذاران خارجی نیز علاقه‌مند به مشارکت در ایران بودند. ضمن اینکه پروژه‌های خورشیدی، هزینه تامین و نگهداری بالایی ندارند و اگر از تجهیزات با کیفیت استفاده شود، حداقل تا ۱۰ سال دغدغه‌ای در این زمینه وجود ندارد، بنابراین نیازی به تیم فنی مستقر و تمام‌وقت در بخش بهره‌برداری نیروگاه نیست.

شرکت‌های فعال در این زمینه، چه شرایطی را تجربه کردند؟

در آن دوره، پیمانکاران زیادی در این حوزه فعال شدند. پروژه‌های انشعابی و کیلواتی خوبی هم با حمایت سازمان بهزیستی و کمیته امداد امام خمینی (ره) راه‌اندازی شد، اما پروژه‌های مگاواتی به شکل متمرکز و در مناطقی که پتانسیل بالایی برای احداث نیروگاه دارند، احداث می‌شود. این روند مدتی به خوبی پیش رفت، ولی بعد از آن، مشکلاتی در پرداخت‌های دولت ایجاد شد و این مساله سرمایه‌گذاران را دلسرد کرد. مساله دیگر، افزایش نرخ ارز بود که به مرور زمان شیب بیشتری به خود می‌گرفت. در احداث نیروگاه‌های خورشیدی نیز تقریباً ۹۰ درصد از سرمایه‌ها، صرف خرید و واردات تجهیزات می‌شود که نوسان افزایش نرخ ارز، هزینه احداث نیروگاه‌ها را بالا می‌برد. از سوی دیگر، تعرفه‌های خرید انرژی از سوی دولت، ثابت بود و افزایش هزینه‌ها، صرفه اقتصادی

در باره حوزه فعالیت شرکت تجارت انرژی سما و مختصات کار در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر توضیح دهید.

بنده از سال ۱۳۸۷ فعالیت خود را در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر آغاز کردم. البته پیش از آن در حوزه انرژی به عنوان مدیر فعالیت داشتم، ولی در شرکت تجارت انرژی سما، مشخصاً در حوزه نیروگاه‌های خورشیدی مشغول به کار هستیم. بحث انرژی‌های نو و تجدیدپذیر یکی از مباحثی است که امروزه در جهان توجه زیادی به آن می‌شود و با سرعت زیادی در حال رشد و تغییر است. هر چند همه کشورها در زمینه تولید انرژی‌های تجدیدپذیر، ظرفیت‌های لازم را ندارند، اما با توجه به اینکه انرژی‌های فسیلی در جهان روبه کاهش است، هر یک به سهم خود به این حوزه وارد شده‌اند. هم‌اکنون برخی از کشورهای اروپایی بیش از ۹۰ درصد نیاز خود به انرژی را از انرژی‌های تجدیدپذیر تامین می‌کنند. در مناطق مختلف ایران هم پتانسیل‌های بالایی از جمله زمین خوب، ساعت‌های آفتابی زیاد و باد مناسب برای تولید این نوع انرژی وجود دارد و استفاده از آن‌ها می‌تواند کمبود انرژی در کشور را برآورده سازد. البته تحقق این اهداف، نیازمند سیاست‌گذاری‌های درست و

این کار را زیر سوال برد، به همین دلیل سرعت گسترش نیروگاه‌های خورشیدی، کند شد. حدود ۲۰۰ شرکت در ایران در حوزه نیروگاه‌های خورشیدی فعالیت می‌کنند و از سوی آن‌ها، نامه‌نگاری‌هایی به دولت انجام می‌شد که هر چند سال یک‌بار، افزایش تعرفه فروش را به همراه داشت، اما باز هم جوابگوی افزایش هزینه‌ها نبوده است. به عنوان مثال، دو سال پیش وزارت نیرو تعرفه‌ها را ۴۰ درصد بالا برد و برای چند ماه امکان فعالیت برای نیروگاه‌ها ایجاد شد، اما افزایش دوباره نرخ ارز، باز هم مشکلاتی را برای آن‌ها ایجاد کرد. تداوم این شرایط می‌تواند منجر به کاهش احداث نیروگاه‌ها شود و این اتفاق، ضررهای جانبی زیادی را از جمله در حوزه اشتغال به همراه خواهد داشت. در مجموع نوسان نرخ ارز در ایران، ارتباط مستقیمی با احداث و فعالیت نیروگاه‌های خورشیدی دارد. خواسته ما و پیمانکاران این است که دولت ارتباط بین هزینه‌ها و تعرفه‌ها را عقلانی و منطقی کند.

شرکت تجارت انرژی سمدار زمینه‌نیروگاه‌های خورشیدی، چه سوابق و ظرفیت‌هایی دارد؟

ما در سال‌های اول، در پروژه‌های کیلواتی هم فعالیت داشتیم، ولی چند سالی است که فقط روی پروژه‌های بزرگ مگاواتی کار می‌کنیم و خوشبختانه در سال‌های اخیر موفق به احداث دو نیروگاه ۸ و ۱۰ مگاوات در کشور شدیم. هدف ما در شرکت تجارت انرژی سمدار این است که به یک شرکت EPC بزرگ تبدیل شویم که کارش احداث نیروگاه‌های بزرگ است. طی یکی دو سال اخیر نیز تنها در پروژه‌های بزرگ مقیاس نیروگاه خورشیدی شرکت کرده‌ایم. بهره‌برداری از نیروگاه‌های خورشیدی، عموماً بلندمدت و تا ۲۵ سال تعریف می‌شود، بنابراین به کیفیت بالا نیاز دارد. خوشبختانه در پروژه‌های ما از بهترین تجهیزات استفاده کرده‌ایم که سرمایه‌گذار دغدغه‌ای نداشته باشد. در حال حاضر حدود ۲۰ نیروگاه بزرگ مقیاس در کشور و یک نیروگاه در خارج از کشور احداث کرده‌ایم، در دبی و آلمان صاحب دفتر هستیم و با یک شرکت انگلیسی همکاری می‌کنیم که این همکاری در سال ۱۳۹۵ به احداث یک نیروگاه خورشیدی ۸/۵ مگاوات در انگلستان انجامید. در حال حاضر هم در کشورهای حاشیه خلیج فارس مشغول به تبلیغات گسترده‌ای هستیم و امیدواریم در این کشورها نیز احداث نیروگاه داشته باشیم. متأسفانه شرایط سیاسی ما مشکلاتی را در این راه ایجاد می‌کند، در غیر این صورت کار در کشورهای مختلف، خیلی راحت‌تر بود. حتی قرار بود با همکاری آن شرکت انگلیسی که تاکنون سابقه راه‌اندازی نیروگاه‌های

بزرگی را در عربستان، جامائیکا و کشورهای دیگر دارد، پروژه‌های مختلفی را در خاورمیانه آغاز کنیم که متأسفانه شیوع کرونا و شرایط سیاسی، مانع از گسترش همکاری‌های ما شد.

چه برنامه‌هایی برای توسعه فعالیت‌های خود دارید؟

تا پایان امسال برنامه راه‌اندازی چند نیروگاه ۱۰ مگاواتی را در شهرهای کاشان و همدان در دستور کار داریم که به زودی اجرایی خواهند شد. همچنین به عنوان پیمانکار، احداث یک نیروگاه ۵۰ مگاواتی در ترکیه را در دست اجرا داریم که سرمایه‌گذاری خارجی آن استارت خورده و قرار است نهایتاً در سه فاز به ظرفیت تولید ۱۵۰ مگاواتی برسد. خوشبختانه در این پروژه، محدودیت خرید و واردات تجهیزات را نداریم و مطابق با برنامه از اوایل مردادماه، کار آغاز می‌شود. این پروژه قرار است، روی سقف سوله‌های یک کارخانه بزرگ در ترکیه احداث شود که فکر می‌کنم در نوع خود به یکی از بزرگ‌ترین نیروگاه‌های خورشیدی در جهان تبدیل شود.

احداث این نیروگاه‌ها چه دستاوردهایی را برای شما به همراه داشته است؟

ما پیمانکاریم و هدف ما انجام پروژه با کمترین هزینه و بالاترین کیفیت است. این رویکرد اصلی ما است و شاید در برخی از پروژه‌ها، ما را به سود بالایی نرسانده باشد، اما حفظ کیفیت ارزش تبلیغی بالایی برای ما داشته که نتایج آن را با گرفتن پروژه‌های دیگر، بدون نیاز به مناقصه مشاهده کرده‌ایم. البته در شرایط موجود، ضربه برای پیمانکاران به دلیل افزایش نرخ ارز، پایین است، با این حال تمام تلاش ما این است که در طراحی و احداث، بالاترین کیفیت را ارائه دهیم. به عنوان مثال، ترجیح می‌دهیم که در انتقال برق، با وجود تحمیل هزینه‌های بیشتر از کابل‌های بانمره بالا استفاده کنیم تا نیروگاه در آینده دچار افت راندمان نشود، اما بسیاری از پیمانکاران ترجیح می‌دهند، از کابل‌های با حداقل نمره استفاده کنند. در تهیه و نصب سایر تجهیزات هم همین رویکرد را داریم تا نیروگاه احداثی ما تا ۲۵ سال با مشکل خاصی مواجه نشود.

آیا موفقیت‌هایی از این دست، باعث شده که نظر سیاستمداران و قانون‌گذاران به این حوزه جلب شود؟

در ایران مبلغ انرژی بسیار پایین است و هنوز جامعه به این جمع‌بندی نرسیده که احداث نیروگاه، حتی در بخش‌های انشعابی و خانگی، صرفه اقتصادی دارد، اما در سایر کشورها قیمت انرژی بالاست و احداث نیروگاه برای تأمین برق مصرفی، برای آن‌ها به صرفه است.

نیروگاه ۵ کیلوواتی که پیش از این می‌شد با ۹۰ میلیون تومان آن را احداث کرد، اکنون نیازمند بودجه‌ای حدود ۱۵۰ میلیون تومانی است، بنابراین صرفه اقتصادی برای سرمایه‌گذار و پیمانکاران کم شده است

را بیشتر کرده است. در واقع دولت می‌تواند مطابق با ماده ۱۲ از محل صرفه‌جویی سوخت، منابع مالی لازم را فراهم کند و آن‌طور که گفته می‌شود به اندازه تولید ۴ هزار مگاوات، بودجه لازم تعبیه شده است. در این راستا ما امیدواریم، از یکی دو ماه دیگر شاهد احداث نیروگاه‌های جدید و توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در کشور باشیم.

گسترش نیروگاه‌های خورشیدی در ایران با چه موانعی مواجه است؟

با توجه به اینکه هنوز تعرفه‌های خرید، همان تعرفه‌های سال ۱۴۰۰ هستند و نرخ ارز نیز بالاتر رفته، بازگشت سرمایه در پروژه‌های خورشیدی افزایش پیدا کرده است. نیروگاه ۵ کیلوواتی که پیش از این می‌شد با ۹۰ میلیون تومان آن را احداث کرد، اکنون نیازمند بودجه‌ای حدود ۱۵۰ میلیون تومانی است، بنابراین صرفه اقتصادی برای سرمایه‌گذار و پیمانکاران کم شده است. این شرایط تاکنون تأثیرات خود را روی کار شرکت‌های پیمانکاری کوچک و انشعابی نشان داده، اما همان‌طور که اشاره کردم، با توجه به سیاست دولت، پروژه‌های مگاواتی در حال توسعه هستند و پیمانکاران فعال در این حوزه، شرایط بهتری دارند. البته آن‌ها وقتی مقیاس پروژه بالا می‌رود، ضمانت‌نامه‌هایی که باید ارائه شوند با محدودیت‌هایی مواجه می‌شوند. به عنوان مثال، یک پروژه ۱۰ مگاواتی حداقل ۲۰۰ میلیارد تومان هزینه دارد و تأمین کردن تضامین این پروژه‌ها نیز هزینه‌های زیادی را می‌طلبد که گاهی بیشتر از هزینه اقتصادی شرکت‌های تخصصی است. در این وضعیت، برخی از شرکت‌ها که تخصص و تجربه کافی را ندارند، اما پشتوانه مالی بالایی دارند، به پروژه‌های بزرگ ورود می‌کنند که این مساله می‌تواند آسیب‌های خاص خودش را داشته باشد اگر مسائل تخصصی در انجام پروژه‌ها اعمال نشود، ممکن است نیروگاه‌ها از سال دوم یا سوم با مشکلات عدیده مواجه شوند که رفع آن‌ها، هزینه‌های مضاعفی را به دنبال دارد. این مساله را به وزارت نیرو و انعکاس داده‌ایم که اگر بنیه اقتصادی، ملاک گرفتن پروژه است، در انجام پروژه‌ها از شرکت‌های متخصص و با تجربه، همکاری و مشاوره‌های تخصصی گرفته شود. این کار را می‌توان با تشکیل کنسرسیوم حل کرد تا در سال‌های آینده با نیروگاه‌هایی مواجه نباشیم که به دلیل ایجاد نوسانات و آسیب زدن به شبکه سراسری، ناچار به حذف کردن آن‌ها از شبکه باشیم. خصوصاً کاهش زمان قراردادهای خرید تضمینی می‌تواند تعهد پیمانکاران را نسبت به استفاده از قطعات با طول عمر بالا کاهش دهد.

پیش‌بینی شما از آینده انرژی خورشیدی در ایران چیست؟

انرژی‌های تجدیدپذیر، چیزی نیست که بشود از آن قرار کرد. دولت مردان نیز باید این واقعیت را بپذیرند و در این مسیر گام بردارند. به ویژه به دلیل کمبود برق و وجود ظرفیت‌های بالا در تولید انرژی‌های تجدیدپذیر، پیش‌بینی ما این است که در سال‌های آتی، شاهد افزایش محسوسی در نرخ انرژی باشیم. حتی با وجود قراردادهای ۶ ساله، به نظر می‌رسد که برق نیروگاه‌ها خواهان زیادی داشته باشد با وجود سختی‌ها و موانع پیش رو، معتقد به رونق گرفتن انرژی خورشیدی و ایجاد بازار کارهای مناسب در آینده نزدیک هستیم. دولت باید در نظر داشته باشد که توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر، یکی از بهترین راهکارها در جهت جبران کمبود برق و به تبع آن، خسارت به صنایع مختلف خواهد بود و مشکلات ناشی از آن را کاهش خواهد داد. ■

بنابراین توسعه این بخش در کشورمان، نیاز به حمایت دولت دارد. باید در حوزه‌های انرژی، همگام با دنیا پیش برویم؛ آن هم در شرایطی که در تابستان‌ها، با کمبود قطعی برق در مناطق مختلف کشور و شهرهای بزرگ، خصوصاً در بخش صنایع مواجه هستیم و این مساله آسیب‌های زیادی را ایجاد می‌کند. دولت می‌تواند با حمایت از گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر، کسری‌های موجود را تأمین کند. بر اساس آمار وزارت نیرو، حدود ۱۹ هزار مگاوات ناترازی و کسری برق در ایام پیک خواهیم داشت. با توجه به این شرایط از سال قبل دولت تمهیداتی برای برون رفت از این مسائل و مشکلات اندیشید و پیشنهاد داد که صنایع بزرگ ۱۰ هزار مگاوات کسری برق خود را به صورت خودتامین، تأمین کنند. به عبارتی ۲۰ درصد برق مورد نیاز صنایع بزرگ باید از طریق انرژی‌های تجدیدپذیر و ۸۰ درصد دیگر با سایر روش‌ها تأمین شود. لذا صنایع بزرگ مانند صنایع معدنی، فولادی، سیمانی و... را موظف به خودتامینی برق کرده است. به همین دلیل شاهد هستیم که کارخانه‌های بزرگ، در حال احداث نیروگاه‌های خورشیدی هستند، چرا که می‌دانند قطعی برق یک‌ماهه می‌تواند ضرری را به آن‌ها تحمیل کند که مبلغ آن ممکن است، اندازه هزینه احداث یک نیروگاه اختصاصی بزرگ باشد. این کار برای مجتمع‌های بزرگ صنعتی، صرفه اقتصادی دارد و معمولاً فضا و ظرفیت‌های خوبی برای احداث دارند که قطعاً در سال جدید، پیمانکاران زیادی را درگیر پروژه‌های تازه می‌کند. تفاهم‌نامه‌های مشترک بین صنایع کوچک و سائبنا منعقد شده که بر اساس آن، صنایع کوچک و متوسط می‌توانند با سرمایه‌گذاری در زمینه احداث نیروگاه‌های خورشیدی یا بادی در بعضی از مناطق که تابش و تونل بادی دارند، از ظرفیت تولید برق انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده کنند. از طرفی، دولت سیستم قراردادهای را با تبدیل ۲۰ سال به ۶ سال و اعمال تغییرات و مبالغ دلاری، تغییر داده و زمینه جذب سرمایه‌گذار

دولت باید در نظر داشته باشد که توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر، یکی از بهترین راهکارها در جهت جبران کمبود برق و به تبع آن، خسارت به صنایع مختلف خواهد بود و مشکلات ناشی از آن را کاهش خواهد داد

با امضای بزرگ‌ترین تفاهم‌نامه سرمایه‌گذاری خارجی

همکاری‌های اقتصادی ایران - روسیه در حوزه انرژی شتاب می‌گیرد

سهیلا زمانی

چندی پیش، بزرگ‌ترین تفاهم‌نامه سرمایه‌گذاری خارجی در تاریخ صنعت نفت ایران بین شرکت ملی نفت ایران و گازپروم روسیه در حاشیه اجلاس آستانه امضا شد تا در صورت تبدیل آن به قرارداد نهایی، طیفی از همکاری‌های نفتی و گازی شامل فشارافزایی در میدان گازی پارس جنوبی، توسعه دو میدان گازی مستقل ایران و ۶ میدان نفتی، تکمیل طرح‌های LNG، احداث خطوط لوله صادرات گاز، سوآپ نفت و گاز و همکاری‌های علمی و فناوریانه بین دو کشور صورت گیرد. در واقع، همزمان با سفر رؤسای جمهور روسیه و ترکیه به ایران، حرکت قطار همکاری‌های اقتصادی ایران با این دو کشور شتاب گرفت. در مهمترین رویداد اقتصادی مرتبط با این سفر، تفاهم‌نامه همکاری راهبردی بین شرکت ملی نفت ایران و شرکت گازپروم به صورت آنلاین به امضای محسن خجسته‌مهر، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران و ویتالی مارکلووف، قائم مقام مدیرعامل شرکت گازپروم رسید.

توسعه میدان‌های گازی کیش و پارس شمالی، فشارافزایی میدان پارس جنوبی، توسعه ۶ میدان نفتی، سوآپ گاز و فرآورده، تکمیل طرح‌های LNG، احداث خطوط لوله صادرات گاز و دیگر همکاری‌های علمی و فناوریانه از جمله مهمترین محورهای تفاهم‌نامه بوده است. این در حالی است که هم‌اکنون نیز ۴ میلیارد دلار قرارداد با شرکت‌های مختلف روسی برای سرمایه‌گذاری، اجرایی شده است.

خجسته‌مهر، همچنین از برنامه شرکت ملی نفت ایران برای جذب ۱۶۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در صنعت نفت برای رسیدن ظرفیت تولید روزانه نفت به ۵/۷ میلیون بشکه و ظرفیت تولید گازی به ۱/۵ میلیارد متر مکعب در روز خبر داد. تفاهم با گازپروم روسیه در شرایطی است که طی دودهمه اخیر، چند نوبت تفاهم و حتی توافق با شرکت‌های روسی به سرانجام نرسید و اجرایی نشد. هرچند به نظر می‌رسد که این بار، عزم دو کشور برای روابط استراتژیک و همکاری‌های اقتصادی بیشتر از گذشته است.

اوایل اسفندماه ۱۳۸۶ تفاهم‌نامه همکاری با گازپروم برای برخی از پروژه‌های نفت و گاز و LNG امضا شد، اما در عمل، این توافق‌ها به مرحله اجرا نرسید. همچنین در آذرماه ۱۳۹۶ نیز در نشست بین مدیران شرکت ملی نفت ایران و مدیران چند شرکت روسی از جمله گازپروم، مذاکراتی برای توسعه برخی میادین نفت و گاز ایران صورت

گرفت که باز هم این مذاکرات به توافق نهایی و اجرا منتهی نشد. البته برخی از کارشناسان معتقدند که شرایط جدید روسیه به واسطه تحریم‌های غرب و اراده این کشور برای گسترش همکاری با ایران و چین، دورنمای امیدوارکننده‌تری برای عملیاتی شدن این تفاهم ایجاد می‌کند. در واقع، مناسبات ایران و روسیه با توجه به مجاورت جغرافیایی و اشتراک در بسیاری از مسائل بین‌المللی در سال‌های اخیر ماهیت راهبردی پیدا کرده است. به‌طور طبیعی، آن چه این مناسبات راهبردی را تقویت، پایدار و برای دو کشور اثربخش می‌کند، گسترش همکاری‌ها به حوزه‌های اقتصادی و به ویژه انرژی است که جلوه‌های این همکاری در بازار جهانی نفت به خوبی قابل مشاهده است. اما هنوز این شکل از مناسبات راهبردی به حوزه همکاری‌های دوجانبه در نفت و گاز به صورت واقعی تبلور پیدا نکرده و این شاید نخستین تفاهم‌نامه بزرگ نفتی و گازی است که دو طرف را ملزم به انجام مطالعات میدانی و سپس، سرمایه‌گذاری در بخش‌های مختلف می‌کند. فراموش نکنیم، ایران و روسیه هر دو در زمره بزرگترین دارندگان و تولیدکنندگان نفت و گاز هستند و این مساله نمی‌تواند دو کشور را در قامت رقیب قرار دهد. تهران و مسکو ظرفیت‌های بزرگی برای همکاری در طرح‌های مشترک نفت و گاز و تبدیل شدن به یک بلوک واحد تولید و عرضه انرژی دارند.

همکاری ایران و روسیه با توجه به پتانسیل‌های دو کشور می‌تواند مثبت و قابل توجه باشد. این دو کشور حداقل در سه سازمان انرژی با یکدیگر پیمان بسته‌اند و حضور در این سازمان‌ها می‌تواند به توسعه روابط کمک کند؛ ضمن اینکه روس‌ها در بسیاری از شرکت‌ها در بخش بالادستی سرمایه‌گذاری کردند و این شرکت‌ها اگر بخواهند، توان این را دارند که هم در بخش بالادستی و هم پایین‌دستی، توسعه را رقم بزنند.

در این راستا، زمستان سال گذشته نیز، برای این مهم مذاکراتی بین دو کشور برقرار شد که نتایج روشنی را در بر داشت، اما مذاکرات چند روز پیش با بنای محکم‌تری پیش رفت و آن‌طور که جواد اوجی وزیر نفت نیز اعلام کرده، توافق‌های خوبی صورت گرفته است. اکنون تنها باید آینده را به نظاره نشست و منتظر اتفاقات بعدی برای عینیت بخشیدن به این تفاهم‌نامه و تفاهم‌نامه‌های این چنینی بود. ■

توسعه میدان‌های
گازی کیش و پارس
شمالی، فشارافزایی
میدان پارس جنوبی،
توسعه ۶ میدان
نفتی، سوآپ گاز
و فرآورده، تکمیل
طرح‌های LNG،
احداث خطوط لوله
صادرات گاز و دیگر
همکاری‌های علمی
و فناوریانه از جمله
مهمترین محورهای
تفاهم‌نامه بوده است

مدیرعامل شرکت انرژی‌سازان آینده

صنعت برق

زیر ساخت اصلی توسعه پایدار است

امیرهادی تاجبخش

ایران علاوه بر بهره‌مندی از ذخایر عظیم نفت، گاز و معادن، به دلیل موقعیت و گستره جغرافیایی، امکان بهره‌مندی از انرژی‌های تجدیدپذیر را دارد؛ انرژی‌هایی که می‌توان با تبدیل آن‌ها به نیروی برق، هم نیازهای داخلی در بخش صنعت و شهری را برآورده کرد و هم با اتکا به آن، بر بازارهای انرژی منطقه مسلط شد. دکتر وحید امیر، مدیرعامل شرکت انرژی‌سازان که مسئول گروه انرژی‌سازان، استادیار گروه برق و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد و همچنین مشاور وزارت نیرو در طراحی و توزیع انرژی است و در زمینه‌های کارآفرینی و ارتباط با صنعت در مجموعه دانشگاه آزاد فعالیت دارد، معتقد است: «با توسعه برق خورشیدی در کشور، می‌توان ایران را به اصلی‌ترین مرکز انتقال برق در منطقه تبدیل کرد، اتفاقی که هم برای ما انرژی‌سازان و هم موجب امنیت بیشتر خواهد شد.» مشروح این مصاحبه را در ادامه می‌خوانید.

گاز تولید کنید. در این زمینه‌ها، پروژه‌هایی را در کشورهای هم‌جوار عراق و سوریه شروع کرده‌ایم و با توجه به اینکه این کشورها در حوزه تولید برق محدودیت‌هایی دارند، امیدواریم محصولاتی را برای صادرات به این کشورها داشته باشیم. همچنین شرکت انرژی‌سازان آینده در حوزه‌های بازرگانی، مهندسی، مشاوره، تحقیق و ساخت تجهیزات و بردهای مربوط به تجهیزات خورشیدی فعالیت دارد. البته در حوزه تعمیر نیروگاه‌ها هم ورودهایی داشته و یک تیم تخصصی در این بخش ایجاد کرده‌ایم که یک تیم دانشگاهی است و در آن از دانشجویان ارشد و دکتری بهره می‌بریم. مجموعه در شرکت مادر دوی بخش بازرگانی و مهندسی حدود ۵۰ نفر به شکل متغیر فعالیت دارند.

این شرکت از چه ویژگی‌هایی برخوردار است؟

چندسالی است که انرژی خورشیدی مورد حمایت دولت قرار گرفته و البته نوساناتی هم داشته است. یکی از دلایل افزایش سهم ما از بازار که با احتساب بخش بازرگانی به ۲۵ درصد می‌رسد، این بوده که هر روز در حال توسعه، نوآوری، پیگیری و بومی‌سازی موضوعات علمی هستیم. درست است که کشور ما از ذخایر غنی انرژی نفت و گاز برخوردار است، اما به زودی در حوزه انرژی‌های پایدار با مشکل مواجه خواهیم شد. در حال حاضر در ساعات پیک مصرف، ۱۵ هزار مگاوات کمبود برق را در کشور شاهد هستیم که باعث خاموشی دستگاه‌ها، کارخانه‌ها و بروز آسیب‌های متعددی به اقتصاد کشور می‌شود. مادر حال طراحی مدل‌هایی هستیم که این مشکلات را رفع کنند؛ یعنی نه تنها جنبه درآمدی برای کارخانه‌ها ایجاد کنیم، بلکه خاموشی‌ها و ضرر ناشی از آن‌ها را هم کاهش دهیم. بازگشت سرمایه برای سرمایه‌گذارانی که پیشنهادها را به ما کار می‌گیرند، کمتر از دو سال است. بعضی در برخی از مدل‌های سرمایه‌گذاری، سرمایه اولیه هشت ماهه بازمی‌گردد، ضمن اینکه به صاحبان آن‌ها فراغت فکری در حوزه انرژی می‌دهد.

چند هفته پیش در سفر به اربیل عراق متوجه شدم، به دلیل مشکل برق و قطعی‌های فراوان، امکان توسعه پایدار وجود ندارد. یکی از زیرساخت‌های اصلی توسعه پایدار، صنعت برق است و ما برای اینکه بتوانیم با تکیه بر

شرکت انرژی‌سازان آینده در چه زمینه‌ای فعالیت دارد؟

این شرکت در حوزه تامین انرژی‌های تجدیدپذیر برای کارخانه‌ها، تامین طراحی و ممیزی انرژی در آن‌ها به صورت علمی فعالیت دارد و حدوداً با ۱۵ درصد از نیروگاه‌های محدود به انشعاب که زیر ۲۰۰ کیلووات تولید انرژی در کشور را دارند، همکاری دارد. مجموعه انرژی‌سازان آینده در حوزه بورس انرژی و تحقیق و توسعه (R&D) انرژی، به خصوص در حوزه میکروگرید هم مشغول توسعه مفهوم و کاربردهای آن است که حوزه‌ای جدید به شمار می‌آید. امروزه در جهان، به جای تولید انرژی به صورت متمرکز، به سوی مصرف کننده حرکت کرده‌اند؛ یعنی اگر شبکه سراسری از بین رفت، بتوانند به شکل محلی برق خود را تولید کنند و حتی بین چند کارخانه به اشتراک گذاشته شود. از طرفی، مشغول توسعه مفهوم دیگری تحت عنوان مالتی کریبر میکروگریدها (Multi Carrier Microgrid) هستیم. این حوزه به دنبال این است که از حامل‌های انرژی، حامل‌های مختلف را بگیرد؛ یعنی علاوه بر تامین برق، سایر انرژی‌ها مثل انرژی حرارتی را هم تامین کند. این بحث در دنیا وجود دارد که مثلاً از برق اضافه،

موقعیت ژئوپلیتیک کشورمان در منطقه به هاب انرژی برق تبدیل شویم؛ توسعه پایدار انرژی در کشورمان علاوه بر تامین برق، می تواند اهرم قدرت منطقه ای شود، به طوری که کشورهای همسایه در حوزه انرژی برق به ما وابسته باشند. طبیعتاً اگر تامین کننده انرژی کشورهای منطقه شویم، دیگر نگرانی از بابت حمله و تعرض آن ها در حوزه های مختلف وجود نخواهد داشت؛ چون اگر به ایران حمله کنند، اول از همه خودشان آسیب می بینند. برق هم این طور نیست که بتوان به راحتی و از هر جای دنیا آن را وارد کرد.

مشتری های داخلی و خارجی شما چه کسانی هستند؟

بخشی از مشتریان ما در کشور، مصرف کنندگانی هستند که در حوزه برق پایدار و تامین برق اضطراری به خدمات ما نیاز پیدا می کنند؛ به طوری که بدون نیاز به شبکه برق سراسری، برق مصرفی خود را تامین کنند. حتی می توانند در ساعت هایی به شبکه سراسری، برق بفروشند و در سایر ساعت ها، از شبکه سراسری برق بگیرند. ما در این حوزه، هم منازل و هم کارخانه ها را به عنوان مشتری داریم. در حال حاضر برخی از کارخانه ها به عنوان یک فعالیت اقتصادی مستقل، به تولید برق از انرژی خورشیدی روی آورده اند و دچار خاموشی نمی شوند. در این زمینه ما مشاوره هایی را در حوزه تامین اجناس، بازرگانی و مشارکت در بازرگانی به آن ها می دهیم. همچنین بحث طراحی و اجرایی پروژه های مشتریان مان را هم انجام می دهیم. چون ما این چرخه را کامل در اختیار داریم، توانسته ایم حجم بالایی از بازار را پوشش دهیم. اما در حوزه صادرات و فعالیت های خارجی، ما به توسعه مفاهیم روی آورده ایم. در واقع ما مشغول کار کردن روی مفاهیمی هستیم که کشورهای همسایه به آن فکر نمی کنند و در عین حال به آموزش نیروهای متخصص می پردازیم. همچنین از آنجایی که شبکه های برق در این کشورها ضعیف است، روی برق پایدار در آن ها کار می کنیم و محصولات را برای فروش به آن ها تولید می کنیم. در بخش طرح توسعه ای هم تولید پیل و باتری های برق اضطراری برای ویلاها و منازل را با یک مجموعه آغاز کرده ایم و در حوزه هوش مصنوعی این محصولات نیز فعالیت داریم.

این صنعت با چه چالش هایی روبه روست؟

موضوعی که در کل دنیا با آن مواجه هستیم، هزینه حامل های انرژی است. مسائلی که در سال های اخیر در ایران و جهان مطرح شده، موضوع امنیت و هزینه سوخت های فسیلی است. از یک سو، مساله کاهش هزینه های به کارگیری از تجهیزات استفاده از انرژی های تجدیدپذیر مطرح است و از سوی دیگر، این چالش وجود دارد که در واحدهای کوچک، پایین بودن حامل های انرژی، تعرفه ایجاد می کند. نکته بعدی، دولتی بودن انرژی در کشورمان است. به روز نبودن، قیمت گذاری ها و طرح هایی که از سوی دولت تصویب می شود، معمولاً با بخش خصوصی قابل تطبیق نیست. مجموعه ما عضو انجمن انرژی های تجدیدپذیر ایران است و ما در اتاق بازرگانی جلسات متعددی با این انجمن برگزار کرده ایم تا به مدل هایی دست یابیم تا مشکل حل شود، ولی هماهنگی های لازم هنوز اتفاق نیفتاده است. بنده مدل هایی را در ذهن دارم که هم برای کشور سودآور است و هم باعث رهایی دولت از خریدهای تضمینی ۲۰ ساله می شود. اگر سیاست گذاران به صنعت و دانشگاه نزدیک تر شوند، استفاده از مدل های جدیدی تواند به حرکت های جهشی و روبه جلویی انجامد. یکی دیگر از چالش های کار در این حوزه به عنوان یک صنعت نوپا، کمبود

نیروهای متخصص است. شرایط باید به گونه ای باشد که هر برقکاری این کار را بلد باشد. متأسفانه دانشگاه های ما به شکل عملیاتی وارد این کار نشده اند و فقط به شکل تئوریک به مسائل می پردازند، در صورتی که باید دانشجویان را برای ورود به بخش صنعت آماده کرد. بر همین اساس، طبق تفاهم نامه ای با سازمان فنی و حرفه ای، دوره های آموزشی با ارائه مدرک را برگزار می کنیم.

چالش دیگری که خیلی هم مهم است، مساله نگهداشت نیروگاه ها و مباحث بیمه ای آن ها است. سرمایه گذاران حوزه بیمه باید با توجه به ریسک هایی که متوجه این حوزه است، به این بخش ورود کنند. البته ما بیمه خاصی را طراحی کرده و در حال ارائه آن هستیم، اما از آنجایی که هنوز نیازی به توسعه آن نبوده، در صدد توسعه آن برنیامده ایم. یکی دیگر از چالش های ما در این زمینه، عدم شناخت بانک ها و تامین مالی است؛ مثلاً کارخانه ها تامین مالی می شوند، ولی نیروگاه های خورشیدی را تامین مالی نمی کنند. بانک ها باید در این حوزه پای کار بیایند.

شرایط سرمایه گذاری در این بخش چگونه است؟

تاکنون سرمایه گذاری های خوبی در این حوزه انجام شده است. در حال حاضر IRR نیروهای خورشیدی به صورت میانگین، حدود ۳۵ است که نسبتاً خوب است، اما در برخی مدل ها که ما تلفیق می کنیم، گاهی زیر یک سال برگشت دارد و این یعنی گاهی IRR از ۱۰۰ درصد هم بیشتر می شود. سرمایه گذاری که توجیه می شوند، به سرمایه گذاری تمایل نشان می دهند، اما اگر مشاوره درست به آن ها داده نشود و ندانند که چطور باید در حوزه انرژی سرمایه گذاری کنند، این امکان ایجاد نمی شود. بعضی ها حتی با وجود اینکه دولت پولشان را در می دهد، نیروگاه می خرند. چرا؟ چون مزایای مختلف نیروگاه را شناخته اند. مثلاً در حوزه رمزارز، تنها کسانی که از انرژی تجدیدپذیر استفاده می کنند می توانند مجوز فعالیت بگیرند. بنابراین مشاوره دادن به سرمایه گذاران بسیار مهم است. ما حتی سرمایه گذاری داریم که نیروگاه چهارم و پنجم را راه اندازی می کنند.

ایران در حوزه انرژی های تجدیدپذیر، چه جایگاهی را در مقایسه با سایر کشورها دارد؟

به لحاظ فنی و مهندسی در صنعت برق، خیلی از جهان عقب نیستیم، اما در حوزه تربیت نیروی انسانی متخصص و فرهنگ سازی عقب هستیم. در حوزه انرژی خورشیدی امسال ما به تولید روزانه ۴۰۰ مگاوات رسیده ایم، در حالی که پیک مصرفی که اخیراً ثبت شده، ۶۶ هزار و ۸۰۰ مگاوات بوده است، بنابراین حجم تولید انرژی خورشیدی ما رقم پایینی است. در کشورهای پیشرو مثل آلمان، نمودار مصرف برق منفی می شود؛ یعنی آنقدر برق خورشیدی تولید می کنند که در ساعت هایی از روز مردم را به مصرف برق تشویق می کنند. ما در این زمینه عقب افتاده ایم، ولی فکر می کنم دولت قصد دارد کسری برق خود را در سال آینده، از انرژی های تجدیدپذیر تامین کند، تا جایی که مناقصه چهار هزار مگاواتی گذاشته است. فقط یکی از این مناقصه ها به برق فولاد مبارکه اختصاص دارد که ۵۴۰ مگاوات است؛ یعنی یک و نیم برابر کل انرژی خورشیدی تولید از ابتدای فعالیت نیروگاه ها در کشور. به نظر می رسد، اگر در این زمینه رشد کنیم، در منطقه حرف های زیادی برای گفتن داریم. در حال حاضر از کشورهایی مثل عربستان، امارات و ترکیه عقب هستیم، ولی در سال های آینده می توانیم به جایگاه بهتری دست یابیم.

با انتخاب مدل های مناسب و پایه گذاری صنعت برق خورشیدی، ایران می تواند به تمام کشورهای منطقه از افغانستان و پاکستان گرفته تا تاجیکستان، سوریه، عراق، عربستان و... خدمات فنی ارائه دهد و آن ها را تحت پوشش خود درآورد

در حال حاضر
برخی از
کارخانه‌ها به
عنوان یک فعالیت
اقتصادی مستقل،
به تولید برق از
انرژی خورشیدی
روی آورده‌اند و
دچار خاموشی
نمی‌شوند

درباره مزیت انرژی خورشید توضیح دهید. به نظر می‌رسد، آن طور که باید در کشورمان به این بخش بها داده نشده است؟

هم‌اکنون بها می‌دهند، چون ناچار هستند. ساعت‌های پیک روزانه مصرف در حال حاضر حدود ۱۰ صبح و حدود ۱۵ بعدازظهر است و انرژی خورشیدی دقیقاً در همین بازه‌های زمانی تولید می‌شود. حالا اگر بخواهیم یک نیروگاه حرارتی احداث کنیم، ساخت و راه‌اندازی آن حداقل سه سال زمان می‌برد، اما یک نیروگاه ۱۰ مگاواتی خورشیدی را با نصب یک سری پنل، می‌توان خیلی سریع داخل مدار آورد. دیگر نیازی به زیرساخت‌های مکانیکی و لوله‌کشی‌های مرسوم در نیروگاه‌های حرارتی نیست. استفاده از انرژی خورشیدی، مزیت پدافندی نیز دارد؛ یعنی وقتی پیک مصرف خود را پایین می‌آوریم، می‌توانیم ظرفیت‌های آزادمان را به کشورهای منطقه صادر کنیم. از سوی دیگر، تولید برق، نزدیک مصرف کننده، یک مزیت است. به ازای هر یک کیلووات برقی که نزدیک مصرف کننده وبا انرژی خورشیدی تولید می‌شود، پنج برابر در نیروگاه، سوخت کمتری مصرف می‌شود؛ لذا می‌تواند باعث افزایش پنج‌برابری صادرات نفت و گاز ما به کشورهای خارجی شود. به همین اندازه هم آلودگی محیط زیستی و بیماری‌های ناشی از آن را نیز بسیار کاهش می‌دهد. الزام استفاده از خودروهای برقی در برخی از کشورهای غربی نیز با همین رویکرد بوده است، ضمن اینکه زمانی خواهد رسید که دیگر استفاده از سوخت‌های فسیلی برای تولید برق، به صرفه نخواهد بود.

حمایت دولت از توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر تا چه میزان رضایت بخش است؟

نگاه دولت آقای رئیسی به این حوزه، نگاهی جهشی است، اما به مشاوره نیاز دارد. دولت باید با دانشگاهیان و صاحبان صنعت وارد مشاوره شود تا مدل‌های مناسب برای کشور را پیدا کند. با انتخاب مدل‌های مناسب و پایه‌گذاری صنعت برق خورشیدی، ایران می‌تواند به تمام کشورهای منطقه از افغانستان و پاکستان گرفته تا تاجیکستان، سوریه، عراق، عربستان و... خدمات فنی ارائه دهد و آن‌ها را تحت پوشش خود درآورد.

چرا با وجود اینکه ما هر سال با کمبود برق در کشور مواجه هستیم، دولت تاکنون به شکل جدی وارد حوزه تولید برق خورشیدی نشده است؟

برای اینکه در دوره‌های قبل، این مشاوره به دولت داده نمی‌شد و نمی‌دانست که اگر به این بخش تسهیلات دهد، چندین برابر آن را در کوتاه‌ترین زمان برداشت خواهد کرد. البته در حال حاضر ارائه تسهیلات انجام می‌شود؛ مثلاً به کمیته امدادی‌ها وام داده می‌شود که نیروگاه خورشیدی ایجاد کنند. به هر حال برق کالای استراتژیک است و با توجه به اینکه دولت برق تولیدی را می‌خرد، هم به افراد تحت پوشش کمیته امداد کمک می‌شود و هم چندین برابر از محل این تولید، سود می‌برد. اگر این تسهیلات برای کارخانه‌هایی در نظر گرفته شود تا بتوانند روی سقف سوله‌های خود، نیروگاه خورشیدی ایجاد کنند، بسیاری از مشکلات ما در زمینه برق حل می‌شود. از طرفی، توجه به میکروگرید و ریزشبکه‌ها می‌تواند کارخانه‌ها را در آینده به‌طور کامل از خرید برق و استفاده از شبکه سراسری بی‌نیاز کند. ما در حال توسعه این مفهوم در ایران و کشورهای منطقه هستیم.

چه چشم‌اندازی برای حوزه انرژی خورشیدی در ایران متصور هستید؟

چشم‌انداز ما این است که این صنعت را در ایران بومی‌سازی کنیم و مدل‌هایی را به دولت ارائه دهیم که نه تنها به این صنعت نگاه فانتزی نشود، بلکه به عنوان یک صنعت ارزش‌آور مورد توجه قرار گیرد. ما در این صنعت هنوز وابستگی‌هایی داریم. به عنوان مثال، در بخش ویفر و سل وابستگی داریم، اما در آینده نزدیک می‌توانیم این میزان از وابستگی را هم نداشته باشیم. ایجاد خط تولید برخی از این اقلام مانند سل، به اندازه ایجاد یک پتروشیمی سرمایه می‌خواهد، ولی اگر بازار استفاده از برق خورشیدی در کشور توسعه پیدا کند، قطعاً سرمایه‌گذاران به این بخش جذب می‌شوند. آنجا که نیروهای فعال در کشورمان که وارد حوزه برق خورشیدی شده‌اند، عمدتاً جوان و خلاق هستند، بسیاری به آینده امیدوارم. البته کشور مادر حوزه برق، بسیاری قوی است و بعد از ترکیه، دومین رتبه تولید برق در منطقه را در اختیار دارد؛ بنابراین با توسعه برق خورشیدی می‌توان جایگاه ایران را تحکیم کرد. تولید، صادرات و حتی ترانزیت برق می‌تواند کل هزینه‌های جاری کشور را تأمین کند. به نظر بنده، باید روی موقعیت ژئوپلیتیک ویژه‌ای که ایران دارد، فکر کرد. همان طور که کشورمان در حمل و نقل و ترانزیت زمینی و هوایی منطقه، موقعیت ویژه‌ای دارد، در حوزه انرژی و برق نیز به همین اندازه ظرفیت وجود دارد. خوشبختانه شبکه انرژی در ایران، گسترده است و فقط به درگاه‌هایی نیاز داریم که با تکیه بر بخش خصوصی در این زمینه، می‌توان آن‌ها را ایجاد کرد و کشور را به درآمدهای چشمگیری رساند که در چنین شرایطی، تمام کشورهای منطقه به ایران وابسته می‌شوند. به اعتقاد بنده، اگر کشورمان به هاب انرژی منطقه تبدیل شود، بسیاری از فشارهای خارجی روی ایران برداشته می‌شود؛ یعنی علاوه بر درآمد، امنیت نیز برای ما به همراه می‌آورد.

استفاده از انرژی خورشیدی در واحدهای مسکونی چه مزیتی دارد؟

ما می‌توانیم با سرمایه‌گذاری ناچیز نسبت به ارزش واحدهای مسکونی و آپارتمانی و حتی میزان اجاره‌بهای آن‌ها، از طریق ایجاد نیروگاه روی پشت‌بام‌ها، به درآمدهای قابل توجهی دست یابیم. برق تولیدی برای ۲۰ سال به شکل تضمینی خریداری می‌شود و همچنین می‌توان برق اضطراری ساختمان‌ها را از این طریق تأمین کرد. این یک سرمایه‌گذاری مطمئن است که هم‌وطنان ما را می‌تواند به روزی حلال و پایدار برساند. خوشبختانه حمایت‌های خوبی از سوی برخی نهادها مانند کمیته امداد امام خمینی (ره)، بهزیستی و بسیج آغاز شده و امسال قرار است در قالب این طرح، بیش از ۱۱۰ هزار واحد مسکونی به نیروگاه‌های خورشیدی مجهز شوند. یکی از عیب‌های عمده تولید انرژی خورشیدی، عدم قطعیت آن است؛ یعنی در روز وجود دارد و در شب، نه. اما این مساله با پیشرفت تکنولوژی در حوزه ساخت باتری، در جهان قابل حل است. اگر مساله ذخیره‌سازی انرژی برق حل شود، فاتحه سوخت‌های فسیلی در جهان خوانده خواهد شد. به اعتقاد بنده، آینده هر کشور را تفکر مردمش می‌سازد. مردم ما باید به جای توجه به سودهای آتی و محدود، به فکر سودهای پایدار و سرمایه‌گذاری در حوزه‌های پایه توجه کنند. نسل‌های بعدی ما می‌توانند به جای مهاجرت، آینده بسیار خوبی در ایران داشته باشند. ما می‌توانیم همان طور که در حوزه انرژی‌های فسیلی به شکل خدادادی در جهان جایگاه ویژه‌ای داشته‌ایم، در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر نیز به چنین جایگاهی دست پیدا کنیم. ■

در این بخش می‌خوانیم:

- نسلی نو با افکاری آینده‌نگر در صنایع غذایی گلها
- صنعت چاپ و بسته‌بندی به متولی متخصص و مطلع نیاز دارد
- صادرات محصولات چاپی ایرانی مطابق با استانداردهای جهانی

رئیس اتحادیه فروشندگان نوشت افزار و لوازم مهندسی تهران مطرح کرد

بازار نوشت افزار در انتظار احیای دوباره

هادی حسینی نژاد

شیوع کرونا در دو سال اخیر، صدمات فراوانی را به واحدهای صنعتی مختلف وارد کرده است. در این میان، تولیدکنندگان و فروشندگان لوازم التحریر به دلیل تعطیلی مدارس و دانشگاهها و از دست دادن بخش قابل توجهی از بازار مصرف، آسیبهای زیادی را متحمل شدهاند. به گفته موسی فرزانیان، رئیس اتحادیه فروشندگان نوشت افزار و لوازم مهندسی تهران این امیدواری وجود دارد که با کاهش نرخ ابتلا به کرونا، سال تحصیلی پیش رو، زمینه احیای دوباره صنعت نوشت افزار را فراهم آورد. مشروح این گفت و گو را می خوانید.

درآمد برای بازار نوشت افزار است. کار نوشت افزار، بیشتر یک کار فصلی محسوب می شود و معمولاً عمده کار ما در این بازه دوماه تعریف می شود، به طوری که حدود ۸۰ درصد از گردش مالی سالانه واحدهای صنعتی مادر همین مدت تا بهین می شود.

تحریم ها و افزایش تورم چه تاثیری در بازار تولید و فروش لوازم التحریر داشته است؟

متأسفانه ماهمچنان در بخش تولید، وابستگی هایی داریم و تولید کنندگان لوازم التحریر، نیازمند وارد کردن اقلام مختلفی هستند. از مهمترین مشکلات تولید کنندگان می توان به طولانی بودن پروسه تامین مواد اولیه و گردش مالی واحدهای صنعتی اشاره کرد، زیرا با توجه به تورم و کاهش ارزش پول ملی، گردش مالی این واحدها بالا رفته و تامین سرمایه در گردش آن ها بسیار سخت شده، به طوری که در حال حاضر در بخش های تولید و واردات محصولات، به سرمایه بسیار بالایی نیاز است. یکی دیگر از مسائلی که تولید کنندگان کشور به ویژه تولید کنندگان نوشت افزار با آن مواجه هستند، موضوع افزایش ۵۷ درصدی دستمزدها است که از ابتدای سال ملزم به انجام آن شده اند. طبیعتاً این افزایش حقوق، روی سهم کارفرما در پرداخت بیمه کارکنان نیز تاثیر داشته و اعمال یکباره افزایش دستمزد، تولید کنندگان را با مشکلاتی مواجه کرده است. این مساله برای کارخانه های که حدود ۵۰۰ نیروی کار دارد، تعهدات مالی را بر دوش کارفرما می گذارد؛ بنابراین تامین سرمایه در گردش و همچنین ضرورت دسترسی به درآمدی که بتوان با آن حقوق نیروی کار را پرداخت کرد، شرایط اقتصادی را دشوار کرده و به معضل تبدیل شده است.

برای برخورد با واحدهای فاقد پروانه، ضمانت اجرایی و امکان مقابله دارید؟

در اتحادیه فروشندگان نوشت افزار و لوازم مهندسی تهران حدود ۲ هزار واحد رسمی و دارای پروانه و حدود ۸۰۰ واحد فاقد پروانه فعالیت دارند که به ناچار با آن ها درگیر هستیم. در زمینه برخورد با واحدهای فاقد پروانه، ضمانت اجرایی وجود دارد؛ هر چند فرآیند مقابله با واحدهای متخلف و پلمب کردن آن ها، مراحل خاص خود را دارد. همچنین شناسایی واحدهای فاقد پروانه نیز زمان بر و هزینه بر است. در دو سال اخیر به دلیل شیوع کرونا

در حال حاضر اصلی ترین دغدغه اتحادیه فروشندگان نوشت افزار تهران چیست؟

در دو سال گذشته، تمام اصناف و مشاغل درگیر شیوع بیماری کرونا بودند و در این میان، صنعت نوشت افزار گرفتاری های مضاعفی داشت که دلیل آن تعطیلی مدارس، دانشگاهها و سایر مراکز آموزشی در کشور و مجازی شدن فرآیندهای آموزشی بود. طبیعتاً این اتفاق باعث کاهش مصرف لوازم التحریر در جامعه شد و به تبع آن، فروش و درآمد همکاران ما در این صنعت، چه در بخش تولید و چه در بخش فروش با کاهش چشمگیری همراه بود. وقتی مصرف کننده، کم مصرف می کند، تولید کننده هم باید کمتر تولید کند، در غیر این صورت موفق به فروش تولیدات و بازگشت سرمایه خود نمی شود. خوشبختانه شیوع کرونا در کشورمان بسیار کم شده و اگر در ماه های آتی با موج تازه ای از این همه گیری مواجه نشویم، این امیدواری وجود دارد که واحدهای صنعتی در حوزه نوشت افزار، بعد از توقفی دوساله، نفسی تازه کنند و با شرایط بازار هماهنگ شوند. غمناکانه زنی هایی درباره رشد دوباره این بیماری از شهر بومرنگ شنیده می شود که نگرانی های ما را افزایش داد؛ چرا که شهر بومرنگ و مهر ماه، به دلیل بازگشایی مدارس و دانشگاهها، مهمترین فرصت اقتصادی و کسب

و کاهش درآمد واحدهای صنفی، درآمد این اتحادیه نیز به شدت کاهش یافته است، به همین دلیل متأسفانه برای سرپا نگه داشتن آن ناچار به تعدیل نیرو شدیم. به هر حال پرداخت حقوق کارکنان در این شرایط برای ما کار ساده‌ای نبود. اعضای اتحادیه طی دو سال اخیر با کاهش درآمد مواجه بوده‌اند و نمی‌تواند از آن‌ها انتظار چندانی در زمینه پرداخت حق عضویت داشت. در این شرایط، برای به کار گرفتن بازرسان بیشتر برای شناسایی واحدهای غیررسمی در سطح شهر با مضمیقه‌های مالی مواجه هستیم.

هم‌اکنون موضوع تداخل صنفی تا چقدر جدی است؟

اصلی‌ترین مورد تداخل صنفی کارما با واحدهای خدمات فنی و مراکز تکثیر و فتوکپی است. طی دو سال اخیر، اعتراضات زیادی مبنی بر جلوگیری از فعالیت واحدهای غیرقانونی وجود داشته ولی با توجه به اینکه شیوع کرونا، سایر صنوف را نیز با مشکل مواجه کرده بود، تا حدودی با این موارد همراهی کردیم، با این حال با برگشتن شرایط به روال سابق، برخورد با موارد تداخل صنفی، جدی‌تر خواهد شد.

آیا با کتاب‌فروشی‌ها مشکل تداخل صنفی دارید؟

مشکل خاصی با آن‌ها نداریم، چون برخی از لوازم التحریر فروش‌ها هم متقابلاً در کنار کار خود، کتاب هم می‌فروشند و در این زمینه با اتحادیه ناشران و کتاب‌فروشان به توافق رسیده‌ایم. البته با اتحادیه تهیه‌کنندگان فتوکپی هم در سال‌های قبل مذاکراتی داشتیم که لوازم التحریر فروش‌ها هم امکان به کارگیری یک دستگاه فتوکپی در واحد خود را داشته باشند و واحدهای فتوکپی بتوانند ۲۵ تا ۳۰ درصد از فضای واحد خود را به فروش لوازم التحریر اختصاص دهند. از آنجایی که خدمات تایپ و کپی و... در حال خارج شدن از اولویت مصرف‌آداره‌ها و سازمان‌های مختلف است، این کار دیگر برای آن‌ها صرفه اقتصادی لازم را ندارد؛ بنابراین طی سال‌های اخیر، شاهد افزایش ورود آن‌ها به بازار لوازم التحریر بوده‌ایم، به‌طوری که فروش لوازم التحریر به بخش غالب فعالیت‌هایشان تبدیل شده است. البته این موضوع اعضای اتحادیه فروشندگان نوشت‌افزار را با مشکل مواجه می‌کند، با این حال امیدواریم، با کم‌رنگ شدن شیوع کرونا، با اتحادیه تهیه‌کنندگان فتوکپی، مذاکرات و تعاملات خود را از سر بگیریم و مشکلات موجود را به حداقل برسانیم.

آیا طی دو سال گذشته، از حمایت‌های دولتی برخوردار بودید؟

ما هیچ حمایتی که خاص صنف ما باشد، نداشته‌ایم؛ نه تسهیلات بانکی و نه تخفیف مالیاتی. البته مسائل مربوط به دارایی و مالیات بین همه صنوف، مشترک است. متأسفانه صنف لوازم التحریر به دلیل توقف فعالیت حضوری مدارس، نمایشگاه‌ها و مراکز آموزشی، آسیب‌های قابل توجهی را متحمل شده است. البته نامه‌نگاری‌هایی در دولت مبنی بر حمایت اصنافی که درگیری بیشتری در دوران کرونا داشته‌اند، انجام شد، ولی در عمل، هیچ حمایت یا خدمات ویژه‌ای نسبت به واحدهای صنفی ما صورت نگرفت؛ مگر اینکه فعالان این حوزه بتوانند با اتکا به رویه‌های عمومی، به ویژه تبصره ماده ۱۰۰ قانون مالیات‌های مستقیم که شامل حال همه اصناف می‌شود، کار خود را پیش ببرند. اگر بنا به ارائه اظهارنامه و ورود ممیزان اداره مالیات باشد، مشکلات مالیاتی افزایش پیدا می‌کند. امیدواریم واحدهای نوشت‌افزار فروشی بتوانند از این تبصره استفاده کنند و مشکلاتی که بین آن‌ها با اداره مالیات وجود دارد، کمتر شود.

ظرفیت بازار نوشت‌افزار کشور را چطور ارزیابی می‌کنید؟

خوشبختانه در سال‌های اخیر، بحث تولید و حمایت از تولیدکنندگان در کشورمان مطرح شده است. این نگاه در دورانی که تحریم‌های خارجی علیه کشورمان افزایش یافت، در صنف ما نتایج خوبی را در پی داشت که از جمله آن‌ها می‌توان به بیشتر شدن واحدهای تولید و رشد چشمگیر تولیداتی مثل خودکار و مداد، خصوصاً در قالب واحدهای کارگاهی اشاره کرد. یکی از مشکلات موجود، جلوگیری از واردات برخی از اقلام است، چرا که مسئولان مربوطه بر این عقیده هستند که مثلاً در فلان بخش، تولید داخلی وجود دارد و باید از آن حمایت شود، در حالی که تعرفه‌های مایه یک یا مداد، گاهی تا چندین زیرمجموعه دارد که تنها یک یا چند مورد از آن‌ها در کشور تولید می‌شود. درست است که مداد در اقلام معمولی آن تولید می‌شود، اما تولید داخلی اقلام متعددی از این کالا که مورد استفاده هنرجویان رشته‌های هنر قرار دارد، وجود ندارد. این تعرفه‌ها و اقلام زیرمجموعه آن‌ها باید به درستی تفکیک شوند. وقتی واردکننده به شکل رسمی امکان وارد کردن اقلام مختلف را ندارد، طبیعی است که نیاز بازار را با اقلام قاچاق تأمین می‌شود؛ ضمن اینکه کالاها قاچاق، معمولاً تقلبی، فاقد کیفیت استاندارد و گران هستند. در صورتی که این اقلام را می‌توان به شکل رسمی و با اصالت وارد کرد. باید از تولیدکننده حمایت شود، اما باید با تأمین کالای با کیفیت و ارزان از مصرف‌کننده هم حمایت کرد. در همین خصوص، جلساتی را با مسئولان وزارت صمت داشته‌ایم که امیدواریم در آینده به نتیجه برسد.

اخیراً در اخبار آمده بود که قرار است به واردات «ته‌لنجی» هم رسمیت بدهند. در این خصوص چه نظری دارید؟

باید به واردات کالای اصیل آن هم به شکل قانونی اصالت بدهند که البته این کار به نفع دولت، واردکنندگان و مردم است. یکی از مشکلاتی که اتاق اصناف و اتحادیه‌ها با زیرمجموعه‌های دولت دارند، این است که بخش دولتی از تجربیات اتحادیه‌ها و اصناف استفاده نمی‌کند. کارشناسان خوبی در صنوف مختلف به ویژه نوشت‌افزار حضور دارند که اگر از تجربیات آنان استفاده شود، قطعاً شاهد تصمیم‌گیری‌ها و سیاست‌گذاری‌های بهتری خواهیم بود.

آیا امکان توسعه در بخش تولید لوازم التحریر کشور وجود دارد؟

بله، این ظرفیت وجود دارد، ولی متأسفانه ریل‌گذاری‌های لازم در این زمینه صورت نگرفته است. اگر این ریل‌گذاری طی چند دهه اخیر انجام می‌شد، بسیاری از وابستگی‌های امروز ما به مواد مصرفی وارداتی وجود نداشت. اگر خودکار، مداد و... تولید می‌کنیم، باید صفر تا صد این محصولات را خودمان تولید کنیم و در تولید این اقلام، همچنان وابسته مواد وارداتی نباشیم. در واقع با تقویت تولید، می‌توانیم به بازارهای جهانی و صادرات هم فکر کنیم. در حال حاضر یک بازار ۵۰۰ میلیون نفری در منطقه داریم که می‌توان با تولیدات لوازم التحریر، به این بازار ورود کرد؛ همان‌طور که کشوری مثل ترکیه در این بازار وارد شده است. رسیدن به این جایگاه، نیازمند تسهیل تولید و اعمال تشویق‌های صادراتی از سوی دولت است، اما به اعتقاد بنده، حمایت از تولید، هنوز هم دغدغه اصلی دولت و سیاست‌گذاران نیست. ■

خوشبختانه در سال‌های اخیر، بحث تولید و حمایت از تولیدکنندگان در کشورمان مطرح شده است. این نگاه در دوره‌ای که تحریم‌های خارجی علیه کشورمان افزایش یافت، در صنف ما نتایج خوبی را در پی داشت

مدیرعامل شرکت پندار تحریر مهرگان

ظرفیت تامین نیاز داخلی و صادرات مداد با کیفیت را داریم

هادی حسینی نژاد

صنعت لوازم التحریر مانند سایر تولیدکنندگان برای توسعه و گسترش فعالیت‌های خود با موانعی همچون نوسان نرخ ارز، محدودیت واردات مواد اولیه و همچنین نبود سیاست‌های تشویقی مناسب برای حضور در بازارهای جهانی مواجه هستند. محمد جهان‌شاهی، مدیرعامل شرکت پندار تحریر مهرگان و رئیس هیات مدیره شرکت دنیای فردا معتقد است: «در صورت حمایت و تسهیل در تولید، امکان عرضه وسیع نوشتافزار ایرانی در بازارهای منطقه‌ای و سایر نقاط جهان وجود دارد.» مشروح این گفت‌وگو را در ادامه می‌خوانید.

را از آن خود کنیم. اگرچه موفقیت مابعد شد، سایر همکاران نیز به تولید منادهای پلیمری روی آورند، اما مزیت شرکت مانسبت به دیگر شرکت‌ها این بود که طی چند سال، موفق به ساخت تجهیزات و خط تولید هم شدیم که با افزایش تولیدات کارخانه همراه بود. این رویه ادامه داشت تا اینکه در سال ۱۳۹۷ تصمیم گرفتیم به حوزه تولید مداد چوبی نیز وارد شویم که حاصل این تصمیم، تاسیس شرکت پندار تحریر مهرگان بود که با تجهیز خط تولید با دستگاه‌های به‌روز و مدرن، کار خود را آغاز کرد. در سال ۱۳۹۸ وارد فاز تولید آزمایشی شدیم و در سال ۱۳۹۹ با حضور استاندار تهران، این شرکت به شکل رسمی افتتاح شد و تاکنون منادهای چوبی مابا برند وُک (Woke) در بازار عرضه می‌شود.

منادهای چوبی و پلیمری، چه تفاوت‌ها و ویژگی‌هایی دارند؟

اصلی‌ترین تفاوت این دو، همان ارزان بودن منادهای پلیمری نسبت به منادهای چوبی است. تولید مداد چوبی به دلیل هزینه‌هایی که کاشت و برداشت درخت و فرآوری چوب در سراسر جهان به همراه دارد، طبیعتاً گران‌تر تمام می‌شود. به ویژه که در تولید منادهای فاقد چوب، علاوه بر مواد پلیمری، از مواد معدنی دیگری نیز استفاده می‌شود و اصطلاحاً به آن‌ها «پلی‌مینرال» می‌گوئیم که قیمت ارزان‌تری دارند. فارغ از بحث قیمت، مداد پلیمری، حافظ محیط زیست است، چرا که تولید در این حوزه، مستلزم قطع درختان نیست. با این حال هر دو نوع مداد، مصرف‌کنندگان خاص خود را دارند و همچنان در جهان تولید می‌شوند. مصرف‌کنندگانی که انتظار رنگ‌دهی با کیفیت‌تری از مداد دارند، مشتری منادهای چوبی هستند، اما برای مصارف عمومی و مصرف کودکان، منادهای پلیمری جوابگوی نیاز بازار هستند.

ظرفیت تولید در شرکت پندار تحریر مهرگان چقدر است و آیا امکان صادرات وجود دارد؟

در حال حاضر ما ظرفیت تولید یک میلیون قراض (واحد شمارش مداد، برابر با ۱۴۴ مداد) در سال را داریم. به نظر می‌رسد، میزان تولیدات مداد داخلی، کاملاً نیاز مصرف‌کنندگان کشور را برآورده می‌کند و دیگر نیازی به واردات مداد از کشورهای دیگر نداشته باشیم. حتی فکر می‌کنم ضمن تامین بازار داخلی، ظرفیت صادرات مداد را نیز داشته باشیم. این امکان در

در باره پیشینه فعالیت در حوزه نوشتافزار و زمینه فعالیت شرکت‌های پندار تحریر مهرگان و مداد دنیای فردا توضیح دهید.

در سال ۱۳۸۸ به اتفاق تعدادی از موسسان این مجموعه که حدود نیم قرن در زمینه تولید، واردات و عرضه لوازم التحریر در سطح کشور، تجربه دارند، تصمیم گرفتیم تا شرکتی را با هدف تولید مداد فاقد چوب یا مداد بر پایه پلیمر تاسیس کنیم و بر همین اساس، شرکت مداد دنیای فردا به عنوان اولین تولیدکننده مداد فاقد چوب در ایران، فعالیت خود را با ابداع و ثبت اختراع فرمول انحصاری و با بهره‌مندی صد درصدی از مواد اولیه کاملاً ایرانی آغاز کرد. در آن سال‌ها، مداد پلیمری بازار مناسبی نداشت و استقبال مصرف‌کننده هم از آن کمتر بود، ولی بعد از دو سال با تغییر و تکمیل فرمول، ارتقای خط تولید و افزایش کیفیت تولیدات، منادهای فاقد چوب شرکت ما جای خود را در بازار مصرف پیدا کرد. یکی از عوامل علاقه‌مندی مصرف‌کنندگان از این نوع مداد، قیمت ارزان‌تر آن نسبت به منادهای چوبی بود. هدف اولیه ما این بود که اقشار کم‌درآمد نیز قدرت خرید تولیدات مداد دنیای فردا را داشته باشند. همچنین با پایین بردن حاشیه سود، توانستیم جلوی واردات این نوع مداد را بگیریم و بازار داخلی

سال‌های اخیر، ممنوع اعلام شده بود، اما حدود یک سال است که با توقف تخصیص ارز دولتی برای واردات چوب و مغز مداد، این ممنوعیت برداشته شده و تولیدکنندگان مداد می‌توانند صادرات هم داشته باشند. بر همین اساس برنامه ما در سال جاری، ورود به بازار کشورهای منطقه و صادرات مدادهای پلیمری و چوبی است. تولیدات ما پتانسیل خوبی برای عرضه در بازارهای منطقه‌ای و حتی بازارهای دورتر در جهان را دارد، اما فکر می‌کنم ایجاد سهم در این بازارها، هم در حوزه بازاریابی و هم در زمینه کاهش دادن هزینه‌ها، نیازمند پشتوانه دولتی است. دولت می‌تواند سیاست‌های تشویقی خود را در زمینه صادرات بالا ببرد و تسهیلات کم‌بهره و ویژه‌ای را برای توسعه تولید ایجاد کند.

مشخصاً کدام موانع جلوی توسعه تولید لوازم التحریر را گرفته است؟

یکی از مشکلات ما در دو سال اخیر، شیوع ویروس کرونا و کاهش چشمگیر مصرف نوشت‌افزار در کشور بود. این شرایط باعث شد که شرکت پندار تحریر مهرگان در بدو تأسیس، تا مرز توقف تولید پیش برود. در سال ۱۳۹۹ نیز دیوشدن اقلام وارداتی در کشور برای تولیدکنندگان شرایط کار را سخت‌تر می‌کرد. این شرایط تا سال ۱۴۰۰ ادامه داشت، ولی امیدواریم امسال بازار شرایط رو به رشدی را در سایه باز شدن مدارس تجربه کند. علاوه بر مساله همه‌گیری کرونا، اصلی‌ترین مشکل تولیدکنندگان در سال‌های اخیر، مشکل افزایش نرخ ارز بوده که هزینه تولید را به شدت افزایش داده است. در حال حاضر چوب مورد نیاز برای تولید مداد، کاملاً وارداتی است و مغز تولیدی داخل نیز هنوز به کیفیت لازم نرسیده است.

موضوع دیگری هم که باید به آن اشاره کنم، تفاوت قیمت بین تولیدکننده و مصرف‌کننده است. از آنجایی که سیستم عرضه کالا در کشور ما سستی است، معمولاً واسطه‌ها باعث می‌شوند کالا با قیمت به مراتب بیشتری عرضه شود و متأسفانه سود شبکه‌های فروش، به مراتب بیشتر از سود تولیدکننده است. مصرف‌کننده نیز در این میان، به ناچار باید کالای مورد نظر خود را با قیمت بالایی تهیه کند. اخیراً تمهیداتی با هدف کنترل و واقعی شدن قیمت‌ها با حمایت از تولیدکننده و مصرف‌کننده اتخاذ شده که سمت و سوی درستی دارد، اما اعمال کردن آن‌ها نیازمند رعایت ملاحظات ویژه و روش‌های صحیح است، در غیر این صورت چه‌بسا به ضرر تولیدکننده و مصرف‌کننده بیانجامد. مشکل دیگری که تمام تولیدکنندگان با آن مواجه هستند، مشکل تأمین نیروی کار است. واحدهای تولیدی، توان بالایی در پرداخت حقوق ندارند و رقمی که وزارت کار به عنوان حداقل حقوق اعلام می‌کند، کفاف معیشت کارگران را نمی‌دهد. از سوی دیگر، کمبود نیروی متخصص نیز یکی از مشکلات تولید است. ما تقریباً هر روز آگهی جذب نیرو می‌دهیم و حاضریم حقوق بالایی را برای جذب نیروی متخصص در نظر بگیریم، اما عمده افراد جویای کار، بیشتر به انجام کارهای خدماتی تمایل دارند.

مساله نبود تخصص در نیروی کار، به چه شکل باید حل شود؟

بند شخصاً تحصیل کرده صنعت هستیم و معتقدم، مشکل از مدارس و دانشگاه‌ها شروع می‌شود. متأسفانه فارغ‌التحصیلان در رشته‌های

مختلف، بنیه علمی و تجربی کمی برای ورود به بخش صنعت دارند. تحصیلات آکادمیک در ایران، بیشتر به درد پشت میز نشستن می‌خورد. برخلاف گذشته، فارغ‌التحصیلان امروز تصویر درستی از کار در حوزه صنعت ندارند؛ اگر هم جذب کار شوند، توقع ندارند که پشت دستگاه بایستند و کار کنند. عموماً ترجیح می‌دهند کار دیگری، حتی مغایر با تحصیلات خود انجام دهند که درآمزشتری هم برای آنان داشته باشد.

واردات قانونی و غیرقانونی برندها روی تولید داخلی نوشت‌افزار چه اثراتی داشته است؟

رقابت باعث اعتلای کیفیت می‌شود، اما تولیدکننده ایرانی قطعاً پشتوانه‌های حمایتی لازم را مثلاً در مقایسه با صنعتگران چین ندارد. رقابت با اجناس وارداتی، زمانی معنا پیدا می‌کند که تولیدکننده ایرانی، پشتوانه‌های قانونی و سیاست‌های تشویقی را همراه خود ببیند. در کشور چین، در بسیاری از حوزه‌ها تخصیص زمین ارزان و تجهیز کارخانه‌ها را دولت انجام می‌دهد و تولیدکننده، فقط به کار تولید مشغول می‌شود. همچنین انواع و اقسام سیاست‌های حمایتی و تشویقی برای صادرات نیز به تولیدکننده چینی ارائه می‌شود. حتی هزینه تأمین مواد اولیه وارداتی به چین، کمتر از میزانی است که بنده در کشور خودم برای خرید مواد پتروشیمی داخلی هزینه می‌کنم. این موارد، قطعاً قیمت تمام‌شده محصولات را پایین می‌آورد. در این شرایط، وقتی جنس چینی با قیمت پایین در کشور ما عرضه می‌شود، ما نمی‌توانیم با آن رقابت کنیم.

مشکل دیگری که ما در زمینه قاچاق با آن مواجه هستیم، تولید و عرضه محصولات تقلبی برند WOKE است. شرکت ما در سال‌های نخست، تولید برخی از اقلام را به شرکت‌های چینی سفارش می‌داد، اما از سال ۱۳۹۷، تصمیم گرفتیم که این برند در ایران تولید شود و دیگر به چین سفارشی ندادیم. متأسفانه همچنان مدادهای تقلبی با این برند که اساساً به شرکت ما تعلق دارد، در کشورهای دیگر تولید و از طریق شهرهای مرزی به ایران قاچاق می‌شود. این مساله روی حجم تولیدات ما تأثیر منفی می‌گذارد و برند ما را بدنام می‌کند. البته سایر برندهای ایرانی نیز با چنین مشکلات مشابهی مواجه هستند.

آیا این مسائل بر توان صادراتی شما هم تأثیر می‌گذارد؟

قطعاً تأثیر می‌گذارد. ما تا کنون تقاضاهای خارجی مختلفی داشته‌ایم، اما به دلیل بالا بودن قیمت تمام‌شده، امکان رقابت با برندهای چینی را نداشته‌ایم. دلار در ایران قیمت واقعی ندارد و این تفاوت نرخ حتی در برخی از موارد باعث می‌شود تا قیمت عرضه اجناس سایر کشورها مانند چین، از قیمت تمام‌شده اجناس ما پایین‌تر باشد. با این وجود با چنگ و دندان برای بقای خود می‌جنگیم و امیدواریم در آینده مشکلات موجود با قوانین و حمایت‌های لازم، از پیش پای ما و سایر تولیدکنندگان برداشته شود.

چه برنامه‌ای برای توسعه محصولات خود دارید؟

اگر یک تولیدکننده به داشته‌های خود اکتفا کند و به توسعه فعالیت‌های خود فکر نکند، قطعاً با شکست مواجه خواهد شد، چون بازار رقابت بسیار پیچیده و درون پیشرفت است. تولید تنها با گسترش، تربیت نیروی تولید و تجهیز دستگاه‌ها میسر است. ما هم طبیعتاً از این قاعده مستثنی نیستیم؛ بنابراین هم به دنبال ارتقاء کیفیت محصولات خود هستیم و هم برای تولید اقلام پیش‌تری در حوزه لوازم التحریر برنامه داریم، به طوری که در حال حاضر، تولید خود کار با برند WOKE نیز در حال انجام است. ■

نسلی نو با افکاری آینده‌نگر در صنایع غذایی گلها

دکتر مهدی کریمی تفرشی

رئیس کارگروه کسب و کارهای جاده ابریشم سازمان ملل - یونسکو

مجمع صنایع غذایی گلها در سال ۱۳۱۸ به صورت سنتی فعالیت خود را از پله نوروز خان آغاز کرد. در آن دوره زمانی که ادویه‌جات و سبزیجات خشک در کاغذهای قیفی شکل به فروش می‌رسید، بنیانگذار گلها اولین کسی بود که از ملوان‌های روسی نایلون‌های یک طرف دوخت خریداری و مواد غذایی را با کمک اتوهای زغالی در آن بسته‌بندی کرد. در آن دوره، نسل اول گلها با توجه به مقتضای زمان، شرایط جامعه و نیاز آن دوره تصمیم مهمی گرفت که آن مهم، پایه‌گذار مجموعه‌ای عظیم و ماندگار امروزی گردیده است.

در سال ۱۳۴۵ نسل دوم این مجموعه فعالیت خود را آغاز کرد و هماهنگ با شرایط جامعه، مسیر حرکت از تولید سنتی محصولات به سوی صنعتی شدن را طی کرد. تلاش‌های نسل دوم گلها به همت و تلاش مرحوم عبدالرضا کریمی تفرشی به ثمر نشست و این مجموعه شکلی صنعتی به خود گرفت. با حرکت به جلو و گام نهادن در مسیر تکنولوژی، نیاز به افکار و اندیشه‌های نو احساس شد و این درست زمانی بود که نسل سوم گلها در ابتدای دهه هشتاد با تفکری نوین از راه رسید تا چرخ صنعت را این بار به مدد دانش، فناوری روز و نیروی جوانی به حرکت در آورد.

با افتخار اعلام می‌کنم، امروز که حدود ۲۰ سال از کار کردن نسل سوم گلها می‌گذرد، مجمع صنایع غذایی گلها بیش از ۳۵۰ نوع محصول و

یک کارآفرینی عظیم چند هزار نفره در سراسر کشور را ایجاد کرده است. این مجتمع صنعتی با یک قرن حضور پرافتخار در صنعت غذای ایران و کسب انواع افتخارات، جوایز و گواهینامه‌های ملی و بین‌المللی و دارا بودن متنوع‌ترین سبد غذایی از دیرباز تا کنون میهمان بی‌بدیل سفره‌های مردم شریف ایران بوده و افتخار ما این است که کودکان دیروز، مادران و پدران امروز و آینده‌سازان این کشور و تمامی نسل‌های میهن عزیزمان با گلها رشد کرده‌اند و طعم آشنای آن را به خاطر می‌سپارند و بی‌تردید تا روزی که این مردم وفادار خاطرات شیرین خود را با عطر و طعم محصولات گلها رقم می‌زنند و همراه وفادار گلها هستند، صنایع غذایی گلها همچنان بر قله‌های افتخار می‌درخشند.

صنایع غذایی گلها در میان برندهایی قرار گرفته که دارای بالاترین گواهینامه‌ها و افتخارات ملی و بین‌المللی است. این مجموعه در چندین سال متوالی واحد نمونه استاندارد بوده و همچنین افتخار این را داشته که در سال‌های متوالی عنوان برند محبوب مصرف‌کنندگان را کسب کند که حاکی از اعتماد مشتریان و مصرف‌کنندگان فهیم گلها بوده است. صنایع غذایی گلها، اولین دارنده نشان استاندارد نمک طعام در ایران است و از نخستین برندهایی می‌باشد که گواهی ثبت بین‌المللی تایید و نظارت بر غذا و دارو را از FDA آمریکا دریافت کرده است. صنایع غذایی گلها اولین کارخانه‌ای است که موفق به دریافت گواهی قدمت بیش از یک صد سال از یونسکو شده و این افتخار بزرگی برای برند گلها و کشورمان است. این برند، یکی از قدیمی‌ترین و نام‌آشنا‌ترین برندهایی است که از دیرباز تا کنون بر سر سفره‌های مردم ایران جایگاه ویژه‌ای داشته و در حافظه تاریخی مردم ایران به عنوان یک برند نوستالژیک جای گرفته است.

تحول در بسته‌بندی راه رقابت در بازارهای جهانی

بسته‌بندی یکی از مولفه‌های مهم برای صادرات محصول محسوب می‌شود. سرمایه‌گذاری هر چه بیشتر در صنعت بسته‌بندی و بهبود بسته‌بندی کالاها مطابق با آخرین دستاوردهای روز دنیا به ویژه در جهت بهبود و گسترش صادرات می‌تواند از عوامل تاثیرگذار در رشد صنعت و تولید کشور باشد.

در حال حاضر بسته‌بندی مواد غذایی ایران برای رقابت و حضور در بازارهای جهانی ضعیف است و بسیاری از واحدهای تولیدی با تجهیزات

فرسوده و قدیمی فعالیت می کنند. به عنوان مثال، زعفران ایرانی به صورت قلمای به اسپانیا صادر و در این کشور با بسته بندی مناسب و با نام اسپانیا وارد بازارهای جهانی می شود. باید بپذیریم که صنایع غذایی ایران برای حضور و جایگاه مناسب در بازارهای بین المللی نیاز مبرم به استفاده از تکنولوژی روز دنیا، ارتقاء سطح کیفیت و بسته بندی و بهره گیری از تجهیزات مدرن و به روز دارد و این مهم قطعاً نیاز به تزریق نقدینگی مناسب به این بخش دارد. بسته بندی ماهرانه به خود کفایی کامل نرسیده و ما چارهای جز واردات بسیاری از مواد اولیه بسته بندی نداریم. تمام این موارد قطعاً متاثر از نوسانات نرخ ارز است و افزایش آن به شدت تولید کنندگان را تحت فشار قرار می دهد.

متأسفانه در زمان تحریم، دستگاه های بسته بندی چینی وارد کشور شد که طول عمر کم و کیفیت پایینی داشتند و به زودی مستهلک می شوند. اگر تولید کنندگان داخلی برخی از دستگاه های بسته بندی نوین را مونتاژ یا تولید کنند، هزینه های تولید صنعت به شدت کاهش می یابد. علاوه بر این، در صورت حمایت بانک ها، صنعت غذای ایران با به کارگیری دستگاه ها و فناوری نوین در بسته بندی، توان بیشتری در رقابت با کشورهای اروپایی و آمریکایی خواهد داشت. با رشد و گسترش وسایل ارتباط جمعی و افزایش ارتباط مردم با اقصى نقاط جهان، نیاز و توقع افراد جامعه از یک محصول با بسته بندی جذاب، مطلوب و با کیفیت افزایش یافته است. قطعاً صنایع غذایی کشور برای حضور موفق در بازارهای جهانی و رقابت با برندهای بزرگ، ناگزیر به رشد و پیشرفت در صنعت بسته بندی مطابق با استانداردهای جهانی است و باید توسعه فناوریانه بسته بندی در دستور کار جدی تمامی برندها قرار گیرد؛ ضمن اینکه بازار رقابتی داخل، تولید کنندگان را ترغیب به رشد و نوآوری در بسته بندی می کند و این به نوعی احترام به خواست، رشد دانش و کیفیت زندگی مردم است.

صنایع غذایی گلپایه شرودر صنعت بسته بندی

خوشبختانه این مجموعه صنعتی در سال های اخیر از رشد خوبی در

زمینه بسته بندی برخوردار بوده که با افزایش سطح دانش و فناوری، حضور در نمایشگاه های بین المللی و درک درست از فناوری های روز دنیا بی تردید قدم های موثرتری برداشته خواهد شد. همچنین با پیوستن ایران به سازمان جهانی بسته بندی (WPO) افق روشنی به روی صنعت بسته بندی کشور گشوده شده که باید از این فرصت به نحو شایسته ای بهره گیری شود. صنایع غذایی گلپا به ویژه در سال های اخیر حرکت روبه رشدی را در زمینه توسعه فناوری و به روز کردن بسته بندی محصولات مطابق با استانداردهای جهانی و خواست و نیاز مشتریان همگام با پیشرفت تکنولوژی داشته و توانسته پاسخگوی سلیقه و خواست مصرف کنندگان قهییم و هوشمند خود باشد و به این ترتیب با رشد ارزش افزوده، توانسته حضور موفق خود را در بازارهای داخلی و خارجی تثبیت نماید. هدف و خط مشی اصلی صنایع غذایی گلپا حرکت روبه جلو در مسیر فناوری تولید، ارتقاء بسته بندی، حفظ و ارتقاء کیفیت و پایش مداوم نیازها، نظرات و خواست مشتریان جهت جلب رضایت مصرف کنندگان است. به ویژه با توسعه وسایل ارتباط جمعی، سطح آگاهی مصرف کنندگان بالا رفته و احترام به سلیقه و خواست مشتریان همواره در اولویت برنامه های ما بوده است. توسعه صادرات و ایجاد بازارهای صادراتی جدید نیز از دیگر برنامه های آتی این مجموعه می باشد.

صنایع غذایی گلپا از پیشگامان عرضه محصولات با بسته بندی گریندیرا در آسیای در ایران است و با هدف ایجاد اطمینان خاطر در مصرف کننده در خصوص خلوص بالای محصولات و حفظ عطر و طعم و کیفیت بالای ادویه جات و چاشنی های غذایی و در عین حال عرضه بسته بندی با طراحی نوین و مطابق با استانداردهای جهانی در زمینه تولید و عرضه این نوع محصولات گام برداشته و به رغم مشکلاتی که تحریم ها و چالش های تامین مواد اولیه برای تولید کنندگان ایجاد کرده، تلاش داشته تا همچنان در زمینه حفظ کیفیت و کمیت بالای محصولات اهتمامی ویژه ورزد و رضایت مصرف کنندگان عزیز را سرلوحه کار خود قرار دهد، چرا که همواره بر این اعتقاد استوار است که ایرانی لایق بهترین ها است. ■

سرمایه گذاری هر چه بیشتر در صنعت بسته بندی و بهبود بسته بندی کالاها مطابق با آخرین دستاوردهای روز دنیا به ویژه در جهت بهبود و گسترش صادرات می تواند از عوامل تاثیر گذار در رشد صنعت و تولید کشور باشد

عضو جامعه حرفه‌ای گردشگری سلامت ایران تاکید کرد

رونق صنعت گردشگری سلامت ایران در گروی توسعه زیرساخت‌ها

احمد رضا صباغی

حوزه گردشگری سلامت می‌تواند در رونق اقتصادی یک کشور نقش به‌سزایی داشته باشد. با توجه به اینکه ایران از پتانسیل بالایی برای جذب گردشگر برخوردار است، به نظر می‌رسد که تلفیق حوزه گردشگری با سلامت در کشورمان که از لحاظ برخورداری از پزشکان متخصص، رتبه مناسب و قابل توجهی در خاورمیانه و حتی جهان دارد، بتواند موجب درآمدزایی ارزی بالایی به منظور افزایش رشد اقتصادی کشور شود. برای بررسی چالش‌های موجود بر سر راه توسعه صنعت گردشگری سلامت در ایران، با رضا خادم‌الرضا، عضو جامعه حرفه‌ای گردشگری سلامت ایران گفت‌وگویی انجام دادیم که ماحصل آن را می‌خوانیم.

صنعت تیم ورک گردشگری سلامت در ایران، به صورت جزیره‌ای عمل شود که وقوع این اتفاق باعث می‌شود تا امکانات درستی در اختیار صاحبان صنعت گردشگری سلامت کشور قرار نگیرد.

ایران در حوزه گردشگری سلامت چه جایگاهی در بین دیگر کشورها دارد؟

حوزه گردشگری سلامت ایران با کشورهای توسعه‌یافته قابل قیاس نیست. می‌توان از دو جنبه به این موضوع پرداخت. نخست اینکه به لحاظ درمان و تخصص در ایران پتانسیل بالقوای وجود دارد، اما در واقعیت و انجام امور عملیاتی از این لحاظ با رقبای منطقه‌ای و کشورهای اروپایی فاصله زیادی داریم. در زمینه طبیعت‌درمانی، بستری‌های لازم و شرایط خاص طبیعی در ایران وجود دارد که به این لحاظ ایران یکی از بهترین کشورهای جهان بوده و قابل قیاس با کشورهای دیگر نیست. ولی به دلیل عدم بهره‌مندی لازم از این امکانات خدادادی، بسیاری از کشورهای جهان در این حوزه هم از ما سبقت گرفتند که جای بسی تأمل دارد. به دلیل عدم حمایت مطلوب از سرمایه‌گذاران در حوزه گردشگری سلامت ایران، شاهد افزایش فاصله کشورمان با کشورهای جهان در موضوع سرمایه‌گذاری و اثرپذیری آن در بین مردم جامعه برای این صنعت هستیم.

ابزارهای لازم برای رشد و رونق حوزه گردشگری سلامت در یک کشور را بیان کنید؟

به نظر می‌رسد، برای بیماران خارجی در کشور، طراحی مناسبی به منظور تامین زیرساخت امکانات آن‌ها نداشته‌ایم که علت آن می‌تواند فقدان دیدگاه بین‌المللی باشد. در موضوع بازاریابی گردشگری سلامت در کشور باید بهترین سایت‌ها را داشته باشیم که این اتفاق نیفتاده است. سرمایه‌گذاری ما باید برای کشورهای هدف باشد و قابلیت ایجاد زیرساخت، درست کردن و تأسیس دفاتر و فضای مناسب در کشور باید به صورت بهینه فراهم شود. فضای ارائه خدمات و ترانسفر به گردشگر سلامت باید زیرساخت لازم را داشته باشد و هر سرویسی که به عنوان خدمات به بیمار ارائه می‌دهیم، باید به همراهان بیمار هم ارائه شود. در صحنه گردانی باید از بهترین ابزارها استفاده شود و از فرصت‌ها تعریف حرفه‌ای داشته باشیم. بدون تنظیم یک برنامه درست و چشم‌اندازی روشن نمی‌توان انتظار موفقیت و توسعه را در صنعت گردشگری سلامت کشور داشت. برای رقابت با بازار گردشگری سلامت در کشورهای دیگر باید در مسیری حرکت کرد که امکانات و برنامه‌ریزی پویا و دقیق در مسیر

برای توسعه گردشگری سلامت در ایران چه راهکارهایی را پیشنهاد می‌کنید؟

ما باید از روش‌های سنتی و مبدن برای توسعه گردشگری سلامت در کشور به صورت بهینه استفاده کنیم. در حقیقت ۵ عاملی که در توسعه زیرساخت صنعت گردشگری سلامت کشور کمک می‌کند، شامل تولید محتوا، ارائه خدمات و تسهیلات، بازاریابی و پاسخ‌گویی، ارائه مشاوره و کال سنتر است که باید هر کدام از آن‌ها یک روابط عمومی مناسب برای توسعه گردشگری سلامت در ایران باشند.

موانع و چالش‌های موجود برای سرمایه‌گذاری در حوزه گردشگری سلامت کشور را بفرمایید؟

برای اینکه سرمایه‌گذاری خوبی در صنعت گردشگری سلامت ایران رخ دهد، باید موانع و چالش‌های موجود را بررسی و مرتفع کرد. مشکلات به صورت پایه‌ای شامل اتخاذ قوانین دست و پاگیر توسط مسئولان و مدیرانی است که دانش و آگاهی لازم را درباره صنعت گردشگری سلامت ندارند. دغدغه امروز ما تنها گردشگری سلامت نیست و باید غم صنعت را خورد. برای انجام سرمایه‌گذاری، پیدا کردن بازارهای جدید و مطلوب اهمیت بالایی دارد. وجود ناهماهنگی بین بیمارستان‌ها و حضور پررنگ شرکت‌هایی که دلال گردشگر سلامت هستند، موجب شده تادر

اجرایی شدن قرار گیرد. به دلیل اینکه حوزه گردشگری سلامت با سلامتی، روح و روان افراد سرو کار دارد، هر نوع خدماتی که به بیمار ارائه می شود تا تندرستی وی را در پی داشته باشد، باید برای همراه بیمار هم در نظر گرفته و اجرایی شود. استفاده از روش ها و ابزارهای نوین و طبیبی برای حفظ سلامت افراد در حوزه گردشگری سلامت کشور باید تغییر کند که وقوع این اتفاق اتخاذ شرایط ویژه ای را می طلبد. در حقیقت حوزه های درمان، گردشگری و بازاریابی نیاز به ابزارهای مخصوص خود برای توسعه دارند. توسعه مرکز درمانی و سیستم های بازاریابی درست برای ایجاد کاربران واقعی در شرایط کنونی احساس می شود. داشتن پلتفرم های جنرال و سایت های دقیق و قوی و باسئوهای بالا برای بازاریابی با کشورهای هدف اهمیت ویژه ای در حوزه گردشگری سلامت دارد که می تواند برای توسعه و رونق این صنعت، مهم تلقی شود.

انتظار شما از نهادهای دولتی و حکومتی برای توسعه گردشگری سلامت در ایران چیست؟

انتظار ما کاملاً مطلوب و ایده آل است. باید درک درستی از شرایط امروز داشته باشیم. گاهی شاهد هستیم که تداخل بین وظایف دستگاه ها آسیب جدی به صنعت گردشگری سلامت وارد کرده است. باید دستگاه های دولتی شرایط اخذ ویزا برای مسافران خارجی را تسهیل کرده تا به نوعی شرکت های خدمات رسان حمایت شوند. برنامه ریزی روی کشورهای هدف و اعمال سیاست گذاری درست باید در مسیری رخ دهد تا دعوای بین وزارتخانه های بهداشت و میراث فرهنگی و گردشگری موجب سوزانده شدن فرصت های سرمایه گذاری در کشور نشوند. قوانینی باید ایجاد شود که سرمایه گذاران به راحتی در کشور سرمایه گذاری کنند تا ارائه خدمات در بازار موجب جذب بیمار شود. نباید ارتباط ارائه دهندگان خدمات با دلالان به صورت ناصحیح اتفاق بیفتد. ورود دولت در موضوع تبلیغات برای توسعه صنعت گردشگری باید موثر باشد. دولت در معرفی کشور و خدمات آن به عنوان یک مقصد برای گردشگران سلامت باید ظرافت خاصی به خرج دهد و برای اعطای تسهیلات به شرکت های فعال در حوزه گردشگری سلامت از هیچ کوششی دریغ نکند.

امکانات نرم افزاری و سخت افزاری بهداشتی و درمانی کشور را در حوزه گردشگری سلامت چگونه ارزیابی می کنید؟

با توجه به توانمندی های بخش بهداشتی و پزشکی کشور در حوزه بهداشتی و درمانی، امکانات شایسته و مورد انتظار جامعه بین الملل ایجاد نشده و به نوعی از این لحاظ با جامعه جهانی فاصله داریم و با عنایت به رشد فزاینده مورد انتظار سخت افزاری و نرم افزاری در حوزه درمانی و بهداشتی کشور پیشرفت چندانی نداشته و از کشور پر ظرفیتی مانند ایران انتظار می رود که فراتر از کشورهای خاورمیانه در حوزه برخورداری از امکانات بهداشتی و درمانی گام بردارد.

وزارت میراث فرهنگی و گردشگری برای توسعه این بخش در کشور چه کاری باید انجام دهد؟

دبیرخانه شورای رهبری سلامت کشور در معاونت وزارت گردشگری وجود دارد که آن را باید قوی کرد تا پایه های برنامه ریزی آن مستحکم تر از گذشته باشد. حمایت، تقویت، آموزش، تکمیل کادر مورد نیاز و تخصصی در حوزه گردشگری سلامت امروز به عنوان یک نیاز واقعی تلقی می شود. باید دفاتر مجاز در حوزه گردشگری سلامت شناسنامه دار شوند تا در جذب گردشگر سلامت در کشور به صورت تیمی کار شده و هر تیم منفعت عادلانه خود را ببرد. بین مراکز درمانی، بیمارستان ها، کلینیک های پزشکی و دفاتر مجاز جذب گردشگر در حوزه گردشگری سلامت، ارتباط هماهنگ شده ای ایجاد شود که اگر چنین اتفاقی رخ ندهد، به صورت جزیره ای در کشور عمل شده و بسیاری از فرصت ها از دست خواهند رفت. با توجه به

اینکه صنعت گردشگری سلامت در کنار درمان و انجام امور بیمارستانی در فضای گردشگری از حمل و نقل گرفته تا سیاحت، اثر ویژه ای در وضعیت گردشگری و اشتغال زایی کشور دارد، می توان رونق و توسعه این صنعت برای رشد اقتصادی یک کشور را مهم ارزیابی کرد.

توسعه گردشگری سلامت در یک کشور چگونه می تواند سیب اشتغال زایی شود؟

صنعت گردشگری سلامت در سال های گذشته نشان داده که می تواند اشتغال زایی فراوانی در کشور ایجاد کند. با توجه به اینکه شرایط بین دستگاهی و فرا وزارتخانه ای و از نظر نرم افزاری و تکنولوژی با شرایط روز متفاوت است، چگونه در کشورهای توسعه یافته ابزارها به کمک رونق گردشگری سلامت می آیند؟ پیوند بین بخش های مختلف یک صنعت با اشتغال زایی اهمیت بالایی دارد و توسعه زیرساخت همراه با رونق و فضای جدید کسب و کار در اقتصاد کلان یک کشور می تواند تعریف شود. پدیده اقتصادی یک کشور شاخه های متعددی دارد که گردشگری سلامت می تواند به راحتی یکی از این شاخه ها بوده و برای اشتغال زایی نقش مهمی را ایفا کند.

نقش گردشگری سلامت در ایجاد رونق اقتصادی یک کشور را چگونه ارزیابی می کنید؟

با عنایت به نیاز برنامه ریزی جامع و منسجم در کشور، برای کلیه امور گردشگری و هم افزایی زنجیره خدمات، برنامه ریزی مورد انتظار به چشم نمی خورد و در جایی که نگاه ما به گردشگر ورزشی نمی تواند فضایی را برای توسعه تعریف کند، به طور قطع برای گردشگر زیارتی یا گردشگر سلامت هم فضای مناسبی ایجاد نمی شود. واقعیت تلخ این است که با تمام امکانات و شرایط موجود، ایران نتوانسته بستر مناسبی را برای جذب گردشگران سلامت مهیا کند. کشور عربستان به شیعیان اجازه نمی دهد به راحتی برای زیارت برای امام هشتم (ع) به ایران سفر کنند که این دست محدودیت ها و نامالایمته ها، سبب شده تا حوزه گردشگری سلامت در کشور برای جذب گردشگر با چالش های زیادی روبرو باشد. ایران در قیاس با سایر کشورهای دیگر منطقه خاورمیانه برای جذب گردشگر سلامت با محدودیت های زیادی مواجه است. حجم تقاضای مراجعه کنندگان از کشورهای حوزه دریای خلیج فارس و افغانستان به ایران در حوزه گردشگری سلامت رشد چشمگیری دارد که باید از این فرصت برای پیشسازی کشورمان در منطقه خاورمیانه به منظور جذب گردشگر سلامت بهره کامل را برد. ایجاد امکانات و زیرساخت مناسب در حوزه گردشگری سلامت کشور، نیازمند برنامه ریزی و اراده جدی است، به طوری که حاکمیت و دولت مردان تنها دلسوز نباشند و از مشاوران برای انجام برنامه ریزی به منظور جذب گردشگر سلامت بهره کافی را ببرند. عزیزان مادر جایگاه حاکمیتی و تصمیم گیری، تصمیماتی را اتخاذ کنند که حوزه گردشگری سلامت ایران حداقل در منطقه خاورمیانه حرفی برای گفتن داشته باشد و با حمایت کردن از بخش خصوصی به نوعی موجب رشد اقتصادی و اشتغال زایی در حوزه گردشگری سلامت کشور شوند تا شایستگی ایران اسلامی به تمام دنیا برای جذب گردشگر سلامت ثابت شود.

وسخن آخر...

فضای گردشگری سلامت ایران آمادگی رشد کامل را دارد که نیازمند تعامل قوی بین المللی است. حضور گردشگران سلامت از کشورهای خاور دور و در دست در ایران، به دلیل کیفیت مطلوب ارائه خدمات با قیمت ارزان در ایران به آن ها است. موضوع توریسم سلامت که به حضور پررنگ توریست پزشکی در کشور نیاز دارد، می تواند فضای مناسبی را برای جامعه بین المللی و پزشکی جهان در ایران فراهم کند. ■

به دلیل عدم حمایت مطلوب از سرمایه گذاران در حوزه گردشگری سلامت ایران، شاهد افزایش فاصله کشورمان با کشورهای جهان در موضوع سرمایه گذاری و اثرپذیری آن در بین مردم جامعه برای این صنعت هستیم

مدیرعامل مجتمع چاپ و بسته‌بندی هودیس پارس مطرح کرد

صادرات محصولات چاپی ایرانی مطابق با استانداردهای جهانی

مهديه شهسواری

صنعت چاپ و بسته‌بندی در ایران دارای ظرفیت‌های مناسبی است و بخشی از فعالان این حوزه توانسته‌اند با ارتقاء تجهیزات، کسب استانداردهای بین‌المللی و افزایش کیفیت تولیدات خود، در بازارهای جهانی نیز سهم داشته باشند. مجتمع چاپی هودیس پارس، یکی از واحدهای فعال در حوزه تخصصی چاپ و بسته‌بندی اقلام دارویی است که سالانه بخش قابل توجهی از محصولات خود را به کشورهای خارجی، به ویژه اروپایی صادر می‌کند. در همین خصوص، گفت‌وگویی با امیرهومن محمدی، مدیرعامل مجتمع چاپ و بسته‌بندی هودیس پارس، نایب رئیس اتحادیه صادرکنندگان صنعت چاپ و همچنین عضو هیأت مدیره اتحادیه چاپخانه‌داران تهران انجام دادیم که مشروح آن از نظر خوانندگان ارجمند می‌گذرد.

خلیج فارس مانند تاجیکستان، ارمنستان، افغانستان و کشورهای اروپایی از جمله اتریش و هلند صادرات داریم. فرآیند انجام سفارش هاینز این گونه است که معمولاً پکیج کاملی از خدمات را به مشتریان ارائه می‌کنیم. ابتدا محصول برای ما ارسال می‌شود و بعد از انجام طراحی ساختار، طراحی گرافیک، تولید و تحویل انجام می‌شود. در هودیس پارس، واحد دیگری هم در زمینه طراحی و ساخت غرفه‌های نمایشگاهی فعالیت دارد که با سابقه‌ای ۲۲ ساله عمده‌ترین فعالیت آن، طراحی و تولید غرفه‌های شرکت‌های دارویی است.

کار کردن در حوزه چاپ و بسته‌بندی اقلام دارویی، چه ملاحظات و استانداردهایی را می‌طلبد؟

خیلی مهم است که برای رسیدن به شاخص‌های جهانی، تمام ملاحظات و استانداردهای لازم اخذ شود. مجموعه هودیس پارس تاکنون استانداردهایی همچون GMP، ایزو و تخصصی چاپ، ایزو مدیریت کیفیت، ایزو شکایت مشتریان و CE اروپا را کسب کرده که به ما امکان صادرات محصول به اروپا را می‌دهند. البته اخذ هر کدام از این گواهی‌نامه‌ها، مستلزم تخصیص زمان و هزینه‌های بالایی برای آموزشی و ارتقاء کیفیت و تجهیز چاپخانه بوده است، اما شرکت‌های دارویی کشور، کمتر به داشتن این استانداردها، اهمیت می‌دهند. مطالبه اول اکثر آن‌ها، ارزان تمام شدن خدمات چاپ و بسته‌بندی است. در حالی که رعایت استانداردها، روی قیمت نهایی تأثیر می‌گذارد. این مسأله، کار کردن برای شرکت‌های دارویی داخلی را تا حدودی برای ما سخت کرده، ولی ما طی این سال‌ها در صدد جذب مشتریانی بوده‌ایم که خواهان چنین استانداردهایی هستند و کیفیت محصول برای شان اولویت دارد. خوشبختانه روزه‌به‌روز به تعداد شرکت‌های داخلی که خواستار استانداردهای جهانی هستند، افزوده می‌شود، چرا که آن‌ها هم سعی دارند تا محصولات خود را به خارج از کشور صادر کنند و این مسأله، مستلزم رعایت استانداردهای جهانی در بخش چاپ و بسته‌بندی است.

یکی از مهمترین فرآیندهای اجرایی در این مجتمع، کنترل حین فرآیند تولید است که متولی آن واحد کنترل کیفیت و براساس استانداردها و روش اجرایی‌های ثبت شده و بسیار سختگیرانه در حال اجرا می‌باشد. به طور

لطفاً درباره پیشینه و زمینه فعالیت هودیس پارس توضیح دهید.

این مجتمع در سال ۱۳۷۷ کار خود را با یک کانون تبلیغاتی به همراه چهار نفر آغاز کرد و در زمینه تبلیغات فعالیت داشت. در سال ۱۳۸۵ به تناسب مشتریانی که داشتیم، سنگ بنای چاپخانه‌ای کوچک را بنیان نهادیم. در سال ۱۳۸۴ به آلمان سفر کردم و با ساختن فراوان، یک دستگاه چاپ چهاررنگ و یک دستگاه برش خریداری و وارد کردم. این فعالیت ادامه داشت تا اینکه تصمیم گرفتیم فعالیت خود را تخصصی‌تر و معطوف به حوزه چاپ محصولات بسته‌بندی اقلام دارویی کنیم. پس از مرور زمان با توسعه کار و افزایش سفارشات، به تنهایی مجتمع چاپی کشور که به شکل تخصصی و خاص در حوزه دارو فعالیت دارد، تبدیل شدیم. سعی ما بر این بود، مطابق با فرآیندهایی که یک چاپخانه اروپایی در زمینه چاپ و بسته‌بندی دارو طی می‌کند، پیش برویم و استانداردهای لازم را به دست آوریم. در این راه هزینه‌های زیادی را صرف تجهیز چاپخانه و آموزش پرسنل کردیم که خوشبختانه هم‌اکنون شاهد نتایج مثبت آن هستیم. در حال حاضر ما علاوه بر تأمین سفارشات داخلی، به کشورهای حاشیه

مثال پاکسازی ایستگاه‌ها و خطوط قبل از شروع کار (جهت جلوگیری از هرگونه میکس آپ) و صدور مجوز تولید از سوی کنترل کیفیت و کنترل کارهای چاپی طبق استانداردها و الزامات در هر ایستگاه کاری بخش کوچکی از فرآیندهای در حال اجرای مجتمع چاپ هودیس پارس است. همچنین خط‌های تولید ما در بخش‌های جعبه چسبانی و پرورشور تاکنی، به سیستم بار کدخوان مجهز هستند که اگر چین کار، محصول دیگری وارد دستگاه شود، کار را به شکل خودکار متوقف و هشدار می‌دهند.

آیا رعایت و اعمال این استانداردها، هزینه‌های ما زادی را نیز برای شما ایجاد می‌کند؟

یکی از مشکلات ما این است که چاپخانه‌ها فاقد رتبه‌بندی هستند. تعرفه‌های یک چاپخانه تخصصی که بر فرض مثال دارای ۳۰۰ میلیارد تومان ماشین آلات است، با تعرفه‌های یک چاپخانه که مجموع دستگاه‌هایش به ۵ میلیارد هم نمی‌رسد، مقایسه می‌شود، در حالی که پیاده‌سازی استاندارد، هزینه‌های هنگفتی را به چاپخانه‌دار تحمیل می‌کند. در اروپا، قیمت تعرفه یک چاپخانه تخصصی در حوزه دارو، به مراتب بیشتر از چاپخانه‌های عمومی و فاقد استانداردهای تخصصی است. مشتری می‌داند که تفاوت قیمتی را که پرداخت می‌کند، به دلیل رتبه‌بندی چاپخانه است، اما در ایران، توجیه کردن مشتری خیلی سخت است و این شائبه ایجاد می‌شود که فلان چاپخانه، گران فروشی می‌کند. در واقع سعی ما بر این است که بحث استاندارد سازی و هزینه‌ها را فرهنگ سازی کنیم.

چاپ و بسته‌بندی در اثبات اصالت اقلام دارویی چه نقشی دارد؟

همان طور که می‌دانید، دارو یک کالای استراتژیک و معمولاً گران است که متأسفانه به دلیل شرایط مختلف، جعل کردن آن، چه در ایران و چه در کشورهای دیگری آسیب جدی به شمار می‌آید. حتی موارد بسیار زیادی وجود دارد که داروهای جعلی را در کشور تولید می‌کنند و به شکل قاچاق، به کشورهای نظیر عراق به فروش می‌رسانند. در این شرایط، خیلی مهم است که چاپ محصولات و بسته‌بندی‌ها که معرف اصالت دارو است، با کیفیت بالایی انجام شود. خصوصاً از آنجایی که سودجویان به جعل بسته‌بندی و چاپ بسته‌های مشابه نیز می‌پردازند، مهم است که خدمات چاپی مادر تکرارپذیری، کمترین نوسان را داشته باشد و بانویتهای چاپ بعدی، تفاوتی نداشته باشد؛ در غیر این صورت این حس به مشتریان اقام می‌شود که دارویی که خریده‌اند، جعلی است. این عدم تکرارپذیری، نیازمند استانداردهای بالایی است که هودیس پارس به آن‌ها دسترسی دارد و مثلاً اگر یک محصول در طول سال، ۶۵ نوبت چاپ شود، همه در یک سطح کیفیت باشند.

کار در بازارهای جهانی و صادرات محصولات چاپی چه مختصات و ملزوماتی دارد؟

در زمینه تولید بسته‌بندی‌های ثانویه دارو و صادرات به کشورهای اروپایی، با دشواری‌های زیادی مواجه هستیم که دلیل اصلی آن، ضرورت اعمال استانداردهای جهانی و رقابت با چاپخانه‌های خارجی است. به عنوان مثال، مشتریان اروپایی از ما می‌خواهند که از مرکب‌های «مهاجرپذیر» استفاده نکنیم؛ یعنی ما باید از مرکبی استفاده کنیم که در طول زمان، دارو به درون مقوا و بسته نفوذ نکند. استانداردهای مربوط به این مساله بسیار سخت‌گیرانه است و اگر به طور کامل رعایت نشوند، کالای ما را مرجوع می‌کنند. برای صادرات به کشورهای منطقه مانند عراق، این سختگیری‌ها وجود ندارد، اما در اروپا، ملزم به رعایت کامل آن‌ها هستیم. یکی دیگر از

مشکلات اساسی ما، مشکل دریافت پول از مشتریان خارجی است که بر اثر تحریم‌ها ایجاد شده است. واریز پول به یک حساب خارجی هم فاقد مبنای تلقی می‌شود و مشکلاتی را به همراه می‌آورد. باز کردن حساب برای شرکت نیز مقدور نیست و شرکت‌های خارجی، پرداخت نقدی هم ندارند. طبیعتاً اگر ما مسیرهای بانکی لازم را در اختیار داشتیم، بخش قابل توجهی از مشکل صادرات را حل می‌کردیم. ولی تحریم‌ها مسیرها را بسته است. همچنین واردات مواد مصرفی نیز یکی از مسائلی است که برای ما محدودیت ایجاد می‌کند. اکثر این اقلام، وارداتی هستند و برای اینکه بتوانیم قیمت‌ها را در سطح چاپخانه‌های خارجی نگه داریم، به ناچار باید این مواد را در حجم‌های پایین‌تر و معاف از گمرک استفاده کنیم. همه این موارد، مانع از توسعه کاری می‌شود، اما کار را غیرممکن نکرده است. تمام تلاش ما بر این است که با وجود تمام موانع، همچنان به کار خودمان ادامه دهیم. اخیراً در نمایشگاه دبی شرکت کردیم که باز خوردهای خوبی برای ما داشت و قصد داریم در آینده، در سایر نمایشگاه‌های معتبر جهان نیز شرکت کنیم.

چه انتظاری از دولت و نهادهای متولی برای تسهیل فعالیت در بازارهای جهانی دارید؟

در سال‌های اخیر، شرایط کار برای همه سخت شده و مانع از این قاعده مستثنی نیستیم. هیچ انتظار حمایتی هم از دولت نداریم و تنها انتظارمان این است که با سیاست‌گذاری‌های مختلف، مانع پیشرفت این صنعت نشوند. حتی هیچ مشکلی با پرداخت مالیات نداریم. مشکل این است که دولت به شکل محاسبه نشده به دفاتر مالیاتی ما ورود می‌کند و سعی در افزایش ارقام دارد. دولت باید مسیر تعاملات خارجی را برای صادرکنندگان و تولیدکنندگان باز کند تا وقتی امکان خرید و فروش مستقیم و بلاواسطه را با کشورهای مختلف نداشته باشیم، مشکل داریم. در شرایط موجود، مجبوریم که مواد مصرفی ما را از کشورهای واسطه تهیه کنیم که نتیجه آن، افزایش قیمت و بازماندن از بازارهای رقابتی است. هم‌اکنون اگر قصد خرید دستگاهی از آلمان را داشته باشیم، به دلیل اینکه این کشور مستقیماً آن دستگاه را به ایران نمی‌فروشد، به ناچار باید آن دستگاه را با کمپسیون ۱۲ درصدی به ترکیه آورده و ۱۸ درصد هم به شرکت ترکیه‌ای بدهیم که البته با احتساب هزینه گمرک، هزینه خرید دستگاه ۵۰ درصد گران‌تر از بازارهای جهانی می‌شود. علاوه بر این، اگر دستگاهی که در ایران به دست ما می‌رسد، ایرادی داشته باشد، قانوناً به هیچ کس نمی‌توانیم شکایت کنیم. مشکل دیگر، باسکلیف ماندن میان وزارت صمت و وزارت فرهنگ و ارشاد است. چیزی که ما به آن نیاز داریم، رفع باسکلیفی است. با وزارت صمت ما را به عنوان واحدهای صنعتی (مانند سایر صنایع) بپذیرد و با امکان پیگیری مطالبات خود را از وزارت ارشاد داشته باشیم. در شرایط موجود برای انجام یک کار اداری، باید بعضی از امضاها را از وزارت ارشاد و برخی دیگر را از وزارت صمت بگیریم. از دیگر موانع می‌توان به تصمیم‌گیری‌های خلق الساعه اشاره کرد. بنده اواخر سال گذشته، با استفاده از معافیت، به خریداری سه دستگاه چاپ اقدام کردم که به دلیل کمبود کانتینر در چین، کار انتقال دستگاه‌ها دو ماهی به تأخیر افتاد. در تاریخ پنجم اردیبهشت ماه امسال، دستگاه‌ها رسیدند، اما به یکباره اعلام شد که موعدهای مالیاتی تمام شده و معافیت واردات از صنایع برداشته شده است. این مساله برای یک تولیدکننده فاجعه است. حداقل اگر قانونی می‌خواهند بگذارند، باید یک بازه زمانی را برای اجرای آن اعلام کنند تا روی آن برنامه‌ریزی کنیم؛ نه اینکه یک دفعه با الزام پرداخت مالیات پنج میلیاردی مواجه شویم! متأسفانه هیچ گالیه و شکایتی هم نمی‌شود کرد و کسی پاسخگو نیست. ■

خوشبختانه روز به روز به تعداد شرکت‌های داخلی که خواستار استانداردهای جهانی هستند، افزوده می‌شود، چرا که آن‌ها هم سعی دارند تا محصولات خود را به خارج از کشور صادر کنند و این مساله، مستلزم رعایت استانداردهای جهانی در بخش چاپ و بسته‌بندی است.

رئیس اتحادیه چاپخانه‌داران تهران

صنعت چاپ و بسته‌بندی به متولی متخصص و مطلع نیاز دارد

هادی حسینی‌نژاد

صنعت چاپ و بسته‌بندی در جهان به عنوان یک صنعت مادر شناخته می‌شود که سایر صنایع به شکل مستقیم به خدمات آن نیاز دارند، به طوری که موفقیت هیچ صنعت و بازاری را نمی‌توان بدون نقش آفرینی چاپ و بسته‌بندی تصور کرد. در ایران نیز نقش این صنعت در توسعه سایر صنایع و حضورشان در بازارهای جهانی، غیرقابل انکار است، اما به گفته احمد ابوالحسنی، رئیس اتحادیه چاپخانه‌داران تهران، همچنان موانع زیادی وجود دارد که فعالان این صنعت را از توسعه و به روز رسانی واحدهای تولیدی خود باز می‌دارد. مشروح این مصاحبه را در ادامه می‌خوانید.

مهمترین دلیل پیشرفت ترکیه در صنعت چاپ چه بوده است؟

دولت این کشور تمام اختیارات را به صنعت چاپ واگذار کرده، به خوبی از این صنعت حمایت می‌کند و تنها نقش نظارتی دارد. تجهیزات و ماشین آلات چاپ بسیار گران قیمت هستند و کوچک‌ترین ماشین چاپ، ارزان‌تر از یک میلیون یورو قیمت ندارد. طبیعی است که توسعه صنعت چاپ در هر کشوری، نیازمند حمایت دولت‌ها باشد؛ به ویژه در کشور ما که اقتصاد ضعیفی دارد و با وجود محدودیت‌ها و فعالیت دلالان، وارد کردن دستگاه‌های چاپی به مراتب گران‌تر تمام می‌شود؛ آن هم بدون هیچ حمایتی. این را هم در نظر داشته باشید که شرایط تحریم، واردات دستگاه‌های چاپی را به صورت نقدی برای ماسخت کرده و مستلزم پرداخت ۲۰ درصد هزینه اضافه هستیم، در حالی که با حمایت دولت ترکیه، صاحبان صنعت چاپ می‌توانند جدیدترین دستگاه‌های چاپی را با اقساط ۱۰ ساله وارد کشور کنند. موضوع دیگر اینکه در ترکیه، به چاپخانه‌داران اعلام شد، تسهیلات و خدمات حمایتی در شرایطی به آن‌ها ارائه می‌شود که هر چهار یا پنج واحد، باید یکدیگر تجمیع شوند و مجموعه‌های بزرگ و با ظرفیت بالا ایجاد کنند. بر همین اساس، اتحادیه چاپ در ترکیه پیرو این سیاست، چاپخانه‌های واقع در مناطق شهری استانبول را جمع‌آوری و در شهرک‌های صنعتی استقرار داد. این اقدام باعث شد، چاپخانه‌داران سرمایه‌های قابل توجهی از محل فروش چاپخانه‌های خود در مرکز شهر به دست آورند که تجمیع این سرمایه‌ها در قالب مجتمع‌های چاپی، مسیر را برای توسعه و تجهیز بازمی‌کرد.

از سوی دیگر، دولت ترکیه برای توسعه صنعت چاپ، برای فعالان این حوزه مشوق‌های صادراتی بالایی در نظر گرفته که چنین حمایت‌هایی باعث شده، کمتر کشوری در منطقه توان رقابت با این کشور را داشته باشد. ما با وجود اینکه به نیروی کار ارزان تری دسترسی داریم و از نظر کیفیت چاپ، چیزی از چاپخانه‌های ترکیه کم نداریم، به دلیل گرانی مواد اولیه، هزینه تولیدمان حدوداً ۱۵ درصد بیشتر است. صرف‌نظر از این رقم، اگر یک چاپخانه‌دار ترکیه‌ای قصد صادرات محصولات خود به کشوری مانند عراق یا امارات را داشته باشد، حتی اگر با هدف گرفتن بازار، سود خود را به صفر درصد کاهش دهد، باز هم ۱۳ تا ۱۷ درصد از دولت خود مشوق صادراتی دریافت می‌کند. جالب‌تر اینکه، همان لحظه‌ای که

در خصوص وضعیت صنعت چاپ و اتحادیه چاپخانه‌داران تهران توضیحاتی ارائه فرمایید؟

تمام صنایع مستقیماً به صنعت چاپ نیاز دارند و بدون چاپ نمی‌توانند سهمی از بازار داشته باشند، بنابراین این صنعت جایگاه ویژه‌ای میان صنایع مختلف دارد. همچنین صنعت چاپ، به دلیل محتوایی که به مخاطبان خود انتقال می‌دهد، در کشورمان یک صنعت فرهنگی-امنیتی به شمار می‌آید. حدود ۲ سال پیش که فعالیت خود در اتحادیه چاپخانه‌داران را شروع کردیم، این اتحادیه با جایگاه واقعی خود خیلی فاصله داشت و تمام سعی ما در این مدت بر این بود تا خلایق موجود را پُر کنیم. به لطف خدا با ارتباطی که با مسئولان داشتیم، بخش قابل توجهی از مشکلات رفع شد، ولی هنوز با جایگاه واقعی خود فاصله داریم. برای مالیرانی‌ها خیلی سخت است که به بینیم ترکیه حدود ۵۰ درصد از بازار چاپ منطقه را به دست گرفته و ما به اندازه ۵ درصد نیز از این بازار سهم نداریم، در صورتی که ترکیه خیلی دیرتر از ما شروع کرده و ظرفیت‌های ما را ندارد. طی ۱۰ سال ما شاهد وقوع انقلاب در صنعت چاپ ترکیه بودیم و هم‌اکنون حدود ۴۰ چاپخانه بزرگ در این کشور فعالیت دارند که هر کدام از آن‌ها، دست کم به اندازه ۴۰ چاپخانه ایران ظرفیت چاپ دارند.

محصولات چاپخانه‌دار ترکیه، تپیک خروج خورد، تشویق صادراتی دولت به حسابش واریز می‌شود. حالا در ایران، یک مشوق صادراتی چند درصدی گذاشته‌اند که صادرکننده برای دریافت آن بعد از صادرات، باید یک سال دوندگی کند. هم‌اکنون برخی از همکاران ما با تاسیس شرکتی در ترکیه، سفارش‌های چاپی کشوری مانند امارات و ادرا ایران انجام می‌دهند و پس از انتقال آن به ترکیه، به امارات ارسال می‌کنند تا از این طریق، از مشوق‌های صادراتی ترکیه بهره‌مند شوند. حال در چنین شرایطی، چطور می‌توانیم با چاپخانه‌داران ترکیه که قیمت محصولات خود را در حد هزینه‌های تولید پایین می‌آورند تا در زمان صادر کردن محصولات، ۱۷ درصد سود خود را از دولت دریافت کنند، رقابت کنیم؟

یکی از مسائلی که صنعت چاپ همیشه با آن مواجه بوده، این است که متولی آن وزارت ارشاد است، نه وزارت صمت. این مساله چه مشکلاتی رایج وجود می‌آورد؟

چاپ در تمام جهان یک صنعت محسوب می‌شود. صنعت چاپ در آمریکا، سومین و در اروپا، پنجمین صنعت به شمار می‌رود، اما در ایران، چاپ نه صنعت است و نه فرهنگ! وزارت ارشاد بر این باور است که متولی صنعت چاپ می‌باشد، ولی بودجه‌ای برای توسعه این صنعت در نظر گرفته نشده است. تجهیز کردن یک چاپخانه، حداقل به اندازه ساخت ۱۰ قلم سینمایی هزینه‌بر است، اما دفتر امور چاپ در وزارت ارشاد، سالانه حدود ۴ میلیارد تومان بودجه دارد که کفاف برگزاری چند مراسم سالانه و پرداخت حقوق بازرس را هم نمی‌کند. اگر هم سراف وزارت صمت، معدن و تجارت برویم، می‌گویند که صنعت چاپ زیرمجموعه مانیست و ما نمی‌توانیم به شما بودجه‌ای اختصاص دهیم.

دولت قبل مصمم بود که صنعت چاپ را از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به وزارت صمت واگذار کند، اما اشتباهی که کردند این بود که به جای امضای تفاهتنامه، باید این واگذاری و انتقال را به مجلس شورای اسلامی می‌پردند و آن را به قانون تبدیل می‌کردند. ما طبق قانون، همچنان زیرمجموعه وزارت ارشاد هستیم و دولت جدید هم اصرار دارد که صنعت نشر، زیر نظر وزارت فرهنگ باقی بماند. البته قول دادند که تسهیلات و امتیازاتی را که سایر صنایع از آن برخوردار هستند، برای صنعت چاپ هم در نظر بگیرند، اما تاکنون این امر محقق نشده است. ناگفته نماند، دکتر اسماعیلی، وزیر محترم فرهنگ در دولت جدید، خیلی با صنعت چاپ همراه بوده و اولین دیدار وی هم با اهالی این صنعت بود. طی دیداری نوروزی که با ایشان داشتیم، به بنده گفتند، موارد مربوط به چاپخانه‌داران را مکتوب و به وی ارائه دهم. این کار انجام شد و به معاون امور فرهنگی خود دستور دادند که موارد را اجرا و گزارش آن را ارائه دهند؛ یعنی دستور بررسی هم ندادند و روی «چرا» تاکید کردند. با این حال متأسفانه بعد از گذشت سه ماه، کسی سراغی از ما نگرفته است. زیرمجموعه این وزارتخانه که گویی چاپ را تنها محدود به صنعت نشر کتاب می‌بیند، به دستور وزیر اهمیت نداده است. البته بنده قوا را است، دیدار دیگری با آقای وزیر داشته باشم و به این موارد و کوتاهی‌ها اشاره کنم، اما مساله اصلی این است که بنده وزارت ارشاد، آشنایی لازم را با کارکردهای متنوع صنعت چاپ ندارم و ملزومات آن را نمی‌بینم. مدیرکل دفتر چاپ هم که به دلیل پیشینه فعالیت در دفتر امور چاپ، انتظار داشتیم که شناخت بیشتری نسبت به مسائل داشته باشد، عملکرد خاصی نداشته و تنها به مسائل روزمره و گزارش‌های مربوط به آن بسنده می‌کند. در این شرایط، صنعت بزرگ چاپ با قوانین غلط، در حال فلج شدن است؛ صنعتی که مستقیماً با تمام صنایع در ارتباط است و نیاز آن‌ها را برآورده می‌کند.

صنعت چاپ و خدمات چاپی در توسعه و پیشرفت سایر صنایع چه سهمی دارد؟

این سهم تا حدی زیاد است که اگر بهترین محصول هم توسط صنایع مختلف تولید شود، بدون چاپ و بسته‌بندی مناسب به جایی نمی‌رسد. حتی یک کالا وجود ندارد که به چاپ و بسته‌بندی نیاز نداشته باشد. مثلاً در حوزه دارو، اگر جلوی شما ۱۰ ملل قرص بگذارند و به شما بگویند که مصرف کن، یک از نظر شما مناسب است، کدام را انتخاب می‌کنید؟ طبیعتاً قرصی را که بسته‌بندی استاندارد همراه با درج تاریخ تولید، انقضا و همچنین بروشور توضیحات مصرف دارد. این چاپ و بسته‌بندی است که اصالت کالا را تایید می‌کند. اگر خاطرتان باشد در گذشته، وقتی به دپن دوستان واقوام خود می‌رفتیم، یک بسته شکلات خارجی خریداری می‌کردیم، اما اکنون ۹۵ درصد شکلات‌های داخل بازار، ایرانی هستند و مهمترین دلیل آن این است که صنعت چاپ و بسته‌بندی در این حوزه قوی شده است. ارزش افزوده اصلی را چاپ و بسته‌بندی ایجاد می‌کند. در حال حاضر یکی از بخش‌های صادراتی که دولت همیشه به موفقیت آن اشاره می‌کند، همین صادرات شکلات است. ناگفته نماند، صنعت چاپ و بسته‌بندی در صنایع غذایی و تمام محصولات آن، نقش تعیین‌کننده‌ای دارد.

در تامین مواد مصرفی برای صنایع مختلف مثل مواد غذایی با چه مشکلاتی مواجه هستید؟

یکی از مشکلات اساسی که ما در بعضی از بخش‌ها با آن مواجه هستیم، ایجاد رانت و هدررفت سرمایه‌های ملی است. به عنوان مثال، در تولید مواد اولیه بخش بسته‌بندی‌های انعطاف‌پذیر اقلام غذایی مثل پیپس، شکلات، کیک و... کاملاً خودکفاهستیم، اما امتیاز تولید این مواد را فقط به دو نفر واگذار کرده‌اند. شرایط به گونه‌ای شده که اگر قصد واردات سلفون و مواد مصرفی بسته‌بندی‌های انعطاف‌پذیر را داشته باشیم، ۱۵ درصد ارزان‌تر از قیمت داخل تمام می‌شود. قاجعه اینجا است که کشورهایی مثل چین که در این حوزه فعالیت دارند، مواد اولیه لازم برای تولید سلفون و سایر اقلام مصرفی برای بسته‌بندی را از ایران تهیه می‌کنند. به همین دلیل است که کیک تولیدی کشورمان نمی‌تواند با رقبای خود در منطقه رقابت کند. چرا؟ چون بسته‌بندی آن ۲۵ درصد گران‌تر از بسته‌بندی کشور ترکیه است. هزینه بسته‌بندی کیک که در ایران تولید می‌شود، یک و نیم برابر هزینه تولید کیک است که داخل بسته‌بندی قرار می‌گیرد. در واقع با این سوءمدیریت‌ها در حوزه صنعت چاپ و بسته‌بندی، به سایر صنایع و موقعیت آن‌ها در بازارهای منطقه‌ای، ضربه می‌زنیم. متأسفانه درد زیاد است، اما گوش شنوایی نیست.

قدیمی بودن دستگاه‌ها و ضرورت نوسازی ناوگان چاپ تا چه اندازه برای شما اهمیت دارد؟

وقتی درباره صنعت چاپ حرف می‌زنیم، باید بدانیم که بالای ۹۰ درصد دستگاه‌های چاپ در کشور، وارداتی و بیش از ۷۰ درصد از مواد مصرفی چاپ نیز از طریق واردات تامین می‌شوند. کاغذ و مقوای مصرفی کاملاً وارداتی است و حتی مرکب‌های تولید داخل نیز، از مواد مصرفی وارداتی استفاده می‌کنند؛ بنابراین تحریم‌ها، روی کار صنعت چاپ تأثیر منفی می‌گذارد؛ آن هم در شرایطی که صنعت چاپ در ایران به شدت نیازمند نوسازی است و اگر نوسازی نشود، همین درصد محدودی هم که از بازارهای منطقه سهم دارد، از دست می‌دهد. اگر این اتفاق نیفتد، تولیدکنندگان مجبور می‌شوند تا برای تهیه برخی از محصولات نفیس، به کشورهای دیگر سفارش دهند و محصولات چاپی مورد نیاز خود را وارد کنند. دستگاه‌های موجود در کشور، ظرفیت محدودی دارند. مثلاً سفارش دهنده می‌خواهد بعد از چاپ پنج رنگ، فرایندهای دیگری مثل برجسته‌سازی، زرکوب، سلفون کشی مات و شفاف و... نیز روی محصول

دولت ترکیه برای توسعه صنعت چاپ، برای فعالان این حوزه مشوق‌های صادراتی بالایی در نظر گرفته که چنین حمایت‌هایی باعث شده، کمتر کشوری در منطقه توان رقابت با این کشور را داشته باشد

تحریم‌ها، روی کار
صنعت چاپ تأثیر
متفی می‌گذارد؛
آن هم در شرایطی
که صنعت چاپ
در ایران به شدت
نیازمند نو سازی
است و اگر نو سازی
نشود، همین درصد
محدودی هم که
از بازارهای منطقه
سهم دارد، از دست
می‌دهد

چاپی اعمال شود. در چاپخانه‌های مجهز دنیا، تمام این کارها در یک مجموعه و حتی توسط یک دستگاه انجام می‌شود، اما در ایران، بعضاً بعد از انجام هر مرحله، به انتقال محصولات از این چاپخانه به چاپخانه دیگری نیاز است و این مسأله، قیمت تمام شده خدمات چاپی را افزایش می‌دهد. در حال حاضر دستگاه‌های مدرن دنیا، امکان چاپ ۱۶ رنگ را همزمان فراهم می‌کنند و این یعنی هر نوع کار هنری که مورد نظر سفارش دهنده باشد، با همین دستگاه قابل اجراست. در حالی که در همان کار در ایران، حداقل به چهار ماشین مختلف نیاز است که در بیشتر موارد، در یک چاپخانه موجود نیستند و استفاده از چند دستگاه مجزا، پرتی کار را افزایش می‌دهد. در حال حاضر اگر یک چاپخانه، یک نیروی ماشینچینی متخصص داشته باشد که بتواند در هر نوبت چاپ، تنها ۲۰ ورق پرتی داشته باشد، معادل است با ۲۰۰ هزار تومان خسارت؛ یعنی چه بسا ضایعات یک سفارش، از درآمد یک دستگاه چاپ بیشتر باشد. دلایل این است که قیمت مواد اولیه، کارتن و مقوا به شدت بالا رفته، به همین دلیل است که می‌گوییم، اگر صنعت چاپ کشورمان به روز نشود، هزینه‌ها و اتلاف سرمایه، صرفه اقتصادی را از آن می‌گیرد.

چه موانعی بر سر راه واردات دستگاه‌های جدید و نو سازی صنعت چاپ وجود دارد؟

در وهله اول، مشکل ما نداشتن متولی متخصص است. تصور وزارت ارشاد بر این بوده که وقتی پروانه تاسیس چاپخانه را صادر می‌کند، دیگر احتیاجی به اتحادیه نیست و جالب اینکه به عنوان متولی صنعت چاپ و نهادهای که مجوز ورود دستگاه‌های چاپی به کشور را صادر می‌کند، هیچ آمار و اطلاعاتی از چاپخانه‌ها و دستگاه‌های چاپی کشور ندارد. وقتی متولی چاپ در کشور، آماری درباره واحدها و فعالان چاپ ندارد، چطور می‌خواهد برای آن برنامه‌ریزی کند؟ در این شرایط، چطور می‌تواند به نو سازی ناوگان چاپ کمک کند؟ اصلاً برای این کار، چه حمایتی از ما کرده‌اند؟ کدام امکانات مالی برای واردات دستگاه‌های چاپ فراهم شده است؟ مشکل این است که متولی چاپ در کشور، چاپ را فقط محدود به نشر می‌بیند؛ نشری که پنج درصد فعالیت صنعت نشر را هم تشکیل نمی‌دهد. با همه این تفاسیر، چاپخانه‌داران با عشقی که به این حوزه دارند و آن را علاوه بر صنعت و فرهنگ، یک هنر می‌دانند، فعالیت خود را ادامه می‌دهند. بعضی از آن‌ها به دلیل همین عشقی که به چاپ داشته‌اند، ماشین‌های به روز و کارآمد جهان را وارد کرده‌اند و در حال حاضر کیفیت کار آن‌ها با چاپخانه‌های بزرگ و مجهز جهان برابری می‌کند. نداشتن متولی دلسوز، برای این دسته از همکاران مانع از ایجاد مشکل ایجاد می‌کند. به عنوان مثال، یکی از همکاران ما که در حوزه چاپ محصولات آرایشی فعالیت دارد، برای خرید و واردات یک دستگاه چاپ که از تولید آن ۶ ماه می‌گذشت و بیش از یک میلیون یورو قیمت داشت، اقدام کرد، اما یک سال و نیم این دستگاه در گمرک ایران مانده بود و ترخیص آن به طول انجامید. همین دستگاه در سال گذشته، به دلیل نوسانات برقی که بر اثر قطعی‌های مکرر ایجاد شده بود، دچار نقص شد و از آنجایی که رفع مشکلات نرم‌افزاری این دستگاه‌ها نیازمند اتصال اینترنتی به کمپانی سازنده است، تحریم‌ها باعث شد که امکان برقراری این اتصال اینترنتی فراهم نشود. این وضعیت یک ماه و نیم ادامه داشت تا اینکه با هماهنگی شرکت تولید کننده، تحریم اینترنتی را دور زدیم و این مشکل را حل کردیم. این‌ها ضربه‌هایی است که متحمل آن می‌شویم و کسی هم نیست که پاسخگوی ما باشد.

چرا ایده تجمیع چاپخانه‌ها که ترکیه در اجرای آن موفق بوده، در ایران انجام نمی‌شود؟

این ایده در تهران قابل اجرا است، خصوصاً که حدود ۶۵ درصد از چاپخانه‌های تهران در مرکز شهر واقع شده‌اند و ملک‌هایشان ارزشی مالی بالایی دارد که با فروش و تجمیع آن‌ها در شهرک‌های صنعتی، می‌توان زمینه توسعه و به روز شدن آن‌ها را فراهم کرد. اما فرض کنید، چاپخانه‌داران برای توسعه کار، به شراکت با یکدیگر راضی شوند؛ آن وقت، چه عامل تشویقی و تسهیل‌کننده برای آن‌ها از سوی دولت وجود دارد؟ اگر در ترکیه این اتفاق افتاده، دلایلش این بوده که دولت با ارائه تسهیلات و امکانات خاص به مجتمع‌های بزرگ چاپی، آن‌ها را به تجمیع و تشکیل مجتمع‌های بزرگ ترغیب کرده است. متأسفانه هیچ سوبسیدی برای چاپخانه‌داران ما وجود ندارد. این نوع فعالیت، هم به لحاظ کم شدن آلودگی‌های زیست محیطی از فضای شهری مفید است و هم سرمایه‌ای که با فروش چاپخانه‌ها به دست می‌آید، امکان تجهیز و خریداری دستگاه‌های جدید را فراهم می‌کند. پیش از این، بحث احداث شهرک چاپ در قم مطرح بود و تلاش‌های زیادی هم برای آن صورت گرفت، اما موفق به خارج کردن اغلب چاپخانه‌داران به خارج از شهر نشدند. متأسفانه نبود صرفه اقتصادی باعث شد، بخش زیادی از فضای شهرک احداث شده، خالی بماند و به ناگزیر، به سایر صنایع تخصیص داده شود. البته چاپخانه‌دارانی که در این شهرک فعال شدند، شرایط نسبتاً خوبی دارند، اما اهداف اولیه از احداث آن شهرک، محقق نشد. تنها شهری که در این زمینه موفقیت‌های خوبی به دست آورده، مشهد است که برای توسعه چاپخانه واقع در شهرک صنعتی این شهر، حتی مجوز ارتفاع نیز صادر شده و مجتمع‌های چاپی می‌توانند واحدهای چند طبقه احداث کنند. در تهران نیز ما برای خرید زمین واحداث یک شهرک تخصصی چاپ، تلاش‌هایی داشتیم که متأسفانه بر اثر سوءمدیریت‌ها و خودخواهی‌ها، به ثمر نرسید و در حق صنف، اجحاف شد.

اصلی‌ترین دغدغه شما در صنعت چاپ چیست؟

دغدغه اصلی ما این است که صنعت چاپ، جایگاه صنعتی خود را ندارد و متولی آن که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است، با مختصات آن آشنایی ندارد. البته دلیل هم ندارد که صنعت چاپ و ضرورت‌های صنعتی آن را ببیند، چرا که رسالت و شرح وظایف دیگری دارد. سرفصلی هم برای حمایت از صنعت چاپ ندارد. خواسته اصلی ما این است که صنعت چاپ به وزارت صمت بازگردد، اما اگر مباحث امنیتی و فرهنگی برای دولت، اهمیت زیادی دارد و واگذاری این صنعت به وزارت صمت را مغایر با ضرورت‌های فرهنگی و امنیتی می‌بیند، حداقل تضمین کنند که تمام مزایا و امتیازاتی که در حوزه وزارت صمت به صاحبان صنایع مختلف تعلق می‌گیرد، به فعالان صنعت چاپ نیز ارائه شود. خواسته دوم ما این است که بخش خصوصی را باور کنند و اگر خواستند هر تصمیمی در رابطه با صنعت چاپ اتخاذ کنند، نظر ما را هم جویا شوند تا وقتی که پشت درهای بسته، تصمیمی گرفته شود و برای اجرای آن به ما ابلاغ شود، مشکلی حل نخواهد شد. بسیاری از این تصمیمات، اصلاً قابلیت اجرایی ندارند و دلیل اتخاذ شدن آن‌ها این است که تصمیم گیرندگان از مختصات صنعت و بازار چاپ اطلاع کافی ندارند. سوم اینکه به وعده‌های خود عمل کنند و علاوه بر آن، رقمی را در صندوق اعتبارات ارزی به صنعت چاپ اختصاص دهند تا چاپخانه‌هایی که قصد به روز رسانی تجهیزات خود را دارند، از آن بهره ببرند. توجهی که برای این کار وجود دارد، اشتغال‌زایی و آوازی بالایی است که صنعت چاپ می‌تواند داشته باشد. همچنین باید در نظر داشت که پیشرفت صنعت چاپ به نفع تمام صنایع است، زیرا به خدمات چاپی نیاز دارند. ■

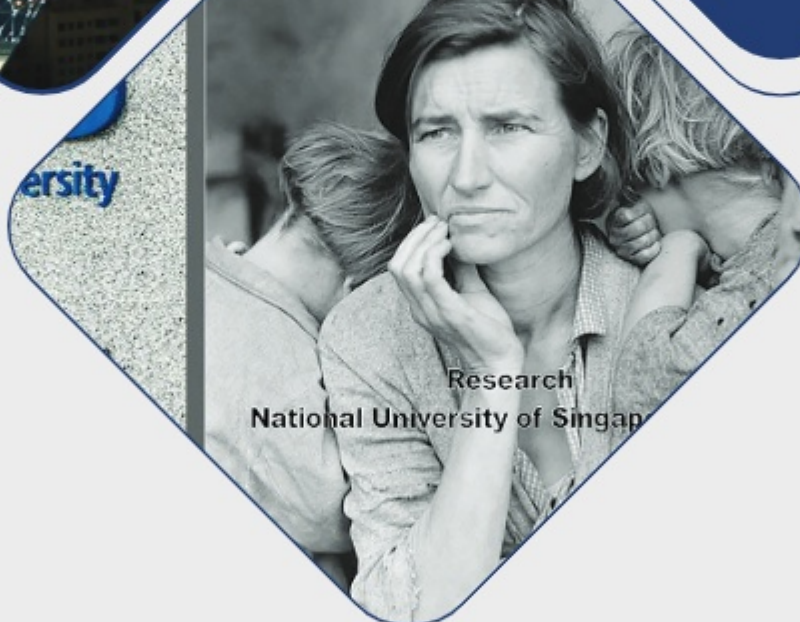
اقتصاد کلان

پژوهش در
انتقال پایتخت

نادر رودساز

re in the
American The Great

در این بخش می خوانیم:

- دولت باید تولید و فروش لوازم خانگی را ساماندهی کند
- سیاست و اقتصاد باید در خدمت توسعه سرمایه گذاری باشند
- ترغیب مردم برای پذیرش مسئولیت کاری لازمه توسعه پایدار است

سیاست و اقتصاد باید در خدمت توسعه سرمایه‌گذاری باشند

رضافغانی

رونق اقتصاد و تولید در هر حوزه‌ای، نیازمند جذب سرمایه است و در این میان، جذب سرمایه‌گذار خارجی می‌تواند چرخ صنایع داخلی را به شکل محسوسی به گردش درآورد. علاوه بر ظرفیت‌های موجود در یک مجموعه تولیدی، عوامل مختلفی در حوزه جذب سرمایه‌گذاری دخیل است که بخش قابل توجهی از آن‌ها، ریشه در مسائل سیاسی و مواضع دوطرفه کشورها با یکدیگر دارد؛ بنابراین طبیعی است که ناکام ماندن برجام و اعمال تحریم‌های اقتصادی در سال‌های اخیر بر روند سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، تأثیرات مشهودی گذاشته باشد. نادر رودساز، مدیرعامل شرکت سپهر سورن اسپادانا و فعال در بازار سرمایه و انرژی معتقد است: «مهمترین مانع سرمایه‌گذاری در ایران، نبود درک درست از سرمایه‌گذاری است.» مشروح این گفت‌وگو به نظر خوانندگان ارجمند می‌رسد.

و مانیز تا پایان مسیر در کنار آن‌ها خواهیم بود که اغلب منجر به ایجاد دوستی چندین ساله می‌شود.

آیا به اهداف اولیه زمان تاسیس شرکت رسیده‌اید؟

بله، خوشبختانه به اهداف مورد نظر خود دست پیدا کرده‌ایم. یکی از اهداف بنده، انجام کار ممیزی سرمایه‌گذاری و سرمایه‌پذیری در ایران بود که موفق به انجام آن شدم، ولی متأسفانه در شرایط فعلی، سرمایه‌گذاری محدود است و ویروس کرونا هم ضربه سنگینی به اقتصاد جهانی زده و ضریب ریسک را بالا برده که همین موضوع تأثیر زیادی بر محاسبات نهایی برنامه‌ریزی استراتژیک مدل پیاده‌سازی مالی کسب و کارها دارد. همچنین آینده مه‌آلود جهانی، محاسبه دوره بازگشت سرمایه (payback period formula) را مشکل می‌کند. به قول معروف: نرم‌افزار آرگوس هنگ می‌کند، وای به حال کامفار. در هر حال منتظر آینده‌ای بامیدان دید بیشتر هستیم.

چه حوزه‌هایی جذابیت سرمایه‌گذاری در ایران را دارند؟

از نظر بنده، ایران بازترین و متنوع‌ترین سبب برای سرمایه‌گذاری در جهان است. جذاب‌ترین سرمایه‌گذاری‌ها مانند سرمایه‌گذاری در حوزه صندوق‌های خانوادگی را می‌توان در ایران داشت. در این زمینه، خانواده‌های بزرگ صندوقی را برای سرمایه‌گذاری تشکیل می‌دهند و با هدایت بانک‌ها وارد کار سرمایه‌گذاری می‌شوند. متأسفانه بعد از روی کار آمدن ترامپ و خروج آمریکا از برجام، شرایط سرمایه‌گذاری در ایران سخت‌تر و همچنین نوسانات ارزی، ذهن محاسبه‌گر سرمایه‌گذاران را به بیراهه برد. سرمایه، عنصری ترسو و میل به افزایش در دوره بازگشت کوتاه دارد و در هنگامی که بازاری غیر زیربنایی مانند بخش املاک را رویه‌روی خود می‌بیند که گاهی صد در صد رشد دارد، غیر مولد می‌شود و به سود بادآورده بسنده می‌کند. به اعتقاد بنده، بعد از تحریم، بزرگ‌ترین چالش انحراف سرمایه از مسیر اصلی، همین روش‌های افزایش سرمایه مضر برای کشور است.

درباره سوابق خود و حوزه فعالیت شرکت سپهر سورن اسپادانا توضیح دهید.

بنده دانش آموخته DBM و MBA و مدیریت هستم و حدود ۳۲ سال سابقه فعالیت در بخش‌های مختلف وزارت نفت را داشته‌ام. حوزه فعالیت بنده در حوزه انرژی است و در حال حاضر نیز در چند شرکت عضو هیأت مدیره هستم. بعد از بازنشستگی، شرکت سپهر سورن اسپادانا را تاسیس کردم که بیشتر در حوزه سرمایه‌گذاری فعالیت دارد و به‌طور تخصصی در زمینه طراحی پیزینس پلن و فیزیبل استادی جذب سرمایه در حوزه‌های انرژی و صنعت فعالیت دارد. البته در حوزه‌های غیر انرژی، مثل پروژه‌های ساختمانی و صنعت نیز فعالیت داریم. در واقع کار ما، تأمین استاد و متریان سرمایه‌گذاری در پروژه‌های مختلف است. به عنوان مثال، صنایع برای دریافت وام‌های داخلی و خارجی نیاز به طرح توجیهی دارند. سرمایه‌گذاران و سرمایه‌پذیران به ما اعتماد دارند و با توجه به این موضوع، تهیه طرح‌های توجیهی و امکان‌سنجی را به ما می‌سپارند و جذب پروژه‌ها می‌شوند. اغلب در خصوص اینکه چه طرحی جذابیت دارد، از ما مشاوره می‌گیرند

مهمترین موانع سرمایه‌گذاری در ایران را چه مواردی می‌دانید؟

مهمترین مانع سرمایه‌گذاری در ایران، عدم درک مناسب از سرمایه‌گذاری است. اگر سرمایه‌گذاری و سرمایه‌پذیری درست درک شود، سرمایه‌گذاران به صف می‌شوند. درک سرمایه‌پذیری به معنی پیش گرفتن منشی است که راه‌های سرمایه‌گذاران را مسدود نکند. انبوه‌سازان مسکن حاضرند تا با هر شرایطی در ایران سرمایه‌گذاری کنند، اما سرمایه‌خود را تنها در یک سبد قرار ندهند و ریسک تحریم‌ها، سایر سرمایه‌گذاری‌شان را در سایر نقاط جهان به خطر می‌اندازد؛ هرچند سود سرمایه آن‌ها به مانند ایران نخواهد بود. در حوزه پتروپالایشگاه‌ها نیز این ظرفیت وجود دارد که بی‌نظیر است. در ایران مواد اولیه به وفور موجود است و باید توجه داشته باشیم که سرمایه‌بادارایی فرقی می‌کند. اگر بنده یک ملک را خریداری و آن را اجاره دهم، یک سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود، اما اگر در آن ساکن شوم، آن ملک جزو دارایی بنده به شمار می‌رود.

وقتی با مدیران فعال در حوزه‌های مختلف صحبت می‌کنیم، معتقدند که بروکراسی‌های اداری و قوانین موجود، روند سرمایه‌گذاری در ایران را کند کرده است. نظر شما چیست؟

نمی‌توان گفت که بروکراسی اداری سخت است. اگر قصد ثبت یک کارخانه را داشته باشید، ممکن است در پیچ و خم‌های اداری گم شوید و به سختی مجوزهای لازم را برای رسیدن به مرحله سرمایه‌گذاری به دست آورید. در خصوص سرمایه‌گذاری خارجی، سرمایه‌گذار اگر توان بالایی داشته باشد، سراغ شرکت‌های واسطه و دلال نمی‌رود. او راه ارتباط با سفیر کشور خود در ایران را بلد است و مستقیم به او مراجعه می‌کند و سفیر هم مستقیماً او را به وزارت امور خارجه وصل می‌کند. در مرحله بعد، سرمایه‌گذار بدون واسطه با دفتر وزیر وارد مذاکره می‌شود، منابع مالی خود را معرفی می‌کند و وارد مرحله قرارداد می‌شود؛ بنابراین هیچ پیچیدگی در سرمایه‌گذاری خارجی وجود ندارد. سرمایه‌گذاری که ۱۰۰B (۱۰۰ بیلیون) توان سرمایه‌گذاری دارد، خودش را درگیر واسطه و پیچ و خم‌های اداری نمی‌کند. یکی از وظایف سفراء تسهیل در سرمایه‌گذاری است؛ خصوصاً سفرای برخی از کشورها مثل چین و هنگ کنگ که دچار معضل رکود سرمایه در کشورشان شده‌اند. این مساله باعث تورم می‌شود و به همین دلیل، دنبال سرمایه‌گذاری‌های خارجی و رشد سرمایه در خارج از کشورهایشان هستند؛ بنابراین پیچ و خم اداری، برای سرمایه‌گذاران کوچک است، نه برای سرمایه‌گذارانی که توان احداث یک کارخانه پتروشیمی و مشابه آن را دارند.

مهمترین ویژگی شرکت سپهر سورن اسپادانا چیست؟

ما در ایران، به جز مشاوره‌های سرمایه‌گذاری، فعالیت دیگری نداریم. بنابراین استراتژی شرکت را اعلام کنیم، اما وجه تمایز ما این است که سرمایه‌گذاران به ما اعتماد دارند و ما هرگز این اعتماد را به خاطر پول، زیر پا نگذاشته‌ایم.

اینکه سرمایه‌گذاران می‌گویند: خودت تحریمی بیشتر از تحریم به ما ضربه می‌زند، واقعیت دارد؟

بله، خودت تحریمی هم تأثیر دارد. تحریم در بلندمدت باعث قدرتمند شدن خصولتی‌ها و تضعیف بخش خصوصی می‌شود. در شرایط تحریم و مشکلات اقتصادی، شبه دولتی‌ها رشد می‌کنند و بخش خصوصی توان رقابت کردن با آن‌ها را ندارد. تحریم‌های طولانی مدت اولین ضربه‌اش را به رشد بخش خصوصی می‌زند. در زمان مرکل و ترامپ، آلمان در آستانه تهدید بود، چون در واقع کسب و کار ترامپ همین بود که از شرکت‌های بزرگ آمریکایی باج بگیرد و به سایر کشورها حمله کند، با این حال نتوانست شرکت‌های آلمانی را تهدید کند، زیرا مگر چند کارخانه توربین‌سازی را در این کشور می‌توانست تحریم کند؟ به عنوان مثال، قطر در برخی از موارد، مواضع سفت و سختی داشت و حتی از سوی کشورهای مانند عربستان تحریم و مرزهای این دو کشور مسدود شد، اما آیا زمین خورده است؟ خیر، چون سرمایه‌گذاری متقابل داشته‌اند. تعداد پروژه‌هایی که قطر در سراسر جهان سرمایه‌گذاری کرده و تعداد شرکت‌هایی که در قطر سرمایه‌گذاری کرده بودند، ریسک مقابله با آن را چنان افزایش داده بود که از کنارش گذشتند. اگر ما نیز سرمایه‌گذاری و سرمایه‌پذیری متقابل داشته باشیم، ریسک تحریم‌ها برای دنیا افزایش پیدا می‌کند.

در کشور ما حجم سرمایه در دولت‌های مختلف، متفاوت بوده و نوسان داشته است و به نظر می‌رسد، مساله سرمایه‌گذاری ارتباطی به نگاه سیاست‌های داخلی ما نداشته باشد؟

حرف شما تا قبل از تنظیم و صدور قوانین طرح توسعه و برنامه ۵ ساله و ۲۰ ساله ممکن است صحیح باشد، چرا که دولت قانون‌گذار نیست، بلکه مجری قانون است و باید برنامه را پیش ببرد. در طرح توسعه برنامه ۲۰ ساله آمده که مثلاً در سال ۱۳۷۴ باید به میزان مشخص، سرمایه‌گذاری خارجی در کشور داشته باشیم، اما شرایط جهانی در مقابل ما این اجازه را نداد. مساله این است که بعضی از دولت‌ها گاهی قوانین را بد اجرا می‌کنند. به عنوان مثال، در طرح توسعه آمده که باید تولید میادین نفتی خودمان را در یک بازه زمانی مشخص افزایش دهیم. این اتفاق در دوره‌ای رخ داد، اما دولت قبل، مجری خوبی در این زمینه نبود. ناگهان آقای، به همکاری با سرمایه‌گذاری چینی‌ها خاتمه داد و گفت می‌خواهد شل و توتال را به عنوان سرمایه‌گذار به میادین نفتی ایران بیاورد؛ کار را از چینی‌ها گرفت و شل و توتال هم به ایران نیامدند؛ بنابراین مجری نمی‌تواند در قانون دست ببرد، اما ممکن است آن را بد اجرا کند.

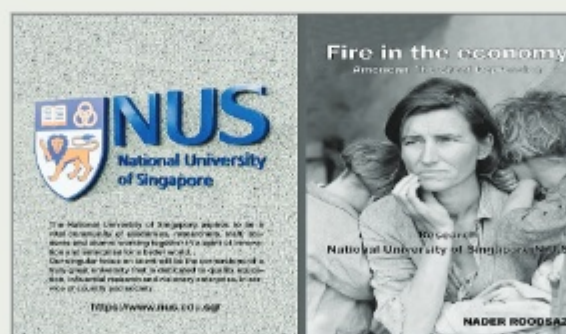
بعد از برج‌ام، چه تحولاتی در وضعیت سرمایه‌گذاری در کشور ایجاد شد؟

برج‌ام از نظر حوزه بانکی و بازرگانی اتفاق خوبی بود، به طوری که سرمایه‌گذاران خارجی برای سرمایه‌گذاری در ایران صف کشیدند. حتی این امیدواری وجود داشت که شاهد ارتباط و همکاری صنایع و

تحریم در بلندمدت باعث قدرتمند شدن خصولتی‌ها و تضعیف بخش خصوصی می‌شود. در شرایط تحریم و مشکلات اقتصادی، شبه دولتی‌ها رشد می‌کنند و بخش خصوصی توان رقابت کردن با آن‌ها را ندارد

ایران بازترین و
متنوع‌ترین سبد
برای سرمایه‌گذاری
در جهان است.
جذاب‌ترین
سرمایه‌گذاری‌ها
ماتند سرمایه‌گذاری
در حوزه صندوق‌های
خاتوادگی را می‌توان
در ایران داشت

شرکت‌های بزرگ در ایران و جهان باشیم، ولی با خروج آمریکا از برجام در زمان ترامپ، همه تلاش‌ها معلق ماند و دولت هم منفعل همه چیز را به این توافق از دست رفته گره زد، البته با دیدگاه‌های کاسب کارانه ترامپ قابل پیش‌بینی بود، ولی برنده شدن ایشان برای هیچ کس قابل پیش‌بینی نبود و انگار خود شیطان شخصا در انتخابات آمریکا رای داد. به نظرم در دولت جدید ایران این تفکر وجود ندارد که برجام، بد است. در حوزه سرمایه‌گذاری و مباحث بانکی، قطعاً برجام می‌تواند تأثیرات مثبتی را برای ما به همراه داشته باشد. در حال حاضر این امیدواری وجود دارد که برجام احیا شود. هم‌اکنون اگر قصد ثبت سفارشی از اصفهان داشته باشید، با چند کلیک و پرداخت، این کار را انجام می‌دهید. با باز شدن روابط بانکی و تجاری، از تمام نقاط دنیا می‌توان سفارش صادراتی و وارداتی انجام داد و این موضوع باعث تسهیل تجارت و گردش سرمایه می‌شود و همچنین به دلیل حذف واسطه‌ها، سود را افزایش می‌دهد و این افزایش سود، یعنی تولید سرمایه. وقتی سرمایه باشد و صنعت و تولید رونق بگیرد، چه کسی سرمایه خود را به بازارهای متزلزل ارز و ملک سوق می‌دهد. ما نمی‌توانیم با دنیا قطع رابطه تجاری و سیاسی کنیم، تمام درها را روی

خودمان بیندیم و انتظار داشته باشیم که سرمایه‌گذار داخلی و خارجی در ایران سرمایه‌گذاری مولد کند.

چه چشم‌انداز برای سرمایه‌گذاری در ایران متصور هستید؟

بنده مقالات خارجی را می‌خوانم و می‌دانم که خیلی از صنعتگران و سرمایه‌گذاران، حسرت کار کردن در ایران را می‌خورند. سرمایه‌گذاری که قصد فعالیت در کشورهایی مانند عربستان، قطر، عمان، لیبی و سایر کشورهای نفتی دارد، با یک‌هزار رقیب دیگر مواجه است، اما در ایران، هر سرمایه‌گذاری که بپاید، تقریباً رقیب خواهد بود. البته این اتفاق، منوط به رفع مشکلات است، در غیر این صورت سرمایه‌گذاران ریسک سرمایه‌گذاری را نمی‌پذیرند و درصد ریسک باعث می‌شود که تخمین مالی امکان‌سنجی بالا برود.

به نظر شما نبود یسترهای مناسب یا عواملی همچون نوسانات نرخ ارز و... مانع سرمایه‌گذاری در ایران نمی‌شود؟

سرمایه‌گذار کلان، نوسانات نرخ ارز را از خیابان فردوسی نمی‌گیرد، بلکه از پایه تبدیل ارز در بانک مرکزی می‌گیرد. او بعد از ورود به ایران، اولین جایی که می‌رود، شورای سرمایه‌گذاری وزارت اقتصاد و دارایی است و مراحل را تا رسیدن به بانک مرکزی دنبال می‌کند. سرمایه‌گذار که برای چک کردن نرخ، به صرافی‌های میدان فردوسی مراجعه نمی‌کند، بلکه همه از بازار مشکل ارزی یا بانک‌ها ارز را تأمین می‌کنند؛ بنابراین در این نقطه ثبات بسیار موثر است.

برای جمع‌بندی این بحث، در حوزه سرمایه‌گذاری چه نکته‌ای دارید؟

اگر بخواهیم صرفاً از منظر سرمایه‌گذاری همه چیز را نگاه کنیم، باید سیاست و اقتصاد در خدمت توسعه سرمایه‌گذاری باشد. ایران، کشوری در خاورمیانه است و نمی‌توان مثلاً رویکردهای رایج در سوئیس را در کشور پیاده کرد. باید توجه داشته باشیم که در خاورمیانه و در همسایگی افغانستان، عراق و پاکستان زندگی می‌کنیم. هر روز شاهد اتفاقات عامدانه‌ای هستیم که به نوسان بازار نفت و ارز دامن می‌زند. چرا القاعده به سراغ فتح بغداد رفت و به جای آن، به مرزهای ایران نزدیک شد؟ چون قصد به خطر انداختن ایران و صدمه زدن به بازار نفت به نفع کشور حامی و حامیانش را داشت. اما اقتدار نظامی ایران او را به عقب راند. به معنای واقعی می‌توان گفت، دور تا دور ایران را چالش‌های مختلف فراگرفته است. حالا آیا ما باید در این میان، خرگوش باشیم تا خورده شویم؟ این مختص به جمهوری اسلامی ایران نیست. در نظام قبل از انقلاب هم توجه ویژه‌ای به قدرت می‌شد، اما در شرایط موجود چاره‌ای نیست. از نظر ژئوپلیتیکی در چنین منطقه‌ای قرار گرفته‌ایم و باید مسائل مربوط به آن را هم بپذیریم. اگر چه قدرت‌مندتر شویم، ریسک تأثیر حوادث اطرافمان کمتر می‌شود. گاهی نمی‌شود، فرمول‌های اروپایی را در خاورمیانه بومی‌سازی کرد. ■

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی

دولت باید تولید و فروش لوازم خانگی را ساماندهی کند

مصطفی جاتمی

این نماینده مردم در مجلس یازدهم ادامه داد: مقرر بود، گرانی‌ها منحصر به چند قلم کالای محدود باشد، اما اکنون افزایش قیمت‌ها شامل ده‌ها قلم کالا شده است. هرچند ممکن است، زمانی که برخی از تولیدکنندگان، قیمت لبنیات، شوینده‌ها یا کالاهایی مانند رُب را یک‌باره و بدون مجوز افزایش دهند، با آن‌ها برخورد و قیمت‌ها کاهش شود، با این حال باید به این نکته توجه کرد که در وهله نخست، بهای کالاهای ارزش ابتدایی خود باز نمی‌گردد و در مرحله بعدی با وجود اینکه گران‌فروشان جریمه می‌شوند، ولی زبان مردم بابت افزایش غیرقانونی قیمت کالاها جبران نمی‌شود.

عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس با بیان اینکه دولت به اندازه کافی فرصت داشته و زمان ترمیم کابینه فرا رسیده است، تصریح کرد: بنده جزو نمایندگان بودم که با استیضاح در ماه‌های پیش مخالف بودم، اما اکنون معتقدم که اگر رئیس‌جمهور به فکر ترمیم کابینه نباشد، مجلس باید به وظیفه قانونی خود عمل کند. فرصت کافی به برخی وزرا از جمله وزیر صنعت داده شده و با توجه به برخی گفته‌ها مبنی بر تفکیک دو وزارت صنعت و معدن و بازرگانی، باید به این موضوع اشاره داشته باشم که این اقدام زمان‌بر است و موافقان و مخالفانی هم دارد. ■

مدتی است که شاهد گرانی بی‌سابقه لوازم خانگی در کشورمان هستیم و این گرانی در حدی است که بسیاری از زوج‌های جوان، توان لازم برای تهیه لوازم ضروری منزل خود را ندارند و به همین دلیل نمی‌توانند زندگی مشترک خود را شروع کنند. در واقع قیمت، اصلی‌ترین عامل تعیین‌کننده برای خرید یا نخریدن یک محصول است و بسیاری از افراد ترجیح می‌دهند که کالای مورد نظر خود را صرفاً بر اساس بودجه خود انتخاب کنند و از ویژگی‌ها و قابلیت‌های غیرضروری محصول چشم‌پوشی کنند. همیشه کالاهای ایرانی، قیمت مناسب‌تری نسبت به کالاهای خارجی داشته‌اند، اما هنوز هم مردم این قیمت‌ها را گران می‌دانند و بعضی از آنان توان خرید کالای ایرانی را ندارند.

سیداحمد رسولی‌نژاد، عضو کمیسیون صنایع و معادن مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه به تولیدکنندگان لوازم خانگی اعتماد شد، اما بخش قابل توجهی از این تولیدکنندگان از این آزمون سرپلند بیرون نیامدند، گفت: متأسفانه برخی از فعالان این صنعت از این اعتماد سوءاستفاده کرده و قیمت محصولات خود را از همان ابتدا حدود ۲ تا ۳ برابر افزایش و کیفیت را کاهش دادند، چراکه میدان را خالی از رقیب دیدند.

نماینده مردم دماوند و فیروزکوه در مجلس افزود: اگر بنا بود که واردات لوازم خانگی متوقف شود، دولت باید این اقدام را به صورت هدفمند و تدریجی و در چند مرحله انجام می‌داد، به این معنا که متناسب با قیمت و کیفیت محصولات تولید داخل، واردات ممنوع شود.

وی با اشاره به اینکه با وجود تذکرات، در این حوزه بخش قابل توجهی از تولیدکنندگان به این تذکرات توجه نکردند، ادامه داد: هرچند برخی از آن‌ها به صورت نمایی، اقداماتی انجام دادند، ولی در ادامه شاهد افزایش قیمت و کاهش کیفیت محصولات لوازم خانگی بودیم.

رسولی‌نژاد با تأکید بر اینکه دولت باید شرایط را برای مردم به گونه‌ای تنظیم کند که فشار اقتصادی تحمیل شده به مردم کاهش یابد، افزود: در حال حاضر خانواده‌ها برای تهیه جهیزیه برای عروس خود، تحت فشار هستند و به ناچار مبالغ زیادی را برای خرید لوازم خانگی داخلی پرداخت می‌کنند که در همین راستا، دولت باید برای ساماندهی بازار و صنعت لوازم خانگی اقدامات موثری انجام دهد.

دکتر حسین ساسانی، نظریه پرداز توسعه پایدار

ترغیب مردم برای پذیرش مسئولیت کاری

لازمه توسعه پایدار است

مصطفی حاتمی

دستیابی به توسعه پایدار به پارامترهای مهمی وابسته است که از جمله آن عبور از روش‌های سنتی و ماشینی برای حل مسائل و چالش‌های زمان فعلی می‌باشد. بشر امروز به جای تمرکز بر سخت‌کوشی‌های مداوم می‌تواند قدرت ارتباط بهینه با آدم‌های اطراف را به منظور بهره‌گیری مناسب از ظرفیت‌ها و استعدادهای آن‌ها کسب کرده و رویکردهای قدیمی را اصلاح نمایند. برای بررسی این موضوع به سراغ دکتر حسین ساسانی، نظریه‌پرداز توسعه پایدار رفته و با وی گفت‌وگوی مفصلی داشتیم که مشروح آن در ادامه می‌آید.

در این مسیر چه اقداماتی اثربخش هستند؟

بانگاهی به اهداف توسعه پایدار مانند پایان دادن به فقر، از بین بردن گرسنگی، داشتن زندگی سالم و ارتقاء رفاه آموزش با کیفیت، برابری جنسیتی، در دسترس بودن آب سالم و فاضلاب، دسترسی به انرژی پاک و مقرون به صرفه، رشد اقتصادی پایدار و کار شایسته، ارتقاء زیرساخت‌های تاب‌آور و صنعتی فراگیر از جمله اقدامات مهم و اثربخش هستند که علاوه بر آن باید موضوعاتی مانند کاهش نابرابری، دارا بودن شهرها و جوامع پایدار و تاب‌آور، ایجاد الگوی تولید و مصرف پایدار، اقدامات جهت مبارزه با تغییرات اقلیم، استفاده پایدار از اقیانوس و دریاهای، ارتقاء اکوسیستم و جلوگیری از بین رفتن تنوع زیستی را مد نظر قرار داد. باید بررسی همه‌جانبه‌ای با جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات در ارکان توسعه پایدار یعنی دولت، بخش خصوصی و تشکلهای مردم‌نهاد و جوامع مدنی صورت گیرد تا یک تیم توانمند و متخصص ساماندهی شود. امیدوارم در آینده نزدیک این کار صورت گیرد و نتایج آن در قالب کتاب «رقص با ناکامی - حرکات لرزان و ناموزون ارکان توسعه پایدار کشور» منتشر شود.

در این زمینه کدام یک از نهادها وظایف خود را به درستی انجام داده است؟

بانگاه کلی به شرایط جامعه و عملکرد ارکان توسعه پایدار، می‌توان گفت که متأسفانه هیچ کدام از این ارکان نقش و وظیفه خود را به درستی انجام نداده و شرایط امروز، حاصل وضعیتی است که کشور دچار آن شده و نه تنها در اغلب شاخص‌های توسعه پایدار موفقیتی به دست نیامده، بلکه عقب‌گرد هم داشته‌ایم، به طوری که کشور مادر مقایسه با سایر کشورها در وضعیت نامناسبی قرار گرفته است. جای تعجب اینجاست که آن قسمتی از بخش خصوصی و تشکلهای صنعتی و اقتصادی که در راس هدایت و رهبری انجمن‌ها، فدراسیون‌ها، کانون‌های صنفی، کنفدراسیون‌ها و مهمترین آن‌ها یعنی اتاق‌های بازرگانی بوده و هستند، غالباً متقاعد عملکرد رکن اول توسعه، یعنی دولت بوده و مشکلات کشور را ناشی از عملکرد آن

مختصری از نقش و عملکرد نیم قرن اخیر دولت‌ها و بخش خصوصی پیرامون توسعه یافتگی کشور بفرمایید.

سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۰ میلادی در زمان دبیر کلی کوفی عنان، نظریه‌ای پیرامون توسعه پایدار ارائه داد که به تایید ۱۴۷ دولت و ۱۸۹ کشور رسید. بر اساس این نظریه: توسعه پایدار دارای سه رکن دولت توسعه‌گرا، بخش خصوصی رقابت‌پذیر و جوامع مدنی مردم‌نهاد است که هر کدام از این ارکان دارای وظایف و نقش‌هایی بوده و باید در برپاسازی توسعه پایدار در قالب عملیاتی کردن اهداف هزاره سازمان ملل متحد در بازه زمانی سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۵ میلادی و اهداف توسعه پایدار سازمان ملل متحد در بازه زمانی ۲۰۱۵ تا ۲۰۳۰ میلادی در کشورشان و در مرحله بعد در جامعه بشری گام‌های بنیادین را بردارند. اساس ارتباط و همکاری مشارکت‌جویانه این سه رکن با یکدیگر هم بر پایه «گفتگو و مکالمه» بنا نهاده شده است. مطالعات و تجربیات بنده نشان می‌دهد که تصویر امیدوارکننده‌ای از نقش آفرینی دولت‌ها، بخش خصوصی و تشکلهای اقتصادی و صنعتی وجود نداشته و گام‌های ناپایدار ارکان توسعه نتوانسته کشور را در مسیر پایداری توسعه قرار دهد.

تلقی می کنند آن ها از عملکرد بسیار ضعیف برخوردار بوده و با رانتهی که در نهاد های بخش خصوصی ایجاد کرده اند، کمکی به توسعه پایدار نخواهند کرد. البته تاکید می شود، برای اظهار نظر دقیق باید عملکرد ۵۰ ساله اخیر بخش خصوصی مورد بررسی و کنکاش قرار گرفته و بر اساس نتایج آن، قضاوت نهایی انجام شود.

چرا توسعه پایدار در کشورمان شکل نگرفته و گام های برداشته شده، چشم انداز روشنی را به نمایش نمی گذارد؟

اولین علت توسعه نیافتگی، توسعه نیافتگی ذهنیت ها و نوع تفکرات و نگرش های مان است. دیوید بوهیم، فیزیکیان برجسته، در کتاب گفتگو می گوید: «وقتی با مسالغای مواجه می شویم، به نظر می رسد که باید از فکرمان برای حل مساله استفاده کنیم، اما در واقع مساله اصلی خود فکر است. ما با فکر غلط، مشکلاتی درست می کنیم و بعد از همان فکر می خواهیم که راه چاره ای برای این مشکلات ارائه دهد. طرز فکری که مشکلات را به وجود آورده، نمی تواند راه حلی برای آن ها ارائه دهد. راه حل هایی که به این روش به دست آیند، مشکلات بزرگتری ایجاد خواهند کرد. اولین قدم برای حل مشکلات، اصلاح فکر است و موثرترین اقدام برای اصلاح فکر، گفتگو است.» به اعتقاد بنده، اولین اصل دستیابی به توسعه پایدار و نقطه آغازین حرکت در این مسیر، ایجاد تغییر و تحول در ذهنیت ها و مدل های تفکر و سپس، فراهم کردن فضای گفتگو برای حل مسایل و مشکلات با ذهنیت های تحول یافته است. اگر باورها و رویکردها تغییر نکند و کماکان اصرار به سوار شدن بر اسب مرده داشته باشیم، نه تنها توسعه پایدار در جامعه ریشه نمی دواند، بلکه موجب از بین رفتن آنچه در گذشته ساخته شده هم می شود. آن گونه که اتفاق افتاده و کماکان تاکید بر تغییر ندادن رویکردها و باورهای مان داریم و تصورمان این است که با نگرش های گذشته می توانیم آینده کشور را که مبتنی بر توسعه پایدار باشد، رقم بزنیم. با بررسی اجمالی عملکرد ارکان توسعه در این معیار، می توان به وضوح مشاهده کرد که جهت گیری های کلان و چشم انداز مشترک چه در جامعه و چه در کسب و کارها که از یک ثبات نسبی برخوردار باشد، وجود ندارد و این موضوع سبب شده تا توسعه یافتگی در عمل با مشکلات عدیدم ای روبه روبرو شود.

برای دستیابی به توسعه پایدار چگونه ممکن است رویکرد، باورها و اندیشه حاکم بر دولت، بخش خصوصی و نهادهای مردمی تغییر کند؟

اساسی ترین روش ایجاد تغییر و تحول در رویکردها و باورها، فراهم کردن زبان و گفتمان مشترک در راه رسیدن به چشم انداز شفاف و اهداف مشترک ملی و داشتن اراده مشترک برای تحقق بخشیدن به آن ها است. اگر سیاستمداران، حاکمان، صاحبان سرمایه و مدیران کسب و کارها قادر به ایجاد همزبانی و همسویی بین آحاد مردم کشور نباشند، بدیهی است که توسعه پایدار ظهور نمی کند و به دنبال آن، زندگی متوازن و متعادلی برای مردمان شکل نمی گیرد. کم رنگ شدن زبان مشترک در جامعه، موجب

شده به این باور برسیم که ما مردم، تنها با محدودیت منابع روبه رو نیستیم، در حالی که در واقعیت از محدودیت رو به آمال و خواسته های مشترک برای نهادینه کردن توسعه پایدار نیز در رنج هستیم. شاید بایسته هم نظر باشیم که در قلب هر کوشش تحول اجتماعی موفق، حسی از یک عزم و خواسته درونی قوی برای موفقیت نهفته است، اگر غیر از این باشد؛ یعنی زبان، باور و اراده مشترک نباشد، دستیابی به سرآمدی خیالی بیش نخواهد بود.

چگونه زبان مشترک، همسویی و هم نوایی اجتماعی در فرآیند توسعه پایدار شکل می گیرد؟

برای رسیدن به زبان مشترک، همسویی و هم نوایی اجتماعی، نیازمند اعتماد سازی در ارتباطات بین مردم و حاکمان هستیم. روابط صادقانه، شفاف و صریح می تواند ابهامات و سوء تفاهم را از بین ببرد و زندگی به معنا و هدف دار را در بین مردم ترویج کند. بگذارید از یک تحقیق و مطالعه ۸۰ ساله دانشگاه هاروارد که از سال ۱۹۴۰ میلادی شروع شده و تا به امروز دارد، صحبت کنم. موضوع تحقیق این است: «چه چیزی موجب خوشبختی، سرزندگی، توسعه و سرآمدی یک جامعه می شود و برای مردم آسایش به ارمغان می آورد؟» اصلی ترین و مهمترین نتیجه این بود: زندگی خوب با روابط خوب ساخته می شود. داشتن روابط اجتماعی موثر برای جسم و ذهن انسان مفید است و نسبت به سایر شاخص های زندگی از اهمیت بالایی برخوردار است. ثروت، شهرت و سخت کوشی به تنهایی توسعه و خوشبختی نمی آورد. پیشتر کار کنید تا بیشتر به دست آورید، گزاره درستی نیست. با بررسی نتایج این تحقیق، به این نتیجه رسیدم که سومین اصل بنیادین در دستیابی به توسعه پایدار، توجه و تمرکز حاکمان، سیاستمداران، نخبگان اقتصادی و مردم جامعه به ساختن روابط انسانی با کیفیت در جهت دستیابی به خوشبختی است. بر این باورم که نتیجه این تحقیق دقیقاً بر ویژگی های پایدار سازی توسعه و رشد یکپارچه و نتایج آن تاکید دارد و می گوید که دستیابی به رشد و توسعه فردی و اجتماعی به معنای کار بیشتر و بدون توقف نیست. سخت کوشی اگر با اندیشه و تفکر سرآمدی جامعه همراه نباشد، نمی تواند توسعه پایدار کشوری را رقم بزند و سرخوردگی در همه حوزه های زندگی را به ارمغان خواهد آورد.

بخش خصوصی، کسب و کارها و جوامع مردم نهاد و تشکلهای صنفی و صنعتی در ایجاد همسویی و روابط پایدار چه نقشی را می توانند ایفا کنند؟

امروزه میزان تاثیر گذاری سازمان ها، کسب و کارها و تشکلهای شکل گیری باورها، ذهنیت ها و رویکردها بسیار پر اهمیت شده و افراد در محیط کارشان یاد می گیرند که با مسایل چگونه برخورد کنند و چطور به ارائه ایده و راهکارها بپردازند. چهارمین اصل بنیادین در توجه و تمرکز به توسعه پایدار که برای بنده از اهمیت زیادی برخوردار است و به نظر همگان باید بدان توجه داشته باشند، آن است که «ذهنیت کارکردی» در جامعه، نهادهای کسب و کارها و در ذهن متولیان آن ها کنار

اولین اصل دستیابی به توسعه پایدار و نقطه آغازین حرکت در این مسیر، ایجاد تغییر و تحول در ذهنیت ها و مدل های تفکر و سپس، فراهم کردن فضای گفتگو برای حل مسایل و مشکلات با ذهنیت های تحول یافته است

اگر سیاستمداران،
حاکمان، صاحبان
سرمایه و مدیران
کسب و کارها قادر
به ایجاد هم‌زمانی
و هم‌سویی بین
آحاد مردم کشور
نباشند، پدیده‌ای است
که توسعه پایدار
ظهور نمی‌کند و به
دنبال آن، زندگی
متوازن و متعادلی
برای مردمان شکل
نمی‌گیرد

گذاشته شود و از آن دوری کنند. منظورم از «ذهنیت کارکردی» این است که در ارائه ایده‌ها و راه‌حل‌های نوآورانه برای تعالی جامعه و نهادهای اقتصادی، رویکرد و روش‌های مکانیکی را کنار بگذاریم. بسیاری از حاکمان و مدیران کشور چه در حوزه‌های سیاسی و چه در حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی هنوز به دنبال راه‌حل‌های مکانیکی عصر صنعتی یک‌قرن پیش هستند. در «رویکرد کارکردی» مدیران کشور و سازمان‌ها همواره به دنبال «راه‌حل‌های فوری» هستند که به صورت خودکار، بتوانند تمام چالش‌های‌شان را درمان کنند و سپس سرشان را می‌خاراندند و می‌گویند که چرا این اتفاق رخ نداد. باید آگاه باشیم که رویکردهای توسعه‌ای و استراتژیک رانمی‌توان صرفاً با نگاه مکانیکی رقم زد. حاکمان، سیاستمداران، مردم و نخبگان جامعه چه دوست داشته باشند، چه دوست نداشته باشند، باید برای ترویج و گسترش توسعه پایدار، «گفتگو و تفکر کنند» و تصمیم بگیرند که چگونه می‌توان به توسعه پایدار رسید.

نظام حکمرانی و مدیریت کشور و به دنبال آن سیستم مدیریت پنگاه‌ها و کسب و کارها تا چه میزان در تحقق توسعه پایدار موثر هستند؟

از نظر تاریخ، بزرگ‌ترین اختراع تمام دوران‌ها چرخ است، اما به باور بنده، مهم‌ترین ابتداع بشر، اجتماع است. یعنی موجودیتی که مردم زیر چتر آن با هم برای دستیابی به هدفی مشترک همکاری می‌کنند. از این رو برای ماورم که توسعه پایدار از این نقطه یعنی «مدیریت مردم و اجتماعی که افراد بتوانند با تمام توان در درون آن دارای یک چشم‌انداز مشترک باشند و بتوانند با پایبندی به آن تحول اجتماعی ایجاد کنند» آغاز می‌شود و این هفتمین اصل بنیادین توسعه پایدار است. در موضوع توسعه پایدار، باید میان پارادایم جدید که به جامعه و سازمان نگاه متفاوتی دارد و آن‌ها را به مثابه موجودات زنده در نظر می‌گیرد، در مقایسه با پارادایم سنتی

که نگاه ماشینی به جامعه و سازمان دارد، فرق بگذاریم و پارادایم سنتی را به فراموشی بسپاریم. تفاوت دیدگاه سنتی و مدرن به ساختن جامعه سرآمد و توسعه یافته به مثابه تفاوت ساختمان و سازمان (اجتماع بشری) است. سازمان یعنی همان جامعه انسانی و ساختمان هر دوازده ریشه ساختن یا سازیدن هستند. یکی با ریشه ماضی (ساخت + مان) و یکی با ریشه مضارع (ساز + مان) هر دوی به یک سازه اشاره دارند. هر دو عناصر تشکیل دهنده، نحوی خاص ارتباط با هم و با کارکردهای مشخص دارند. ولی بین ساختمان و سازمان (اجتماع) یک تفاوت بنیادین وجود دارد. ساختمان، سازه‌ای است که به محض ساخته شدن، کارکردش فریز می‌شود و ثابت می‌ماند. تا زمانی که سازه بر جاست (ریشه ماضی فعل ساختن!) و برای تغییر کاربری‌اش، باید آن را فرو ریخت و از نو ساخت. اما سازمان (اجتماع)، از زمان ساختن اولیه‌اش تا بد در حال ساخته شدن یا شاید بهتر باشد بگوییم (سازیدن) است و هیچ‌گاه سازیدن آن تمام نمی‌شود (ریشه مضارع!). در ضمن، سازمان (اجتماع) یک موجود زنده‌ای است که عناصر تشکیل دهنده آن هم موجود زنده هستند. پس یک سیستم پیچیده با درجه آزادی زیاد و مدام در حال تغییر و زایش است. یک سیستم باز که مدام بر محیط پیرامونش تأثیر می‌گذارد و از آن تأثیر می‌گیرد. اگر سازمانی (جامعه‌ای) خواص موجود زنده هوشمند آفریننده خود را از دست بدهد، چیزی شبیه همان ساختمان است! چیزی در حد یک ماشین! تعبیری که در تمام قرن بیستم، پارادایم غالب نگرش به سازمان‌ها و شکل‌گیری جامعه بوده و متأسفانه هنوز هم در کشور ما دیدگاه غالب است و به همین دلیل توسعه پایدار به معنای امروزش پدیدار نمی‌شود. عنصر حکمرانی در ظهور توسعه پایدار و تعهد مردم جامعه نسبت به دستیابی به آن بسیار مهم است. فرماندهی و نظارت بر جامعه و نهادهای اجتماعی یک سوبه و بدون توجه به خواست مردم و بهبود زندگی آنان و نسل آینده، می‌تواند مانع دستیابی به توسعه پایدار شود و به توانایی افراد جامعه در متعهد شدن به ساخت بنای توسعه پایدار و حتی امور روزمره مردم ضربه بزند. اگر حاکمان و مدیران جامعه و نهادهای اقتصادی و اجتماعی، داوطلبانه قدرت یک‌طرفه را کنار بگذارند، مردم را ترغیب به پذیرش مسئولیت کارهای خودشان کنند، دست از تلاش برای کنترل مردم و جامعه بردارند و در عوض، روی افزایش استقلال و عاملیت آنان تمرکز کنند، قطعاً توسعه پایدار و بالا رفتن کیفیت زندگی مردم بروز خواهد کرد.

و سخن آخر...

اگر بتوانید با آدم‌ها رابطه‌ای پرمب‌نای اعتماد بسازید، به گونه‌ای که در جامعه احساس آزادی کنند، احتمال اینکه بهترین کار عمرشان را بکنند، خیلی بیشتر می‌شود. شما از آن‌ها کار «همی کشید»، بلکه شرایطی را فراهم می‌کنید که خودشان توانایی‌های‌شان را عملی کنند و در این شرایط است که توسعه یک جامعه با موفقیت فعالیت‌های اقتصادی رقم می‌خورد و موفقیت در میان مردم و ارتباطات آنان موج می‌زند. ■

خواندنی‌های سرمایه‌گذاری

در این بخش می‌خوانیم:

- معرفی بزرگ‌ترین ماشین‌آلات راهسازی و معدنی دنیا
- آشنایی با مشهورترین تولیدکنندگان ماشین‌آلات سنگین در جهان

معرفی بزرگترین ماشین آلات راهسازی و معدنی دنیا

عارف فغانی

ماشین آلات راهسازی و معدن همیشه غول پیکر و بزرگ هستند و توان بسیار بالایی هم دارند. ابعاد برخی از این ماشین آلات واقعا وحشتناک و غول پیکر هستند. ماشین آلات و وسایل نقلیه ای مانند لودرها، بولدوزرها، بیل مکانیکی ها و... که در زمینه های معدنی و راهسازی فعالیت می کنند، به دلیل حجم کاری بالا به طور طبیعی از ابعاد بزرگی برخوردارند. در این مطلب به معرفی بزرگترین ماشین آلات معدنی و راهسازی در دنیا می پردازیم. با ما همراه باشید.

می تواند تا ۴۶۰ تن بار را حمل نماید. همچنین برخلاف دیگر کامیون های معدن، بلانز ۷۵۷۱۰ در هر دو محور مجهز به چرخ های دوپل است که تعداد چرخ های آن را به ۸ عدد رسانده است. حداکثر سرعت این کامیون عظیم ۶۴ کیلومتر در ساعت بوده و طول، عرض و ارتفاع آن به ترتیب برابر با ۲۰/۶، ۹/۸۷ و ۱۶/۸ متر است.

تراکتور Big Bud 747

پیگ باد ۷۴۷ بزرگترین تراکتور دنیا است که در سال ۱۹۷۷ میلادی در ایالات متحده ساخته شد. این تراکتور غول پیکر در اصل به صورت سفارشی توسط «Wilbur Hensler» طراحی شده و توسط «Ron Harmon» و کارکنان شرکتش، یعنی شرکت «Northern Manufactory» ساخته شد. این تراکتور تقریباً ابعادی معادل دو برابر تراکتورهای معمول داشته و هزینه ساخت آن ۳۰۰ هزار دلار عنوان شده است. این تراکتور مجهز به یک موتور ۱۶ سیلندر ساخت دیترویت دیزل است که در ابتدا ۷۶۰ اسب بخار قدرت تولید می کرد، اما در طول زمان به ۸۶۰ اسب بخار و سپس به ۹۶۰ اسب بخار افزایش یافت. طول، عرض و ارتفاع پیگ باد به ترتیب معادل ۲/۸، ۴/۳ و ۴۵ تن وزن دارد.

بولدوزر چرخ لاستیکی Western 2000

در سال ۱۹۶۱ میلادی شرکت پیمانکاری Western تصمیم گرفت با در اختیار گرفتن بزرگترین بولدوزر دنیا روند و سرعت کار خود را تا حد زیادی افزایش دهد. به دلیل اینکه امکان ساخت چنین بولدوزر غول پیکری توسط هر سازنده ای وجود نداشت، آن ها از شرکت مهندسی «C.W. Jones» کمک گرفته و درخواست ساخت بولدوزر مورد نظر خود را به آن دادند. بدین ترتیب شرکت مذکور پروژه ساخت این وسیله را آغاز کرد و در سال ۱۹۶۳ میلادی بولدوزر Western 2000 را ساخت. این بولدوزر برخلاف اکثر بولدوزرهای غول پیکر که از چرخ های زنجیری استفاده می کنند، مجهز به چرخ های لاستیکی است و به همین دلیل بزرگترین بولدوزر چرخ لاستیکی دنیا محسوب می شود. هر یک از موتورهای آن ۴۰۰ اسب بخار قدرت دارند. وسترن ۲۰۰۰ از لحاظ ابعاد هرگز کوچک نیست و با ۱۴ متر طول، ۴/۷ متر عرض و ۴/۶ متر ارتفاع تقریباً با آکوسوپر بولدوزر هم اندازه است.

کامیون Belaz 75710

تا چندی پیش رکورد بزرگترین کامیون های دنیا در اختیار کاترپیلار F797 و ترکس MT6300 بود تا اینکه شرکت بلاروسی بلانز در سال ۲۰۱۳ میلادی با معرفی کامیون کوه پیکر ۷۵۷۱۰ این رکورد را به نام خود ثبت کرد. این هیولا مجهز به دو موتور ۱۶ سیلندر ۶۵۰ لیتری ساخت کامینز است که هر یک ۲۳۰۰ اسب بخار قدرت دارند. این کوه متحرک ۳۶۰ تن وزن داشته و

لودر L2350 Letourneau

رکورد بزرگترین لودر دنیا را در اختیار لودر L2350 محصول شرکت Letourneau ایالات متحده است که نام آن در گینس نیز به ثبت رسیده است. این لودر عظیم ۲۶۰ تن وزن داشته و مجهز به یک موتور ۱۶ سیلندر ۶۰۰ لیتری ساخت دیترویت دیزل است که ۲۳۰۰ اسب بخار قدرت تولید می کند. لودر L2350 جهت بارگیری کامیون های ۴۰۰ تنی طراحی شده، به همین دلیل حجم بیل آن ۴۰ متر مکعب بوده و ۷۲ تن ظرفیت دارد. طول، عرض و ارتفاع لودر L2350 به ترتیب برابر با ۹/۲۰، ۷/۶ و ۶/۴ متر است و با یک سوختی به حجم ۴ هزار لیتر دارد.

بیل مکانیکی Liebherr R9800

لیبهر R9800 را می توان بزرگترین بیل مکانیکی دنیا نامید که وزن خاکی العاده ای معادل ۷۹۳ تن دارد. این کوه فولاد مجهز به ۲ موتور ۱۶ سیلندر ۶۰۰ لیتری است که هر یک ۲۰۰۰ اسب بخار و مجموعاً ۴۰۰۰ اسب بخار قدرت دارند. حجم بیل R9800 برابر با ۴۲ متر مکعب بوده و می تواند تا ۸۰ تن بار را بلند کند. این بیل مکانیکی غول پیکر طولی معادل ۲۵/۳ متر دارد، در حالی که عرض و ارتفاع آن به ترتیب ۸/۸ متر و ۱۰/۳۳ متر است. حداکثر سرعت لیبهر R9800 تنها ۲ کیلومتر در ساعت است و به همین دلیل جهت جابه جایی های با مسافت بالا، بیل مکانیکی دمو تاژ شده و قطعات آن توسط تریلر های کمر شکن حمل می شوند.

شاول هیدرولیکی Terex RH400

شاول های هیدرولیکی در واقع همان بیل مکانیکی هایی هستند که بیل آن ها به صورت برعکس نصب شده و همانند لودر اقدام به خاک برداری می کنند. شاول ها در دو نوع هیدرولیکی و کابلی ساخته می شوند. ترکس RH400 بزرگترین شاول هیدرولیکی دنیا است که ۹ متر ارتفاع و ۱۰/۱ متر عرض دارد. RH400 هم مانند لیبهر R9800 مجهز به دو موتور ۱۶ سیلندر ۶۰۰ لیتری است که مجموع قدرتی برابر با ۴۵۰۰ اسب بخار دارند. در چنین شاول ها و بیل مکانیکی های عظیمی نیروی موتور توسط دینام هایی به برق تبدیل شده و سپس این برق پمپ های هیدرولیک را به چرخ درمی آورند. وزن این شاول عظیم ۱۰۰۸ تن است، در حالی که حجم بیل آن ۵۰ متر مکعب است.

شاول کابلی XPB4100

تفاوت شاول های کابلی با شاول های هیدرولیکی در این است که بیل آن ها توسط کابل ها و بازو های عظیمی حرکت می کند. اکثر شاول های بسیار بزرگ از نوع تمام برقی هستند و برق مورد نیاز آن ها از طریق کابل های بسیار قطوری تامین می گردد. شاول XPB4100 محصول شرکت P&H ایالات متحده، بزرگترین شاول کابلی دنیا محسوب می شود که از نوع تمام برقی است.

این شاول عظیم مجهز به ۶ موتور الکتریکی است که مجموعاً ۱۵ هزار اسب بخار قدرت تولید می کنند. ظرفیت بیل XPB4100 معادل ۶۷ متر مکعب بوده و می تواند تا ۱۱۰ تن بار را بلند کند. طول، عرض و ارتفاع این شاول کوه پیکر به ترتیب برابر با ۲۲، ۱۴/۴ و ۱۴/۷ متر است، در حالی که وزن خاکی العاده ای معادل ۱۵۳۶ تن دارد.

ماشین حفاری Takraf Bagger 293

بگر ۲۹۳ یک ماشین حفاری چرخ بیل عظیم است که توسط شرکت صنعتی آلمانی تکراف ساخته شده است. این حفار عظیم که هم کنون در معدن ذغال سنگ آلمان مورد استفاده قرار می گیرد، دارای ۱۸ بیل است که روی یک چرخ گردان نصب شده و با چرخش به حفاری معادن می پردازند. بگر ۲۹۳ طولی معادل ۲۲۵ متر دارد، در حالی که ۹۶ متر ارتفاع داشته و وزن آن نیز برابر با ۱۴ هزار و ۲۰۰ تن است. هر یک از بیل های این حفار غول پیکر ۱۵ متر مکعب ظرفیت دارند که مجموع ظرفیت آن را به ۲۷۰ متر مکعب می رساند. چرخ گردان آن نیز ۳/۳ متر قطر دارد. بگر ۲۹۳ برای کارنیا به ۱۵ اپراتور دارد و در طول یک روز می تواند ۲۴۰ هزار متر مکعب خاک را استخراج کند. ■

آشنایی با مشهورترین تولیدکنندگان ماشین آلات سنگین در جهان

ابوالفضل علیزاده

در دنیای امروز برای انجام پروژههای سنگین عمرانی اعم از ساختمان، تونل سازی، معدن کاوی، پل سازی، جاده سازی و پروژههای مشابه به تجهیزات بسیار سنگین و غول پیکری نیاز است که بدون آنها کوچکترین انجام عملیات عمرانی و ساخت و ساز در مقیاس بزرگ غیرممکن خواهد بود. در این میان کمپانیهای متعددی در سراسر جهان وجود دارند که این تجهیزات سنگین را تولید می کنند. در ادامه این مطلب شما را با تعدادی از مشهورترین و معتبرترین کمپانیهای تولیدکننده ماشین آلات سنگین جهان آشنا می کنیم.

کاترپیلار (ایالات متحده)

کمپانی کاترپیلار (Caterpillar) یک شرکت آمریکایی است که در سال ۱۹۲۵ میلادی توسط بنجامین هولت و از ادغام شرکت تراکتورسازی سی.ال. بست با شرکت کارخانجات هولت، تاسیس شد. این کمپانی با استفاده از یک سیستم فروش جهانی در زمینه طراحی، توسعه، مهندسی، تولید، بازاریابی و فروش دستگاهها و ماشین آلات صنعتی بزرگ، موتورهای و بیمه به مشتریان خود در سراسر جهان خدمات رسانی می کند. کاترپیلار یک سازنده پیشرو در زمینه تجهیزات ساخت و ساز و معدن کاوی، موتورهای دیزلی و گازی، توربین های گازی صنعتی و لوکوموتیوهای دیزلی-الکتریکی است. ساختمان مدیریت اصلی این کمپانی در پیوریا در ایالت ایلینوی ایالات متحده قرار دارد و در اوایل سال گذشته میلادی اعلام شد که مدیریت اصلی این کمپانی به شیکاگو منتقل خواهد شد.

کوماتسو (ژاپن)

کمپانی کوماتسو (Komatsu) یک شرکت چندملیتی ژاپنی است که در زمینه ساخت تجهیزات و ماشین آلات ساختمانی، معدن کاوی، نظامی و همچنین تجهیزات صنعتی مانند ماشین های پرس، لیزر و ژنراتورهای ترموالکتریک فعالیت دارد. ساختمان مرکزی این کمپانی در میناتو، توکیو قرار دارد. کوماتسو در سال ۱۹۲۱ میلادی تاسیس شده و یک کمپانی بزرگ است که از یک شرکت مادر و ۱۸۲ کمپانی کوچک دیگر تشکیل شده است. کوماتسو دومین کمپانی بزرگ جهان در زمینه تولید ماشین آلات ساخت و ساز و تجهیزات معدن کاوی به شمار می آید.

ولوو (سوئد)

کمپانی ولوو با نام کامل «تجهیزات ساخت و ساز ولوو» واقع در بروکسل بلژیک، در سال ۱۹۲۴ میلادی با مشارکت مدیر امور مالی شرکت اس.کا. اف. به نام اسار گابریلسن و یکی از مهندسان ارشد این شرکت به نام گوستاف لارسون، به عنوان زیرمجموعه ای از گروه اس.کا. اف. راه اندازی شد. ولوو، یک کمپانی مهم بین المللی است که در زمینه توسعه، ساخت و فروش تجهیزات ساختمانی و صنایع مرتبط فعالیت

در دنیای امروز برای انجام پروژههای سنگین عمرانی اعم از ساختمان، تونل سازی، معدن کاوی، پل سازی، جاده سازی و پروژههای مشابه به تجهیزات بسیار سنگین و غول پیکری نیاز است که بدون آنها کوچکترین انجام عملیات عمرانی و ساخت و ساز در مقیاس بزرگ غیرممکن خواهد بود.

تجهیزات ساخت و ساز هیتاچی (ژاپن)

کمپانی ماشین آلات ساخت و ساز هیتاچی در سال ۱۹۸۰ میلادی توسط هیتاچی پاور (Hitachi Power Tools) برای ایجاد خط تولید ابزار در ایالات متحده تاسیس شد. هیتاچی، یک کمپانی تولید تجهیزات ساختمانی است و بیش از ۱۰۰۰ مدل از ابزارهای الکتریکی را تولید می کند که با تمرکز بر تکنولوژی موتورهای کوچک و خارج از چارچوب های تعریف شده، این شرکت تحت استانداردهای بین المللی ISO ۹۰۰۰ برای تضمین کیفیت به رسمیت شناخته شده اند. تجهیزات ساخت این کمپانی از دوام، قدرت و توانمندی بسیار بالایی برخوردار بوده و هزینه راه اندازی و نگهداری از آنها نیز بسیار پایین است. این کمپانی در زمینه ساخت ماشین آلات حفاری، بارگیری، حمل، خرد کردن، برش و نظارتی فعالیت طولانی داشته و در سراسر جهان با اطمینان کامل از تولیدات این کمپانی استفاده می شود.

لیبهر (آلمان)

گروه صنعتی لیبهر (Liebherr) در سال ۱۹۴۹ میلادی راه اندازی شد و یک تولیدکننده بسیار بزرگ تجهیزات صنعتی است که مرکز آن در سوئیس قرار دارد. این گروه صنعتی از بیش از ۱۰۰ کمپانی کوچکتر تشکیل شده که در ۱۰ بخش از جمله خاکبرداری، معدن کاوی، جرقهیل های متحرک، جرقهیل های برجی، تکنولوژی تولید بتن، جرقهیل های دریایی، سیستم های هوا فضا و حمل و نقل، ابزارهای ماشینین

وسیستم‌های اتوماسیون، ماشین آلات خانگی و اجزای ماشین آلات صنعتی طبقه‌بندی شده‌اند. این کمپانی در سراسر جهان بیش از ۴۲ هزار نیروی کار داشته و در سال ۲۰۰۷ میلادی بزرگ‌ترین کمپانی جهان در زمینه ساخت جرثقیل بود و در حال حاضر بلندترین و قدرتمندترین جرثقیل زنجیری جهان را در اختیار دارد. این جرثقیل می‌تواند ۳ هزار تن را بلند کرده و حداکثر ارتفاع قرقره آن ۲۴۸ متر است.

سانی (چین)

کمپانی سانی (Sany) در سال ۱۹۸۹ میلادی توسط لیانگ ونگن در شهر هونان راه‌اندازی شد و در حال حاضر دارای کارخانه‌های تولیدی در کشورهای چین، برزیل، اندونزی، آلمان، هند و ایالات متحده آمریکا است. سانی، یک کمپانی صنعتی و چندملیتی چینی است که در زمینه ساخت ماشین آلات صنعتی سنگین از جمله بولدوزر، جرثقیل، بیل مکانیکی، غلتک‌های راهسازی، ماشین آلات پل‌سازی، بالابر و لودر فعالیت داشته و دفتر مرکزی آن در چانگشا در استان هونان قرار دارد. این کمپانی ششمین تولیدکننده ماشین آلات صنعتی سنگین در جهان به‌شمار می‌آید. سهام کمپانی سانی در بازارهای بورس اوراق بهادار هنگ کنگ و بورس شانگهای معامله می‌شود.

زوملیون (چین)

شرکت علم و فناوری صنایع سنگین زوملیون، یک شرکت چینی است که در زمینه تولید بولدوزر، جرثقیل، بیل مکانیکی، غلتک‌های راهسازی، ماشین آلات پل‌سازی و لودر فعالیت می‌کند. این شرکت در سال ۱۹۹۲ میلادی راه‌اندازی شد و اکنون دارای ۹ کارخانه تولیدی در کشورهای چین، بریتانیا و ایتالیا است. دفتر مرکزی زوملیون در شهر پکن قرار دارد و سهام آن در بازارهای بورس اوراق بهادار هنگ کنگ و بورس شنژن معامله می‌شود. این کمپانی ششمین کمپانی بزرگ تولیدکننده تجهیزات ساخت و ساز در جهان و بزرگ‌ترین در نوع خود در چین به‌شمار می‌آید. زوملیون در سال ۲۰۰۸ شرکت CIFA که سومین شرکت بزرگ در زمینه ساخت تجهیزات بتن در جهان بود را خریداری کرد که در زمان خود بزرگ‌ترین خرید کمپانی‌های اروپایی بود.

ترکس (ایالات متحده)

ترکس، یک شرکت مصالح ساختمانی آمریکایی است که در سال ۱۹۹۶ تأسیس شد و در زمینه ساخت بالابر و سیستم‌های بارگیری و تخلیه کالا در عرصه‌های مختلف مانند ساخت و ساز، زیرساخت، معادن سنگی، بازیافت، انرژی، معدن کاوی، باربری دریایی، حمل و نقل، پالایشگاه، تصفیه‌سازی و فعالیت دارد. از فعالیت‌های اصلی این کمپانی می‌توان به ساخت پلتفرم‌های کاری هوایی، ساخت و ساز، ساخت جرثقیل‌های غول‌پیکر، حمل و نقل بار در بنادر و پیرایش مواد اشاره کرد.

دوسان (کره جنوبی)

شرکت دوسان در سال ۱۹۳۳ میلادی توسط پارک سئونگ‌جیک راه‌اندازی شد و دفتر مرکزی آن در شهر سئول، کره جنوبی قرار دارد و بخشی از سهام آن در بازار بورس کره معامله می‌شود. دوسان، یک کمپانی بین‌المللی است که در زمینه تولید ماشین آلات حفاری در اندازه‌های مختلف، لودرها و موتورهای دیزلی و دیگر ماشین آلات در انواع و اندازه‌های مختلف فعالیت دارد. این کمپانی در حال تبدیل شدن به یکی از بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین تولیدکنندگان موتورهای بزرگ در جهان در زمینه تجهیزات چندمنظوره است که می‌توانند شرایط بسیار سخت محیطی را تاب بیاورند.

جان دیر (ایالات متحده)

جان دیر، شرکت صنایع سنگین آمریکایی مستقر در موبلین، ایلینوی است که در سال ۱۸۳۷ میلادی توسط جان دیر تأسیس شد و در زمینه تولید ماشین آلات کشاورزی، ساخت و ساز، ماشین آلات جنگلداری، موتورهای دیزلی، تجهیزات و ماشین آلات ریلی، قطعات موتوری سنگین و تجهیزات چمن‌زنی فعالیت دارد. این شرکت در سال ۲۰۱۳ میلادی، در فهرست فورچون ۵۰۰ در رتبه ۸۵ از بزرگ‌ترین شرکت‌های ایالات متحده آمریکا قرار گرفت. در آخرین رتبه‌بندی انجام شده توسط مجله فورچون، جان دیر در فهرست فورچون جهانی ۵۰۰ نیز، رتبه ۳۰۷ از بزرگ‌ترین شرکت‌های جهان را به‌خود اختصاص داد. ■

الاختـيار

تم طرحه من قبل الرئيس التنفيذي لشركة فناوران اطلاعات خبره
التحدي الذي تواجهه شركات التكنولوجيا في الحفاظ على الموارد البشرية

رئيس مجلس إدارة جمعية الحديد والصلب الإيرانية
يجب وضع جميع الخطة الشاملة للمناجم في البلاد على جدول أعمال المديرين

الرئيس التنفيذي لشركة سنا باد للتنمية الصناعية الشاملة والتعدين (سيميدكو)
توفير مليون يورو من خلال توطين الأجزاء

الرئيس التنفيذي لشركة تجارت انرجي سما
مستقبل مشرق ينتظر محطات الطاقة الشمسية

أثار رئيس نقابة بائعي القرطاسية والمستلزمات الهندسية في طهران
سوق القرطاسية ينتظر الانتعاش

رئيس اتحاد طابعات طهران
تحتاج صناعة الطباعة إلى خبر وصي على دراية

أكد عضو في المجتمع المهني للسياحة الصحية في إيران
يعتمد ازدهار صناعة السياحة الصحية في إيران على تطوير البنية التحتية

الرئيس التنفيذي لشركة سبهر سورن اسبادانا الدولية
يجب أن تخدم السياسة والاقتصاد تنمية الاستثمار

عالم الاستثمار

اختيار ذكي لدخول سوق الأعمال الإيرانية

تمتلك إيران وهي دولة ذات حضارة تمتد لآلاف السنين
و ذات موقع جغرافي استراتيجي، العديد من الفرص والقدرات
للاستثمار في النفط والغاز والمعادن والبنى التحتية الصناعية
للمختلفة. كما أن وجود مناخات متنوعة وآثار تاريخية
غنية أضف إليها عوامل جذب سياحي فريدة، بالإضافة إلى
ذلك أدى وصول إيران للربيع والرخيص إلى أكثر من مليار
شخص في العالم في البلدان المجاورة لها وعبر طريق الحرير،
إلى خلق ميزة تصديرية خاصة لنا؛ لذلك يمكن للدخول
الذكي في مختلف القطاعات مثل الصناعة والخدمات والتجارة
والشركات الجديدة أن يحقق أرباحاً ضخمة للمستثمرين.
تسعى مجلة عالم الاستثمار إلى توفير نافذة جديدة واضحة
في الاقتصاد الإيراني للتنامي، مليئة بالفرص للبتكرة، من خلال
تقديم معلومات واضحة وصادقة كمستشار موثوق به.
التواصل المباشر مع الشركات النشطة في بيئة الأعمال الإيرانية،
لا سيما في مجالات الصناعة والطاقة والخدمات والنقل والمال
والتعميل والتأمين، فضلاً عن الأعمال للبتكرة، والاستفادة من
خبرة الخبراء جنباً إلى جنب مع توظيف الصحفيين الشباب
والمتحمسين والخبراء للتحقيق في القضايا من وجهة نظر
الصناعيين ورجال الأعمال الإيرانيين، يعتبر لهذه المهمة الرئيسية
لمجلة عالم الاستثمار.

تفخر «عالم الاستثمار» بأن أول مجلة إيرانية تصدر بثلاث
لغات شهرياً باللغات الفارسية والإنجليزية والعربية يتم
نشرها من قبل القطاع الخاص ويتم توزيعها على نطاق
واسع في قطاع الأعمال الإيراني، القراء الأعزاء نحن نقدر
ثقتكم، جهودنا لتأمين وزيادة رضاكم باستمرار هي جزء
من خارطة الطريق لهذه المجموعة لاستجابة بشكل أفضل
لاحتياجات جمهورنا. قرائنا الأعزاء يمكنكم التواصل معنا
لإدراج محتوكم وإعلاناتكم.

صاحب الامتياز والرئيس التنفيذي:

مرتضى فغانى

رئيس التحرير: فرهاد اميرخانى

المدير التجارى: سارة نظرى

المترجم: سعيد عدالتجو

اتصل بنا : شارع شهيد مفتح، زقاق مرزبان نامه، لوحة

رقم ٢٧، الوحدة الثامنة

رقم الهاتف: +٩٨٢١ ٨٨٦٤٨٤٢

رقم الفاكس: +٩٨٢١ ٨٨٦٤٧٨٦

الرمز البريدي: ١٥٨٨٨٦٦٣٤٤

رقم الهاتف المحمول: +٩٨ ٩١٣٧٧٠٧٧٤٥

البريد الإلكتروني: d.sarmayeh@gmail.com

للحصول على النسخة الكاملة من المجلة الشهرية، يرجى

الرجوع إلى موقع الأخبار التالي: www.dsarmaye.ir

الحاجة إلى الشفافية في

إنفاق الإيرادات الضريبية

مرتضى فغاني
عضو غرفة تجارة طهران

بعد سنوات، اعتمدت ميزانية إيران على عائدات النفط وإهمال الإيرادات الضريبية كأحد المصادر المالية المهمة للحكومة ووسيلة لتوضيح اقتصاد البلاد، والآن مع انخفاض عائدات النفط بسبب العقوبات، يضطر صناع السياسة الاقتصادية في البلاد زيادة نصيب الضرائب، وقد تم سحبها من الموازنة العامة. في قانون موازنة ٢٠٢٢، زادت الإيرادات

الضريبية بنسبة ٦٢٪ وزادت حصة الضرائب من الموازنة مقارنة بقانون موازنة العام الماضي بنسبة ١٣٪ لتصل إلى ٢٨٤٪. من ناحية أخرى، في النظام الضريبي للبلاد، حتى الآن، كان جزء كبير من تحصيل الضرائب من العمال والموظفين، ولم يدفع أصحاب الأعمال الأخرى الكثير من الضرائب بما يتناسب مع دخلهم، بحيث أن ١٠٪ فقط من إجمالي الدخل الضريبي للبلاد مرتبط بأصحاب المهن والشركات، ويخضع للضريبة، بينما يدفع أصحاب الرواتب ٢١٪ من إجمالي الضريبة، بحسب رئيس مركز التعليم والبحوث والتخطيط بهيئة الضرائب، في عام ٢٠٢١، بلغ تحصيل الضرائب من أصحاب الأعمال ١٧ ألف مليار تومان. دفع أصحاب الأعمال ما معدله ٥ ملايين تومان كضرائب على مدار العام بأكمله، بينما دفع كل صاحب رواتب حكومية ما متوسطه ٩ ملايين تومان كضرائب.

من ناحية أخرى، وبسبب نقص المعلومات الكافية، فإن عملية حساب واستلام الضرائب في الدولة لم تمر بعد بالشكل الصحيح، لذلك تمت الموافقة على قانون محطات المتاجر ونظام دافعي الضرائب بحيث بناءً عليه، يجب على دافعي الضرائب المطالبين بتثبيت واستخدام محطات المتاجر، بالإضافة إلى استخدام محطة التخزين، ذكر المواصفات المطلوبة في نظام منظمة الشؤون الضريبية في البلاد والقيام بجميع معاملات السلع والخدمات الخاصة بهم من خلال هذه المحطات. من ناحية أخرى، من الضروري بالنسبة لهم إصدار إيصالات بختم منظمة الشؤون الضريبية في البلاد لعملائهم بعد إجراء أي عملية شراء أو بيع. سيؤدي هذا إلى زيادة العدالة الضريبية، لأنه وفقاً للخبراء، تم إعفاء أكثر من نصف اقتصاد البلاد من الضرائب بطريقة ما. يتم استخدام الضريبة المحصلة لتغطية النفقات الجارية للحكومة، ويمكن أيضاً اعتبار الجزء الأكبر من هذه النفقات بمثابة رواتب لموظفي الحكومة. وباعتماد النهج الجديد، سيتم دفع ١٠٠٪ من رواتب موظفي الحكومة باستخدام المولد الضريبية، بينما كانت الضرائب في السابق توفر أقل من ٧٠٪ من هذه الموارد. يمكن أن يكون لزيادة حصة الضرائب في ميزانية الدولة عواقب مهمة، مثل تقليل الاعتماد على عائدات النفط، وإتاحة الفرصة لاستثمار هذه الإيرادات في تطوير البنية التحتية للبلاد، فضلاً عن تقليل الإيجارات والفساد الاقتصادي. ومع ذلك، فإن تحقيق هذه الإنجازات يعتمد أيضاً على عوامل أخرى، يجب أن تكون الشفافية المالية للدولة أهمها. من خلال زيادة حصة الضرائب في ميزانية الدولة وتوفير الموارد المالية لدفع النفقات الحكومية، من حق جميع المواطنين معرفة كيف وكما يتم إنفاق هذه الموارد بطريقة شفافة. إذا تحقق ذلك، يمكننا أن نأمل أن يؤدي إصلاح السياسات الضريبية إلى مرونة الحكومة، وتقليل النفقات غير الضرورية، ومحاربة الفساد وتقليل الإجراءات في المستقبل، وإلا فإن النظام الضريبي الجديد سيصبح تحدياً آخر في

الاقتصاد الإيراني. ■

الأفق المشرق لصناعة النقل بالسكك الحديدية في إيران

فرهاد أميرخاني
رئيس التحرير

رافق بداية الثورة الصناعية في العالم اختراع المحرك البخاري في إنجلترا وضرورة استخراج الفحم من المناجم ونقله. بعد ذلك، تم تطوير السكك الحديدية تدريجياً في دول مثل فرنسا والولايات المتحدة الأمريكية، ثم باعتبارها أهم وسيلة مواصلات، فقد أثرت على الحياة السياسية والاجتماعية والاقتصادية للدول واكتسبت أهمية خاصة في إيران، تاريخ إنشاء أول خط للسكك الحديدية، على الرغم

من أنه يعود إلى تشغيل الطريق الإقليمي رشت - بندر أنزالي؛ لكن يعود تاريخ تطوير شبكة السكك الحديدية الإيرانية إلى ثلاثينيات القرن الماضي وربط بحر قزوين بالخليج الفارسي عن طريق السكك الحديدية. الآن، اكتسبت السكك الحديدية الإيرانية شهرة عالمية وأدرجت لجنة التراث العالمي لليونسكو السكك الحديدية الوطنية الإيرانية (المعروفة باسم السكك الحديدية بين الشمال والجنوب) بطول حوالي ١٤٠٠ كيلومتر من الخطوط الرئيسية و ٨٠٠ كيلومتر من الخطوط الثانوية كأول تراث صناعي للعالم في قائمة اليونسكو العالمية. أيضاً مع أكثر من ٢٦٠٠٠ نوع من عربات الشحن وأكثر من ٢٠٠٠ عربة ركاب، تتمتع بلادنا بمكانة خاصة بين أعضاء الجمعية الإقليمية للسكك الحديدية في الشرق الأوسط (UIC RAME) والاتحاد الدولي للسكك الحديدية (UIC). مع العضوية الدائمة للسكك الحديدية الإيرانية في هذه التجمعات، تم توفير إمكانية تطوير النقل بالسكك الحديدية بين دول آسيا الوسطى وأوروبا. بحيث يجعل هذا الحدث ممرات الشمال والجنوب والشرق والغرب أكثر نشاطاً وتقدماً لوجستياً والريح والازدهار. أصبح العمل لبلدنا. في هذا الصدد، ويهدف دعم الإنتاج المحلي، وفقاً للقوانين التي اقترتها وزارة الصناعة والتعدين والتجارة في عام ٢٠١٩، كانت مصانع التصنيع المحلية مسؤولة عن بناء وتجهيز وتوريد أسطول السكك الحديدية، والتي بموافقة هذا القانون، قريباً جداً خرجت مصانع تصنيع العربات من الركود الذي دام ٢٠ عاماً، وخلال عامين فقط، بنمو أكثر من ٨٦٪، وبدعم من شركة السكك الحديدية، أضافوا أكثر من ١٧٩٢ عربة لدورة التشغيل في البلاد.

على الرغم من أن صناعة النقل بالسكك الحديدية في بلدنا تحاول أن تجعل نفسها مستقلة عن البلدان الأخرى من خلال إنتاج قطع الغيار والوصول إلى الاكتفاء الذاتي؛ لكن لسوء الحظ، وبسبب بعض التهور من الحكومات السابقة، فإن السكك الحديدية في بلادنا حالياً قد تركت وراءها تكنولوجيا العالم وبطريقة ما لديها إرث من التخلف التاريخي الذي خلفه الماضي، والذي نتج عنه وقوع حوادث مفرجة، بما في ذلك حادث قطار مشهد - يزد، كلها متأصلة في كسل الماضي.

الآن، بناءً على تصريحات المدير التنفيذي للمتعلم والشاب للسكك الحديدية، فإن صناعة النقل بالسكك الحديدية في بلدنا تمر بتحول وتحاول بكل قوتها تعويض هذا التخلف التاريخي. أصبح امتلاك العلم الحديث في العالم والتغلغل التكنولوجي واستخدام الشركات القائمة على المعرفة، إلى جانب التيسير ومكافحة الفساد، من الأولويات الأولى للسكك الحديدية. ومن المؤمل أنه مع تحقيق هذه المثل، في هذا الوقت، سنشهد نقلة تاريخية في صناعة النقل الإيرانية ودورها في العالم. ■

تم طرحه من قبل الرئيس التنفيذي لشركة فناوران
اطلاعات خبره

التحدي الذي تواجهه شركات التكنولوجيا في الحفاظ على الموارد البشرية

في الوقت الحالي، أدت التغييرات في
عالم التكنولوجيا والتكنولوجيا إلى نقل
صناعة التأمين نحو الخدمات عبر
الإنترنت وخفض العديد من تكاليفها
وتحدياتها. لمعرفة المزيد حول هذا
الموضوع، توجهنا إلى المهندس يوسف
قلاتى، الرئيس التنفيذي ورئيس
مجلس إدارة شركة فناوران اطلاعات
خبره وأجرينا محادثة معه. نقرأ أجزاء
من هذه المقابلة.

تهيمن هذه الشركة على مجال التأمين وأعماله، بحيث يتم استشارة
الزملاء من محلي البرامج التقنيين من قبل شركات التأمين. وتجدر
الإشارة إلى أن شركة خبراء تكنولوجيا المعلومات تدار على أساس المعرفة
وعلى الرغم من التغييرات في التكنولوجيا العالمية، إلا أنها تستخدم بيانات
جديدة كل يوم.

إنتاج برمجيات التقنيين، وهو برنامج قوي للغاية، ويوفر البنية التحتية
اللازمة لإصدار إعادة التأمين، وتقييم الأضرار، وما إلى ذلك. تم تشكيل
الهيكل الرئيسي لهذا البرنامج في شركة البرز للتأمين وتم توسيعه خلال
العشرين عامًا الماضية، بحيث أصبح اليوم لا يتم تنفيذ أي عمليات
إعادة تأمين مالي في شركات التأمين خارج هذا البرنامج. برنامج فناوران
هو البنية التحتية لصناعة التأمين، والعديد من الشركات الناشئة
والتقنيات الدقيقة والأشخاص النشطين في مجال التكنولوجيا والابتكار
يستخدمون هذا البرنامج كبنية تحتية في قطاع التأمين.

يقوم هذا البرنامج بتأمين مفتوح؛ بمعنى أنه تم توفير بواباتها لأصحاب
المصلحة من أجل التنمية. كما توجد تطبيقات تعمل في مجال التلف
والمعالجة وتنقل المعلومات اللازمة إلى برمجيات الفنيين من خلال API.
تحاول شركة فناوران اطلاعات خبره تصدير البرمجيات إلى دول المنطقة
ولديها خطط جادة للسنوات القادمة.

لقد غيرت هذه الشركة البنية التحتية للبرامج بحوالي ٨٠٪ وستخلق
علمًا مختلفًا للشركات الناشئة والنشطين في صناعة التأمين هذا الخريف.
بشكل عام، ٤٠٪ من طاقة هذه الشركة مخصصة لتحسين البرمجيات و
٦٠٪ لشركات التأمين التي حازت على المرتبة الأولى بين أفضل الشركات
في هذا الصدد.

من المأمول أن يتم إضفاء الطابع المؤسسي على استخدام تكنولوجيا
المعلومات في صناعة التأمين يومًا بعد يوم. ومع ذلك، فإن العديد من
هذه الأنشطة مبنية على خبرة الناس وتتجلى فيها العديد من نقاط
الضعف، لذلك يجب أن نتحرك في الاتجاه الصحيح ونطور أنشطتنا
القائمة على الذكاء الاصطناعي من أجل رسم أفق إيجابي لهذه الصناعة.
تعتبر هجرة العاملين في مجال التكنولوجيا إلى الخارج عالية جدًا بحيث
تواجه معظم الشركات في مجال التكنولوجيا تحدي توفير الموارد
البشرية، وتواجه شركة فناوران اطلاعات خبره صعوبة في الحفاظ على
قوتها العاملة النشطة من ٤٠٠ شخص. ■

التنمية المستدامة من خلال الاستثمار في المناجم

تعد إدارة السيولة وتوجيه رأس المال المحلي من أهم واجبات مديري
الاقتصاد الكلي في أي بلد. في حالة عدم وجود التسهيلات اللازمة لجذب
رؤوس الأموال، فإن موجة السيولة ستتحرك بناءً على الجوّ النفسي
للمجتمع، وعلى الرغم من الاختلاف في طريقة توجيه رأس المال وفقًا
لظروف الدول المختلفة، يمكننا حصر أشياء عامة التي هي فعالة في
حل المشكلة. الخطوة الأولى هي الاستقرار. استقرار القوانين واستقرار
أسعار الصرف واستقرار ظروف الإنتاج والأسعار النهائية تجعل الدولة
تعتبر مستقرة من وجهة نظر المستثمر. الخطوة الثانية هي عدم
تدخل الحكومة في العمليات التجارية. لا تقتصر هذه المناقشة على
قمع الأسعار أو التسعير الإلزامي أو فرض رسوم التصدير، والتي تعتبر
تدخلات سلبية. في حالة التدخل الإيجابي، ستقوم الحكومة بتضليل
التدفق النقدي. لا يكون التدخل الإيجابي ذا مغزى إلا إذا تم فحص
جميع القضايا المحيطة، بما في ذلك عمليات الإنتاج السابقة واللاحقة
للمنتج المدعوم، وتأثير التدخل على تحسين الجودة، وغياب الإيجار
والاحتكار، وبطريقة مستعرضة مع فترة مرجعية، عندما تكون البداية
والنهاية بشكل واضح وشفاف. يمكن رؤية أحد أهم التدخلات
الإيجابية المدمرة في الإنتاج في صناعات السيارات والصلب في البلاد.
في هذه الصناعات، تواجه الحكومة فجأة شركات خاسرة وغير قابلة
للإصلاح لا يمكن تغييرها إلا من خلال العمليات الجراحية المؤلمة؛
لذلك، وفقًا للوضع الحالي للبلاد، نحتاج إلى نموذج خاص لإدارة رأس
المال. إن الاهتمام بالبنية التحتية، ومركزية المناجم كقطاع مستقل
وذو أولوية، فضلًا عن التركيز على خفض تكاليف النقل، ستكون أهم
سمات هذا النموذج.

وتكمن أهمية الموضوع في أنه يجب على الحكومة تعليق العديد من
برامجها الحالية، بما في ذلك الإيرادات الضريبية، وما إلى ذلك، واقتراح
برنامج وطني لهذه القضية؛ برنامج جاذب للمستثمر ولديه استقرار
وعدم تدخل فيه. يتسبب تعريف البرنامج الوطني في اختفاء التصورات
الجزئية أو الجزئية ويمكن الحصول على الإجماع على تنفيذه من جميع
الإجراءات الحكومية. في هذه الحالة وبدلاً من الاهتمام بالسحب
النقدي، ستسحب الحكومة النتائج المرجوة في شكل غير نقدي وستصل
آثارها إلى الحكومة بشكل غير مباشر. لن تؤدي الزيادة في عدد
المؤسسات الاقتصادية السليمة إلى زيادة الإيرادات الضريبية للحكومة في
السنوات التالية فحسب، بل ستقلل أيضًا بشكل كبير من تكلفة
الحكومة في خلق فرص العمل، وسيتم تنفيذ هذا العمل من خلال رأس
المال المتجول. المجتمع خاصة في حالات مثل تطوير المناجم، سيكون
التوظيف بطريقة لامركزية ومستدامة، إلى جانب التنمية المحلية، أقل
فائدة من النهج الجديد للحكم والناس. ■

سعيد عسكر زاده
أمين عام جمعية خام الحديد
الإيرانية

إطلاق أول صندوق استثماري خاص في البورصة

في الوقت الحالي، يتمتع سوق رأس المال بقدرية كبيرة على التنمية والاستثمار، كما استفادت الدول المتقدمة من هذه القدرة على نمو الاستثمار وتمويل الشركات، ولكن في بلدنا، يصاحب سوق رأس المال تقلبات عالية وهو محفوف بالمخاطر للعديد من المستثمرين. لمزيد

من التحقيق في هذه المشكلة، أجرينا محادثة مع الدكتور مهدي فرزمنند، الرئيس التنفيذي لشركة فاينتك الإستشارية في الاستثمار. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

هذه الشركة هي إحدى المؤسسات المالية المسجلة لدى هيئة الأوراق المالية والبورصات، والتي تم إطلاقها في عام ٢٠١٦، ونجحت بعد ذلك في تلقي جميع تصاريح الاستشارات الاستثمارية وإدارة المحافظ والتوريد والقبول والتمويل الأصغر من الأوراق المالية والبورصة. منظمة. تم تأمينه. تم تشكيل هذه الشركة كجسر بين الشركات الناشئة وقواعد المعرفة مع سوق رأس المال وتهدف إلى ربط أدوات وأساليب سوق رأس المال في مجال التمويل والاستثمار بالقاعدة المعرفية للدولة. حتى الآن، كانت هناك أنشطة جيدة في هذا المجال واستفادت العديد من الشركات من خدمات فاينتك الإستشارية في الاستثمار.

الشركات ونشطاء سوق رأس المال في حاجة ماسة لاستخدام التقنيات الجديدة والأنشطة المبتكرة التي تتطلب دعماً استثمارياً وتمويلياً، في غضون ذلك، حددت فاينتك هدفها المتمثل في الجمع بين هاتين المجموعتين معاً. إن أهم ما يميز هذه الشركة هو معرفتها التقنية وخبراتها في الموارد البشرية، بحيث أنه نظراً للجمع بين الموارد البشرية والدراسات والمعرفة التي اكتسبتها على طول الطريق، فقد حازت هذه الشركة على ثقة الجهات الفاعلة في كل من الشركة الناشئة. النظام البيئي وسوق رأس المال. العنوان هو ميزته على الشركات الأخرى

كما ذكرنا، قامت شركة فاينتك الإستشارية في الاستثمار بلول استثمار في القطاع الخاص من خلال صناديق الاستثمار الخاصة وفي مجال التمويل الجماعي بمبلغ ٤٠٠ مليار ريال لشركات رأس المال خلال ٦ أشهر. مقبول. ممول.

من بين هذه الخدمات إدارة الأصول للأفراد والكيانات القانونية المهتمة بالاستثمار. في هذه المرحلة، وفقاً لمخاطر الاستثمار وحجمه ومدته، يتم توفير حلول استثمارية، وبناءً على ذلك، يمكنك استخدام الأموال الغالية من المخاطر، وجميع أنواع نماذج إدارة المحافظ.

يعتبر سوق رأس المال مقياس الحرارة الاقتصادي للبلاد، والذي سيتغير تحت تأثير أي نوع من الحوادث. إن تنظيم قرارات وقواعد سوق رأس المال، مثل حجم القاعدة ونطاق التقلبات، هي أيضاً تدابير أخرى تساعد على سلامة السوق. بالإضافة إلى ذلك، فإن إصلاح ممارسات الاكتتاب العام سيضع المستثمرين على الاستثمار في سوق الأوراق المالية. ■

رئيس مجلس إدارة جمعية الحديد والصلب الإيرانية يجب وضع تجميع الخطة الشاملة للمناجم في البلاد على جدول أعمال المديرين

بصفتها الممثل المتخصص الوحيد لأعمال خام الحديد الإيرانية، فإن جمعية خام الحديد الإيرانية هي منظمة تجارية تأسست في عام ٢٠١١ من أجل إقامة تفاعلات واتصالات منهجية داخل التجارة (بين نشطاء هذا المجال) وخارج المنظمة (ذات الصلة). المنظمات والهيئات التنفيذية). من أجل معرفة المزيد عن أنشطة وأعمال هذه الجمعية، أجرينا محادثة مع المهندس مهرداد أكبريان، رئيس مجلس إدارة جمعية خام الحديد الإيرانية ونائب رئيس لجنة الصناعات والمناجم الغرفة التجارية الإيرانية. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

تأسست هذه الجمعية في عام ٢٠١١ وهي حالياً في فترة نشاطها الرابعة. نحن عضو في سلسلة أكبر في الدولة تسمى سلسلة الحديد والصلب، وطريقتنا الوحيدة هي التفاعل مع بعضنا البعض. في الوقت الحالي، نشترك في الغالب في تآزر الروابط المختلفة للسلسلة، وقد بذلت العديد من الجهود بهذه الطريقة.

يتمثل أحد الأهداف المهمة وطويلة الأمد لجمعية الحديد والصلب الإيرانية في تشكيل صندوق استثماري بمشاركة رجال الأعمال والرأسمالين من أجل أن يصبح قطاعاً منتجاً في البلاد. مع تشكيل هذا الصندوق، يمكن حل المشاكل

وفقاً للتقديرات، لدينا حالياً ٢٠ عامًا من احتياطات الحديد، وإذا اكتملت اكتشافاتنا، فستكون احتياطات إيران بالتأكيد أكثر من هذا الرقم.

يحتاج قطاع التعدين والصناعات المعدنية في البلاد إلى وضع خطة شاملة لخام الحديد في البلاد. يجب أن نكون موجّهين نحو العرض، لا موجّهين نحو الطلب؛ هذا يعني أن المنتج نفسه يجب أن يكون لديه منتجات ليقدّمها، والآن إذا كانت هناك صناعات مناسبة للمعادن في البلاد، فيمكن استخدامها محلياً، وإلى جانب ذلك، سيخلق ذلك فرصة للتصدير والعملاء الأجنبية، وميزة نسبية لا يعتبر استثماراً، ويتم توفير متطلبات إنشاء الصناعات التحويلية بسهولة أكبر.

الدراسة العلمية للأرض مهمة جداً وضرورية للاستثمار. إيران متعطشة للاستثمار بشرط أن تتجذب المصادر الأجنبية والبنوك وكبار المستثمرين للاستثمار في البلاد. معظم الأموال في قطاع التعدين هي أموال أتت من المناجم نفسها؛ أي أنها داخل الإدارات وداخل الإقليم. العوائق تسبب الازدهار والقفز التي تأتي من خارج المنطقة.

تتمتع الاستكشافات بمكانة خاصة في صناعة التعدين في البلاد، ومن أجل تحقيق الوضع الحقيقي لقطاع التعدين في بلدنا في العالم، نحتاج إلى معرفة مفصلة باحتياطياتنا.

في وسط إيران، هناك أمل كبير في اكتشاف احتياطيات ضخمة. بالطبع هذه الرواسب عميقة، لكن لديها قدرة أكبر من المناجم الموجودة، وبسبب انخفاض سعر المعادن، وعدم الكفاءة الاقتصادية، ونقص المعدات والألات المناسبة، لا أحد يفكر في استخراج هذه الموارد في لحظة. ■

تم استعراضه في المائدة المستديرة لمجلة «عالم الاستثمار»

التغيرات في الاقتصاد الإيراني نتيجة «الثورة المعدنية» في إيران

المالية اللازمة، ولكن لديه موقع مناسب من حيث الخبرة، فبدلاً من تسليم الملكية، يمكننا تسليم الإدارة إلى القطاع الخاص.

تعديل القواعد للمهرقة لكسب ثقة المستثمرين

صرح محمد رضا شهبازي، الرئيس التنفيذي لشركة اكتشاف فلز بابلان كوبر (تشاردملو) أعتبر الآلية فعالة في هذا المجال من خلال إنشاء اتحادات كبيرة للتنقيب عن التعدين في البلاد، وأعتقد أنه في حالة حدوث ذلك، فإن أنشطة التعدين الصغيرة والجزرية، يمكن استهدافها ومتابعتها بشكل منهجي وتقودنا إلى الأهداف المرجوة.

وأكد: إذا تم تعديل القوانين المهرقة، إذا أزلنا مجال الإيجار، إذا قمنا بتمديد السكك الحديدية اللازمة للإنتاج عن طريق إزالة العقبات، وبشكل عام، إذا أزلنا مجال القرارات الشخصية وقمنا بتنظيمها، فيمكننا التحرك نحو الاستقرار وأمن الاستثمار وإمكانية التخطيط على المدى الطويل. دعنا نتحرك أنه في مثل هذه الحالة من الممكن كسب ثقة المستثمر في الاستثمار في مناجم إيران.

التفسيرات في القانون غامضة

أكد أحد إيرواني عضو مجلس إدارة منجم صابانور أن هناك حاجة لاستثمارات كبيرة في قطاع التعدين وقال: رأيي، حتى لو تم تأمين الاستثمار المحلي، فسنظل بحاجة إلى استثمار أجنبي في قطاع التعدين. قطاع. على سبيل المثال، تحركت جنوب إفريقيا نحو التنمية باستخدام المستثمرين الأجانب.

يجب على المسؤولين خلق الدافع الضروري للاكتشافات

محمد رضا شاهري، عضو مجلس إدارة شركة كافاند نيهان زامين، مشيراً إلى أنه على الرغم من امتلاكها طاقات عالية، إلا أن إيران لديها أقل من واحد بالمائة من إنتاج المعادن في العالم، وهو عدد ضئيل، وقال: الاكتشافات هي يتم تصنيعها حالياً في إيران، ويبلغ متوسط عمقها 150 مترًا، وهذا العمق هو في الواقع اكتشافات سطحية؛ هذا يعني أننا تقريباً صفر ولسنا عميقين في استخراج واستكشاف الرواسب الجوفية العميقة؛ لذلك، من الضروري إجراء استكشاف عميق تحت الأرض بسرعة في المناطق والمناطق.

نقوم بتجميع خريطة للاكتشاف

وقال سيد محسن نبوي نائب رئيس الاستثمار وشؤون شركات جل جوهر، مشيراً إلى أننا نعمل حالياً على خريطة الاستكشاف الوطنية: «لقد عقدنا اجتماعات مع خبراء في مجال التعدين وكلنا نعلم أن مشكلتنا هي الاستكشاف وبياناتنا قديمة والعديد منها يعود إلى العقد الأول من إنشاء المنظمة الجيولوجية، واليوم إذا كان لدينا مطالبة فهي مرتبطة بالماضي ولم نتعرف على منجم كبير.

كما أشار نائب الرئيس لشؤون الاستثمار والشركات، غول جوهر، إلى النمو السلبي للاستثمار في الستينيات والعقد الماضي، وقال: بالطبع، في التسعينيات، على الرغم من النمو السلبي، حققت بعض المجموعات نمواً جيداً لكن إحدى المناقشات المهمة المذكورة هي أن مسألة «العقوبات الذاتية» جعلت وضعنا أسوأ. ■

إيران من أغنى دول العالم من حيث الموارد الطبيعية. الاحتياطيات، والتي، بالطبع، يتم إبله المزيد من الاهتمام لقطاع النفط والغاز؛ إذا اعتقد الخبراء والخبراء، أن تطوير إنتاج المعادن يمكن أن يحقق دخلاً يساوي أو حتى عدة مرات مقارنة بدخل النفط والغاز للبلاد. السؤال الأول الذي يمكن طرحه هو القدرات التعدينية وأهمية السياسات الإدارية في هذا المجال. وقدم خبراء وشخصيات بارزة في هذا المجال آراءهم وحلولهم في مائدة مستديرة عقدت في مكتب مجلة «عالم الاستثمار». يبدو أن وصف هذه المقابلة موضع تقدير من قبل القراء.

لقد كنا بطيئين للغاية في مجال الاستكشاف

قال عزيز الله عصاري، كبير المستشارين في مجموعة CPG الهندسية والصناعية والتجارية، رداً على السؤال: كما تعلمون؛ نظراً لأهمية المناجم، فقد تم رفع شعار في فترة واحدة أن التعدين يجب أن يحل محل النفط. لدينا الكثير من الاحتياطيات في مجال التعدين، بحيث يوجد حوالي 78 نوعاً من المعادن في البلاد. عدد سكان إيران هو واحد بالمائة من سكان العالم و 7 بالمائة من احتياطيات العالم المعدنية موجودة في إيران، والتي تعتبر ذات إمكانات عالية، ومع ذلك، فقد كنا بطيئين جداً في مجال الاستكشاف، بحيث تكون كمية لدينا الحفريات حتى الآن بقدر ما لا يوجد بلد مثل أستراليا لمدة عام وهذا أمر مؤسف.

مشيراً إلى أن صانعي السياسات لم ينظروا أبداً إلى مناخنا بناءً على معلومات دقيقة وتحليل مفصل، وبالنظر إلى ذلك، لا يمكننا أن نتوقع تخطيط الرؤية وشرحها. قال: للتخطيط لمدة 5 سنوات، يجب أن نتأكد من الظروف و أحداث السنوات الخمس القادمة.

يجب على الحكومة إنتاج المعلومات الأساسية في مجال التعدين

قال بهرام شكوري، عضو مجلس إدارة اتحاد منتجي ومصنري المنتجات المعدنية في إيران: صحيح أن بلادنا بها 21٪ من مساحة العالم و 21٪ من سكان العالم، لكننا في الحقيقة نفعل ذلك. لا تملك 27٪ من احتياطيات العالم المعدنية. وبدلاً من ذلك، فإن 9. فقط من احتياطيات العالم تخص إيران. إذا لم نزن بلدنا مع دول العالم الأخرى، فلا يمكننا إجراء مقارنة صحيحة. قال هذا الناشط في مجال التعدين: إذا لم يكن لدى القطاع الخاص القدرة

صرح مدير عام شركة سبهر صنعت آرتا

نجاح القطاع الخاص في استغلال المناجم

لقد خلقت الاستفادة من الاحتياطيات المعدنية لبلدنا العديد من القدرات للنشاط وتوليد الدخل للقطاع الخاص وحتى للحكومة، ومع ذلك، على الرغم من القيمة المضافة لمنتجات النشاط في هذا المجال، لا يزال يُنظر إليها على أنها مبيعات خام. بخصوص هذا الموضوع، ذهبنا إلى أكبر ساريخاني، مدير

عام شركة سبهر صنعت آرتا، وتحدثنا معه. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. تأسست هذه الشركة في عام ٢٠١٧ من أجل إنتاج مركبات خام الحديد باستخدام طاقة المناجم في غرب البلاد وأيضاً باستخدام تجربة إنشاء مصنع أسد آباد، وبمرور الوقت بدأت في استيعاب المعدات المطلوبة. جدير بالذكر أن الطاقة الاسمية لمصنع المركز التابع لشركة سبهر صنعت آرتا والموجود في كوردستان تبلغ ٢٥٠ ألف طن سنوياً، والتي سيتم تحقيقها في عام ٢٠٢١ وهي حالياً في طور بناء ثاني إنتاج لها. خط. سيتم استخدامه من بداية أكتوبر من هذا العام.

ستمتلك شركة سبهر صنعت آرتا القدرة على إنتاج ٦٠٠,٠٠٠ طن من المركبات سنوياً وستقوم بتوريد حوالي ٧٧٠ من العلف المطلوب من مناجمها الخاصة وبقية خام الحديد من مناجم أخرى في غرب البلاد، وهذا العام ستبدأ أيضاً في بناء مصنع الحبيبات الخاص بها. الهدف الرئيسي لشركة سبهر صنعت آرتا هو استكمال سلسلة إنتاج الصلب، ولهذا السبب، بعد إنشاء مصنع الحبيبات، جعلت من إنتاج الحديد الإسفنجي هدفها النهائي.

على الرغم من إدانة مبيعات النفط الخام، يجب إعادة النظر في التعريفات المتعلقة بهذا المصطلح وإيلاء المزيد من الاهتمام للكفاءة الاقتصادية. بالطبع، هناك فرق كبير بين المناجم الخاصة والحكومية. على سبيل المثال، مناجم القطاع الخاص هي في الغالب ذات احتياطي منخفض ودرجة منخفضة، ويختلف نوعها وتنوعها عن القطاع العام.

لحسن الحظ، كان هذا القطاع موهوباً جداً في استغلال المناجم الموجودة واتخذ خطوات جيدة في اتجاه الإنتاج وخلق فرص العمل. بالإضافة إلى ذلك، خطى القطاع الخاص خطوات أكبر وحقق العديد من النجاحات في مجال الإنتاج، وعلى هذا الأساس تحولت شركة سبهر صنعت آرتا إلى إنتاج المنتجات في هذا المجال لوجود طاقات كبيرة. ■

الرئيس التنفيذي لشركة سنا باد للتنمية الصناعية الشاملة
والتعدين (سيميدكو)

توفير مليون يورو من خلال توطين الأجزاء

شركة التنمية الوطنية للصناعة والتعدين (مساهمة خاصة) في عام ٢٠١٧ بهدف توجيه الاستثمار من أجل خلق فرص العمل والتنمية الإقليمية المتوازنة وتوريد الحاجة إلى المواد الخام الوسيطة لصناعات إنتاج الصلب الخام في البلاد بطاقة سنوية تبلغ ٢,٥ مليون طن من المركز و ٢,٥ مليون طن تم إنشاء الحبيبات. في مارس ٢٠١٦، تم نقل هذه الشركة إلى شركة خوزستان للصلب (مساهمة عامة) وتم تغيير اسم الشركة إلى شركة سنا باد للتنمية الصناعية الشاملة والتعدين. من أجل معرفة المزيد عن أنشطة هذه الشركة، أجرينا مقابلة مع محمد مدني فر، الرئيس التنفيذي لشركة سنا باد للتنمية الصناعية والتعدين الشاملة. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. وبحسب أهداف هذه الشركة، سيتم تخزين نحو ٨٥٠ مليون طن من خام الحديد من منطقة سنجان، والتي قد تصل إلى نحو مليار طن بناءً على محادثات ودراسات. كما تم توفير حوالي ١٧,٥ مليون طن من المركبات للصلب بالدولة و ١٥ مليون طن من الكريات، وفي هذا الصدد استثمرت هذه المجموعة في إنتاج ٢,٥ مليون طن من المركبات والكريات. بالنظر إلى قضية نقص المياه في منطقة سنجان، فإن إحدى خطط ومشاريع هذه الشركة هي الإدارة المثلى لمياه الصرف الصحي واستغلالها، والتي تسببت في عودة حوالي ٨٥٪ من المياه مع النفايات إلى دورة الإنتاج. يعد إنشاء وتشغيل محطة الترشيع ونزع المياه من نفايات سيميدكو خطوة مهمة في مناقشة حماية البيئة واستدامة الإنتاج.

أحد الأهداف المهمة لشركة سيميدكو هو توطين الأجزاء، بحيث تستخدم قدرة الشركات ذات السمعة الطيبة بهذه الطريقة لإنتاج أجزاء تكون أحياناً أفضل من العينات الأجنبية. على سبيل المثال، تم الآن توطين معدات مثل المطاحن واللفائف ومعدات التقطيع وما إلى ذلك، مما وفر مليون يورو مع الاستفادة من الأداء الأمثل.

نعتزم زيادة الطاقة الإنتاجية لكل من مصانع سيميدكو للمركبات والحبيبات من ٢,٥ مليون طن إلى ٥ ملايين طن.

برأيي لا يجب أن تفرض الحكومة قرارات أحادية الجانب لأنها تمارس ضغطاً كبيراً على القطاع الخاص، ومن الأمثلة كما ذكرنا تسعير المواد الخام في البورصة الساعية مما يقلل بشكل كبير من الفوائد للاستثمار في صناعات التعدين والصلب. التحدي والمشكلة الرئيسية لصناعة الصلب في هذه السنوات هو الانقطاع المتكرر للكهرباء والغاز، ويتوقع نشاط هذا المجال من الحكومة الموقرة الإسراع في حل هذه المشاكل وزيادة التأزر والتعاون مع منتجي الصلب في البلاد. ■

تم ذلك في حفل حضره وزير الصناعة والتعدين
والتجارة ومسؤولون آخرون

افتتاح الخط الثالث لمصنع المركز التابع لشركة جهرزمين لخام الحديد

أقيم حفل التشغيل الرسمي للخط الثالث لمصنع المركز التابع لشركة جهرزمين للحديد الخام بحضور وزير الصناعة والتعدين والتجارة الإمان جمعة سرجان ومحافظة كرمان وممثل أهالي سرجان وبرديسير في البرلمان ومجموعة من مسؤولي المحافظات والمدين في قاعة المؤتمرات في جهرزمين. رحب محمد فلاح، الرئيس التنفيذي لشركة جهرزمين للحديد والصلب بالضيوف الحاضرين في الحفل، وأضاف: «منطقة جل جهر بعظمتها الاستثنائية تحظى بنسبة ٤٠٪ من دعم دولة الصلب التي تضم أكثر من ٢٢ ألف شخص في منطقة جولوجوار وأكثر من ذلك. أكثر من ٦ آلاف شخص يعملون في شركة جهرزمين.

وقال محمد فلاح: يجب توفير الظروف المناسبة للموهوبين للقدوم إلى العمل من أجل خلق فرص عمل جيدة في المستقبل. يؤدي تنفيذ هذا المشروع إلى خلق فرص عمل لـ ٢٠٠ شخص بشكل مباشر و ٥٠٠ شخص بشكل غير مباشر.

وأضاف سيد رضا فاطمي أمين، وزير الصناعة والتعدين والتجارة، خلال مراسم تشغيل الخط الثالث لتركيز جهرزمين في سرجان، أن هناك ٥٠٠ مليون طن من المعادن في البلاد، وأضاف: «العام الماضي، نحن تم تصدير ٤٥ مليون طن فقط من المواد الخام، لكننا عالقون في المبيعات شبه الخام. وقال: لقد قمنا بتصدير أكثر من ٧ ملايين طن من الصلب شبه الخام، بينما تقوم بعض الشركات باستيراد الصفائح المعدنية، وبالتالي فإن سلسلة الإنتاج في الدولة غير مكتملة.

وقال محمد مهدي فداكار محافظ كرمان في حفل افتتاح خط ثلاثة مصانع انتاجية مركزية لشركة جهرزمين بمدينة سرجان، في اشارة إلى تأسيس شركة بهدف تطوير التنقيب عن المعادن بالمحافظة: الخطوة التالية، سيتم استكشاف كامل منطقة المقاطعة، وأمل أن تمنح وزارة الصناعة والتعدين والتجارة هذا الإذن ".

وصرح شهباز حسنپور، ممثل أهالي سرجان وبرديسير في مجلس النواب، أن ٦٧٪ من إجمالي المطالبات المحصلة في دائرة حقوق المناجم بالولاية هي من محافظة كرمان، والباقي ٣٣٪ ينتمون إلى محافظات أخرى في الإقليم. الدولة، و ٦٥٪ من هذه الأموال يجب أن تعاد إلى وزارة الأمن. ويجب على الوزارة إنفاق الأموال لاستكمال البنية التحتية لتلك المحافظة، لكن حتى واحد بالمائة منها لم يعد إلى كرمان.

وقال القائم بأعمال الحاكم الخاص لمدينة سرجان، في معرض تقديره لجهود وجهود المهنيين والعاملين الدؤوبين في منطقة جلجوه، لا سيما شركة جهرزمين لخام الحديد: إن هذه الشركة، من أجل تحقيق أهداف خططها التنموية، تعمل رسميًا على المركز الثالث. تشغيل خط انتاج بسعة ٢ مليون طن ■

مدير أول في مجموعة ارزش الاستثمارية

يجب أن تستند الاكتشافات المعدنية إلى دراسات علمية

من القطاعات التي يمكن الاستثمار فيها كبديل لصادرات النفط قطاع التعدين، حيث دخلت فيه شركات خاصة نشطة واستكشفت واستخرجت ومعالجت. بالنظر إلى هذه المسألة، ذهبنا إلى مسعود رازفر، كبير المديرين وعضو مجلس إدارة الشركات التابعة لمجموعة ارزش الاستثمارية، وكذلك عضو مجلس إدارة جمعية خام الحديد وتحدثنا معه نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. تأسست هذه المجموعة على أساس أنشطة التعدين في صناعة التعدين وإنشاء ارزش المضافة في هذا المجال وتشرف حاليًا على العديد من الشركات الكبيرة. بالإضافة إلى ذلك، تعتبر شركة نوفين أرزة إحدى شركات مجموعة ارزش الاستثمارية في قطاع المسرعات (الشركات الناشئة). تركز بشكل خاص في مجال النقل البري للمعادن.

في قطاع التعدين، نواجه خطر تقليص الاحتياطات المتاحة، لذلك يجب علينا خلق فرص عمل في هذا القطاع من خلال التركيز على الاستراتيجيات الكلية والنظر في تركيزه في المناطق المحرومة.

لحسن الحظ، أطلق القطاع الخاص والشركات مثل ماد كوش، بالإضافة إلى قضايا العقوبات وكورونا، إلخ. قضايا مماثلة، بالاعتماد على قدرة قوات الخبراء المحليين، أطلقت معدات أوروبية حديثة وحققت إنجازات جيدة. مجموعة ارزش الاستثمارية هي قطاع خاص ١٠٠٪ وتتمتع بخفة الحركة. من ناحية أخرى، نفذت مجموعة ارزش الاستثمارية أنشطتها بناءً على الدراسات الهندسية وأجرت دراسات الجدوى اللازمة للمشروع المرغوبة، وبناءً على ذلك، تم تحديد أهدافها ودراسة جميع جوانبها.

عادةً ما يكون عملاء منتجات مجموعة الاستثمار القيمي عبارة عن مصانع تعدين داخل وخارج الدولة، ومع ذلك، فإن شركات التعدين والصناعات التعدينية لهذه المجموعة الاستثمارية تسعى إلى خلق قيمة مضافة في مجال صناعات التعدين والتعدين، وتحديدًا في سلسلة الصلب و السلاسل أيضًا توجد صناعات التعدين أيضًا في معادن أخرى مع الحفاظ على أولوية خلق قيمة مضافة في البلاد. يجب أن يؤخذ في الاعتبار أنه في بعض الأحيان يكون تصدير المواد الخام مفيدًا لاقتصاد البلد، لذلك يجب أن نتعامل مع هذه الفئة بناءً على مراجعات الخبراء وإلا فإننا سنواجه مشاكل.

بالنظر إلى المساهمة الكبيرة للصناعات المتعلقة بالتعدين، فإن الناتج القومي الإجمالي وخلق قيمة مضافة في أشرار الوطنية تعتبر كبيرة، ومع النهج الصحيح، وتسهيل عوامل الإنتاج وإنشاء البنية التحتية، يمكننا أن نأمل في الدور الفعال لهذا المجال في المستقبل. ■

أكد الرئيس التنفيذي لشركة راهبر فرايند آريا

إضعاف معنويات المستثمرين باللوائح الحكومية المرهقة

يعد تطوير الصناعات التعدينية أحد العوامل المهمة في التقدم البشري، ولكن من أجل النمو للترفيد لهذه الصناعة، سيكون من الضروري إدخال طرق إبداعية ومبتكرة؛ الأساليب التي يمكن استخدامها لتقليل استهلاك الطاقة والتلوث البيئي بالإضافة إلى زيادة الإنتاجية. الآن، من أجل

التعرف على المزيد أجرينا مقابلة مع علي هراتيان، الرئيس التنفيذي ورئيس مجلس إدارة شركة راهبر فرايند آريا. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة. حاليًا، تعمل هذه المجموعة وتنمو كواحدة من رواد الصناعة الإيرانية، واستمررا لهذا المسار، قمنا بتشكيل المزيد من الشركات ذات الموضوعات المتخصصة واحتياجات صناعة البلاد.

يتمثل النهج العام لهذه المجموعة في تحسين المعرفة التقنية واستخدام التقنيات الحديثة بهدف تقليل النفايات وتحسين استهلاك المياه والطاقة باتباع نهج أخضر، مما سيؤدي إلى زيادة جودة المنتج النهائي، وتطوير المعرفة بهذه الصناعة وتحسين إنتاجية مصانع التعدين.

للمهمة الرئيسية لهذه الشركة: الاستغلال المبتكر والإنتاجي والأخضر لخطوط معالجة المعادن والمركبات والكربان

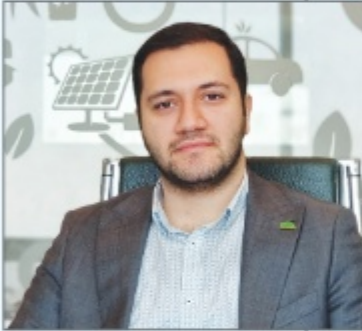
في العام الجديد، فإن اهتمام ورؤية مجموعة رهبر فرايند آريا هو أن تكون قادرة على تحقيق نمو مقبول في صناعة التعدين من خلال تطبيق أحدث التقنيات والجهد المستمر والمتابعة، وبهذه الطريقة، بالإضافة إلى ضمان المصالح وأرباب العمل، اتخاذ خطوة فعالة. للنهوض بأهداف البلد.

أنشأت المصانع التي تديرها شركة راهبر فرايند آريا حوالي ١٩٠.٠٠٠ طن من خام الحديد المركز العام الماضي، وهو ما يزيد عن الخطط السابقة (تم تحقيق ١٠١٪ من الخطة)، ومن المتوقع أن تصل هذه الكمية بنهاية عام ٢٠٢٢. سيكون أكثر من مليوني طن. نفذت هذه الشركة مشاريعها التنموية والداخلية المخطط لها العام الماضي.

هدفنا الأهم هو تقديم خدمات عالية الجودة في مجال التشغيل، بحيث تكون أفضل من عمل صاحب العمل وصاحب المصنع، وهذه المسألة تجعل تشغيل المجمع شديد التخصص. يمكن أن تكون شركة راهبر فرايند آريا أكثر إنتاجية في بعض الأحيان من صاحب العمل نفسه نظراً لامتلاكها المعرفة والدعم الفني لشركات المجموعة الشريكة في بناء وتجهيز وتطوير المصنع. بعد صناعات النفط والغاز، تعد صناعة التعدين من أهم العواصم الوطنية، والتي جذبت الكثير من الاهتمام في السنوات الأخيرة. ولهذا السبب تتحسن أوضاع الاستثمار في هذا القطاع حالياً، إلا أن هناك عقبات مثل كقوانين، وتشدد الحكومة وعدم لطفها تجاه من يعرضون رؤوس أموالهم لمخاطر مختلفة يقوض ثقة المستثمر. ■

الرئيس التنفيذي لشركة رابانو

تغيير موقف السلطات تجاه إنتاج الطاقات المتجددة من الضروري

من أهم المعوقات التي تسببت في تقليص وتوقف الاستثمار في قطاع الطاقة المتجددة أن بعض المديرين يعتمدون فقط على الوقود الأحفوري لتزويد الطاقة التي يحتاجها بلدنا وحتى لديهم إطلاقة فائقة على الطاقة المتجددة. لمزيد من التحقيق في هذه المشكلة، ذهبنا إلى المهندس أمير رضا عسكر زاده، الرئيس التنفيذي لشركة رابانو، وتحدثنا معه. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

تتمثل المهمة الرئيسية لهذه الشركة في تنفيذ الأنشطة الإنتاجية والتجارية من أجل توفير معدات الطاقة الشمسية، وفي هذا المجال، مع تقديم المشورة، قامت أيضًا بإدارة المشاريع الكبيرة، والتي تمتلك الآن لحسن الحظ أكبر حصة في السوق.

شركة رابانو متخصصة في مجال توريد المعدات والإنتاج، بالإضافة إلى تقديم المشورة لأصحاب العمل، فهي تزود معدات محطات الطاقة الشمسية بأعلى جودة وتداول، بحيث تفخر هذه المجموعة بكونها أكبر شركة توريد. الشركة المصنعة لمعدات محطات الطاقة الشمسية تعمل.

كما ذكرنا فإن إحدى هذه الميزات هي توفير سلع ذات جودة عالية وتداول عالي، والأهم من ذلك، تحديد أسعار معقولة للسلع والخدمات، بحيث تحصل مجموعة كبيرة من المقاولين على السلع التي يحتاجونها من حل الطاقة المستدامة. شركة. ويتلقون خدمات الاستشارات والإرشاد من هذه الشركة.

حققت شركة رابانو أداءً جيدًا في السنوات الخمس الماضية مقارنة بالظروف الحالية، ومع ذلك، في الفحص التفصيلي لهذا الأمر، يجب الانتباه إلى شروط العقوبة وتأثيرها السلبي على بيئة الأعمال.

أكملت هذه الشركة، بدعم من فريقها الشاب والمتعلم، الاستعدادات لبناء خط من محولات الطاقة الشمسية كمنتج مهم وقائم على المعرفة، وبرجاء الله، ستحقق الإنتاج الضخم لهذا المنتج بحلول شهر سبتمبر ٢٠٢٣.

يعتبر بعض المديرين تشغيل محطات الطاقة المتجددة بمثابة ترف، في حين ينبغي النظر إليها كنموذج استراتيجي.

يعتمد استثمار القطاع الخاص في هذا المجال على مبرراته الاقتصادية. نظرا لقدراتها في مجال إنشاء محطات الطاقة المتجددة، يجب على بلادنا أن تنظر في حوافز لها، من بينها دفع التسهيلات الرخيصة. ■

الرئيس التنفيذي لشركة انرجي سazan آينده

صناعة الكهرباء هي البنية التحتية الرئيسية للتنمية المستدامة

بالإضافة إلى الاستفادة من
الاحتياجات الضخمة من النفط
والغاز والمناجم، نظراً لموقعها
ومداه، فإن إيران لديها إمكانية
الاستفادة من الطاقات المتجددة؛
طاقات يمكن تحويلها إلى كهرباء
لتلبية الاحتياجات المحلية في
القطاعين الصناعي والعمري
والسيطرة على أسواق الطاقة في
المنطقة بالاعتماد عليها. ناقشنا

هذه المسألة في محادثة مع الدكتور وحيد أمير، الرئيس التنفيذي لشركة
انرجي سazan آينده. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

تنشط هذه الشركة في مجال إمداد الطاقة للمتجددة للمصانع وتوريد الطاقة
وتصميمها ومراجعتها بشكل علمي وتتعاون مع حوالي ١٥٪ من محطات
الطاقة المحصورة في الفروع التي يقل إنتاجها من الطاقة عن ٢٠٠ كيلوات في
الدولة. تعمل مجموعة منتجي الطاقة المستقبلية في تطوير المفهوم وتطبيقه
في مجال تبادل الطاقة والبحث والتطوير (R & D) للطاقة، لا سيما في مجال
الشبكة الصغيرة، والذي يعتبر مجالاً جديداً.

لعدة سنوات، كانت الطاقة الشمسية مدعومة من قبل الحكومة، وبالطبع
كانت هناك تقلبات. من أسباب زيادة حصتنا في السوق، والتي تصل إلى
٢٢٥٪ بما في ذلك القطاع التجاري، أننا نقوم بتطوير وإبتكار ومتابعة وتعريب
للموضوعات العلمية كل يوم.

بعض عملائنا في الدولة هم من المستهلكين الذين يحتاجون إلى خدماتنا في
مجال الكهرباء المستقرة وإمدادات الطاقة في حالات الطوارئ؛ حتى يتمكنوا
من توفير الكهرباء الخاصة بهم دون الحاجة إلى شبكة الكهرباء الوطنية.
يمكنهم حتى بيع الكهرباء للشبكة الوطنية في ساعات معينة والحصول على
الكهرباء من الشبكة الوطنية في ساعات أخرى.

لقد تم القيام باستثمارات جيدة في هذا المجال حتى الآن. حالياً، يبلغ
متوسط معدل عائد داخلي للقوى الشمسية حوالي ٢٥٪، وهو أمر جيد نسبياً،
ولكن في بعض النماذج التي ندمجها، في بعض الأحيان يكون لها عائد أقل
من عام، مما يعني أن معدل العائد الداخلي في بعض الأحيان يتجاوز ١٠٠٪.
من خلال اختيار النماذج المناسبة وإنشاء صناعة الطاقة الشمسية، يمكن
لإيران تقديم الخدمات الفنية لجميع دول المنطقة، من أفغانستان وباكستان
إلى طاجيكستان وسوريا والعراق والمملكة العربية السعودية وغيرها وتغطيها.
لحسن الحظ، شبكة الطاقة في إيران واسعة، في رأيي، إذا أصبحت بلادنا مركز
الطاقة في المنطقة، فسيتم إزالة العديد من الضغوط الخارجية على إيران؛
هذا يعني أنه بالإضافة إلى الدخل، فإنه يجلب لنا أيضاً الأمان. ■

الاستثمار

الرئيس التنفيذي لشركة تجارت انرجي سما

مستقبل مشرق ينتظر محطات الطاقة الشمسية

تعد عوامل مثل تقليل موارد الوقود الأحفوري وارتفاع التكلفة النهائية
للطاقة في مختلف البلدان من أهم رافعات السرعة في تطوير إنتاج الطاقة
المتجددة، وخاصة محطات الطاقة الشمسية. هذه العملية بالطبع في إيران
تواجه عقبات مختلفة مثل تقلبات أسعار الصرف وعدم الكفاءة الاقتصادية
بقدرات منخفضة، لكن مهدي صالح مؤيد الرئيس التنفيذي لشركة تجارت
انرجي سما يعتقد أنه على الرغم من القدرات العالية للدولة و من ناحية
أخرى، قلة الكهرباء مستقبل مشرق ينتظر محطات الطاقة، إنه الطاقة
الشمسية. فيما يلي نقرأ أجزاء من المقابلة معه.

تعمل حوالي ٢٠٠ شركة في إيران في مجال محطات الطاقة الشمسية، وقد
اعتادوا على كتابة رسائل إلى الحكومة، والتي، على الرغم من أنها مرة
واحدة في السنة، أدت إلى زيادة تعريفه للبيعات، لكنها ما زالت لا تستجيب
للزيادة في التكاليف. على سبيل المثال، قبل عامين، رفعت وزارة الطاقة
الرسوم الجمركية بنسبة ٤٠٪، ولمدة بضعة أشهر كان من الممكن لمحطات
الطاقة أن تعمل.

في الوقت الحالي، قمنا ببناء حوالي ٢٠ محطة طاقة كبيرة الحجم داخل
الدولة ومحطة طاقة واحدة في الخارج، ولدينا مكاتب في دبي ولبنان، ونتعاون
مع شركة إنجليزية. أدى هذا التعاون إلى بناء محطة طاقة شمسية بقوة
٨٥ ميجاوات في إنجلترا في عام ٢٠١٥. حالياً، نحن منخرطون في إعلانات
واسعة النطاق في دول الخليج ونأمل في بناء محطات توليد الطاقة في هذه
البلدان أيضاً.

بحلول نهاية هذا العام، نخطط لإنشاء عدة محطات طاقة بقدرة ١٠
ميجاوات في مدينتي كاشان وهمدان، والتي سيتم تنفيذها قريباً. كمقابل،
نحن نعمل على بناء محطة طاقة بقدرة ٥٠ ميجاوات في تركيا، وقد بدأ
الاستثمار الأجنبي فيها ومن المفترض أن تصل طاقتها الإنتاجية إلى ١٥٠
ميجاوات على ثلاث مراحل.

الطاقة المتجددة ليست شيئاً يمكن تجنبه. يجب على رجال الدولة أيضاً
قبول هذه الحقيقة واتخاذ خطوات في هذا الاتجاه. خاصة بسبب نقص
الكهرباء ووجود قدرات عالية في إنتاج الطاقة المتجددة، نتوقع أنه في
السنوات القادمة سنشهد زيادة ملحوظة في معدلات الطاقة. حتى مع
وجود عقود مدتها ٦ سنوات، يبدو أن الطلب على محطات الطاقة مرتفع.
لذلك، وعلى الرغم من الصعوبات والعقبات التي نتظرنا، فإننا نؤمن
بازدهار الطاقة الشمسية وخلق أسواق مناسبة للمستقبل القريب. كما
يجب على الحكومة أن تضع في اعتبارها أن تطوير الطاقة المتجددة سيكون
من أفضل الحلول للتعويض عن نقص الكهرباء وما ينتج عنه من أضرار
لمختلف الصناعات وسيقلل من المشاكل التي تسببها. ■

القسم
الاستثمار

٨

عالم الاستثمار
يوليو (تسور) ٢٠٢٢، الرقم ٦٧

التعاون الاقتصادي بين إيران وروسيا يتسارع في مجال الطاقة

منذ وقت ليس ببعيد، تم توقيع أكبر مذكرة استثمار أجنبي في تاريخ صناعة النفط الإيرانية بين شركة النفط الوطنية الإيرانية وغازبروم الروسية على هامش قمة أستانا، بحيث إذا تم تحويلها إلى عقد نهائي، فإن مجموعة من النفط والتعاون في مجال الغاز، بما في ذلك الضغط المتزايد في حقل غاز جنوب بارس، سيتم تطويره. حقل إيران المستقلان للغاز و ٦ حقول نفط، واستكمال مشاريع الغاز الطبيعي المسال، وإنشاء خطوط أنابيب لتصدير الغاز، وتبادل النفط والغاز، والتعاون العلمي والتكنولوجي بين البلدين. في الواقع، في نفس وقت زيارة الرئيس الروسي والبرقي لإيران، تسارع قطار التعاون الاقتصادي بين إيران وهاتين البلدين. وفي أهم حدث اقتصادي متعلق بهذه الرحلة، تم التوقيع على مذكرة التعاون الاستراتيجي بين شركة النفط الوطنية الإيرانية و غازبروم عبر الإنترنت من قبل محسن خجسته مهر الرئيس التنفيذي لشركة النفط الوطنية الإيرانية، وفيتالي ماركلوف نائب الرئيس التنفيذي لشركة غازبروم.

من أهم المحاور تطوير حقل الغاز في كيش وبارس الشمالية، وزيادة الضغط في حقل بارس الجنوبي، وتطوير ٦ حقول نفطية، وتبادل الغاز والمنتجات، واستكمال مشاريع الغاز الطبيعي المسال، وإنشاء خطوط أنابيب لتصدير الغاز، وغيرها من التعاون العلمي والتكنولوجي. من المذكرة، هذا على الرغم من حقيقة أنه تم بالفعل تنفيذ ٤ مليارات دولار من العقود مع مختلف الشركات الروسية للاستثمار.

كما أعلن خجسته مهر عن خطة شركة النفط الوطنية الإيرانية لجذب ١٦٠ مليار دولار من الاستثمارات في صناعة النفط للوصول إلى طاقة إنتاج نفطية يومية تبلغ ٥,٧ مليون برميل وطاقة إنتاجية للغاز تبلغ ١,٥ مليار متر مكعب في اليوم. التفاهم مع شركة غازبروم الروسية في وضع لم يتم فيه، خلال العقدين الماضيين، استكمال وتنفيذ العديد من التفاهات وحتى الاتفاقات مع الشركات الروسية؛ لكن يبدو أن تصميم البلدين على علاقات استراتيجية وتعاون اقتصادي هذه المرة أكبر مما كان عليه في الماضي.

يمكن أن يكون التعاون بين إيران وروسيا إيجابياً وهاماً بالنظر إلى إمكانات البلدين. وقعت هاتان الدولتان اتفاقيات مع بعضهما البعض في ثلاث منظمات طاقة على الأقل، ويمكن أن تساعد المشاركة في هذه المنظمات في تطوير العلاقات؛ بالإضافة إلى ذلك، استثمر الروس في العديد من الشركات في قطاع التنقيب والإنتاج، وهذه الشركات، إذا أرادوا، لديها القدرة على التطور في كل من قطاعي المنبع والمصب.

الآن علينا فقط أن ننظر إلى المستقبل وننتظر الأحداث القادمة لجعل هذه المذكرة والمذكرات المماثلة أكثر موضوعية.

جيل جديد بأفكار استشرافية في مجموعة جلها للصناعات الغذائية

مجمع جلها للصناعات الغذائية، مع قرن من التواجد الفخور في صناعة الأغذية الإيرانية وحصوله على العديد من الأوسمة والجوائز والشهادات الوطنية والدولية، وامتلاكه لسلة الغذاء الأكثر تنوعاً، كان ضيفاً على الشعب الإيراني لفترة طويلة وفخرنا هو أن أطفال الأمس، وآباء وأمهات اليوم، وصناع المستقبل في هذا البلد وجميع أجيال البلاد قد نشأوا مع جلها ويتذكرون مذاقها المألوف.

تعد صناعة الأغذية جلها من بين العلامات التجارية الحاصلة على أعلى الشهادات والأوسمة الوطنية والدولية. كانت هذه المجموعة هي وحدة العينة القياسية لعدة سنوات متتالية، كما حظيت بشرف الفوز بلقب العلامة التجارية الشهيرة للمستهلكين في سنوات متتالية، مما يدل على ثقة العملاء والمستهلكين المميزين جلها. تعد شركة جلها للصناعات الغذائية هي الحامل الأول لعلامة ملح الطعام القياسية في إيران وهي واحدة من أوائل العلامات التجارية التي حصلت على شهادة التسجيل الدولي للموافقة على الأغذية والأدوية والإشراف عليها من إدارة الغذاء والدواء الأمريكية. جلها للصناعات الغذائية هو أول مصنع استطاع الحصول على شهادة عمرها أكثر من مائة عام من اليونيسكو، وهذا شرف كبير لعلامة جلها وبلدنا. هذه العلامة التجارية هي واحدة من أقدم وأشهر العلامات التجارية التي احتلت مكانة خاصة على طاولات الشعب الإيراني لفترة طويلة وتم وضعها في الذاكرة التاريخية للشعب الإيراني كعلامة تجارية حنين إلى الماضي.

لحسن الحظ، تمتع هذا المجمع الصناعي بنمو جيد في مجال التعبئة والتغليف في السنوات الأخيرة. حققت صناعة الأغذية جلها، خاصة في السنوات الأخيرة، حركة متنامية في مجال تطوير التكنولوجيا وتحديث تغليف المنتجات وفقاً للمعايير العالمية ومتطلبات العملاء واحتياجاتهم بما يتماشى مع تقدم التكنولوجيا وتمكنت من الاستجابة لأذواق ومطالب المستهلكين وبالتالي مع نمو القيمة المضافة تمكنت من ترسيخ وجودها الناجح في الأسواق المحلية والأجنبية.

تعد شركة جلها واحدة من الشركات الرائدة في توريد المنتجات مع تغليف المطحنة أو غطاء المطحنة في إيران، وفي الوقت نفسه، قدمت تغليفاً بتصميم جديد ووفقاً للمعايير العالمية في مجال إنتاج وتوريد هذا النوع من المنتجات. كما حاولت هذه المجموعة أيضاً الحفاظ على جودة منتجاتها ووضع رضا المستهلك في مقدمة عملها، لأنها تقوم دائماً على الإيمان بأن الإيرانيين يستحقون الأفضل. ■

د. مهدي كريمي تفرشي
رئيس مجموعة عمل طريق
الحرير بين الأمم المتحدة
واليونسكو

أكد عضو في المجتمع المهني للسياحة الصحية في إيران

يعتمد ازدهار صناعة السياحة الصحية في إيران على تطوير البنية التحتية

بين المستشفيات والوجود القوي للشركات التي تعمل في مجال السياحة الصحية في جعل صناعة العمل الجماعي للسياحة الصحية في إيران بمثابة جزيرة.

يبدو أنه بالنسبة للمرضى الأجانب في البلاد، لم يكن لدينا تصميم مناسب لتوفير البنية التحتية لمنشأتهم، وهو ما قد يرجع إلى عدم وجود منظور دولي. فيما يتعلق بتسويق السياحة الصحية في الدولة، يجب أن يكون لدينا أفضل المواقع، لكن هذا لم يحدث. يجب أن يكون استثمارنا للبلدان المستهدفة ويجب توفير القدرة على إنشاء البنية التحتية وإنشاء المكاتب والمساحة المناسبة في البلد على النحو الأمثل. يجب أن تكون المساحة المخصصة لتقديم الخدمات والتحويلات للسائحين الصينيين مزودة بالبنية التحتية اللازمة، كما يجب أيضًا توفير أي خدمة نقدمها كخدمة للمريض لمرافقي المريض. في التدريب، يجب استخدام أفضل الأدوات وتحديد الفرص بشكل احترافي. بدون وضع خطة صحيحة ورؤية واضحة، لا يمكن للمرء أن يتوقع النجاح والتطور في صناعة السياحة الصحية في البلاد. من أجل التنافس مع سوق السياحة الصحية في البلدان الأخرى، من الضروري التحرك في اتجاه يتم فيه وضع المرافق والتخطيط الديناميكي والدقيق موضع التنفيذ. لأن مجال السياحة الصحية يتعامل مع صحة الناس ونفوسهم وروحهم، فإن أي نوع من الخدمات التي يتم تقديمها للمريض من أجل ضمان صحته، يجب أن يؤخذ في الاعتبار وينفذ لمرافقة المريض أيضًا. يجب تغيير استخدام الأساليب والأدوات الجديدة والطبيعية للحفاظ على صحة الناس في مجال السياحة الصحية للبلاد، الأمر الذي يتطلب اعتماد شروط خاصة.

في السنوات الماضية، أظهرت صناعة السياحة الصحية أنها يمكن أن تخلق العديد من الوظائف في البلاد. بالنظر إلى أن الشروط المشتركة بين المؤسسات وخارج الوزارات ومن حيث البرامج والتكنولوجيا تختلف عن الظروف الحالية، كيف تساعد الأدوات في البلدان المتقدمة في ازدهار السياحة الصحية؟

نما طلب الزوار من دول الخليج الفارسي وأفغانستان إلى إيران في مجال السياحة الصحية بشكل كبير، مما ينبغي أن يستفيد استفادة كاملة من هذه الفرصة لقيادة بلدنا في منطقة الشرق الأوسط من أجل جذب السياح الصينيين.

بيئة السياحة الصحية في إيران جاهزة للنمو الكامل، الأمر الذي يتطلب تفاعلًا دوليًا قويًا. يرجع وجود السياح الصينيين من دول الشرق الأقصى في إيران إلى الجودة الجيدة لتقديم الخدمات لهم بأسعار رخيصة في إيران. يمكن لموضوع السياحة الصحية، الذي يتطلب الوجود البارز للسياح الطبيين في البلاد، توفير بيئة مناسبة للمجتمع الطبي الدولي والعالمي في إيران. ■

إن الجمع بين مجال السياحة والصحة في بلدنا، الذي يحتل مرتبة مناسبة وهامة في الشرق الأوسط وحتى العالم من حيث وجود أطباء خبراء، يمكن أن يولد دخلًا مرتفعًا من النقد الأجنبي من أجل زيادة النمو الاقتصادي للبلاد. من أجل دراسة التحديات التي تواجه تطوير صناعة السياحة الصحية في إيران، أجرينا مقابلة مع رضا خادم الرضا، عضو المجتمع المهني للسياحة الصحية الإيرانية. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

في الواقع، تشمل العوامل الخمسة التي تساعد في تطوير البنية التحتية لصناعة السياحة الصحية في البلاد إنتاج المحتوى، وتقديم الخدمات والمرافق، والتسويق وإيجاد الإجابات، وتقديم المشورة ومركز الاتصال، كل منها يجب أن يكون علاقات عامة مناسبة للتنمية السياحة الصحية في إيران.

يجب تغيير استخدام الأساليب والأدوات الجديدة والطبيعية للحفاظ على صحة الناس في مجال السياحة الصحية للبلاد، الأمر الذي يتطلب اعتماد شروط خاصة. في الواقع، تحتاج مجالات العلاج والسياحة والتسويق جميعها إلى أدواتها الخاصة للتطوير.

بالنظر إلى قدرات القطاع الصحي والطب في البلاد في مجال الصحة والعلاج، لم يتم إنشاء المرافق المناسبة والمتوقعة من المجتمع الدولي، وبطريقة ما نحن بعيدين عن المجتمع الدولي بهذا المعنى ونأخذ في الاعتبار النمو المتزايد المتوقع للأجهزة والبرامج في مجال العلاج ولم تتقدم صحة البلاد كثيرًا ومن المتوقع من دولة ذات قدرة عالية مثل إيران أن تتجاوز دول الشرق الأوسط في مجال المرافق الصحية والعلاجية.

من أجل حدوث استثمار جيد في صناعة السياحة الصحية الإيرانية، يجب التحقيق في العقبات والتحديات القائمة وحلها. تشمل المشاكل الأساسية اعتماد قواعد مرهقة من قبل المسؤولين والمديرين الذين ليس لديهم المعرفة والوعي اللازمين بصناعة السياحة الصحية. قلقنا اليوم ليس فقط السياحة الصحية، ويجب أن تعاني الصناعة. للاستثمار، من المهم جدًا إيجاد أسواق جديدة ومواتية. تسبب وجود عدم اتساق

سوق القرطاسية ينتظر الانتعاش

تسبب انتشار كورونا في العالمين الماضيين في الكثير من الضرر لنقابات العمال المختلفة. في غضون ذلك، عانى مصنعو القرطاسية وبائعوها كثيراً بسبب إغلاق المدارس والجامعات وفقدان جزء كبير من السوق الاستهلاكية. وقد تحدثنا في هذا الصدد مع موسى فرزانيان، رئيس اتحاد

بائعي القرطاسية والمستلزمات الهندسية في طهران. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

في العالمين الماضيين تورطت جميع النقابات والشركات في انتشار مرض الكورونا ولحسن الحظ انخفض انتشار فيروس كورونا في بلادنا كثيراً، وإذا لم نواجه موجة جديدة من هذا الوباء في الأشهر القادمة، هناك أمل في أن الوحدات النقابية في مجال القرطاسية، بعد توقف لمدة عامين، تنتعش وتتكيف مع ظروف السوق.

هناك حوالي ٢٠٠٠ وحدة رسمية ومرخصة وحوالي ٨٠٠ وحدة غير مرخصة تعمل في طهران، ونحن متورطون معهم. في مجال التعامل مع الوحدات غير المرخصة يوجد ضمان تنفيذي.

في السنوات الأخيرة، شهدنا زيادة في دخولهم سوق القرطاسية، بحيث أصبح بيع القرطاسية هو الجزء المهيمن في أنشطتهم. بالطبع هذا الموضوع يطرح مشاكل لأعضاء نقابة بائعي الأدوات المكتبية، ومع ذلك، نأمل أنه مع تلاشي فيروس كورونا، سنستأنف مفاوضاتنا وتفاعلاتنا مع اتحاد منتجي آلات التصوير وتقليل المشكلات الموجودة.

لحسن الحظ، في السنوات الأخيرة، أثرت قضية الإنتاج ودعم المنتجين في بلادنا. في الفترة التي زادت فيها العقوبات الخارجية على بلادنا، نتج عن هذا الرأي نتائج جيدة في إدارتنا، من بينها زيادة الوحدات الإنتاجية والنمو الكبير للإنتاج مثل الأقلام وأقلام الرصاص، خاصة في شكل وحدات الورش.

يجب منح واردات البضائع الأصلية أصلية بطريقة قانونية، وهذا بالطبع في مصلحة الحكومة والمستوردين والناس. هناك خبراء جيدون في مختلف المجالات، وخاصة كتابة البرمجيات، وإذا تم استخدام خبراتهم، فسرى بالتأكيد قرارات وسياسات أفضل.

من خلال تعزيز الإنتاج، يمكننا أيضاً التفكير في الأسواق العالمية والصادرات. حالياً، لدينا سوق من ٥٠٠ مليون شخص في المنطقة، والتي يمكن دخولها إلى هذا السوق بمنتجات القرطاسية؛ كدولة مثل تركيا دخلت هذا السوق. يتطلب الوصول إلى هذا الموقف تسهيل الإنتاج وتطبيق حوافز التصدير من الحكومة، لكن في رأيي، لا يزال دعم الإنتاج ليس الشغل الشاغل للحكومة وصناع السياسات. ■

الرئيس التنفيذي لشركة بندار تحرير مهرجان

لدينا القدرة على توفير الاحتياجات المحلية وتصدير أقلام الرصاص الجودة

تواجه صناعات القرطاسية، كغيرها من الشركات المصنعة، عقبات مثل تقلبات أسعار الصرف، والقيود المفروضة على استيراد المواد الخام، فضلاً عن عدم وجود سياسات تحفيزية مناسبة للتواجد في الأسواق العالمية، من أجل تطوير أنشطتها وتوسيعها. في محادثة مع محمد جهانشاهي، الرئيس التنفيذي لشركة بندار تحرير مهرجان، قمنا بالتحقيق في هذه المشكلة. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

تمتلك شركة بندار تحرير مهرجان القدرة على إنتاج مليون كاراس (وحدة عد بالقلم الرصاص، تساوي ١٤٤ قلم رصاص) في السنة. يبدو أن حجم الإنتاج المحلي من الأقلام الرصاص يلبي تماماً احتياجات المستهلكين في البلاد ولم تعد بحاجة إلى استيراد أقلام الرصاص من دول أخرى. حتى أنني أعتقد أنه أثناء تزويد السوق المحلية، لدينا أيضاً القدرة على تصدير أقلام الرصاص.

خطتنا هذا العام هي دخول سوق البلدان الإقليمية وتصدير البوليمر وأقلام الرصاص الخشبية. تتمتع منتجاتنا بإمكانات جيدة ليتم عرضها في الأسواق الإقليمية وحتى الأسواق البعيدة في العالم.

مشكلة أخرى نواجهها في مجال التهريب هي إنتاج منتجات ماركة WOKE المقلدة. في السنوات الأولى، اعتادت شركتنا على طلب إنتاج بعض العناصر إلى الشركات الصينية، ولكن منذ عام ٢٠١٨، قررنا أن هذه العلامة التجارية سيتم إنتاجها في إيران ولم نعد نطلب من الصين. لسوء الحظ، يتم إنتاج أقلام الرصاص المزيفة التي تحمل هذه العلامة التجارية، والتي تنتمي أساساً لشركتنا، في بلدان أخرى ويتم تهريبها إلى إيران عبر المدن الحدودية. بالطبع، تواجه العلامات التجارية الإيرانية الأخرى أيضاً مشاكل مماثلة.

لا يوجد سعر حقيقي للدولار في إيران، وهذه الاختلافات حتى في بعض الحالات تتسبب في أن يكون سعر توريد البضائع من دول أخرى، مثل الصين، أقل من السعر النهائي لسلعنا. ومع ذلك، فإننا نكافح بكل قوتنا من أجل بقائنا ونأمل في المستقبل، إزالة المشاكل التي تنتظرنا من أقدامنا والمنتجين الآخرين بالقوانين والحماية اللازمة.

إذا كان المنتج راضياً عما لديه ولم يفكر في تطوير أنشطته، فسيفش بالتأكيد، لأن سوق المنافسة معقد للغاية وقيد التقدم. لا يمكن الإنتاج إلا من خلال توسيع وتدريب قوة الإنتاج وتجهيز الأجهزة. نحن بطبيعة الحال لسنا معفيين من هذه القاعدة. لذلك، نتطلع إلى تحسين جودة منتجاتنا ولدينا خطط لإنتاج المزيد من العناصر في مجال القرطاسية، بحيث يجري حالياً الإنتاج التلقائي بعلامة WOKE التجارية. ■

تحتاج صناعة الطباعة إلى خبر وصي على دراية

تُعرف صناعة الطباعة والتغليف في العالم بالصناعة الأم التي تحتاج الصناعات الأخرى إلى خدماتها بشكل مباشر، بحيث لا يمكن تخيل نجاح أي صناعة أو سوق دون دور الطباعة والتغليف. في إيران، كان دور هذه الصناعة في تطوير الصناعات الأخرى ووجودها في الأسواق العالمية دوراً لا يمكن إنكاره. لمعرفة المزيد حول هذا الموضوع، أجرينا مقابلة مع أحمد أبو الحسني، رئيس اتحاد طابعات طهران، ونحن نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

تحتاج جميع الصناعات إلى صناعة الطباعة بشكل مباشر وبدون الطباعة لا يمكن أن يكون لها نصيب في السوق. منذ حوالي عامين عندما بدأنا أنشطتنا في اتحاد الطابعات، كان هذا الاتحاد بعيداً عن موقعه الحقيقي وكل جهودنا خلال هذا الوقت كانت حول هذا، كان من أجل سد الثغرات.

الطباعة هي صناعة في جميع أنحاء العالم. تعتبر صناعة الطباعة هي الثالثة في أمريكا والخامسة في أوروبا، وفي إيران يجب إزالة الطباعة من وزارة الإرشاد وإضافتها إلى وزارات الصناعة والتعدين والتجارة. لأن الطباعة صناعة مرتبطة بشكل مباشر بجميع الصناعات وتلبي احتياجاتها. تلعب صناعة الطباعة وخدمات الطباعة دوراً كبيراً في تطوير وتقديم المنتجات الأخرى، لأنه حتى لو تم إنتاج أفضل منتج من قبل صناعات مختلفة، فلن يصل إلى أي مكان دون الطباعة والتغليف المناسبين.

مشكلتنا الأولى هي عدم وجود وصي خبر. فكرة وزارة الإرشاد هي أنه عندما تصدر رخصة إنشاء دار طباعة، لم تعد هناك حاجة لنقابة، والمثير للاهتمام، بصفتها أمين صناعة الطباعة والمؤسسة التي تصدر رخصة الطباعة ماكينات لدخول البلاد لا توجد إحصاءات ومعلومات عن المطابع وماكينات الطباعة ولا يوجد بلد. عندما لا يملك رئيس الطباعة في الدولة إحصاءات عن وحدات الطباعة والناشطين فكيف يخطط لها؟ إن فكرة دمج المطابع في طهران ممكنة، خاصة وأن حوالي 60٪ من دور الطباعة في طهران تقع في وسط المدينة ولها قيمة مالية عالية، ومن خلال بيعها وتوحيدها في المدن الصناعية، من الممكن توفير الأساس لتطويرها وتحديثها المدينة الوحيدة التي حققت نجاحاً جيداً في هذا المجال هي مشهد، حيث تم إصدار تصريح ارتفاع لتطوير مطبعة تقع في المدينة الصناعية لهذه المدينة، ويمكن لمجموعات الطباعة بناء وحدات متعددة الطوابق. ■

الرئيس التنفيذي لمجمع هوديس بارس
للطباعة والتغليف

تصدير المنتجات المطبوعة الإيرانية وفقاً للمعايير العالمية

تتمتع صناعة الطباعة والتغليف في إيران بقدرات كافية وقد تمكن بعض النشطاء في هذا المجال من المشاركة في الأسواق العالمية من خلال ترقية معداتهم والحصول على المعايير الدولية وزيادة جودة منتجاتهم. للتعرف على المزيد، تحدثنا إلى أمير هومن محمدي، الرئيس التنفيذي لمجمع هوديس بارس، ونائب رئيس اتحاد مصدري صناعة الطباعة، وعضو مجلس إدارة اتحاد طابعات طهران. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

حالياً، بالإضافة إلى توريد الطلبات المحلية، نقوم بالتصدير إلى دول مثل طاجيكستان وأرمينيا وأفغانستان وإلى الدول الأوروبية بما في ذلك النمسا وهولندا. عملية تقديم الطلبات هي أيضاً بحيث نقدم عادة مجموعة كاملة من الخدمات لعملائنا. أولاً، يتم إرسال المنتج إلينا، وبعد التصميم الهيكلي، يتم تنفيذ التصميم الجرافيكي والإنتاج والتسليم. في هوديس بارس، هناك وحدة أخرى نشطة في مجال تصميم وبناء أكشاك العرض، والتي لها تاريخ يمتد إلى ٢٢ عامًا، يتمثل نشاطها الرئيسي في تصميم وإنتاج أكشاك لشركات الأدوية.

حصلت مجموعة هوديس بارس للطباعة والتغليف حتى الآن على معايير مثل GMP و ISO للطباعة و ISO لإدارة الجودة و ISO لشكاوى العملاء و CE الأوروبية، مما يسمح لنا بتصدير المنتجات إلى أوروبا. لحسن الحظ، يتزايد عدد الشركات المحلية التي تطلب معايير عالمية يوماً بعد يوم، لأنها تحاول أيضاً تصدير منتجاتها إلى الخارج، وتتطلب هذه المسألة الامتثال للمعايير العالمية في قطاع الطباعة والتغليف.

من أهم العمليات التنفيذية في هذا المجمع هي الرقابة أثناء عملية الإنتاج، وهي المسؤولة عن وحدة مراقبة الجودة ويتم تنفيذها وفق معايير وإجراءات مسجلة وإجراءات صارمة للغاية. على سبيل المثال، تنظيف المحطات والخطوط قبل بدء العمل (لمنع أي خلط) وإصدار رخصة إنتاج من مراقبة الجودة ومراقبة أعمال الطباعة حسب المعايير والمتطلبات في كل محطة عمل، جزء صغير من التشغيل عمليات مجمع هوديس بارس للطباعة والتغليف وكذلك خطوط الإنتاج الخاصة بنا في الصندوق اللاصق وأقسام الكتيب القابل للطوي مجهزة بنظام قراءة الباركود الذي يتوقف تلقائياً ويحذر في حالة دخول منتج آخر إلى الجهاز أثناء العمل.

في مجال إنتاج عبوات الأدوية الثانوية وتصديرها إلى الدول الأوروبية، فإننا نواجه العديد من الصعوبات، من أهمها ضرورة تطبيق المعايير العالمية والتنافس مع المطابع الأجنبية. المعايير المتعلقة بهذه المشكلة صارمة للغاية وإذا لم يتم احترامها بالكامل في أوروبا، فنحن مطالبون بالامتثال الكامل لها. ■

يجب أن تخدم السياسة والاقتصاد تنمية الاستثمار

يتطلب تطوير الاقتصاد والإنتاج في أي مجال جذب رأس المال، وفي غضون ذلك، يمكن لجذب المستثمرين الأجانب أن يحرك عجلة الصناعات المحلية بشكل كبير. بالإضافة إلى القدرات الموجودة في مجمع الإنتاج، تشارك عوامل مختلفة في مجال

جذب الاستثمار، وجزء كبير منها متجذر في القضايا السياسية والمواقف الثنائية للدول مع بعضها البعض. لمعرفة المزيد عن وضع إيران فيما يتعلق بفرض الاستثمار، تحدثنا مع نادر رودساز، الرئيس التنفيذي لشركة سبهر سورن اسبادانا الدولية والناشط في سوق رأس المال والطاقة. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

شركة سبهر سورن اسبادانا الدولية نشطة في مجال الاستثمار ومتخصصة في مجال تصميم خطة العمل ودراسة الجدوى لجذب رأس المال في مجالات الطاقة والصناعة. بالطبع، فهي نشطة أيضًا في المجالات غير المتعلقة بالطاقة، مثل مشاريع البناء والصناعة. في الواقع، عملنا هو توفير الوثائق والمواد للاستثمار في مشاريع مختلفة.

لسوء الحظ في الوضع الحالي الاستثمار محدود وفيرس كورونا ضرب الاقتصاد العالمي ورفع عامل الخطر مما كان له تأثير كبير على الحسابات النهائية للتخطيط الاستراتيجي لنموذج التنفيذ المالي للشركات. كما أن المستقبل الضبابي العالمي يجعل من الصعب حساب صيغة فترة الاسترداد.

في رأيي، إيران هي المحفظة الاستثمارية الأكثر انفتاحًا وتنوعًا في العالم. يمكن إجراء أكثر الاستثمارات جاذبية، مثل الاستثمار في الصناديق العائلية، في إيران. في هذا السياق، تشكل العائلات الكبيرة صندوقًا للاستثمار وتدخل في العمل الاستثماري بتوجيه من البنوك.

إن أهم عقبة أمام الاستثمار في إيران هي الافتقار إلى الفهم الصحيح للاستثمار. إذا تم فهم الاستثمار والرسملة بشكل صحيح، فسوف يصطف المستثمرون. يعني فهم الرسملة اتخاذ مسار لا يعيق طرق المستثمرين. ليس لدينا أي أنشطة أخرى في إيران باستثناء الاستشارات الاستثمارية. لا أنوي الإعلان عن استراتيجية الشركة، ولكن ما يميزنا هو أن المستثمرين يثقون بنا ولم تنتهك هذه الثقة من أجل المال.

في إيران، فإن أي استثمار يأتي سيكون منقطع النظر تقريبًا. بالطبع هذا يعتمد على حل المشكلات وإلا لن يقبل المستثمرون مخاطر الاستثمار وستزيد نسبة المخاطرة من التقدير المالي للجدوى.

إذا أردنا أن ننظر إلى كل شيء فقط من منظور الاستثمار، فيجب أن تخدم السياسة والاقتصاد تنمية الاستثمار. ■

اقترح منظر التنمية المستدامة

إن تشجيع الناس على قبول مسؤولية العمل ضروري لتحقيق التنمية المستدامة

يتطلب تحقيق التنمية المستدامة معايير مهمة، بما في ذلك تمرير الأساليب التقليدية والميكانيكية لحل مشاكل وتحديات الوقت الحالي. للتحقيق في هذه القضية ذهبنا إلى الدكتور حسين ساساني، منظر التنمية المستدامة، وتحدثنا معه. نقرأ أجزاء من هذه المقابلة.

في عام ٢٠٠٠، قدمت الأمم المتحدة نظرية حول التنمية المستدامة، والتي وافقت عليها ١٤٧ حكومة و ١٨٩ دولة. وفقًا لهذه النظرية؛ تقوم التنمية المستدامة على ثلاث ركائز: الحكومة الموجهة نحو التنمية، والقطاع الخاص التنافسي، والمجتمعات المدنية غير الحكومية بإلقاء نظرة عامة على ظروف المجتمع وعمل ركائز التنمية المستدامة، يمكن القول أنه للأسف لم تقم أي من هذه الركائز بدورها وواجهها بشكل صحيح وأن الوضع الحالي ليس مناسبًا للغاية.

السبب الأول للتخلف هو تخلف عقليتنا وأنواع أفكارنا ومواقفنا. المبدأ الأول لتحقيق التنمية المستدامة ونقطة الانطلاق نحوها، في رأيي، هو إحداث التغيير والتحول في العقليات ونماذج التفكير، ومن ثم توفير مساحة للحوار لحل القضايا والمشاكل ذات العقليات المتطورة.

تتمثل الطريقة الأساسية لإحداث التغيير والتحول في المناهج والمعتقدات في توفير لغة وخطاب مشتركين على الطريق للوصول إلى رؤية واضحة وأهداف وطنية مشتركة ولديهم إرادة مشتركة لتحقيقها.

للمضي إلى لغة مشتركة، نحتاج إلى بناء الثقة في التواصل بين الناس والحكام. العلاقات الصادقة والشفافة والصريحة يمكن أن تقضي على الغموض وسوء الفهم وتعزز حياة هادئة وذات مغزى بين الناس.

المبدأ الأساسي الرابع في الاهتمام بالتنمية المستدامة والتركيز عليها، وهو أمر مهم جدًا بالنسبة لي وأعتقد أنه يجب على الجميع الانتباه إليها، هو أنه يجب التخلي عن «العقلية الوظيفية» في المجتمع والمؤسسات والشركات وفي أذهان أولياء أمورهم. تجنب ذلك. ما أعنيه بـ «العقلية الوظيفية» هو التخلي عن النهج والطرق الميكانيكية في تقديم الأفكار والحلول المبتكرة لتحسين المجتمع والمؤسسات الاقتصادية.

إذا تمكنت من بناء علاقة قائمة على الثقة مع الناس بطريقة تجعلهم يشعرون بالحرية في المجتمع، فإن احتمال قيامهم بأفضل عمل في حياتهم يكون أعلى بكثير. ■

فرم اشتراك ساليانه

دنيای سرمایه‌گذاری

Selected owners of capital and trade

منتخب صاحبان سرمایه و تجارت

نوع اشتراك:

حقوقه ☐ نام شرکت: نوع فعالیت: سال تاسیس:

حقیقه ☐ نام و نام خانوادگی:

نشانی کامل پستی:

کد پستی ده رقیه: تلفن تماس:

دورنگار: تلفن همراه:

نشانی پست الکترونیک (ایمیل):

آیا تمایل به دریافت نسخه pdf ماهنامه از طریق پست الکترونیک را دارید؟

بله ☐ خیر ☐

به همراه ارسال نخستین شماره ماهنامه کد اشتراك شما اعلام خواهد شد

واحد اشتراك: ۰۲۱-۸۸۸۶۴۸۳۵

۱- واریز مبلغ ۱,۲۰۰,۰۰۰ تومان به حساب شماره ۰۴۰۲۹۰۰۵۰۱۹۶۵۰۱۰ و یا شماره کارت ۹۳۱۴-۲۵۵۰-۹۹۷۳-۶۰۳۷

و یا شماره شبا ۰۴۰۲۹۰۰۵۰۱۹۶۵۰۱۰-۰۰۰۰-۰۱۷۰-۰۴۹ IR بانک ملی ایران به نام آقای مرتضی فغانی.

۲- ارسال تصویر فیش بانکی از طریق دورنگار به شماره ۰۲۱-۸۸۸۶۴۷۸۶

۳- هزینه ارسال مجلات با پست عادی به عهده ماهنامه و هزینه پست سفارشی به عهده متقاضی است.

۴- هزینه فوق برای اشتراك ۱۲ شماره از مجله (هر ماه یک نسخه) است.

www.dsarmaye.ir

[donyaye_sarmaye](https://t.me/donyaye_sarmaye)

d.sarmayeh@gmail.com

**CEO of Sepehr Soren Spadana
International Company**

Politics and economy should serve the development of investment

The development of economy and production in any field requires the attraction of capital, and in the meantime, the attraction of foreign investors can significantly turn the wheel of domestic industries. In addition to the existing capacities in a production complex, various factors are involved in the field of investment attraction, a significant part of which is rooted in political issues and bilateral positions of countries with each other. To learn more about Iran's situation in terms of investment opportunities, we spoke with Nader Roudsaz, the CEO of Sepehr Soren Spadana and active in the capital and energy market. We read parts of this interview.

Sepehr Soren Spadana Company is active in the field of investment and is specialized in the field of business plan design and feasibility study of capital attraction in the fields of energy and industry. Of course, it is also active in non-energy fields, such as construction and industry projects. In fact, our work is to provide documents and materials for investment in various projects.

Unfortunately, in the current situation, investment is limited and the corona virus has hit the global economy and raised the risk factor, which has a great impact on the final calculations of the strategic planning of the financial implementation model of businesses. Also, the global foggy future makes it difficult to calculate the payback period formula.

In my opinion, Iran is the most open and diverse portfolio for investment in the world. The most attractive investments, such as investments in family funds, can be made in Iran. In this context, big families form a fund for investment and enter into investment work under the guidance of banks.

The most important obstacle to investment in Iran is lack of proper understanding of investment. If investment and capitalization are understood correctly, investors will line up. Understanding capitalization means taking a way that does not block the ways of investors.

We do not have any other activities in Iran, except for investment consultations. I don't intend to announce the strategy of the company, but our distinction is that investors trust us and we have never violated this trust for money.

In Iran, any investment that comes will be almost unrivaled. Of course, this depends on solving the problems, otherwise investors will not accept the investment risk and the risk percentage will increase the financial estimate of the feasibility.

If we want to look at everything only from the perspective of investment, politics and economy should serve the development of investment. ■

The theorist of sustainable development proposed Encouraging people to accept work responsibility is necessary for sustainable development

Achieving sustainable development requires important parameters, including passing traditional and mechanical methods to solve the problems and challenges of the current time. To investigate this issue, we went to Dr. Hossein Sasani, a theorist of sustainable development, and talked with him. We read parts of this interview.

In 2000, the United Nations presented a theory about sustainable development, which was approved by 147 governments and 189 countries. According to this theory; Sustainable development has three pillars: development-oriented government, competitive private sector, and non-governmental civil societies

Taking a general look at the conditions of the society and the functioning of the pillars of sustainable development, it can be said that unfortunately none of these pillars have performed their role and duty properly and the current situation is not very appropriate.

The first cause of underdevelopment is the underdevelopment of our mentalities and types of thoughts and attitudes. The first principle of achieving sustainable development and the starting point of moving towards it, in my opinion, is to create change and transformation in mentalities and thinking models and then, to provide space for dialogue to solve issues and problems with evolved mentalities.

The most fundamental way to create change and transformation in approaches and beliefs is to provide a common language and discourse on the way to reach a clear vision and common national goals and to have a common will to realize them.

To reach a common language, we need to build trust in communication between people and rulers. Honest, transparent and frank relationships can eliminate ambiguities and misunderstandings and promote a meaningful and purposeful life among people.

The fourth fundamental principle in paying attention to and focusing on sustainable development, which is very important to me and I think everyone should pay attention to it, is that "functional mentality" should be abandoned in society, institutions, businesses and in the minds of their trustees. Avoid it. What I mean by "functional mentality" is to abandon the mechanical approach and methods in presenting innovative ideas and solutions for the improvement of society and economic institutions.

If you can build a relationship based on trust with people in such a way that they feel free in society, the probability that they will do the best work of their life is much higher. ■

CEO of Hoodis Pars printing and packaging complex

Export of Iranian printed products according to global standards

The printing and packaging industry in Iran has adequate capacities and some of the activists in this field have been able to participate in the global markets by upgrading their equipment, obtaining international standards and increasing the quality of their products. To get to know more, we talked

to Amirhoman Mohammadi, CEO of Hoodis Pars Complex, Vice President of Printing Industry Exporters Union, and member of the Board of Directors of Tehran Printers Union. We read parts of this interview.

Currently, in addition to supplying domestic orders, we export to countries such as Tajikistan, Armenia, and Afghanistan and to European countries including Austria and the Netherlands. The process of placing orders is also such that we usually provide a complete package of services to our customers. First, the product is sent to us, and after structural design, graphic design, production and delivery are done. In Hoodis Pars, another unit is active in the field of design and construction of exhibition booths, which has a history of 22 years, the main activity of which is the design and production of booths for pharmaceutical companies. Hoodis Pars Group has so far obtained standards such as GMP, ISO for printing, ISO for quality management, ISO for customer complaints and European CE, which allow us to export products to Europe. Fortunately, the number of domestic companies that demand global standards is increasing day by day, because they are also trying to export their products abroad, and this issue requires compliance with global standards in the printing and packaging sector.

One of the most important executive processes in this complex is the control during the production process, which is in charge of the quality control unit and is being implemented according to the standards and procedures of registered and very strict procedures. For example, cleaning the stations and lines before starting work (to prevent any mix-up) and issuing a production license from the quality control and control of printing works according to the standards and requirements at each work station, a small part of the running processes of Hoodis Pars Printing Complex and also our production lines in the sticky box and folding brochure sections are equipped with a barcode reader system that automatically stops and warns if another product enters the machine while working.

In the field of producing secondary drug packaging and exporting to European countries, we are facing many difficulties, the main reason of which is the need to apply global standards and compete with foreign printing houses. The standards related to this issue are very strict and if they are not fully respected, in Europe, we are required to fully comply with them. ■

World of
INVESTMENT

Head of Tehran Printers Union

The printing and packaging industry needs an expert and knowledgeable trustee

The printing and packaging industry in the world is known as a parent industry that other industries directly need its services, so that the success of any industry and market cannot be imagined without the role of printing and packaging. In Iran, the role of this industry in the development of other industries and their presence in the world markets has been an undeniable role. To learn more about this issue, we have conducted an interview with Ahmad Abolhosni, the head of Tehran Printers Union, we are reading parts of this interview.

All industries directly need the printing industry and without printing they cannot have a share of the market. About 2 years ago when we started our activities in the Union of Printers, this union was far from its real position and all our efforts during this time were on this. It was to fill the gaps.

Printing is an industry all over the world. The printing industry is considered the third in America and the fifth in Europe. In Iran, printing should be removed from the Ministry of Culture and should be added to the Ministries of Industry, Mines and Trade. Because printing is an industry that is directly related to all industries and meets their needs.

The printing industry and printing services play a high role in the development and progress of other products because even if the best product is produced by different industries, it will not reach anywhere without proper printing and packaging.

Our first problem is not having an expert trustee. The Ministry of Culture believes that when it issues the license to establish a printing press, there is no need for a union anymore, and interestingly, as the trustee of the printing industry and the institution that issues the license for printing machines to enter the country, there are no statistics and information about printing presses and printing machines. There is no country. When the head of printing in the country does not have statistics about printing units and activists, how is he going to plan for it?

The idea of consolidating printing houses in Tehran is feasible, especially since about 65% of printing houses in Tehran are located in the center of the city and their properties have a high financial value, and by selling and consolidating them in industrial towns, it is possible to provide the basis for their development and updating. did The only city that has achieved good success in this field is Mashhad, where even a height permit has been issued for the development of a printing house located in the industrial town of this city, and printing complexes can build multi-storey units. ■

The head of Tehran stationery and engineering supplies sellers' union raised

The stationery market is waiting for revival

The spread of Corona in the last two years has caused a lot of damage to various trade unions. In the meantime, stationery manufacturers and sellers have suffered a lot due to the closure of schools and universities and the loss of a significant part of the consumer market. We have talked with Musa Farzani, the head of Tehran stationery and engineering supplies sellers union in this regard. We read parts of this interview.

In the past two years, all guilds and businesses were involved in the spread of the corona disease, fortunately, the spread of the corona virus in our country has decreased a lot, and if we do not face a new wave of this epidemic in the coming months, there is hope that the guild units in the field of stationery, after a pause Two years, freshen up and adapt to market conditions.

There are about 2,000 official and licensed units and about 800 unlicensed units operating in Tehran, and we are involved with them. In the field of dealing with unlicensed units, there is an executive guarantee.

In recent years, we have seen an increase in their entry into the stationery market, so that the sale of stationery has become the dominant part of their activities. Of course, this issue poses problems to the members of the stationery sellers' union, however, we hope that with the fading of the corona virus, we will resume our negotiations and interactions with the photocopier producers' union and minimize the existing problems.

Fortunately, in recent years, the issue of production and support for producers has been raised in our country. In the period when foreign sanctions against our country increased, this view resulted in good results in our department, among which we can mention the increase of production units and the significant growth of production such as pens and pencils, especially in the form of workshop units.

Imports of genuine goods should be given authenticity in a legal way, which of course is in the interest of the government, importers and people. There are good experts in various fields, especially writing software, and if their experiences are used, we will definitely see better decisions and policies.

By strengthening production, we can also think about global markets and exports. Currently, we have a market of 500 million people in the region, which can be entered into this market with stationery products; as a country like Turkey has entered this market. Reaching this position requires facilitating production and applying export incentives from the government, but in my opinion, supporting production is still not the main concern of the government and policy-makers. ■

CEO of Pandar Tahrir Mehrgan Company

We have the capacity to supply domestic needs and export quality pencils

Stationery manufacturing industries, like other manufacturers, face obstacles such as fluctuating exchange rates, restrictions on the import of raw materials, as well as the lack of appropriate incentive policies to be present in global markets, in order to develop and expand their activities. In a conversation with Mohammad Jahanshahi, CEO of Pandar Tahrir Mehrgan Company, we investigated this issue. We read parts of this interview.

Pandar Tahrir Mehrgan Company has the capacity to produce one million units (pencil counting unit, equal to 144 pencils) per year. It seems that the amount of domestic pencil production fully meets the needs of the country's consumers and we no longer need to import pencils from other countries. I even think that we have the capacity to export pencils while supplying the domestic market.

Our plan this year is to enter the market of regional countries and export polymer and wooden pencils. Our products have a good potential to be supplied in regional markets and even far markets in the world.

Another problem we face in the field of smuggling is the production and supply of fake WOKE brand products. In the early years, our company used to order the production of some items to Chinese companies, but since 2018, we have decided that this brand will be produced in Iran and we no longer order from China. Unfortunately, fake pencils with this brand, which basically belong to our company, are produced in other countries and smuggled to Iran through border cities. Of course, other Iranian brands are also facing similar problems.

The dollar does not have a real price in Iran, and these differences even in some cases cause the supply price of goods from other countries, such as China, to be lower than the finished price of our goods. Nevertheless, we are fighting tooth and nail for our survival and we hope that in the future, the problems ahead will be removed from our feet and other producers with the necessary laws and protections.

If a producer is satisfied with what he has and does not think about developing his activities, he will definitely fail, because the competition market is very complex and in-progress. Production is possible only by expanding, training the production force and equipping the devices. Naturally, we are not exempt from this rule; Therefore, we are looking to improve the quality of our products and we have plans to produce more items in the field of stationery, so currently, automatic production with the WOKE brand is also underway. ■

Member of Iran's health tourism professional community emphasized

The boom of Iran's health tourism industry depends on the development of infrastructures

Combining the field of tourism with health in our country, which has a suitable and significant rank in the Middle East and even the world in terms of having expert doctors, can generate high foreign exchange income in order to increase the country's economic growth. In order to examine the challenges in the development of the health tourism industry in Iran, we have conducted an interview with Reza Khadem al-Reza, a member of the Iranian health tourism professional community. We read parts of this interview.

In fact, the 5 factors that help in the development of the country's health tourism industry infrastructure include content production, providing services and facilities, marketing and finding answers, providing advice and call center, each of which should be a suitable public relations for the development of health tourism in Iran.

The use of new and natural methods and tools to maintain people's health in the field of health tourism of the country must be changed, which requires the adoption of special conditions. In fact, the fields of treatment, tourism and marketing all need their own tools for development.

In order for a good investment to occur in Iran's health tourism industry, existing obstacles and challenges must be investigated and resolved. The basic problems include the adoption of cumbersome rules by officials and managers who do not have the necessary knowledge and awareness about the health tourism industry. Our concern today is not only health tourism, and the industry should suffer. To invest, it is very important to find new and favorable markets. The existence of inconsistency between hospitals and the strong presence of companies that are health tourism brokers has caused the teamwork industry of health tourism in Iran to act as an island.

It seems that for foreign patients in the country, we have not had a proper design in order to provide the infrastructure of their facilities, which could be due to the lack of an international perspective. In terms of health tourism marketing in the country, we should have the best sites, but this

has not happened. Our investment should be for the target countries and the ability to create infrastructure, make and establish offices and suitable space in the country should be optimally provided. The space for providing services and transfers to health tourists must have the necessary infrastructure, and any service that we provide as a service to the patient must also be provided to the patient's companions. In staging, the best tools should be used and opportunities should be defined professionally. Without setting a correct plan and a clear vision, one cannot expect success and development in the country's health tourism industry. In order to compete with the health tourism market in other countries, it is necessary to move in a direction where facilities and dynamic and accurate planning are put into practice. Because the field of health tourism deals with people's health, soul, and spirit, any type of service that is provided to the patient in order to ensure his health, should be considered and implemented for the patient's companion as well. The use of new and natural methods and tools to maintain people's health in the field of health tourism of the country must be changed, which requires the adoption of special conditions.

Considering the capabilities of the health and medical sector of the country in the field of health and treatment, the appropriate and expected facilities of the international community have not been created and in some way we are far from the world community in this sense and considering the expected increasing growth of hardware and software in the field of treatment and The health of the country has not progressed much and it is expected from a country with a high capacity like Iran to go beyond the Middle East countries in the field of health and treatment facilities.

In the past years, the health tourism industry has shown that it can create many jobs in the country. Considering that the inter-institutional and extra-ministerial conditions and in terms of software and technology are different from today's conditions, how in developed countries do the tools help the health tourism boom?

The demand of visitors from the countries of the Persian Gulf and Afghanistan to Iran in the field of health tourism has grown significantly, which should take full advantage of this opportunity to lead our country in the Middle East region in order to attract health tourists.

Iran's health tourism environment is ready for full growth, which requires strong international interaction. The presence of health tourists from Far Eastern countries in Iran is due to the good quality of providing services to them at cheap prices in Iran. The topic of health tourism, which requires the prominent presence of medical tourists in the country, can provide a suitable environment for the international and world medical community in Iran. ■

**CEO of Tejarat Energy Sama
Company**

A bright future is waiting for solar power plants

Factors such as the reduction of fossil fuel resources and the rise of the final cost of energy in different countries are the most important speed levers in the development of renewable energy production, especially solar power plants. This process, of course, in Iran faces various obstacles such as exchange rate fluctuations and the lack of economic efficiency in low capacities, but Mehdi Saleh Moayed, the CEO of Tejarat Energy Sama Company, believes that despite the high capacities of the country and the lack of electricity on the other hand, a bright future awaits power plants. In the following, we read parts of the interview with him.

About 200 companies in Iran operate in the field of solar power plants, and they used to write letters to the government, which, although once a year, resulted in an increase in the sales tariff, but it still did not respond to the increase in costs. For example, two years ago, the Ministry of Energy increased the tariffs by 40%, and for a few months it was possible for power plants to operate.

At present, we have built about 20 large-scale power plants inside the country and one power plant abroad, we have offices in Dubai and Germany, and we cooperate with an English company. This cooperation led to the construction of an 8.5 MW solar power plant in England in 2015. Currently, we are engaged in extensive advertising in the Gulf countries and we hope to build power plants in these countries as well.

By the end of this year, we plan to set up several 10 MW power plants in the cities of Kashan and Hamedan, which will be implemented soon. Also, as a contractor, we are working on the construction of a 50 MW power plant in Turkey, the foreign investment of which has started and it is supposed to reach the production capacity of 150 MW in three phases.

Renewable energy is not something that can be avoided. The statesmen must also accept this fact and take steps in this direction. Especially due to the lack of electricity and the existence of high capacities in the production of renewable energy, our prediction is that in the coming years, we will see a noticeable increase in energy rates. Even with 6-year contracts, power plants seem to be in high demand. Therefore, despite the difficulties and obstacles ahead, we believe in the prosperity of solar energy and the creation of suitable markets in the near future. The government should also keep in mind that the development of renewable energy will be one of the best solutions to compensate for the lack of electricity and the resulting damage to various industries and will reduce the problems caused by it. ■

**CEO of Energy Sazan Ayandeh
Company**

Electricity industry is the main infrastructure of sustainable development

In addition to benefiting from huge reserves of oil, gas and mines, due to its location and extent, Iran has the possibility of benefiting from renewable energies; Energies that can be converted into electricity to meet domestic needs in the industrial and urban sectors and dominate the energy markets of the region by relying on it. We discussed this issue in a conversation with Dr. Vahid Amir, CEO of Energy Sazan Ayandeh Company. We read parts of this interview.

This company is active in the field of renewable energy supply for factories, energy supply and design and audit in a scientific manner and cooperates with about 15% of power plants limited to branching that have energy production below 200 kilowatts in the country. The future energy producers group is engaged in the development of the concept and its applications in the field of energy exchange and research and development (R&D) of energy, especially in the field of micro grid, which is considered a new field.

For several years, solar energy has been supported by the government, and of course, there have been fluctuations. One of the reasons for the increase in our market share, which reaches 25% including the commercial sector, is that we are developing, innovating, pursuing and localizing scientific topics every day.

Some of our customers in the country are consumers who need our services in the field of stable electricity and emergency power supply; So that they can supply their own electricity without needing the national electricity network. They can even sell electricity to the national grid in certain hours and take electricity from the national grid in other hours.

Good investments have been made in this area so far. Currently, the average IRR of solar forces is around 35, which is relatively good, but in some models that we integrate, sometimes it has a return of less than a year, which means that the IRR sometimes exceeds 100%.

By choosing appropriate models and establishing the solar power industry, Iran can provide technical services to all countries in the region, from Afghanistan and Pakistan to Tajikistan, Syria, Iraq, Saudi Arabia, etc. and cover them.

Fortunately, the energy network in Iran is wide, in my opinion, if our country becomes the energy hub of the region, many external pressures on Iran will be removed; it means that in addition to income, it also brings us security. ■

The CEO of the Rahbar Farayand Aria Company emphasized

Demoralizing investors with cumbersome government regulations

The development of mining industries is one of the important factors in human progress, but for the growing growth of this industry, it will be necessary to introduce creative and innovative methods; Methods that can be used to reduce energy consumption and environmental pollution in addition to increasing productivity. Now, in order to get to know more, we have conducted an interview with Ali Heratian, CEO and Chairman of the Board of Directors of Rahbar Farayand Aria Company. We read parts of this interview.

Currently, this group is working and growing as one of the pioneers of Iran's industry, and in the continuation of this path, we formed more companies with specialized topics and the needs of the country's industry.

The general approach of this collection is to improve technical knowledge and use modern technologies with the aim of reducing waste and optimizing water and energy consumption with a green approach, which will lead to increasing the quality of the final product, developing the knowledge of this industry and improving the productivity of mining factories.

The main mission of this company; Innovative, productive and green exploitation of mineral processing lines, concentrates and pellets

In the new year, the attention and vision of the Rahbar Farayand Aria group is to be able to achieve acceptable growth in the mining industry by applying the latest technologies, continuous effort and follow-up, and in this way, in addition to guaranteeing the interests and employers, take an effective step. To advance the goals of the country.

The factories operated by the Rahbar Farayand Aria company produced about 1,900,000 tons of iron ore concentrate last year, which was more than the previous plans (101% of the plan was achieved), and it is expected that by the end of 2022, this amount will be more than two million tons. This company implemented its planned development and internal projects last year.

Our most important goal is to provide quality services in the field of operation, so that it is better than the action of the employer and the owner of the factory, and this issue makes the operation of the complex very specialized. Rahbar Farayand Aria Company can be more productive sometimes than the employer itself due to having the knowledge and technical support of the partner group companies in the construction and equipping and development of the factory.

After the oil and gas industries, the mining industry is one of the most important national capitals, which has attracted a lot of attention in recent years, for this reason, the investment conditions in this sector are currently improving, however, there are obstacles such as laws And the government's strictness and unkindness towards those who expose their capital to various risks destroys the investor's confidence. ■

The CEO of Rapano company It is necessary to change the attitude of the authorities towards the production of renewable energies

One of the most important obstacles that has caused the reduction and stop of investment in the renewable energy sector is that some managers rely only on fossil fuels to supply the energy needed by our country and even have a luxurious view of renewable energy. To further investigate this issue, we went to engineer Amirreza Askarzadeh, the CEO of Rapano Company, and talked to him. We read parts of this interview.

The main task of this company is to carry out production and commercial activities in order to provide solar equipment, and in this field, while providing advice, it has also managed large projects, which fortunately now has the largest market share.

Rapano Company specializes in the field of equipment supply and production, and in addition to providing advice to employers, it supplies solar power plant equipment with the highest quality and circulation, so that this group is proud to be the largest supply company. The manufacturer of solar power plant equipment is operating.

As mentioned, one of these features is the supply of high-quality goods and high circulation, and more importantly, the determination of reasonable prices for goods and services, so that a wide range of contractors get the goods they need from the sustainable energy solution company. And they receive consulting and guidance services from this company.

Rapano Company has performed well in the last 5 years compared to the existing conditions, however, in the detailed examination of this matter, attention should be paid to the sanction conditions and its negative effect on the business environment.

With the support of its young and educated team, this company has completed the preparations for building a line of solar inverters as an important and knowledge-based product, and with the hope of God, it will realize the mass production of this product by September 2023.

Some managers consider running renewable energy power plants as a luxury, while it should be seen as a strategic model.

Private sector investment in this area depends on its economic justification. Due to the capacities it has in the field of setting up renewable power plants, our country should consider incentives for it, one of which is the payment of cheap facilities. ■

It was done in a ceremony attended by the Minister of Industry, Mining and Trade and other officials

Inauguration of line 3 of the concentrate factory of Gohrzamin Iron Ore Company

The official operation ceremony of line 3 of the concentrate factory of Gohrzamin Iron Ore Company was held in the presence of the Minister of Industry, Mining and Trade, Imam Juma Sirjan, the Governor of Kerman, the representative of the people of Sirjan and Bardsir in the parliament and a group of provincial and city officials in the conference hall of Gohrzamin.

Mohammad Fallah, CEO of Gohrzamin Iron and Steel Company welcomed the guests present at the ceremony and added: "Golgozar region with its extraordinary greatness has 40% of the support of the country's steel, which has more than 22 thousand people in Golgozar region and more than 6 thousand people are working in Gohrzamin Company.

He stated: suitable conditions should be provided for talented people to come to work in order to create good employment in the future. The implementation of this project creates employment for 200 people directly and 500 people indirectly.

Seyyed reza Fatemi Amin, Minister of Industry, Mining and Trade, during the operation ceremony of the third line of the Gohrzamin concentration in Sirjan, stating that there are 500 million tons of mineral extraction in the country, he added: "Last year, we exported only 4.5 million tons of raw materials. But we are caught in semi-raw sales.

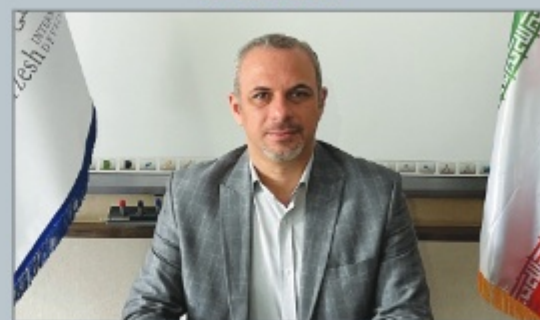
He stated: We exported more than 7 million tons of semi-raw steel, while some companies import sheet metal, so the production chain in the country is incomplete.

Mohammad Mahdi Fadakar, the Governor of Kerman, in the ceremony of opening the line of three concentrate production plants of Gohrzamin Company in Sirjan city, referring to the establishment of a company with the aim of developing the province's mineral exploration, said: "In the next step, the entire area of the province will be explored, and I hope the Ministry of Industry, Mining and Trade will give this permission."

Shahbaz Hasanpour, the representative of the people of Sirjan and Bardsir in the parliament, stated: 67% of the total amount of claims collected in the state rights department of mines is from Kerman province, and the remaining 33% belongs to other provinces of the country, and 65% of this money should be returned to the ministry of security. And the ministry should spend money to complete the infrastructure of that province, but not even one percent of it has returned to Kerman.

The Acting Special Governor of Sirjan City, while appreciating the efforts and efforts of professionals and hardworking workers of Golgozar region, especially Goharzamin Iron Ore Company, said: this company, in order to achieve the goals of its development plans, officially operates the third concentrate production line with a capacity of 2 million tons put into operation ■

Senior manager of Arzesh investment group Mineral discoveries must be based on scientific studies

One of the sectors that can be invested in as an alternative to oil exports is the mining sector, in which active private companies have entered and explored, extracted and processed. Considering this issue, we went to Masoud Razfar, the senior manager and member of the board of directors of companies under the Arzesh investment group, as well as a member of the board of directors of Iron ore Association and had a conversation with him. We read parts of this interview.

This group was established based on the mining activities of the mining industry and creating added Arzesh in this field and currently oversees several large companies. In addition, Novin Arzeh Company is one of the companies of the Arzesh Investment Group in the accelerator sector (startups). Specially focused in the field of road transport for minerals.

In the mining sector, we are facing the risk of diminishing the available reserves, therefore, we should create jobs in this sector by focusing on macro strategies and considering its concentration in deprived areas.

Fortunately, the private sector and companies such as Mad Koosh, in addition to the issues of sanctions, Corona, etc. Similar issues, relying on the ability of local expert forces, have launched up-to-date European equipment and have brought good achievements.

The Arzesh investment group is a 100% private sector and has its agility. On the other hand, the Arzesh investment group has carried out its activities based on engineering studies and has carried out the necessary feasibility studies for the desired projects, based on this, its goals have been expertized and all its aspects are examined.

The customers of the value investment group's products are usually mining factories inside and outside the country, however, the mining companies and mining industries of this investment group seek to create added value in the field of mining and mining industries, specifically in the steel chain and also chains Mining industries are also in other minerals while maintaining the priority of creating added value in the country. It should be kept in mind that sometimes the export of raw materials is beneficial to the country's economy, so we must deal with this category based on expert reviews, otherwise we will face problems.

Considering the significant contribution of mining-related industries, the gross national product and the creation of added value in the national ashlar are significant, and with the right approach, facilitating production factors and creating infrastructure, we can hope for the effective role of this field in the future. ■

The chief manager of Sepehr Sanat Arta Company stated

The success of the private sector in exploiting mines

The benefit of our country's mineral reserves has created many capacities for the activity and income generation of the private sector and even the government, however, despite the added value of the products of the activists in this field, it is still viewed as raw sales. Regarding this issue, we went to Akbar Sarikhani, the chief manager of Sepehr Sanat Arta Company, and had a conversation with him. We read parts of this interview.

This company was established in 2017 in order to produce iron ore concentrate using the capacity of mines in the west of the country and also using the experience of setting up the Asad Abad factory, and over time, it started to internalize its required equipment. It is worth mentioning that the nominal capacity of the concentrate factory of Sepehr Sanat Arta Company, which is located in Qorve city of Kurdistan, is 250,000 tons per year, which will be achieved in 2021 and is currently in the process of building its second production line. It will be used from the beginning of October this year.

Sepehr Sanat Arta Company will have the capacity to produce 600,000 tons of concentrate per year and will supply about 70% of the required feed from its own mines and the rest of the iron ore from other mines in the west of the country, and this year will also start building of its pellet factory.

The main goal of Sepehr Sanat Arta Company is to complete the steel production chain, and for this reason, after setting up the pellet factory, it has made the production of sponge iron its final goal.

Despite the condemnation of crude sales, the definitions related to this term should be reconsidered and more attention should be paid to economic efficiency. Of course, there is a big difference between private and government mines. For example, the mines of the private sector are mostly of low reserve and low grade, and its type and quality are different from the public sector.

Fortunately, this sector has been very talented in the exploitation of existing mines and has taken good steps in the direction of production and job creation. In addition, the private sector has taken bigger steps and achieved many successes in the field of production, on this basis, Sepehr Sanat Arta Company has turned to the production of products in this field due to the presence of large capacities. ■

CEO of Senabad Comprehensive Development Industrial and Mining Company (SIMIDCO)

Saving one million euros by localizing parts

National Development Industrial and Mining Company (private joint stock) in 2017 with the aim of directing investment in order to create jobs, balanced regional development and supply the need for intermediate raw materials of the country's crude steel production industries with an annual capacity of 2.5 million tons of concentrate and 2.5 million tons The pellet was established. In March of 2016, this company was transferred to Khuzestan Steel Company (public stock) and the name of the company was changed to Senabad Comprehensive Development Industrial and Mining Company. In order to learn more about the activities of this company, we have conducted an interview with Mohammad Madanifar, CEO of Sanabad Comprehensive Development Industrial and Mining Company. We read parts of this interview.

According to the goals of this company, about 850 million tons of iron ore will be stored from the Sangan region, which may reach about one billion tons based on the talks and studies. Also, about 17.5 million tons of concentrate for the country's steel and 15 million tons of pellets have been provided, and in this regard, this group has invested in the production of 2.5 million tons of concentrate and pellets.

Considering the issue of water shortage in Sangan region, one of the plans and projects of this company is the optimal management of waste water and its exploitation, which has caused about 85% of the water with waste to return to the production cycle. The construction and operation of the filtration and dewatering plant from SIMIDCO tailings is an important step in the discussion of environmental protection and production sustainability.

One of the important goals of SIMIDCO is the localization of parts, so that it uses the capacity of reputable companies in this way to produce parts that are sometimes better than foreign samples. For example, now equipment such as mills, rolls, shredding equipment, etc. have been localized, which has saved one million euros while benefiting from optimal performance.

We intend to increase the production capacity of both SIMIDCO's concentrate and pellet factories from 2.5 million tons to 5 million tons.

In my opinion, unilateral decisions by the government should not be imposed, because it puts a lot of pressure on the private sector, an example of which, as mentioned, was the pricing of raw materials in the commodity exchange, which greatly reduces the benefits of investing in the mining and steel industries. The main challenge and problem of the steel industry in these years is the frequent power and gas outages, and the activists of this field expect from the honorable government to speed up the solution of these problems and increase synergy and cooperation with the country's steel producers. ■

It was reviewed in the round table of the “The World of Investment” monthly

Changes in Iran’s economy as a result of the “mineral revolution” in Iran

Iran is one of the richest countries in the world in terms of natural resources; Reserves, of which, of course, more attention is paid to the oil and gas sector; If experts and experts believe, the development of mineral production can bring an income equal to or even multiple times compared to oil and gas income for the country. The first question that can be raised is the mining capacities and the importance of management policies in this field. Experts and well-known figures in this field presented their opinions and solutions in a round table held at the office of “The World of Investment” magazine. The description of this interview seems to be appreciated by the readers.

We have been very slow in the field of exploration
Azizullah Asari, senior consultant of CPG Engineering, Industrial and Commercial Group, said in response to the question: As you know; Due to the importance of mines, in one period the slogan was raised that mining should replace oil. We have a lot of reserves in the field of mining, so that there are about 68 types of minerals in the country. The population of Iran is one percent of the world’s population and 7 percent of the world’s mineral reserves are located in Iran, which is considered a high potential, however, we have been very slow in the field of exploration, so that the amount of our excavations so far is as much as There is no country like Australia for a year and it is a pity. Stating that the policy makers have never looked at our mines based on accurate information and detailed analysis, and considering this, we cannot expect to plan and explain the vision, he said: For 5-year planning, we must be sure of the conditions and events of the next 5 years.

The government should produce basic information in the field of mining

Bahram Shakuri, a member of the board of directors of the Union of Mineral Products Producers and Exporters of Iran, said: It is true that our country has 1% of the world’s area and 1% of the world’s population, but in fact we do not have 7% of the world’s mineral reserves. Rather, only 0.9 of the world’s reserves belong to Iran. If we do not weigh our country with other countries of the world, we cannot make

a correct comparison.

This mining activist said: If the private sector does not have the necessary financial capacity, but has a suitable position in terms of expertise, instead of handing over the ownership, we can hand over the management to the private sector.

Amending cumbersome rules to gain investors’ confidence
Mohammadreza Shahbazi, CEO

of the Desert Mining and Exploration Development Company (Chadermelo) stated: I consider the mechanism to be effective in this field by establishing large mining exploration consortia in the country, and I believe that if this happens, small and island mining activities, can be targeted and systematically pursued and lead us to the desired goals.

He emphasized: If cumbersome laws are amended, if we remove the field of rent, if we do the necessary rail laying for production by removing the obstacles, and in general, if we remove and systematize the field of personal decisions, we can move towards stability, investment security, and the possibility of long-term planning. Let’s move that in such a situation it is possible to gain the investor’s trust in investing in Iran’s mines.

The interpretations in the law are ambiguous

Ahad Iravani, a member of the board of directors of Sabanoor mine, emphasized that there is a need for significant investment in the mining sector and said: In my opinion, even if domestic investment is secured, we will still need foreign investment in the mining sector. For example, South Africa moved towards development using foreign investors.

Officials should create the necessary motivation for discoveries
Mohammadreza Karmi Shahrokhi, a member of the board of directors of Kavand Nehan Zameen Company, pointing out that despite having high capacities, Iran has less than one percent of the world’s mineral production, which is an insignificant number, and said: the discoveries that are currently being made in Iran, they have an average depth of 150 meters, and this depth is actually surface discoveries; It means that we are almost zero and not deep in the extraction and exploration of deep underground deposits; Therefore, it is necessary to quickly conduct deep underground exploration in areas and areas.

We are compiling a discovery map

Seyed Mohsen Nabavi, vice president of investment and affairs of Gol Gohar companies, pointing out that we are currently working on the national exploration map, said: “We have had meetings with experts in the field of mining and we all know that our problem is exploration and our data is old and many of them belong to The first decade of the establishment of the Geological Organization returns. Today, if we have a claim, it is related to the past and we have not identified a large mine.

The vice president of investment and corporate affairs, Gol Gohar, further pointed out the negative growth of investment in the 60s and the last decade and said: Of course, in the 90s, despite the negative growth, some of the collections had good growth, but one of the important discussions mentioned is the issue of “self-sanctions” has made our situation worse. ■

The CEO of the Fintech investment consultant company proposed Launching the first private investment fund in the stock market

Currently, the capital market has a large capacity for development and investment, and developed countries have also taken advantage of this capacity for the growth of investment and financing of companies, but in our country, the capital market is accompanied by high fluctuations and it

is risky for many investors. To investigate this issue further, we had a conversation with Dr. Mehdi Farazmand, the CEO of Fintech Investment Consulting Company. We read parts of this interview.

This company is one of the financial institutions registered with the Securities and Exchange Organization, which was launched in 2016 and after that, it succeeded in receiving all the permits for investment consulting, portfolio management, supply, acceptance and micro financing from the Securities and Exchange Organization. It was secured.

This company was formed as a bridge between startup companies and knowledge bases with the capital market and aims to connect the tools and methods of the capital market in the field of financing and investment to the knowledge base of the country. So far, there have been good activities in this field and many companies have benefited from the services of Fintech Investment Company.

Companies and capital market activists are in dire need of using new technologies and innovative activities require investment and financing support, in the meantime Fintech has set its goal to bring these two sets together.

The most important feature of this company is its technical knowledge and expert human resources, so that due to the combination of human resources, studies and knowledge that it has acquired along the way, this company has won the trust of the actors of both the startup ecosystem and the capital market. The title is its advantage over other companies

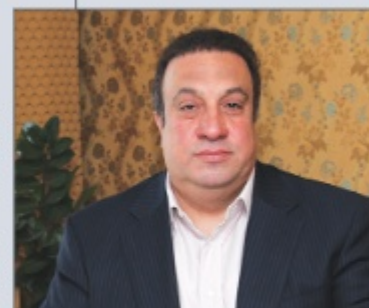
As mentioned, Fintech Investment Consulting Company has made the first investment in the private sector through private investment funds, and in the field of crowd funding, an amount of 400 billion Rials for capital companies within 6 months. Acceptable, financed.

Among these services is asset management for individuals and legal entities interested in investing. At this stage, according to the risk, volume and duration of the investment, investment solutions are provided, and based on that, you can use risk-free funds, all kinds of portfolio management models.

The capital market is considered as the country's economic thermometer, which will change under the influence of any kind of incident. Organizing the decisions and rules of the capital market, such as the volume of the base and the range of fluctuations, are also other measures that will help the smoothness of the market. In addition, reforming IPO practices will encourage investors to invest in the stock market. ■

Chairman of the Board of Directors of Iran Iron and Steel Association

Compilation of the country's mines comprehensive plan should be placed on the managers' agenda

As the only specialized representative of Iran's iron ore business, Iran Iron Ore Association is a trade organization that was established in 2011 in order to establish systematic interactions and communications within the trade (between the activists of this field) and outside the organization (with related organizations and executive bodies). In order to learn more about the activities and actions of this association, we have conducted a conversation with engineer Mehرداد Akbarian, the chairman of the board of directors of the Iranian Iron Ore Association and the vice chairman of the industries and mines commission of the Iranian Chamber of Commerce. We read parts of this interview.

This association was established in 2011 and is currently in its fourth period of activity. We are a member of a bigger chain in the country called iron and steel chain, our only way is to interact with each other. Currently, we are mostly involved in the synergy of different links of the chain, and I have made many efforts in this way.

One of the important and long-lasting goals of Iran Iron and Steel Association is to form an investment fund with the participation of businessmen and capitalists in order to become a productive sector in the country. With the formation of this fund, problems can be solved

According to the estimates, we currently have 20 years of iron reserves, and if our discoveries are completed, Iran's reserves will definitely be much more than this number.

The country's mining and mineral industries sector needs to develop a comprehensive plan for iron ore in the country. We must be supply-oriented, not demand-oriented; It means that the mine itself must have products to offer, now if there are industries suitable for the mineral in the country, it can be used domestically, and besides, it will create an opportunity for export and foreign exchange, and a relative advantage for it is considered an investment, and the requirements for establishing downstream industries are provided more easily.

The scientific study of the land is very important and necessary for investment. Iran is hungry for investment, provided that foreign sources, banks and big investors are attracted to invest in the country. Most of the funds in the mining sector are funds that came from the mines themselves; That is, they are intra-departmental and intra-regional. Capitals cause boom and jump that come from outside the area.

Explorations have a special place in the country's mining industry, and in order to achieve the real position of our country's mining sector in the world, we need a detailed knowledge of our reserves.

In the center of Iran, the hope of discovering huge reserves is very high. Of course, these deposits are deep, but they have more capacity than the existing mines, and due to the low price of the mineral, economic inefficiency, and also the lack of proper equipment and machinery, no one is thinking of extracting these resources. ■

Sustainable development by investing in mines

Saeed Askarzadeh
Secretary General of Iran
Iron ore Association

Liquidity management and internal capital direction is one of the most important tasks of the macroeconomic managers of any country. In the absence of the necessary facilities to attract capital, the flood wave of liquidity will move based on the psychological atmosphere of the society, and despite the difference in the way capital is directed according to the conditions of different countries, we can enumerate general things that are effective in solving the problem. The first step is stability. Stability in laws, stability in exchange rates, stability in production conditions and finished prices make the country considered stable from the investor's point of view. The second step is the non-interference of the government in business processes. This discussion is not limited to price suppression, mandatory pricing, or the imposition of export duties, which are considered negative interventions. In case of positive intervention, the government will mislead the flow of cash. A positive intervention is meaningful only if all the surrounding issues, including the previous and subsequent production processes of the supported product, the impact of the intervention on improving quality, the absence of rent and monopoly, have been examined and in a cross-sectional manner and with a reference period. When the beginning and end are done clearly and transparently. One of the most important positive destructive interventions in production can be seen in the automobile and steel industries of the country. In these industries, the government is suddenly faced with loss-making and irreparable companies that can only be changed with painful surgeries; therefore, according to the current situation of the country, we need a special model for capital management. Paying attention to the infrastructure, centralizing mines as an independent and priority sector, as well as focusing on reducing transportation costs, will be the most important features of this model.

The importance of the issue is such that the government should suspend many of its current programs, including tax revenues, etc., and propose a national program for this issue; A program that is attractive to the investor and also has stability and non-intervention in it. The definition of the national program causes partial or partial perceptions to disappear and the consensus for its implementation can be obtained from all the government's actions. In this case, instead of paying attention to monetary withdrawals, the government will withdraw the desired results in non-monetary form and its effects will reach the government indirectly. The increase in the number of healthy economic enterprises will not only increase the tax revenues of the government in the following years, but it will also greatly reduce the cost of the government to create employment, and this work will be done by the wandering capital of the society. Especially in cases such as the development of mines, employment in a decentralized and sustainable manner, along with local development, will be the least benefit of the new approach to governance and people. ■

It was brought up by the CEO of
Expert Information Technologists
Company

The challenge of technology companies to maintain human resources

Currently, changes in the world of technology and technology have moved the insurance industry towards online services and reduced many of its costs and challenges. To learn more about this issue, we went to Engineer Yousef Qalati, CEO and Chairman of the Board of Directors of Expert Information

Technologists Company and had a conversation with him. We read parts of this interview.

This company dominates the insurance field and its businesses, so that even the technical software analyst colleagues are consulted by the insurance companies. It should be noted that the expert information Technologists Company is managed on the basis of knowledge and despite the changes in world technology, it uses new data every day.

The production of Fanavaran software, which is a very powerful software, and provided the necessary infrastructure for reinsurance issuance, damage assessment, etc. The main structure of this software was formed in Alborz Insurance and expanded during the last 20 years, so that today no financial reinsurance operations are performed in insurance companies outside of this software. Technologist software is the infrastructure of the insurance industry, and many startups, fine techs and people active in the field of technology and innovation use this software as an infrastructure in the insurance sector.

This software performs open insurance; in the sense that its portals have been provided to the stakeholders for development. There are also applications that operate in the field of damage and treatment and transfer the necessary information to the software of technicians through API.

The expert information Technologists Company is trying to export software to the countries of the region and has serious plans for the coming years.

This company has changed the software infrastructure by about 80% and will create a different world for startups and insurance industry activists this fall. In general, 40% of this company's energy is devoted to improving software and 60% to insurance companies, which has won the first rank among the top companies in this regard.

It is hoped that the use of information technology in the insurance industry will be institutionalized day by day. Still, many of these activities are based on the experience of people and many weaknesses are evident in it, so we must move in the right direction and advance our activities based on artificial intelligence in order to draw a positive horizon for this industry.

The migration of technology workers abroad is very high, so that most companies in the technology field are facing the challenge of providing human resources, and the expert information Technologists Company has a hard time maintaining its active workforce of 400 people. ■

The need for transparency in spending tax revenues

Morteza Faghani
Member of Tehran
Chamber of Commerce

After years, Iran's budget relying on oil revenues and neglecting tax revenues as one of the important financial sources of the government and a way to clarify the country's economy, now with the reduction of oil revenues due to sanctions, the country's economic policy makers are forced to increase the share of taxes. It has drawn in the public budget. In the 2022 budget law, tax revenues increased by 62% and the share of taxes from the budget compared to last year's budget law increased by 13% to 38.4%. On the other hand, in the country's tax system, until now, a large part of the tax collection has been from workers and employees, and the owners of other businesses have not paid much tax in proportion to their income, so that only 10% of the country's total tax income is related to the owners of professions and businesses. It is subject to tax, while salary earners pay 21% of the total tax, according to the head of the Education, Research and Planning Center of the Tax Organization, in 2021, tax collection from business owners was 17 thousand billion tomans. Business owners paid an average of 5 million Tomans in taxes in the whole year, while each government salary earner paid an average of 9 million Tomans in taxes. On the other hand, due to the lack of sufficient information, the process of calculating and collecting taxes in the country has not yet gone through the correct form, therefore the Law of Store Terminals and Taxpayer System was approved so that based on it, the taxpayers who are required to install and are using store terminals, in addition to using the store terminal, they should also mention the required specifications in the system of the country's tax affairs organization and do all their goods and services transactions through these terminals. On the other hand, it is necessary to issue receipts with the seal of the country's tax affairs organization to their customers after making any purchase and sale. This will increase tax justice, because according to experts, more than half of the country's economy has been exempted from tax in some way. The collected tax is used for the government's current expenses, and the major part of these expenses can also be considered the salaries of the government employees. With the new approach adopted, 100% of government employees' salaries will be paid using tax resources, whereas before, taxes provided less than 70% of these resources. Increasing the share of taxes in the country's budget can have important consequences, such as reducing dependence on oil revenues, providing the opportunity to invest these revenues in the development of the country's infrastructure, as well as reducing rents and economic corruption. However, the realization of these achievements depends on other factors, the most important of which should be considered the country's financial transparency. By increasing the share of taxes in the country's budget and providing financial resources to pay government expenses, it is the right of all citizens to know how and how much these resources are spent in a transparent manner. If this is achieved, we can hope that the reform of tax policies will lead to the government's agility, reducing unnecessary expenses, fighting corruption and reducing rent in the future, otherwise, the new tax system will become another challenge in Iran's economy. ■

The bright horizon of Iran's rail transport industry

Farhad Amirkhani
Chief Editor

The beginning of the industrial revolution in the world was accompanied by the invention of the steam engine in England and the necessity of extracting coal from mines and transporting it. After that, the railway was gradually developed in countries such as France and the United States of America, and then as the most important means of transportation, it affected the political, social and economic life of the countries and gained special importance. In Iran, the history of the construction of the first railway line, although it goes back to the operation of the Rasht - Bandar Anzali regional route; But the development of Iran's nationwide railway network dates back to the 1930s and connected the Caspian Sea to the Persian Gulf by rail. Now, Iran's railways have gained world fame and the UNESCO World Heritage Committee has listed Iran's national railway (known as the North-South Railway) with a length of about 1,400 km of main lines and 800 km of secondary lines as the first industrial heritage of the world in the UNESCO world list. It is registered. Also, with more than 26,000 types of freight wagons and more than 2,000 passenger wagons, our country has a special position among the members of the Regional Assembly of Middle Eastern Railways (UIC RAME) and the International Union of Railways (UIC). With the permanent membership of Iranian Railways in these assemblies, today the possibility of developing rail transit between the countries of Central Asia and Europe has been provided, so that this event will make the north-south and east-west corridors more active and logistic progress, earning and prosperity. Business has become for our country. In this regard, with the aim of supporting domestic production, in accordance with the laws that were approved by the Ministry of Industry, Mining, and Trade in 2019, domestic manufacturing factories were responsible for the construction, equipping and supply of the rail fleet, which with the approval of this law, very soon The wagon manufacturing factories came out of the 20-year stagnation and in just two years, with a growth of more than 61%, with the support of the railway company, they added more than 1,793 wagons to the country's operating cycle. Although the rail transportation industry of our country tries to make itself independent from other countries by producing parts and reach self-sufficiency; But unfortunately, due to some recklessness of the past governments, currently our country's railway is left behind from the world's technology and in a way has a legacy of historical backwardness left from the past, the result of which is the occurrence of heartbreaking accidents, including the Mashhad-Yazd train accident, all of which They are rooted in past laziness. It is hoped that with the realization of these ideals, at this point in time, we will witness a historic leap in Iran's transportation industry and its role in the world. ■

"World of Investment"

A smart choice to enter the Iranian business market

Iran, a country with a civilization spanning thousands of years and with a strategic geographic location, has many opportunities and capabilities to invest in oil, gas, minerals and various industrial infrastructures. The presence of diverse climates and rich historical monuments added to its unique tourist attractions. In addition, Iran's convenient and cheap access to more than one billion people in the world in its neighboring countries and via the Silk Road, created a special export advantage for us; therefore, smart entry in various sectors like industry, services, trade and new companies can bring huge profits to the investors.

"World of Investment" seeks to provide a clear new window into the growing Iranian economy, full of innovative opportunities, by providing clear and honest information as a trusted advisor. Direct communication with companies active in the Iranian business environment, particularly in the fields of industry, energy, services, transportation, finance, finance and insurance, as well as innovative business, utilizing the expertise of experts along with hiring young, enthusiastic and expert journalists to investigate issues from the point of view of industrialists and entrepreneurs Iranians, considered the main task of the "World of Investment" magazine.

"World of Investment" is proud that the first Iranian magazine published in three languages per month in Persian, English and Arabic languages is published by the private sector and widely distributed in the Iranian business sector. Dear Readers; we value your trust, our efforts to continually improve and increase your satisfaction are part of this group's roadmap better respond to the needs of our audience.

Dear readers, you can contact us to include your content and advertisements.

Selected Topics In This Number

The CEO of the Fintech investment consultant company proposed
Launching the first private investment fund in the stock market

Senior manager of Arzesh investment group
Mineral discoveries must be based on scientific studies

The CEO of the Rahbar Farayand Aria Company emphasized
Demoralizing investors with cumbersome government regulations

The CEO of Rapano company
It is necessary to change the attitude of the authorities towards the production of renewable energies

CEO of Energy Sazan Ayandeh Company
Electricity industry is the main infrastructure of sustainable development

CEO of Pandar Tahrir Mehrgan Company
We have the capacity to supply domestic needs and export quality pencils

CEO of Hoodis Pars printing and packaging complex
Export of Iranian printed products according to global standards

The theorist of sustainable development proposed
Encouraging people to accept work responsibility is necessary for sustainable development

Concessioner and Chief Executive Officer:

Morteza Faghani

Editor In Chief:

Farhad Amirkhani

Commercial Manager:

Sara Nazari

Translator:

Said Edalatjoo

Contact Us

Add: Unit 3 , No 27, Marzban Nameh Alley, Shahid Mofatteh Ave. Tehran, Iran

Zip Code: 1588866344

Tel: +9821 -88864842

Fax: +9821 -88864786

To receive the full version of the monthly, please refer to the following

news site: www.dsarmaye.ir

E-mail: d.sarmayeh@gmail.com

با عشق و آشنایی کنید

دارنده گواهینامه یکصد سال
قدمت از یونسکو در ایران

+9821 6625 2490_4

YouTube in Instagram WhatsApp golhaco / golhaland

www.golhaland.com / Info@golhaco.ir

مشخصات مربوط به سازه‌های خورشیدی ساخت شرکت سولار گستر البرز

دارای گارانتی ۱۰ ساله کیفیت و ۲۰ سال خدمات پس از فروش

طراحی و ساخت متناسب با درخواست مشتری

دارای دفترچه محاسبات مورد تایید نظام مهندسی

با پوشش گالوانیزه گرم با ضخامت ۸۰ میکرون

قابلیت نصب بر روی پشت بام، زمین و سقف سوله

مقاومت در برابر باد تا سرعت ۱۳۰ کیلومتر بر ساعت

دارای استاندارد HSE-MS و ISO-9001:2015

- بیش از ۱۱ سال سابقه در زمینه انرژی‌های خورشیدی
- مشاوره، طراحی، تأمین تجهیزات، نصب و راه اندازی سامانه‌های خورشیدی
- اجرای بیش از ۲۰ مگاوات سامانه خورشیدی به صورت پراکنده در سراسر کشور
- طراحی و تولید کننده سازه‌های خورشیدی مورد تایید ساتبا برای مصارف نیروگاه‌های بزرگ و کوچک
- دارای تأییدیه از ارگان‌های دولتی

آدرس: فردیس، رزکان نو، بلوار امیرکبیر، خیابان شهید محمد مهدی کریمی، ساختمان مروارید ۲، واحد ۴

شماره تماس: ۰۲۶۳۲۵۱۴۷۸۲-۰۲۶۳۶۷۷۰۲۴۵

مهندسی مشاور، پیمانکاری و تأمین تجهیزات نیروگاه های خورشیدی

تجارت انرژی سما
www.energysama.com

JINERGY Jinko Solar KACO sunways

شرکت تجارت انرژی سما به عنوان پیمانکار EPC با در اختیار داشتن کادر مجرب علمی و فنی و تولیدکننده تخصصی سازه های خورشیدی (بر روی خشکی و سازه های شناور) و همچنین نمایندگی رسمی شرکت های خارجی جهت تهیه و تأمین تجهیزات نیروگاه و فاینانس نیروگاه های خورشیدی، در زمینه نصب، اجرا و راه اندازی نیروگاه های خورشیدی فعالیت دارد.

زمینه های فعالیت:

- خدمات مهندسی و طراحی نیروگاه های خورشیدی با تأییدیه بین المللی
- اخذ کلیه مجوزهای مورد نیاز برای عقد قرارداد PPA
- احداث نیروگاه های خورشیدی به عنوان پیمانکار EPC
- نمایندگی رسمی شرکت های معتبر خارجی (Jinergy, Jinko Solar, Kaco, Sungrow)
- خدمات مشاوره ای و Feasibility Study (امکانسنجی) و تهیه طرح توجیه اقتصادی
- تهیه تجهیزات (پنل، اینورتر، کابل، تابلو و ...) از منابع معتبر داخلی و خارجی مورد تأیید وزارت نیرو
- طراحی و تولید تخصصی انواع سازه های نیروگاه خورشیدی (زمینی، پشت بامی و شناور)
- ارائه خدمات اجرایی پروژه از مرحله مهیاسازی زمین تا اتصال به شبکه
- اخذ مجوز اتصال نهایی به شبکه بر اساس نقشه های مصوب
- اپراتوری و نگهداری (O&M) نیروگاه های خورشیدی
- آموزش و تهیه کلیه مستندات فنی و انجام امور تعمیراتی نیروگاه های خورشیدی

TEJARAT ENERGY SAMA
www.energysama.com

Fully Integrated Services for Your Solar Projects

Engineering Procurement Construction

Experienced
Designs
Flexibility and
Scalability
ROI & Financial Model
Built for the
Present and the
Future

Central Office:

No. 12, Floor 3, Fayyazi St. (Freshteh St.), Tehran, Iran.
Telefax: +98 21 22604291, Email: info@energysama.com

Office No.2:

NO.38, Azarshahr St., Iranshahr St., Karimkhan-e-Zand St., Tehran, Iran.
Tel: +98 21 88864064, Fax: +98 21 88864074
Email: info@energysama.com

UAE Office (Dubai):

Tel: +971 509579890
Email: info@boshra.co

Germany Office (Hamburg):

Tel.: +49 (0) 40 - 226 05 491
Email: info@vesta-trade.de

BOSHRA GW L.L.C.

Authorized Distributer Agent in MENA Region
Dubai, UAE.

Tel: +971 509579890 - +971 502152656

www.boshra.co, info@boshra.co

Tier1
BloombergNEF
Pv Module Supplier

Phenomenal Performance

Jinneng Clean Energy Technology Ltd. (Jinergy) is a global supply PV manufacturer and clean energy provider incorporated. Jinergy with commitment to global coverage, supplies customers with high quality and reliable PERC Mono C-Si and HJT modules.

PERC Mono Solar Module Series

◆ 182 (M10) cell

Optional model JNMM108 / JNMM144 / JNBM144

Maximum power **555W**

◆ 210 (M12) cell

Optional model JNMM120 / JNMM132 / JNBM120 / JNBM132

Maximum power **670W**

A JINNENG HOLDING GROUP COMPANY